

Predlog Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih

Predlog Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (v nadaljnjem besedilu: predlog zakona) v slovensko zakonodajo prenaša Direktivo 2015/2366/EU o plačilnih storitvah na notranjem trgu. Navedena direktiva je nadomestila Direktivo 2007/64/ES o plačilnih storitvah na notranjem trgu, ki je implementirana z Zakonom o plačilnih storitvah in sistemih (Uradni list RS, št. 58/09, 34/10, 9/11, 32/12, 81/15 in 47/16).

Osnovna struktura in vsebina veljavnega Zakona o plačilnih storitvah in sistemih je ohranjena tudi v predlogu zakona. Spremembe in dopolnitve veljavnega ureditve, ki jih prinaša predlog zakona, so vezane na prenos Direktive 2015/2366/EU, hkrati pa se s predlogom zakona odpravljajo nekatere pomanjkljivosti, ki so se pokazale pri izvajanju veljavnega zakona v praksi.

Predlog zakona ureja naslednja področja:

- pogoje za ustanovitev, poslovanje, nadzor in prenehanje plačilnih institucij,
- pogoje za opravljanje plačilnih storitev v Republiki Sloveniji,
- pravice in obveznosti uporabnikov in ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev,
- pravila glede oblikovanja in upravljanja plačilnih sistemov,
- pogoje za opravljanje dejavnosti izdajanja elektronskega denarja,
- pravila glede primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi,
- pravila o zamenjavi plačilnih računov in
- pravila in pogoje dostopa do osnovnih plačilnih računov.

Glavna sprememba, ki jo prinaša predlog zakona je razširitev dejavnosti, ki se štejejo za plačilne storitve. Plačilne storitve zajemajo aktivnosti, ki omogočajo polog gotovine na plačilni račun, in vse aktivnosti, ki so potrebne za upravljanje tega računa, aktivnosti, ki omogočajo dvig gotovine s plačilnega računa, in vse aktivnosti, ki so potrebne za upravljanje tega računa, aktivnosti, ki omogočajo izvrševanje plačilnih transakcij v breme in v dobro plačilnega računa pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi plačilni račun, ali pri drugem ponudniku plačilnih storitev, aktivnosti, ki omogočajo izvrševanje plačilnih transakcij pri katerih so denarna sredstva zagotovljena z odobritvijo posojila uporabniku, izdajanje plačilnih instrumentov in/ali pridobivanje plačilnih transakcij in izvrševanje denarnih nakazil.

Poleg tega sta med plačilne storitve dodatno vključeni dve novi obliki, to sta storitev odreditve plačil in storitev zagotavljanja informacij o računih. Storitve odreditve plačil je storitev za odreditev plačilnega naloga na zahtevo uporabnika plačilnih storitev v zvezi s plačilnim računom, odprtim pri drugem ponudniku plačilnih storitev. Storitve zagotavljanja informacij o računih pa je spletna storitev za zagotavljanje konsolidiranih informacij o enem ali več plačilnih računih, ki jih ima uporabnik plačilnih storitev pri drugem ponudniku plačilnih storitev ali pri več kot enem ponudniku plačilnih storitev. Za plačilne institucije, ki bodo opravljale te storitve bodo veljala posebna pravila. Če bodo plačilne institucije opravljale izključno le storitve odreditve plačil ali storitve zagotavljanja informacij o računih, na nobeni stopnji ne bodo razpolagale s sredstvi uporabnika, zato bodo zanje veljali manj zahtevni pogoji, še posebej to velja za ponudnike storitev zagotavljanja informacij o računih.

Ministvo za finance sprejema pripombe oziroma predloge v zvezi s predlogom zakona, skupaj z njihovo podrobnejšo obrazložitvijo, **do 10. marca 2017** na elektronski naslov: gp.mf@gov.si.

BESEDILO ČLENOV:

Z A K O N
o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih

1. POGLAVJE
SPLOŠNE DOLOČBE

1. PODPOGLAVJE
VSEBINA ZAKONA

1. člen
(predmet urejanja)

(1) Ta zakon ureja:

1. pogoje za ustanovitev, poslovanje, nadzor in prenehanje plačilnih institucij,
2. pogoje za opravljanje plačilnih storitev v Republiki Sloveniji,
3. pravice in obveznosti uporabnikov in ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev,
4. pravila glede oblikovanja in upravljanja plačilnih sistemov,
5. pogoje za opravljanje dejavnosti izdajanja elektronskega denarja,
6. pogoje za ustanovitev, poslovanje, nadzor in prenehanje družb za izdajo elektronskega denarja,
7. pravila glede primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi,
8. pravila o zamenjavi plačilnih računov in
9. pravila in pogoje dostopa do osnovnih plačilnih računov.

2. člen
(prenos in izvajanje predpisov EU)

(1) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropskega parlamenta in Sveta:

1. Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L št. 166 z dne 11. 6. 1998, str. 45), zadnjič spremenjena z Direktivo 2009/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o spremembi Direktive 98/26/ES o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev in Direktive 2002/47/ES o dogovorih o finančnem zavarovanju glede povezanih sistemov in bančnih posojil (UL L št. 146 z dne 10. 6. 2009, str. 37) in Direktivo 2010/78/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o spremembi direktiv 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2009/65/ES glede pristojnosti Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 120), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 98/26/ES);
2. Direktiva 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES (UL L št. 267 z dne 10. 10. 2009, str. 7; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/110/ES);
3. Direktiva 2014/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavi plačilnih računov in dostopu do osnovnih plačilnih računov (UL L št. 257 z dne 28. 8. 2014, str. 214; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/92/EU);
4. Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter

2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L št. 337, z dne 23. 12. 2015, str. 35; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/2366/EU).

(2) S tem zakonom se podrobneje ureja izvajanje naslednjih uredb Evropske unije:

1. Uredbe (ES) št. 924/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o čezmejnih plačilih v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 2560/2001 (UL L št. 266 z dne 9. 10. 2009, str. 11), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L št. 94 z dne 30. 3. 2012, str. 22), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 924/2009/ES);
2. Uredbe (ES) št. 1781/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. novembra 2006 o podatkih o plačniku, ki spremljajo prenose denarnih sredstev (UL L št. 345, z dne 8. 12. 2006, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1781/2006/ES);
3. Uredbe (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L št. 94 z dne 30. 3. 2012, str. 22; v nadaljnjem besedilu: Uredba 260/2012/EU);
4. Uredbe (EU) št. 2015/751 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o medbančnih provizijah za kartične plačilne transakcije (UL L št. 123 z dne 19. 5. 2015, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/751/EU).

3. člen **(izključitev iz uporabe tega zakona)**

(1) Ta zakon se ne uporablja za:

1. plačilne transakcije, izvršene izključno v gotovini neposredno od plačnika do prejemnika plačila in brez posredovanja posrednika;
2. plačilne transakcije od plačnika do prejemnika plačila s posredovanjem zastopnika, ki je s pogodbo pooblaščen, da se pogaja ali dogovori o prodaji ali nakupu blaga oziroma storitev le v imenu plačnika ali le v imenu prejemnika plačila;
3. poklicni prevoz bankovcev in kovancev, vključno z njihovim zbiranjem, obdelavo in dostavo;
4. nepoklicno zbiranje in dostavo gotovine v okviru nepridobitne ali dobrodelne dejavnosti;
5. storitve, s katerimi prejemnik plačila posreduje plačniku gotovino kot del plačilne transakcije na izrecno zahtevo uporabnika storitev tik pred izvršitvijo plačilne transakcije v obliki plačila za nakup blaga ali storitev;
6. posle menjave valute, ki se opravljajo kot menjava gotovine za gotovino;
7. plačilne transakcije na podlagi enega od naslednjih dokumentov:
 - papirnih čekov v skladu z zakonom, ki ureja ček, ter drugih papirnih listin, ki jih ureja zakonodaja držav članic, in so po vsebini in učinkih podobne čekom v skladu z zakonom, ki ureja ček,
 - bonov in drugih papirnih potrdil, ki imetniku omogočajo plačilo blaga ali storitev pri izdajatelju ali drugi osebi, s katero se je izdajatelj dogovoril, da sprejme bone ali potrdila kot obliko plačila za blago ali storitve (na primer darilni boni, boni za prehrano in druga podobna potrdila),
 - papirnih potovalnih čekov,
 - papirnih poštnih nakaznic;
8. plačilne transakcije, ki se opravijo med udeleženci plačilnega sistema ali sistema za poravnavo vrednostnih papirjev in ki izhajajo iz udeležbe v takšnem sistemu, ter plačilne transakcije, ki se opravijo med udeleženci plačilnega sistema, poravnalnimi agenti, klirinškimi agenti in centralnimi bankami ter ponudniki plačilnih storitev, ki niso udeleženci plačilnega sistema;
9. plačilne transakcije v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti in uveljavljanjem pravic iz vrednostnih papirjev, vključno z izplačevanjem dividend ali drugimi izplačili na podlagi pravic iz vrednostnih papirjev, ter plačilne transakcije v zvezi z odkupom ali prodajo vrednostnih papirjev, če takšne transakcije izvede član sistema za poravnavo vrednostnih papirjev ali druga oseba, ki lahko v skladu z veljavnimi predpisi opravlja investicijske

storitve in posle, storitve hrambe ali skrbniške storitve v zvezi s finančnimi instrumenti strank;

10. tehnične storitve, ki podpirajo opravljanje plačilnih storitev, vključno z obdelavo in shranjevanjem podatkov, storitvami za varovanje zaupanja in zasebnosti, avtentikacijo podatkov in oseb, zagotavljanjem informacijske tehnologije in komunikacijske mreže, zagotavljanjem in vzdrževanjem terminalov in naprav, ki se uporabljajo za plačilne storitve, ter druge podobne storitve, razen storitve odreditve plačil in storitve zagotavljanja informacij o računih, če ponudniki teh storitev v nobenem trenutku nimajo možnosti neomejenega razpolaganja z denarnimi sredstvi, ki se prenašajo;
11. plačilne transakcije, ki temeljijo na instrumentih, s katerimi se omogoča plačevanje, pri tem pa so načini uporabe takih instrumentov omejeni in hkrati izpolnjujejo enega od naslednjih pogojev:
 - imetniku omogočajo nakup blaga ali storitev le v prostorih izdajatelja ali v okviru omejene mreže ponudnikov storitev na podlagi neposrednega poslovnega sporazuma s poklicnim izdajateljem; ali
 - mogoče jih je uporabljati le za nakup zelo omejenega izbora blaga ali storitev; ali
 - so veljavni le v Republiki Sloveniji in se zagotavljajo na zahtevo podjetja ali organa javnega sektorja ter jih ureja nacionalni ali regionalni javni organ za posebne socialne ali davčne namene za nakup posebnega blaga ali storitev od ponudnikov, ki so sklenili poslovni dogovor z izdajateljem;(v nadaljnjem besedilu: omejena mreža);
12. plačilne transakcije, ki jih ponudnik elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev zagotavlja poleg elektronskih komunikacijskih storitev za naročnika omrežja ali storitve:
 - (a) za nakup digitalne vsebine in glasovnih storitev, ne glede na napravo, uporabljeno za nakup ali uporabo digitalne vsebine, in zaračunan na ustreznem računu, ali
 - (b) opravljene z elektronsko napravo ali prek nje in zaračunane na ustreznem računu v okviru dobrodelne dejavnosti ali za nakup kart;če vrednost posamezne plačilne transakcije iz navedenih podtočk (a) in (b) ne presega 50 EUR in:
 - skupna vrednost plačilnih transakcij za posameznega naročnika ne presega 300 EUR na mesec ali
 - kadar naročnik predhodno financira svoj račun pri ponudniku elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev, skupna vrednost plačilnih transakcij ne presega 300 EUR na mesec;
13. plačilne transakcije, izvršene med ponudniki plačilnih storitev, njihovimi zastopniki ali podružnicami za njihov račun;
14. plačilne transakcije in sorodne storitve, izvršene med nadrejeno družbo in njenimi podrejenimi družbami, ali med podrejenimi družbami iste nadrejene družbe, brez vmesnega posredovanja ponudnika plačilnih storitev, ki ni družba iz iste skupine;
15. storitve dviga gotovine na bankomatih, ki jih zagotavljajo ponudniki, ki delujejo v imenu enega ali več izdajateljev kartic, pri čemer ti ponudniki nimajo sklenjene okvirne pogodbe s stranko, ki dviguje denar s plačilnega računa, pod pogojem, da ti ponudniki ne opravljajo drugih plačilnih storitev. Ne glede na to se stranki zagotovijo informacije o morebitnih provizijah za dvig gotovine iz prvega, drugega in šestega odstavka 103. člena, 106., 107. in 109. člena tega zakona pred dvigom gotovine, pa tudi na potrdilu o prejemu gotovine ob koncu transakcije po dvigu;
16. denarno vrednost, shranjeno na instrumentih iz 11. točke tega odstavka;
17. denarno vrednost, shranjeno na napravah iz 12. točke tega odstavka.

(2) Za plačilne transakcije na podlagi papirnih menic v skladu z zakonom, ki ureja menico, ter drugih papirnih listin, ki jih ureja zakonodaja držav članic, in so po vsebini in učinkih podobne menicam na podlagi zakona, ki ureja menico, se uporablja le 9. poglavje tega zakona.

(3) Banka Slovenije lahko s podzakonskim predpisom podrobneje določi lastnosti storitev in plačilnih transakcij iz prvega odstavka tega člena.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek tega člena Ministrstvo za finance lahko s podzakonskim predpisom podrobneje določi subjekte, na zahtevo katerih se izdajajo instrumenti iz tretje alineje 11. točke prvega odstavka tega člena, subjekte, ki takšne instrumente urejajo, in namen za katerega se izdajajo.

4. člen **(izključitev uporabe določb Uredbe 1781/2006/ES)**

Uredba 1781/2006/ES se ne uporablja za prenose denarnih sredstev na območju Republike Slovenije, če se prenos opravi na plačilni račun prejemnika plačila, ki omogoča plačevanje blaga in storitev, in so izpolnjeni pogoji iz šestega odstavka 3. člena Uredbe 1781/2006/ES.

2. PODPOGLAVJE **OPREDELITEV POJMOV**

5. člen **(opredelitev pojmov)**

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. avtentikacija je postopek, ki ponudniku plačilnih storitev omogoča, da preveri istovetnost uporabnika plačilnih storitev ali upravičenost uporabe določenega plačilnega instrumenta, vključno z uporabo uporabnikovih osebnih varnostnih elementov;
2. banka je kreditna institucija, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, in je pridobila dovoljenje kot banka ali hranilnica v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo;
3. datum valute je referenčni čas, ki ga ponudnik plačilnih storitev uporablja za obračun obresti v zvezi z bremenitvijo ali odobritvijo denarnih sredstev na plačilnem računu;
4. delovni dan je dan, na katerega plačnikov ponudnik plačilnih storitev ali prejemnikov ponudnik plačilnih storitev, ki sodeluje pri izvršitvi plačilne transakcije, posluje tako, da omogoča izvrševanje plačilnih transakcij svojemu uporabniku;
5. denarna sredstva so bankovci in kovanci, knjižni denar in elektronski denar;
6. digitalna vsebina so blago ali storitve, ki se proizvedejo in dobavijo v digitalni obliki, katerih uporaba ali poraba je omejena na tehnično napravo in nikakor ne vključuje uporabe ali porabe fizičnega blaga in storitev;
7. država članica je država članica Evropske unije ali država podpisnica Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora (UL L št. 1 z dne 3. 1. 1994, str. 3);
8. država gostiteljica pomeni katero koli državo članico, razen države sedeža, v kateri ima ponudnik plačilnih storitev podružnico ali zastopnika, izdajatelj elektronskega denarja pa podružnico ali v kateri neposredno opravljata storitve;
9. država sedeža pomeni državo članico, kjer je sedež ponudnika plačilnih storitev ali sedež izdajatelja elektronskega denarja;
10. elektronsko komunikacijsko omrežje pomeni enako kakor v zakonu, ki ureja elektronske komunikacije;
11. elektronski denar je shranjena denarna vrednost v obliki terjatve imetnika elektronskega denarja do izdajatelja elektronskega denarja, ki:
 - je v elektronski obliki, vključno z magnetno,
 - jo izda izdajatelj elektronskega denarja na podlagi prejema denarnih sredstev za namen izvrševanja plačilnih transakcij, in
 - jo kot plačilno sredstvo sprejme oseba, ki ni izdajatelj elektronskega denarja;
12. elektronska komunikacijska storitev pomeni enako kakor v zakonu, ki ureja elektronske komunikacije;
13. enolična identifikacijska oznaka je kombinacija črk, števil ali znakov, ki jo ponudnik plačilnih storitev dodeli uporabniku in se v plačilni transakciji uporablja za nedvoumno identifikacijo tega uporabnika in/ali njegovega plačilnega računa;
14. enotni simbol je skupni simbol iz standardizirane predstavitvene oblike dokumenta z informacijami o nadomestilih in obračuna nadomestil in je skladen z določbami izvedbenih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 5. člena Direktive 2014/92/EU;
15. kreditna institucija pomeni kreditno institucijo, kakor je opredeljena v 1. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU;
16. kreditna obrestna mera pomeni vsako obrestno mero, plačano potrošniku oziroma potrošnici (v nadaljnjem besedilu: potrošnik) glede sredstev na plačilnem računu;
17. močna avtentikacija strank je avtentikacija z uporabo dveh ali več elementov, ki spadajo v kategorijo znanja uporabnika (nekaj, kar ve samo uporabnik), lastništva uporabnika (nekaj,

kar je v izključni lasti uporabnika) in neločljive povezanosti z uporabnikom (nekaj, kar uporabnik je), ki so med seboj neodvisni, kar pomeni, da kršitev enega elementa ne zmanjšuje zanesljivosti drugih, in so zasnovani na tak način, da varujejo zaupnost podatkov, ki se preverjajo;

18. molče dovoljena prekoračitev pomeni prekoračitev, pri kateri ponudnik plačilnih storitev potrošniku dovoli, da razpolaga s sredstvi, ki presegajo trenutno stanje na njegovem plačilnem računu ali dogovorjeno možnost prekoračitve;
19. možnost prekoračitve pomeni izrecno kreditno pogodbo, v skladu s katero ponudnik plačilnih storitev potrošniku omogoči razpolaganje s sredstvi, ki presegajo trenutno stanje na njegovem plačilnem računu;
20. nadomestila iz 8. poglavja tega zakona so vsi morebitni stroški in pogodbene kazni, ki jih mora potrošnik plačati ponudniku plačilnih storitev za storitve ali v zvezi s storitvami, povezanimi s plačilnim računom;
21. občutljivi plačilni podatki so podatki, vključno z osebnimi varnostnimi elementi, ki se lahko uporabijo za goljufijo ali prevaro. V okviru dejavnosti ponudnikov storitev odreditve plačil in ponudnikov storitev zagotavljanja informacij o računih ime imetnika računa in številka računa ne predstavljata občutljivih plačilnih podatkov;
22. osebni varnostni elementi so personalizirane značilnosti, ki jih uporabniku plačilnih storitev zagotovi ponudnik plačilnih storitev za namene avtentikacije;
23. papirna poštna nakaznica je papirni plačilni nalog, ki ga plačnik predloži izvajalcu poštних storitev z namenom, da se papirni nalog posreduje prejemniku plačila kot poštna pošiljka v skladu s predpisi, ki urejajo izvajanje poštних storitev, in se plačilna transakcija izvrši prejemniku na podlagi predložitve papirnega plačilnega naloga njegovemu izvajalcu poštних storitev;
24. plačilna blagovna znamka je vsako stvarno ali digitalno ime, izraz, znak, simbol oziroma njihova kombinacija, ki lahko označuje, v okviru katere kartične sheme se izvajajo kartične plačilne transakcije;
25. podjetnik pomeni enako kakor v zakonu, ki ureja gospodarske družbe;
26. postopki zaradi insolventnosti so postopki zaradi insolventnosti in postopki prisilnega prenehanja, kakor so opredeljeni v zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;
27. potrošnik pomeni fizično osebo, ki sklepa pogodbe o plačilnih storitvah za namene zunaj področja svoje pridobitne ali poklicne dejavnosti;
28. povezovanje blagovnih znamk je vključitev dveh ali več plačilnih blagovnih znamk ali plačilnih aplikacij iste plačilne blagovne znamke v isti plačilni instrument;
29. prejemni ponudnik plačilnih storitev je ponudnik plačilnih storitev, h kateremu se prenesejo informacije, potrebne za izvedbo zamenjave plačilnega računa;
30. prenosni ponudnik plačilnih storitev je ponudnik plačilnih storitev, od katerega se prenesejo informacije, potrebne za izvedbo zamenjave plačilnega računa;
31. referenčna obrestna mera je obrestna mera, ki se uporablja kot osnova za izračun obresti in prihaja iz vira, ki je dostopen javnosti in ga lahko preverita obe stranki pogodbe o plačilnih storitvah;
32. referenčni menjalni tečaj je menjalni tečaj, ki se uporablja kot osnova za izračun kakršne koli menjave valut in ga objavi ponudnik plačilnih storitev, ali prihaja iz vira, ki je dostopen javnosti;
33. register Evropskega bančnega organa je elektronski centralni register, ki ga vzpostavi, upravlja in vodi Evropski bančni organ in v katerem so informacije, ki jih Evropskemu bančnemu organu uradno sporočijo pristojni organi držav članic;
34. sedež pomeni kraj, kjer je registrirani sedež ponudnika plačilnih storitev oziroma izdajatelja elektronskega denarja ali, če ponudnik plačilnih storitev ali izdajatelj elektronskega denarja v skladu z nacionalno zakonodajo nima registriranega sedeža, kraj, kjer deluje njegovo poslovanje;
35. seznam s standardizirano terminologijo je seznam s standardiziranimi izrazi za najbolj reprezentativne storitve, povezane s plačilnim računom, za katere se plačuje nadomestilo in je skladen s končnim seznamom iz regulativnih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 3. člena Direktive 2014/92/EU;
36. skupina pomeni skupino družb, sestavljeno iz obvladujoče družbe in od nje odvisne družbe, kot je določeno v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, ali družb, kakor so opredeljene v 4., 5., 6. in 7. členu Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 241/2014 z dne 7. januarja 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v

zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi glede kapitalskih zahtev za institucije (UL L št. 135 z dne 2. 6. 2015, str. 1), ki so medsebojno povezane, kakor je navedeno v prvem odstavku 10. člena ali v šestem ali sedmem odstavku 113. člena Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 1), (, v nadaljnjem besedilu: Uredba 575/2013/EU);

37. sredstvo za sporazumevanje na daljavo je vsako sredstvo, ki se lahko uporablja za sklepanje pogodb o plačilnih storitvah, kadar ponudnik plačilnih storitev in uporabnik nista sočasno fizično navzoča;
38. storitve, povezane s plačilnim računom, so vse storitve, povezane z odprtjem, vodenjem in zaprtjem plačilnega računa, vključno s plačilnimi storitvi in plačilnimi transakcijami iz 7. točke prvega odstavka 3. člena tega zakona, ter možnostjo prekoračitve in molče dovoljeno prekoračitvijo;
39. tesna povezanost pomeni enako kot je opredeljeno v 38. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU;
40. trajni nalog je navodilo plačnika svojemu ponudniku plačilnih storitev naj redno ali na vnaprej določene datume izvršuje kreditna plačila;
41. trajni nosilec podatkov je vsak instrument, ki uporabniku omogoča shranjevanje podatkov, naslovljenih osebno nanj, tako da so dostopni za poznejšo uporabo tako dolgo, kakor je potrebno za namene teh podatkov, in ki omogoča nespremenjeno predvajanje shranjenih podatkov;
42. tretja država pomeni državo, ki ni država članica iz 1. točke tega člena;
43. Uprava Republike Slovenije za javna plačila je državni organ, ki je na podlagi posebnega zakona pristojen za opravljanje plačilnih storitev za neposredne in posredne uporabnike državnega ter občinskih proračunov, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije;
44. zakonito prebivanje v Evropski uniji pomeni, da ima fizična oseba pravico prebivati v državi članici na podlagi prava Evropske unije ali nacionalnega prava, vključno s potrošniki brez stalnega naslova in osebami, ki prosijo za azil na podlagi Ženevske konvencije z dne 28. julija 1951 o statusu beguncev, Protokola z dne 31. januarja 1967 h Konvenciji in drugih mednarodnih pogodb, ki urejajo status beguncev in prosilcev za azil;
45. zamenjava ali storitev zamenjave plačilnega računa je storitev, ki temelji na potrošnikovi zahtevi in pomeni prenos informacij o vseh ali nekaterih trajnih nalogih, ponavljajočih se direktnih obremenitvah in ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačilih, izvršenih na plačilnem računu, od enega ponudnika plačilnih storitev k drugemu ali katerega koli pozitivnega stanja sredstev na plačilnem računu z enega plačilnega računa na drugega ali oba navedena prenosa, pri čemer se lahko prejšnji plačilni račun zapre ali pa ne;
46. zasebnik ali zasebnica (v nadaljnjem besedilu: zasebnik) je fizična oseba, ki ni podjetnik ali podjetnica (v nadaljnjem besedilu: podjetnik), in ki samostojno opravlja določeno registrirano ali s predpisom določeno dejavnost, kot je notar, zdravnik, odvetnik, kmet in podobno;
47. zastopnik je fizična ali pravna oseba, ki pri opravljanju plačilnih storitev na podlagi pooblastila za zastopanje deluje v imenu plačilne institucije;
48. za namene drugega in četrtega poglavja tega zakona je podružnica organizacijska enota, ki je ločena od sedeža plačilne institucije, ni pravna oseba in neposredno izvaja nekatere ali vse storitve, ki so del poslovanja matične plačilne institucije. Za namene tega zakona se vse poslovne enote in podružnice, ki jih v isti državi gostiteljici ali tretji državi ustanovi plačilna institucija, štejejo za eno samo podružnico. Za namene tega zakona se vse podružnice in poslovne enote, ki jih v Republiki Sloveniji ustanovi plačilna institucija države članice, štejejo za eno samo podružnico.

6. člen **(plačilne storitve)**

(1) Plačilna storitev po tem zakonu je katera koli od naslednjih aktivnosti, ki jo ponudnik plačilnih storitev opravlja v okviru svoje poslovne dejavnosti:

1. aktivnosti, ki omogočajo polog gotovine na plačilni račun, in vse aktivnosti, ki so potrebne za upravljanje tega računa;

2. aktivnosti, ki omogočajo dvig gotovine s plačilnega računa, in vse aktivnosti, ki so potrebne za upravljanje tega računa;
3. aktivnosti, ki omogočajo izvrševanje plačilnih transakcij v breme in v dobro plačilnega računa pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi plačilni račun, ali pri drugem ponudniku plačilnih storitev;
4. aktivnosti, ki omogočajo izvrševanje plačilnih transakcij, pri katerih so denarna sredstva zagotovljena z odobritvijo posojila uporabniku;
5. izdajanje plačilnih instrumentov in/ali pridobivanje plačilnih transakcij;
6. izvrševanje denarnih nakazil;
7. storitve odreditve plačil;
8. storitve zagotavljanja informacij o računih.

(2) Plačilne storitve iz 3. in 4. točke prejšnjega odstavka vključujejo izvrševanje plačilnih transakcij:

1. z direktnimi obremenitvami,
2. s plačilnimi karticami ali podobnimi napravami ali
3. s kreditnimi plačili.

7. člen

(domače in čezmejne plačilne transakcije)

(1) Domača plačilna transakcija je plačilna transakcija, pri kateri plačnikov ponudnik plačilnih storitev in prejemnikov ponudnik plačilnih storitev ali edini ponudnik plačilnih storitev opravijo plačilne storitve za plačnika in prejemnika plačila na območju Republike Slovenije.

(2) Čezmejna plačilna transakcija je plačilna transakcija, pri kateri plačnikov ponudnik plačilnih storitev in prejemnikov ponudnik plačilnih storitev opravita plačilne storitve za plačnika oziroma prejemnika plačila na območju različnih držav članic. Plačilna transakcija se izvrši čezmejno tudi v primeru, če isti ponudnik plačilnih storitev opravi plačilne storitve za plačnika v eni državi članici in za prejemnika plačila v drugi državi članici.

8. člen

(uporabnik, plačnik in prejemnik plačila)

(1) Uporabnik je fizična ali pravna oseba, ki uporablja plačilne storitve kot plačnik ali prejemnik plačila ali oboje.

(2) Plačnik je fizična ali pravna oseba, ki odredi plačilno transakcijo tako, da izda plačilni nalog ali zagotovi soglasje k izvršitvi plačilnega naloga, ki ga izda prejemnik plačila.

(3) Prejemnik plačila je fizična ali pravna oseba, ki je predvideni prejemnik denarnih sredstev, ki so bila predmet plačilne transakcije.

9. člen

(plačilna transakcija, plačilna transakcija na daljavo in plačilni nalog)

(1) Plačilna transakcija je dejanje pologa, prenosa ali dviga denarnih sredstev, ki ga odredi plačnik ali prejemnik plačila, pri čemer je izvršitev plačilne transakcije preko ponudnika plačilnih storitev neodvisna od osnovnih obveznosti med plačnikom in prejemnikom plačila.

(2) Plačilna transakcija na daljavo je plačilna transakcija, ki se odredi preko spleta ali naprave, ki se lahko uporablja za komuniciranje na daljavo.

(3) Plačilni nalog je navodilo plačnika ali prejemnika plačila svojemu ponudniku plačilnih storitev, s katerim odredi izvršitev plačilne transakcije.

10. člen **(direktna obremenitev)**

(1) Direktna obremenitev je plačilna storitev, kjer prejemnik plačila na podlagi plačnikovega soglasja odredi plačilno transakcijo za obremenitev plačnikovega plačilnega računa.

(2) Plačnik lahko da soglasje za izvršitev plačilne transakcije z direktno obremenitvijo bodisi prejemniku plačila bodisi prejemnikovemu ponudniku plačilnih storitev bodisi svojemu ponudniku plačilnih storitev.

11. člen **(denarno nakazilo)**

Denarno nakazilo je plačilna storitev, pri kateri ponudnik plačilnih storitev prejme plačnikova denarna sredstva, ne da bi odprl plačilni račun za plačnika ali prejemnika plačila, izključno z namenom, da se enak znesek denarnih sredstev da na razpolago prejemniku plačila ali se prenese prejemnikovemu ponudniku plačilnih storitev, ki da sredstva na razpolago prejemniku plačila ali jih prenese na prejemnikov plačilni račun.

12. člen **(kreditno plačilo)**

Kreditno plačilo je plačilna storitev, pri kateri plačnik svojemu ponudniku plačilnih storitev odredi izvršitev posamezne plačilne transakcije ali več plačilnih transakcij, vključno s trajnim nalogom, s svojega plačilnega računa v dobro plačilnega računa prejemnika plačila,

13. člen **(plačilni račun)**

(1) Plačilni račun je račun, ki ga odpre ponudnik plačilnih storitev v imenu enega ali več uporabnikov, in se uporablja za izvršitev plačilnih transakcij.

(2) Plačilne institucije lahko vodijo le plačilne račune, ki se uporabljajo izključno za izvrševanje plačilnih transakcij.

14. člen **(transakcijski račun)**

(1) Transakcijski račun je plačilni račun, ki ga odpre banka s sedežem v Republiki Sloveniji ali podružnica banke države članice v Republiki Sloveniji v imenu enega ali več uporabnikov za namene izvrševanja plačilnih transakcij in za druge namene, povezane z opravljanjem bančnih storitev za uporabnika. Denarna sredstva na transakcijskem računu se štejejo kot vpogledni denarni depozit.

(2) Za namene tega zakona se kot transakcijski račun šteje tudi enotni zakladniški račun države ali samoupravne lokalne skupnosti, ki je odprt pri Banki Slovenije, ter račun, ki je kot podračun enotnega zakladniškega računa države ali samoupravne lokalne skupnosti odprt pri Upravi Republike Slovenije za javna plačila.

(3) Plačilne institucije ne smejo voditi transakcijskih računov.

15. člen **(skupni plačilni račun)**

(1) Skupni plačilni račun je plačilni račun, ki ga odpre ponudnik plačilnih storitev v imenu dveh ali več fizičnih oseb ali v imenu dveh ali več pravnih oseb.

(2) Vsak posamezni imetnik skupnega plačilnega računa lahko razpolaga s celotnimi denarnimi sredstvi na skupnem plačilnem računu, razen če so v pogodbi o vodenju skupnega plačilnega računa določena drugačna pooblastila za razpolaganje z denarnimi sredstvi na skupnem plačilnem računu.

(3) Denarna sredstva na skupnem plačilnem računu se lahko v celoti uporabijo za poplačilo obveznosti posameznega imetnika do tretjih oseb. Dogovor med imetniki skupnega plačilnega računa o višini deležev posameznih imetnikov in odgovornosti posameznega imetnika ne omejuje pravic tretjih oseb, da v postopku izvršbe ali stečaja posameznega imetnika poplačajo svoje terjatve do tega imetnika v breme celotnih denarnih sredstev na skupnem plačilnem računu.

(4) Kadar posebni zakon določa, da je izvršba na določena sredstva dolžnika omejena, se v postopku izvršbe zoper posameznega imetnika skupnega plačilnega računa te omejitve upoštevajo glede vsakega posameznega imetnika skupnega plačilnega računa.

16. člen

(plačilni instrument, izdajanje plačilnih instrumentov in pridobivanje plačilnih transakcij)

(1) Plačilni instrument pomeni vsako napravo ali niz postopkov oziroma oboje, ki so dogovorjeni med posameznim uporabnikom in njegovim ponudnikom plačilnih storitev, in je vezan le na tega uporabnika z namenom, da ga uporabi za odreditev plačilnega naloga.

(2) Izdajanje plačilnih instrumentov je plačilna storitev, pri kateri ponudnik plačilnih storitev posluje s plačnikom ter mu zagotavlja plačilni instrument za odreditev in obdelavo plačnikovih plačilnih transakcij.

(3) Pridobivanje plačilnih transakcij je plačilna storitev, ki jo zagotavlja ponudnik plačilnih storitev, ki posluje s prejemnikom plačila tako, da sprejema in obdeluje plačilne transakcije, s katerimi se sredstva prenesejo na prejemnika plačila.

17. člen

(plačilni instrumenti za plačila majhnih vrednosti)

Plačilni instrumenti za plačila majhnih vrednosti so plačilni instrumenti, pri katerih je izpolnjen najmanj eden od naslednjih pogojev:

1. omogočajo izvrševanje posameznih plačilnih transakcij, ki ne presegajo 30 eurov, ali
2. skupna omejitev porabe v določenem obdobju oziroma skupna vrednost elektronskega denarja, ki je naložen na plačilnem instrumentu, ne presega 150 eurov.

18. člen

(storitev odreditve plačil)

Storitev odreditve plačil je storitev za odreditev plačilnega naloga na zahtevo uporabnika plačilnih storitev v zvezi s plačilnim računom, odprtim pri drugem ponudniku plačilnih storitev.

19. člen

(storitev zagotavljanja informacij o računih)

Storitev zagotavljanja informacij o računih je spletna storitev za zagotavljanje konsolidiranih informacij o enem ali več plačilnih računih, ki jih ima uporabnik plačilnih storitev pri drugem ponudniku plačilnih storitev ali pri več kot enem ponudniku plačilnih storitev.

3. PODPOGLAVJE PONUDNIKI PLAČILNIH STORITEV

20. člen (ponudniki plačilnih storitev)

(1) Na območju Republike Slovenije lahko plačilne storitve opravljajo le:

1. banke, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, in banke držav članic, ki so pridobile dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža za opravljanje plačilnih storitev, in so v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije ali neposredno opravljajo plačilne storitve na območju Republike Slovenije ter banke tretjih držav, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev in so v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije,
2. družbe za izdajo elektronskega denarja, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja v skladu s tem zakonom in družbe za izdajo elektronskega denarja držav članic, ki so pridobile dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja in so v skladu s tem zakonom ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije ali neposredno opravljajo storitve izdajanja elektronskega denarja na območju Republike Slovenije, ter družbe za izdajo elektronskega denarja tretjih držav, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja in so v skladu s tem zakonom ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije, v kolikor so plačilne storitve, ki jih opravljajo te podružnice, povezane z izdajo elektronskega denarja,
3. družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja v skladu s tem zakonom,
4. plačilne institucije, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev v skladu s tem zakonom in plačilne institucije držav članic, ki so pridobile dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža za opravljanje plačilnih storitev, in so v skladu s tem zakonom ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije ali opravljajo plačilne storitve na območju Republike Slovenije preko zastopnika ali neposredno,
5. plačilne institucije z opustitvijo, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev v skladu s tem zakonom,
6. Banka Slovenije,
7. Uprava Republike Slovenije za javna plačila ter drugi državni organi in organi samoupravnih lokalnih skupnosti v Republiki Sloveniji v skladu s predpisi, ki urejajo izvajanje njihovih nalog in pristojnosti

(v nadaljnjem besedilu: ponudniki plačilnih storitev).

(2) Kadar Banka Slovenije opravlja plačilne storitve v okviru izključnih pristojnosti v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije, ali z drugimi zakoni, ki določajo izključne pristojnosti Banke Slovenije, se določbe 5. in 6. poglavja tega zakona uporabljajo le, če poseben predpis ali pogodba o opravljanju plačilnih storitev izrecno tako določa.

(3) Kadar Uprava Republike Slovenije za javna plačila ali drugi državni organi ali organi samoupravnih lokalnih skupnosti opravljajo plačilne storitve v okviru svojih izključnih pristojnosti na podlagi posebnega predpisa, se uporabljajo določbe 5. in 6. poglavja tega zakona, razen če ta zakon ali drug predpis izrecno določa drugače.

21. člen (ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, ponudnik storitev odreditve plačil in ponudnik storitev zagotavljanja informacij o računih)

(1) Ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, je ponudnik plačilnih storitev, ki zagotavlja in vodi plačilni račun za plačnika.

(2) Ponudnik storitev odreditve plačil je ponudnik plačilnih storitev, ki opravlja plačilne storitve iz 7. točke 6. člena tega zakona.

(3) Ponudnik storitev zagotavljanja informacij o računih je ponudnik plačilnih storitev, ki opravlja plačilne storitve iz 8. točke 6. člena tega zakona.

22. člen

(prepoved opravljanja plačilnih storitev)

Nihče drug, razen ponudnikov plačilnih storitev iz 20. člena tega zakona, ne sme opravljati plačilnih storitev na območju Republike Slovenije.

23. člen

(obveznost obveščanja ponudnikov storitev iz 11. in 12. točke 3. člena)

(1) Ponudniki storitev, ki opravljajo eno ali obe dejavnosti iz prve in druge alineje 11. točke 3. člena tega zakona in za katere skupna vrednost plačilnih transakcij, ki so bile izvršene v preteklih 12 mesecih, presega 1 milijon eurov, morajo Banki Slovenije poslati obvestilo, ki vsebuje opis ponujenih storitev in v katerem je navedeno, po katerem izvzetju iz prve in druge alineje 11. točke 3. člena tega zakona se šteje, da opravljajo dejavnost.

(2) Če na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka in ob upoštevanju meril iz 11. točke 3. člena tega zakona Banka Slovenije ugotovi, da dejavnosti ni mogoče obravnavati kot omejeno mrežo, ponudniku storitev odredi poseben ukrep, da v roku 30 dni zagotovi izpolnjevanje pogojev za omejeno mrežo ali da v tem roku vloži zahtevo za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija v skladu s tem zakonom. Za postopek po tem odstavku se smiselno uporabljajo določbe četrtega odstavka 257. člena tega zakona .

(3) Ponudniki storitev, ki opravljajo dejavnosti iz 12. točke 3. člena morajo Banki Slovenije poslati obvestilo in ji zagotoviti letno revizijsko mnenje, ki potrjuje, da je dejavnost v skladu z omejitvami iz 12. točke 3. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije mora Evropski bančni organ obvestiti o storitvah, priglašeni v skladu s prvim in tretjim odstavkom tega člena ter navesti, v skladu s katerim izvzetjem se dejavnost opravlja. Obvestilo mora vsebovati podatke o firmi in sedežu ponudnika storitev, opis storitev, ki jih ponudnik storitev opravlja, vrednost in obseg teh storitev ter morebitne dodatne informacije v zvezi s kriteriji za izvzetje.

(5) Firma in sedež ponudnika storitev ter opis storitev, priglašeni v skladu s prvim in tretjim odstavkom, se objavi v registru iz 79. in 83. člena tega zakona.

2. POGLAVJE

PLAČILNE INSTITUCIJE

1. PODPOGLAVJE

SPLOŠNI DOLOČBI

24. člen

(opredelitev pojmov)

(1) Plačilna institucija je pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki v Republiki Sloveniji opravlja vsaj del svojih plačilnih storitev in ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(2) Plačilna institucija države članice je pravna oseba s sedežem v drugi državi članici, ki v tej drugi državi članici opravlja vsaj del svojih plačilnih storitev in ki je pridobila dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

25. člen **(dostop do računov, ki jih vodi kreditna institucija)**

(1) Kreditne institucije, ki opravljajo storitve na območju Republike Slovenije, morajo plačilnim institucijam in plačilnim institucijam držav članic omogočiti objektivni, nediskriminatorni in sorazmeren dostop do svojih storitev, povezanih s plačilnimi računi. Tak dostop mora biti dovolj širok, da lahko plačilne institucije in plačilne institucije držav članic neovirano in učinkovito opravljajo plačilne storitve.

(2) Kreditne institucije, ki opravljajo storitve na območju Republike Slovenije, morajo Banki Slovenije sporočiti ustrezno utemeljene razloge, zaradi katerih so zavrnile zahtevo plačilne institucije ali plačilne institucije države članice za dostop do njihovih storitev, povezanih s plačilnimi računi.

2. PODPOGLAVJE **STATUSNI USTROJ PLAČILNIH INSTITUCIJ**

26. člen **(pravnoorganizacijska oblika)**

(1) Plačilna institucija mora biti organizirana v eni od pravnoorganizacijskih oblik gospodarskih družb pravnih oseb, določenih z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(2) Za plačilno institucijo se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, če ni s tem zakonom drugače določeno.

27. člen **(dejavnost plačilnih institucij)**

(1) Plačilna institucija lahko začne opravljati plačilne storitve, ko pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(2) Plačilna institucija lahko poleg plačilnih storitev opravlja tudi druge gospodarske posle (v nadaljnjem besedilu: hibridna plačilna institucija), vključno s storitvami upravljanja plačilnih sistemov, če izpolnjuje pogoje za opravljanje storitev upravljanja plačilnih sistemov v skladu s tem zakonom.

(3) Plačilna institucija lahko poleg plačilnih storitev in drugih gospodarskih poslov opravlja tudi pomožne storitve za izvrševanje plačilnih transakcij, kakor so dajanje posojil v zvezi s plačilnimi storitvami, menjava valut, dejavnosti varovanja ter shranjevanja in obdelave podatkov v zvezi s plačilnimi storitvami, če izpolnjuje pogoje, ki se zahtevajo za opravljanje teh storitev na podlagi tega ali drugih zakonov. Plačilna institucija, ki poleg plačilnih storitev opravlja le še pomožne storitve, se ne šteje za hibridno plačilno institucijo.

(4) Določbe tega zakona se uporabljajo za plačilne institucije, ki opravljajo plačilne storitve kot izključno dejavnost ali kot hibridne plačilne institucije, razen če zakon izrecno določa, da posamezne določbe veljajo le za hibridne plačilne institucije.

28. člen
(sprejemanje denarnih sredstev uporabnikov v zvezi s plačilnimi storitvami)

(1) Plačilna institucija lahko pri opravljanju plačilnih storitev prejme denarna sredstva uporabnikov izključno z namenom izvršitve plačilne transakcije, ki naj se izvrši na določen dan, v skladu s pogodbo o plačilnih storitvah.

(2) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da so denarna sredstva prejeta izključno za namene izvršitve plačilne transakcije, če je plačilna institucija prejela denarna sredstva hkrati s prejemom ali po prejemu plačilnega naloga za izvršitev te plačilne transakcije.

(3) Plačilne institucije ne smejo sprejemati depozitov od javnosti po zakonu, ki ureja bančništvo, ali izdajati elektronskega denarja po tem zakonu.

(4) Denarna sredstva, ki jih prejme plačilna institucija od uporabnikov izključno zaradi izvršitve plačilne transakcije v skladu z drugim odstavkom tega člena, ne predstavljajo sprejemanja depozitov od javnosti po zakonu, ki ureja bančništvo, ali opravljanja storitev izdajanja elektronskega denarja po tem zakonu.

29. člen
(dajanje posojil v zvezi s plačilnimi storitvami)

(1) Če plačilna institucija uporabnikom ponuja posojila v zvezi s plačilnimi storitvami, se lahko takšno posojilo odobri le ob naslednjih pogojih:

1. posojilo je namenjeno izključno izvrševanju plačilnih transakcij v zvezi s plačilnimi storitvami,
2. posamezno posojilo, vključno z obnavljajočim (revolving) posojilom, se odobri za največ 12 mesecev,
3. posojilo ni krito z viri sredstev, ki jih plačilna institucija prejme od uporabnikov plačilnih storitev z namenom izvršitve plačilne transakcije,
4. plačilna institucija zagotavlja zadosten kapital glede na skupno višino odobrenih posojil.

(2) Poleg pogojev iz prejšnjega odstavka mora plačilna institucija v zvezi s posojili iz prvega odstavka tega člena, ki se odobrijo potrošniku, izpolnjevati tudi pogoje, ki jih glede odobritve posojila potrošnikom določa zakon, ki ureja potrošniške kredite.

30. člen
(območje opravljanja plačilnih storitev)

(1) Šteje se, da plačilna institucija opravlja plačilne storitve na območju tiste države, kjer:

1. sklepa pravne posle, katerih predmet so plačilne storitve, ali
2. uporabnikom ponuja plačilne storitve preko reklamnih sporočil, poslanih tem osebam po pošti, ali na drug način ponuja plačilne storitve uporabnikom na območju te države.

(2) Šteje se, da plačilna institucija opravlja plačilne storitve na območju določene države tudi v primeru, če na območju te države ponuja plačilne storitve na način iz prejšnjega odstavka preko svoje podružnice, zastopnika ali neposredno.

(3) Šteje se, da plačilna institucija opravlja plačilne storitve neposredno na območju določene države, če opravlja plačilne storitve na način iz prvega odstavka tega člena brez ustanovitve podružnice in brez zastopnika v tej državi.

31. člen
(ustanovni kapital)

(1) Pravna oseba, ki zaprosi za dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija, mora imeti v času izdaje dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija ustanovni kapital:

1. najmanj v višini 20.000 eurov, če bo opravljala le plačilne storitve iz 6. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona; ali
2. najmanj v višini 50.000 eurov, če bo opravljala plačilne storitve iz 7. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona; ali
3. najmanj v višini 125.000 eurov, če bo opravljala katero koli plačilno storitev iz 1. do 5. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona.

(2) Če namerava plačilna institucija opravljati več plačilnih storitev, mora zagotoviti ustanovni kapital v višini, določeni za plačilno storitev, za katero se zahteva najvišji znesek ustanovnega kapitala.

(3) Ustanovni kapital vključuje eno ali več postavk iz točk (a) do (e) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU.

(4) Sestavine kapitala iz prejšnjega odstavka se uporabljajo v pomenu, kakor je določen v zakonu, ki ureja gospodarske družbe. Pri uporabi prejšnjega odstavka za družbe, ki niso organizirane kot delniške družbe, se sestavine kapitala ustrezno prilagodijo sestavinam, ki veljajo za te družbe v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

32. člen

(poslovodstvo in osebe, ki so v plačilni instituciji neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami)

(1) Člani poslovodstva plačilne institucije morajo poleg splošnih pogojev, ki jih za člane organov vodenja ali nadzora delniške družbe določa zakon, ki ureja gospodarske družbe, imeti tudi ugled, ki ga zahteva vodenje poslov plačilne institucije.

(2) Osebe, ki so v plačilni instituciji neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, morajo imeti ustrezno znanje in izkušnje pri opravljanju plačilnih storitev. Šteje se, če se ne dokaže nasprotno, da ima oseba ustrezno znanje in izkušnje pri opravljanju plačilnih storitev, če ima najmanj triletno izkušnje z vodenjem poslov podjetja primerljive velikosti in dejavnosti kot plačilna institucija ali z vodenjem drugih primerljivih poslov.

(3) Podatke o izpolnjevanju pogojev iz prvega in drugega odstavka tega člena pridobi Banka Slovenije od vložnika zahteve za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija, plačilne institucije ali od člana poslovodstva plačilne institucije ali osebe, ki je neposredno odgovorna za vodenje poslov plačilne institucije, lahko pa jih pridobi po uradni dolžnosti iz uradnih evidenc pristojnih organov.

33. člen

(kvalificirani deleži)

(1) Kvalificirani delež je kvalificiran delež, kakor je opredeljen v 36. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU.

(2) Oseba, ki namerava pridobiti deleže glasovalnih pravic ali pravic v kapitalu plačilne institucije, na podlagi katerih bi dosegla ali preseгла kvalificirani delež (v nadaljnjem besedilu: bodoči kvalificirani imetnik), mora pred pridobitvijo takega deleža pridobiti dovoljenje Banke Slovenije.

(3) Banka Slovenije v izreku odločbe, s katero izda dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, določi višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu plačilne institucije, za pridobitev katerega se izdaja dovoljenje, kot enega od teh razponov:

1. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu plačilne institucije, ki je enak ali večji od kvalificiranega deleža in manjši od 20 odstotkov,

2. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu plačilne institucije, ki je enak ali večji od 20 odstotkov in manjši od 30 odstotkov,
3. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu plačilne institucije, ki je enak ali večji od 30 odstotkov in manjši od 50 odstotkov,
4. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu plačilne institucije, ki je enak ali večji od 50 odstotkov,
5. delež, na podlagi katerega bodoči kvalificirani imetnik postane nadrejena oseba plačilne institucije.

(4) Kvalificirani imetnik mora pred vsakim nadaljnjim povečanjem deleža glasovalnih pravic ali pravic v kapitalu plačilne institucije, na podlagi katerega bi presegel razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(5) Za imetništvo kvalificiranega deleža v plačilni instituciji se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, o: zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža; presoji primernosti bodočega kvalificiranega imetnika; zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža; roku za pridobitev deleža, na katerega se nanaša dovoljenje; prenehanju veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža; glasovalnih pravicah iz delnic banke, pridobljene v nasprotju z zakonom; odredbi o odsvojitvi delnic; odločbi o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic; odvzemu dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža in o obvestilu kvalificiranega imetnika Banki Slovenije, razen če je v tem členu izrecno določeno drugače.

(6) Banka Slovenije izda sklep o odpravi pomanjkljivosti zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v 30 dneh po prejemu zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

(7) Banka Slovenije mora v 30 dneh vložniku zahteve izdati potrdilo o prejemu popolne zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

(8) Če Banka Slovenije od vložnika zahteva, da predloži dodatne informacije ali dokumente, potrebne za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika, mora vložniku zahteve v 30 delovnih dneh po prejemu dodatnih informacij ali dokumentov izdati potrdilo o prejemu teh dodatnih informacij ali dokumentov.

(9) Banka Slovenije mora odločbo o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža izdati v 3 mesecih.

3. PODPOGLAVJE

DOVOLJENJE BANKE SLOVENIJE ZA OPRAVLJANJE PLAČILNIH STORITEV KOT PLAČILNA INSTITUCIJA

34. člen **(opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija)**

(1) Plačilna institucija lahko na območju Republike Slovenije opravlja plačilne storitve, za katere je pridobila dovoljenje Banke Slovenije.

(2) Plačilna institucija sme opravljati plačilne storitve, ki jih je upravičena opravljati na območju Republike Slovenije, tudi:

1. na območju druge države članice preko podružnice, zastopnika ali neposredno, če so izpolnjeni pogoji iz 49. člena tega zakona, in
2. na območju tretje države preko podružnice, ko je podružnica vpisana v register plačilnih institucij v skladu s tem zakonom, preko zastopnika ali neposredno na območju tretje države.

35. člen (zahteva za izdajo dovoljenja)

(1) K zahtevi za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija je treba priložiti:

1. akt o ustanovitvi,
2. opis plačilnih storitev in drugih gospodarskih poslov, ki jih namerava opravljati plačilna institucija, ter tveganj, ki jim bo izpostavljena,
3. poslovni načrt opravljanja plačilnih storitev za prva tri poslovna leta, iz katerega izhajajo naslednji podatki:
 - za izračun minimalnega kapitala v prvem letu poslovanja po vseh treh metodah iz drugega odstavka 55. člena tega zakona,
 - o izpolnjevanju tehničnih, organizacijskih, kadrovskih in drugih pogojev za varno in zanesljivo poslovanje plačilne institucije iz 53. člena tega zakona,
4. dokazila, da vložnik razpolaga z zahtevanim ustanovnim kapitalom iz 31. člena tega zakona,
5. za plačilne institucije, ki opravljajo storitve iz 1. do 6. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona, opis ukrepov za varovanje denarnih sredstev uporabnikov iz 68., 69. in 70. člena tega zakona,
6. opis sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol iz 54. člena tega zakona,
7. opis postopka, vzpostavljenega za spremljanje in reševanje varnostnih incidentov in z varnostjo povezanih pritožb strank ter naknadno ukrepanje v zvezi z njimi, vključno z mehanizmom za poročanje o incidentih, v katerem so upoštevane obveznosti plačilne institucije glede obveščanja iz 152. člena,
8. opis postopka, vzpostavljenega za beleženje, spremljanje, sledenje in omejevanje dostopa do občutljivih plačilnih podatkov,
9. opis ureditve za zagotavljanje neprekinjenega poslovanja, vključno z jasno opredelitvijo ključnih operacij, učinkovitih načrtov ravnanja v nepredvidljivih okoliščinah ter postopkom za redno preizkušanje in preverjanje ustreznosti in učinkovitosti takih načrtov,
10. opis načel in opredelitev, ki se uporabljajo za zbiranje statističnih podatkov o uspešnosti, transakcijah in goljufijah ter prevarah,
11. dokument o varnostni strategiji, vključno s podrobno oceno tveganj v zvezi s plačilnimi storitvami ter opisom varnostnih ukrepov za nadzor nad tveganji in njihovo zmanjšanje, sprejetih za ustrezno zaščito uporabnikov plačilnih storitev pred ugotovljenimi tveganji, vključno z goljufijami in s prevarami ter nezakonito uporabo občutljivih in osebnih podatkov,
12. opis nameravane uporabe zastopnikov in podružnic ter nadzornih pregledov v njihovih prostorih in zunaj njih, ki se jih vložnik zaveže opraviti pri zastopnikih in podružnicah vsaj enkrat letno, kot tudi dogovorov o zunanjih izvajalcih operativnih nalog plačilnih storitev,
13. opis morebitne udeležbe v plačilnih sistemih,
14. opis mehanizmov notranje kontrole, ki jih je vložnik vzpostavil zaradi izpolnjevanja obveznosti v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, in Uredbo 1781/2006/ES,
15. navedbo oseb, ki so imetniki kvalificiranih deležev v smislu 36. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, velikost kvalificiranih deležev in dokazila o primernosti imetnikov kvalificiranih deležev, ki se presoja v skladu s 33. členom tega zakona,
16. navedbo oseb, ki so člani organov posloводства, in oseb, ki bodo neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, ter dokazila, da te osebe izpolnjujejo zahtevane pogoje iz prvega in drugega odstavka 32. člena tega zakona,
17. navedbo pooblaščenih revizorjev ali revizijskih družb, če morajo biti letna poročila plačilne institucije revidirana v skladu s 73. členom tega zakona, in če so že imenovani,
18. navedbo oseb, ki so z vložnikom v razmerju tesne povezanosti, z opisom teh povezav.

(2) V zvezi z opisi iz 5. do 7. točke ter 12. in 13. točke prejšnjega odstavka mora vložnik zagotoviti tudi opis organizacijskih rešitev in opis notranje revizijskih postopkov, ki jih je vzpostavil z namenom, da bi zavaroval interese svojih uporabnikov in zagotovil neprekinjenost in zanesljivost izvajanja plačilnih storitev.

(3) V opisu varnostnih ukrepov za nadzor nad tveganji in njihovo zmanjšanje iz 11. točke prvega odstavka tega člena se navede, na kakšen način ti ukrepi zagotavljajo visoko raven tehnične

varnosti in varstva podatkov, med drugim za programsko opremo in informacijske sisteme, ki jih uporabljajo vložnik ali zunanji izvajalci, ki v celoti ali delno opravljajo dejavnosti zanj. Navedeni ukrepi vključujejo tudi varnostne ukrepe iz prvega odstavka 151. člena tega zakona.

(4) Subjekti, ki vložijo zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev iz 7. točke 6. člena morajo kot pogoj za pridobitev dovoljenja skleniti zavarovanje poklicne odgovornosti, ki zajema ozemlja, na katerih ponujajo svoje storitve, ali drugo primerljivo jamstvo za kritje odgovornosti, ki bo zagotovilo kritje njihove odgovornosti iz 136., 140., 141., 142., 145. in 146. člena tega zakona.

(5) Subjekti, ki vložijo zahtevo za registracijo za opravljanje plačilnih storitev iz 8. točke 6. člena morajo kot pogoj za registracijo skleniti zavarovanje poklicne odgovornosti, ki zajema ozemlja, na katerih ponujajo svoje storitve, ali drugo primerljivo jamstvo za kritje svoje odgovornosti do ponudnikov plačilnih storitev, ki vodijo račune, ali uporabnikov plačilnih storitev zaradi neodobrenega dostopa ali goljufivega dostopa do informacij o plačilnih računih ali prevare pri dostopu do informacij o plačilnih računih oziroma neodobrene ali goljufive uporabe teh informacij ali prevare pri uporabi teh informacij.

(6) Banka Slovenije predpiše podrobnejšo vsebino zahteve za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija ter dokumentacijo in dokazila, ki jih je treba priložiti k tej zahtevi.

36. člen **(odločanje o izdaji dovoljenja)**

(1) Pri odločanju o izdaji dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija Banka Slovenije ugotavlja, ali plačilna institucija izpolnjuje pogoje za opravljanje plačilnih storitev v skladu s tem zakonom, zlasti pa:

1. glede statusnega ustroja iz 26. do 33. člena tega zakona,
2. v primeru plačilnih institucij, ki opravljajo plačilne storitve iz 7. ali 8. točke 6. člena tega zakona, glede zavarovanja poklicne odgovornosti iz 35. člena tega zakona,
3. glede varnega in zanesljivega poslovanja iz 53. člena tega zakona,
4. glede sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol iz 54. člena tega zakona,
5. glede zagotavljanja minimalnega kapitala iz 55. člena tega zakona in
6. glede varstva denarnih sredstev uporabnikov iz 68. do 72. člena tega zakona.

(2) V dovoljenju za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija Banka Slovenije opredeli plačilne storitve, ki jih lahko opravlja plačilna institucija.

(3) Če sistem upravljanja iz 54. člena tega zakona ne zagotavlja ustreznega upravljanja z vsemi tveganji, ki bi jim lahko bila izpostavljena plačilna institucija pri opravljanju plačilnih storitev, za katere se zahteva izdaja dovoljenja, in drugih gospodarskih poslov, ki jih opravlja plačilna institucija, lahko Banka Slovenije dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija izda le za določene plačilne storitve, na katere se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja.

37. člen **(zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja)**

Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija, če:

1. vložnik ne izpolnjuje pogojev iz prvega odstavka 36. člena tega zakona;
2. je zaradi povezav vložnika z osebami, s katerimi je v razmerju tesne povezanosti, kakor je opredeljena v 38. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, verjetno, da bo ovirano ali bistveno oteženo opravljanje nadzora nad plačilno institucijo v skladu z določbami tega zakona;
3. je ob upoštevanju predpisov tretje države, ki veljajo za osebe, s katerimi je vložnik v razmerju tesne povezanosti, in prakse pri izvrševanju teh predpisov, verjetno, da bo

ovirano ali bistveno oteženo opravljanje nadzora nad plačilno institucijo v skladu z določbami tega zakona;

4. je verjetno, da bo zaradi dejavnosti vložnika, ki niso plačilne storitve, ogrožena finančna stabilnost plačilne institucije ali da bo zaradi teh dejavnosti oteženo opravljanje nadzora nad plačilno institucijo v skladu z določbami tega zakona.

38. člen **(ustanovitev ločene pravne osebe)**

Če Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja zaradi razloga iz 4. točke prvega odstavka 37. člena tega zakona, lahko v obrazložitvi k odločbi o zavrnitvi zahteve vložnika seznaniti z možnostjo, da za namen opravljanja plačilnih storitev ustanovi ločeno pravno osebo in vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija za to pravno osebo, če oceni, da ti razlogi pri ločeni pravni osebi ne bodo več podani.

39. člen **(razširitev dovoljenja)**

(1) Če namerava plačilna institucija začeti opravljati plačilne storitve, ki niso zajete v že izdanem dovoljenju za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija, mora predhodno pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za razširitev dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(2) Za razširitev dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija se smiselno uporabljajo 35. do 37. člen tega zakona.

40. člen **(spremembe okoliščin po izdaji dovoljenja in hramba dokumentacije)**

(1) Plačilna institucija mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o dejstvih in okoliščinah, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka 36. člena tega zakona, ter o spremembi oseb, ki so s plačilno institucijo v razmerju tesne povezanosti, ali o spremembah v teh razmerjih. K temu obvestilu mora priložiti ustrezno spremenjeno dokumentacijo iz 35. člena tega zakona.

(2) Plačilna institucija mora dokumentacijo o izpolnjevanju pogojev za pridobitev in ohranjanje dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija hraniti najmanj pet let od prenehanja razmerja ali stanja, na katerega se nanašajo, razen če posebni predpisi za določene listine ali podatke določajo daljši rok hrambe.

41. člen **(dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev pri združitvi ali delitvi)**

(1) Če zaradi izvedbe združitve oziroma delitve nastane nova družba, ki bo opravljala plačilne storitve, mora ta nova družba pred vpisom združitve oziroma delitve v sodni register pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev.

(2) Če je plačilna institucija udeležena pri združitvi ali delitvi družb, pri kateri plačilna institucija nadaljuje opravljanje plačilnih storitev, mora pred izvedbo združitve ali delitve pridobiti dovoljenje Banke Slovenije.

(3) Za odločanje o dovoljenju iz tega člena se smiselno uporabljajo določbe 35. do 37. člena tega zakona.

(4) Zahtevi za izdajo dovoljenja za združitev oziroma delitev je treba priložiti tudi listine, kot jih v ta namen določa zakon, ki ureja gospodarske družbe.

42. člen (prenehanje dovoljenja)

(1) Dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija preneha v celoti ali glede posameznih plačilnih storitev, če plačilna institucija ne začne opravljati plačilnih storitev v enem letu od izdaje dovoljenja ali če plačilna institucija za več kakor šest mesecev preneha opravljati plačilne storitve. Dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija preneha z dnem, ko poteče rok iz prvega stavka tega odstavka.

(2) Če je nad plačilno institucijo začel postopek stečaja ali prisilne likvidacije v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, preneha dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija v celoti z dnem začetka stečajnega postopka ali postopka prisilne likvidacije. Sklep o začetku stečajnega postopka ali postopka prisilne likvidacije nad plačilno institucijo vroči sodišče tudi Banki Slovenije.

(3) Dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija preneha v celoti, če pristojni organi plačilne institucije sprejmejo sklep o likvidaciji plačilne institucije. Dovoljenje preneha v primeru likvidacije plačilne institucije z dnem, ko je plačilna institucija izbrisana iz sodnega registra.

(4) Dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija preneha v celoti ali deloma, če pristojni organi plačilne institucije sprejmejo sklep o spremembi dejavnosti plačilne institucije tako, da plačilna institucija v celoti ali deloma preneha opravljati plačilne storitve. Dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija v primerih iz tega odstavka preneha z dnem, ko je sklep o spremembi dejavnosti vpisan v sodni register.

(5) Plačilna institucija mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o nastanku okoliščin iz prvega odstavka tega člena. O sklepih iz tretjega in četrtega odstavka tega člena mora plačilna institucija obvestiti Banko Slovenije nemudoma po njihovem sprejemu.

(6) Če nastanejo okoliščine iz prvega do četrtega odstavka tega člena, izda Banka Slovenije odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija v celoti ali delno prenehalo.

(7) Plačilna institucija z dnem, ko je dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot plačilne institucije prenehalo v skladu s prvim do četrtrim odstavkom tega člena, ne sme več sklepati novih poslov v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, glede katerih je dovoljenje prenehalo.

4. PODPOGLAVJE OPRAVLJANJE PLAČILNIH STORITEV PREKO PODRUŽNIC, ZASTOPNIKOV IN ZUNANJIH IZVAJALCEV

43. člen (zastopniki in podružnice)

(1) Plačilna institucija, ki namerava opravljati plačilne storitve preko podružnice v državi gostiteljici ali v tretji državi, ali preko zastopnika v Republiki Sloveniji ali v državi gostiteljici, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije.

(2) Obvestilo o opravljanju plačilnih storitev preko zastopnika v Republiki Sloveniji ali v državi gostiteljici mora vsebovati naslednje informacije:

1. firmo in sedež ali ime in naslov stalnega prebivališča zastopnika v Republiki Sloveniji ali v državi gostiteljici,
2. opis mehanizmov notranje kontrole, ki jih bo uporabljal zastopnik zaradi izpolnjevanja obveznosti v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma v skladu s predpisi, ki urejajo preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ki se posodablja ob vsaki bistveni spremembi podatkov, ki se sporočijo v prvem uradnem obvestilu,
3. navedbo oseb, ki so članice posloводства zastopnika, in oseb, ki so pri zastopniku neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, z dokazili, da izpolnjujejo pogoje iz 32. člena tega zakona, razen če je zastopnik ponudnik plačilnih storitev,
4. opis plačilnih storitev, ki jih namerava plačilna institucija opravljati preko zastopnika, in
5. edinstveno identifikacijsko kodo ali številko zastopnika kadar je ustrezno.

(3) Obvestilo o opravljanju plačilnih storitev preko podružnice v državi gostiteljici ali tretji državi mora vsebovati naslednje informacije:

1. firmo in naslov podružnice v državi gostiteljici ali tretji državi,
2. opis organizacijske strukture podružnice,
3. navedbo oseb, ki so del posloводства podružnice, in oseb, ki so v podružnici neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami,
4. opis plačilnih storitev, ki jih namerava plačilna institucija opravljati preko podružnice, in
5. informacije iz 3. in 6. točke prvega odstavka 35. člena tega zakona glede dejavnosti v zvezi s plačilnimi storitvami na območju države gostiteljice ali tretje države.

(4) Plačilna institucija mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o spremembi okoliščin iz drugega in tretjega odstavka tega člena, zlasti o prenehanju opravljanja plačilnih storitev preko posameznega zastopnika v Republiki Sloveniji ali državi gostiteljici ali o dodatnih zastopnikih v Republiki Sloveniji ali državi gostiteljici in o prenehanju opravljanja plačilnih storitev preko podružnice v posamezni državi gostiteljici ali tretji državi ali o dodatnih podružnicah v posamezni državi gostiteljici ali tretji državi.

44. člen **(poslovanje zastopnika in podružnice)**

(1) Plačilna institucija lahko začne opravljati plačilne storitve preko podružnice ali preko zastopnika v državi gostiteljici, ko so izpolnjeni pogoji iz 49. člena tega zakona. Plačilna institucija ali plačilna institucija z opustitvijo lahko začne opravljati plačilne storitve preko podružnice v tretji državi ali preko zastopnika v Republiki Sloveniji, ko je podružnica ali zastopnik vpisan v register plačilnih institucij v skladu s tem zakonom.

(2) Plačilna institucija lahko preko posameznega zastopnika ali podružnice opravlja plačilne storitve le na območju tiste države članice, ki je v registru plačilnih institucij vpisana pri tem zastopniku ali podružnici.

(3) Plačilna institucija mora zagotoviti, da njena podružnica v državi gostiteljici in njen zastopnik v Republiki Sloveniji ali državi gostiteljici uporabnike na primeren način obvesti o tem, da deluje za račun plačilne institucije.

45. člen **(izvajanje operativnih nalog preko zunanjih izvajalcev)**

(1) Plačilna institucija, ki namerava izvajati posamezne operativne naloge, povezane z izvajanjem plačilnih storitev, preko zunanjih izvajalcev, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije.

(2) Plačilna institucija lahko prenese izvajanje pomembnih operativnih nalog, povezanih z izvajanjem plačilnih storitev, na zunanje izvajalce, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. da je v razmerju do izvajalca teh nalog zagotovljena ustrezna kakovost notranje kontrole na ravni plačilne institucije,
2. da ni oteženo izvajanje sledenja in nadzora nad izpolnjevanjem obveznosti plačilne institucije v skladu s tem in drugimi zakoni,
3. da se s prenosom izvajanja teh nalog ne prenaša odgovornosti višjega vodstva plačilne institucije na zunanje izvajalce ali tretje osebe,
4. da se odgovornost plačilne institucije do njenih uporabnikov, kakor je opredeljena s tem in drugimi zakoni, ne zmanjšuje in
5. da plačilna institucija kljub prenosu pomembnih operativnih nalog na zunanje izvajalce zagotovi izpolnjevanje vseh pogojev, ki veljajo za pridobitev in ohranitev dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(3) Operativne naloge, povezane z izvajanjem plačilnih storitev, vključno s sistemi informacijske tehnologije, se štejejo kot pomembne, če bi lahko napaka ali izpad v njihovem izvajanju bistveno ogrozila neprekinjeno izpolnjevanje obveznosti plačilne institucije, njen finančni položaj ali zanesljivost ter neprekinjenost izvajanja plačilnih storitev.

(4) Plačilna institucija, ki je prenesla izvajanje operativnih nalog, povezanih z izvajanjem plačilnih storitev, na zunanje izvajalce, mora v zvezi z ravnanji zunanjih izvajalcev zagotoviti izpolnjevanje svojih obveznosti po tem ali drugih zakonih.

(5) Plačilna institucija mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o vseh spremembah glede uporabe zunanjih izvajalcev.

46. člen

(odgovornost plačilne institucije za ravnanja podružnice, zastopnika ali zunanjega izvajalca)

(1) Plačilna institucija, ki opravlja plačilne storitve preko podružnice ali preko zastopnika ali je prenesla izvajanje operativnih nalog, povezanih z izvajanjem plačilnih storitev, na zunanje izvajalce, odgovarja za zakonitost in pravilnost ravnanja podružnice in zastopnika v zvezi z izvajanjem plačilnih storitev, ki jih podružnica in zastopnik opravlja v imenu plačilne institucije, ter za zakonitost in pravilnost izvajanja operativnih nalog, ki jih opravlja zunanji izvajalec za plačilno institucijo.

(2) Plačilna institucija svoje odgovornosti iz prvega odstavka tega člena v razmerju do uporabnikov ne more izključiti ali omejiti.

5. PODPOGLAVJE

OPRAVLJANJE PLAČILNIH STORITEV KOT PLAČILNA INSTITUCIJA NA OBMOČJU DRŽAVE GOSTITELJICE

47. člen

(obvestilo o opravljanju plačilnih storitev ali uporabi zunanjih izvajalcev na območju države gostiteljice)

(1) Plačilna institucija, ki namerava opravljati plačilne storitve na območju države gostiteljice preko podružnice ali preko zastopnika, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije v skladu s 43. členom tega zakona ter hkrati navesti države gostiteljice, v katerih namerava poslovati.

(2) Plačilna institucija, ki namerava opravljati plačilne storitve na območju države gostiteljice neposredno, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije ter hkrati z obvestilom poslati tudi opis plačilnih storitev, ki jih namerava neposredno opravljati v državi gostiteljici ter navedbo držav gostiteljic, v katerih namerava poslovati.

(3) Kadar namerava plačilna institucija za izvajanje operativnih nalog, povezanih z opravljanjem plačilnih storitev, uporabiti zunanje izvajalce v državi gostiteljici, o tem obvesti Banko Slovenije.

48. člen

(pošiljanje obvestila pristojnemu nadzornemu organu države gostiteljice)

(1) Banka Slovenije v roku enega meseca od prejema obvestila iz 47. člena tega zakona, ki vsebuje vse zahtevane informacije iz 43. člena tega zakona, pošlje pristojnemu nadzornemu organu v državi gostiteljici obvestilo o nameri opravljanja plačilnih storitev preko podružnice ali zastopnika ali o nameri neposrednega opravljanja plačilnih storitev plačilne institucije na območju te države gostiteljice in o tem obvesti plačilno institucijo.

(2) Banka Slovenije pošlje nadzornemu organu države gostiteljice hkrati z obvestilom iz prvega odstavka tega člena tudi naslednje podatke o:

1. firmi, naslovu in po potrebi o številki dovoljenja plačilne institucije,
2. državah članicah, v katerih namerava poslovati,
3. plačilnih storitvah, ki jih namerava plačilna institucija opravljati na območju te države gostiteljice,
4. kadar namerava plačilna institucija uporabiti zastopnika, podatke iz drugega odstavka 43. člena tega zakona,
5. kadar namerava plačilna institucija uporabiti podružnico, podatke iz tretjega odstavka 43. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije po prejemu obvestila s strani pristojnega organa države gostiteljice, s katerim pristojni organ države gostiteljice sporoči ustrezne informacije, povezane z nameravanim opravljanjem plačilnih storitev s strani zadevne plačilne institucije, zlasti o vseh utemeljenih razlogih za pomisleke, da gre v povezavi z nameravano uporabo zastopnika ali ustanovitvijo podružnice za pranje denarja ali financiranje terorizma, presodi, ali se strinja z oceno pristojnih organov države gostiteljice. V primeru nestrinjanja Banka Slovenije pristojnemu organu države gostiteljice sporoči razloge za svojo odločitev.

(4) Če Banke Slovenije, zlasti glede na informacije, prejete od pristojnih organov države gostiteljice v skladu s tretjim odstavkom tega člena, oceni, da obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da gre v povezavi z nameravano uporabo zastopnika ali podružnice za pranje denarja ali financiranje terorizma oziroma da obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da bi nameravano opravljanje plačilnih storitev s strani zadevne plačilne institucije predstavljalo kršitve zakonodaje države gostiteljice, Banka Slovenije izda odločbo, s katero zavrne registracijo zastopnika ali podružnice oziroma jo razveljavi, če je bila že opravljena. Za postopek izdaje odločbe o zavrnitvi registracije se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odvzemu dovoljenja. Če Banka Slovenije oceni, da takšni utemeljeni razlogi niso podani, zastopnika ali podružnico vpiše v register.

(5) Banka Slovenije mora svojo odločitev o nameravanem opravljanju plačilnih storitev preko podružnice ali zastopnika ali o nameravanem neposrednem opravljanju plačilnih storitev sporočiti pristojnim organom države gostiteljice in plačilni instituciji v treh mesecih po prejemu informacij iz 47. člena.

49. člen

(začetek opravljanja plačilnih storitev v državi gostiteljici)

(1) Plačilna institucija lahko začne opravljati plačilne storitve na območju države gostiteljice preko podružnice ali preko zastopnika, z dnem:

1. ko je podružnica ali zastopnik plačilne institucije vpisan v register plačilnih institucij v skladu s tem zakonom in
2. ko sta pristojni nadzorni organ države gostiteljice in plačilna institucija v skladu s petim odstavkom 48. člena tega zakona obveščena, da je ocena Banka Slovenije glede nameravanega opravljanja plačilnih storitev preko podružnice ali preko zastopnika ugodna.

(2) Plačilna institucija lahko začne opravljati plačilne storitve neposredno na območju države gostiteljice, ko sta pristojni nadzorni organ države gostiteljice in plačilna institucija v skladu s petim odstavkom 48. člena tega zakona obveščena, da je ocena Banke Slovenije glede nameravanega neposrednega opravljanja plačilnih storitev ugodna.

(3) Plačilna institucija mora Banko Slovenije obvestiti o datumu, od katerega bo v zadevnih državah gostiteljicah opravljala plačilne storitve. Banka Slovenije o tem obvesti pristojne nadzorne organe držav gostiteljic.

(4) Plačilna institucija mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o naknadni spremembi podatkov iz drugega odstavka 48. člena tega zakona, vključno z dodatnimi zastopniki, podružnicami ali zunanjimi izvajalci njenih dejavnosti v državah gostiteljicah, v katerih posluje. Uporabi se postopek iz 48. člena tega zakona.

6. PODPOGLAVJE

OPRAVLJANJE PLAČILNIH STORITEV PLAČILNE INSTITUCIJE DRŽAVE ČLANICE NA OBMOČJU REPUBLIKE SLOVENIJE

50. člen **(opravljanje plačilnih storitev plačilne institucije države članice na območju Republike Slovenije)**

(1) Plačilna institucija države članice sme plačilne storitve, ki jih je upravičena opravljati v državi sedeža, opravljati tudi na območju Republike Slovenije preko podružnice, preko zastopnika ali neposredno.

(2) Ko Banka Slovenije prejme obvestilo pristojnega organa države sedeža o nameravanem opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji, mora v enem mesecu po prejemu informacij le-te oceniti in pristojnemu organu države sedeža sporočiti ustrezne informacije, povezane z nameravanim opravljanjem plačilnih storitev s strani zadevne plačilne institucije, zlasti o vseh utemeljenih razlogih za pomisleke, da gre v povezavi z nameravano uporabo zastopnika ali ustanovitvijo podružnice za pranje denarja ali financiranje terorizma.

(3) Plačilna institucija države članice lahko začne opravljati plačilne storitve na območju Republike Slovenije preko podružnice ali zastopnika, z dnem:

1. ko je podružnica ali zastopnik plačilne institucije vpisan v register plačilnih institucij v državi sedeža in

2. ko je Banka Slovenije s strani pristojnega organa države sedeža obveščena, da je ocena pristojnega organa države sedeža o nameravanem opravljanju plačilnih storitev na območju Republike Slovenije preko podružnice ali zastopnika ugodna.

(4) Plačilna institucija države članice lahko začne opravljati plačilne storitve neposredno na območju Republike Slovenije, ko je Banka Slovenije s strani pristojnega organa države sedeža obveščena, da je ocena pristojnega organa države sedeža o nameravanem neposrednem opravljanju plačilnih storitev na območju Republike Slovenije ugodna.

51. člen **(poročanje plačilnih institucij, ki imajo na ozemlju Republike Slovenije zastopnike ali podružnice)**

Banka Slovenije lahko zahteva, da ji plačilne institucije, ki imajo na ozemlju Republike Slovenije zastopnike ali podružnice, redno poročajo o dejavnostih, ki se opravljajo na ozemlju Republike Slovenije. Takšna poročila Banka Slovenije zahteva za informativne ali statistične namene in, v kolikor zastopniki in podružnice opravljajo dejavnosti plačilnih storitev na podlagi uresničevanja

pravice do ustanavljanja, zaradi spremljanja skladnosti z določbami 5., 13. in 16. poglavja tega zakona. Za take zastopnike in podružnice veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti, ki so najmanj enakovredne zahtevam iz 269. do 273. člena tega zakona.

52. člen

(imenovanje osrednje kontaktne točke)

Plačilne institucije, ki poslujejo na ozemlju Republike Slovenije preko zastopnikov na podlagi uresničevanja pravice do ustanavljanja in katerih glavni sedež je v drugi državi članici, morajo na ozemlju Republike Slovenije imenovati osrednjo kontaktno točko, da se zagotovita ustrezna komunikacija in sporočanje informacij glede spoštovanja določb 5., 13. in 16. poglavja tega zakona, brez poseganja v kakršne koli določbe o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma, ter da se pristojnim organom države sedeža in Banki Slovenije olajša nadzorovanje, med drugim tako, da se pristojnim organom na zahtevo zagotovijo dokumenti in informacije.

7. PODPOGLAVJE

SISTEM UPRAVLJANJA IN SISTEM NOTRANJIH KONTROL PLAČILNE INSTITUCIJE

1. ODDELEK

SPLOŠNA PRAVILA

53. člen

(varno in zanesljivo poslovanje)

Plačilna institucija mora vedno izpolnjevati organizacijske, kadrovske, tehnične in druge pogoje za varno in zanesljivo poslovanje.

54. člen

(sistem upravljanja in sistem notranjih kontrol)

(1) Plačilna institucija mora vzpostaviti in vzdrževati zanesljiv in celovit sistem upravljanja in sistem notranjih kontrol, ki zagotavlja varno in skrbno upravljanje plačilne institucije. Sistem upravljanja in sistem notranjih kontrol morata biti sorazmerna z naravo, obsegom in kompleksnostjo plačilnih storitev, ki jih opravlja plačilna institucija.

(2) Sistem upravljanja iz prvega odstavka tega člena mora obsegati:

1. jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi razmerji glede odgovornosti in
2. učinkovite postopke ugotavljanja, ocenjevanja, obvladovanja, spremljanja in poročanja o tveganjih, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena plačilna institucija.

(3) Sistem notranjih kontrol iz prvega odstavka tega člena vključuje tudi ustrezne administrativne in računovodske postopke ter postopke za preverjanje izpolnjevanja obveznosti glede preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ter Uredbo (EU) št. 2015/847 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o informacijah, ki spremljajo prenose denarnih sredstev, in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1781/2006 (UL L št. 141 z dne 5. 6. 2015).

2. ODDELEK

KAPITAL IN KAPITALSKA ZAHTEVA PLAČILNE INSTITUCIJE

55. člen

(minimalni kapital)

(1) Plačilna institucija mora ves čas poslovanja zagotavljati kapital, ki mora vedno dosegati ali presežati višjo od naslednjih vrednosti:

1. vrednost ustanovnega kapitala, ki se zahteva na podlagi 31. člena tega zakona,
2. vrednost kapitalske zahteve, ki se izračuna na podlagi metode iz drugega odstavka tega člena.

(2) Vrednost kapitalske zahteve za plačilne institucije, razen tistih, ki opravljajo le storitve iz 7. ali 8. točke ali obeh točk 6. člena tega zakona, se izračuna na podlagi metode, ki jo za posamezno plačilno institucijo določi Banka Slovenije z odločbo, ob upoštevanju vrste in kompleksnosti plačilnih storitev, ki jih bo opravljala plačilna institucija, ter obsega plačil in tveganj, ki jim bo izpostavljena plačilna institucija. Banka Slovenije lahko plačilni instituciji določi eno od naslednjih metod:

1. metodo stalnih splošnih stroškov,
2. metodo obsega plačil,
3. metodo prihodkov iz poslovanja.

(3) Pri hibridni plačilni instituciji se kapitalska zahteva izračunava samo za tisti del njenega poslovanja, ki je povezan z opravljanjem plačilnih storitev.

(4) Plačilna institucija mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o spremembi dejstev in okoliščin iz drugega odstavka tega člena.

(5) Če se dejstva in okoliščine iz drugega odstavka tega člena bistveno spremenijo, lahko Banka Slovenije z odločbo določi drugo metodo za izračun kapitalske zahteve.

56. člen

(metoda stalnih splošnih stroškov)

(1) Kapitalska zahteva plačilne institucije po metodi stalnih splošnih stroškov znaša 10% stalnih splošnih stroškov plačilne institucije iz preteklega poslovnega leta.

(2) V prvem letu poslovanja kot plačilna institucija se kapitalska zahteva po metodi stalnih splošnih stroškov izračuna z upoštevanjem predvidenega zneska stalnih splošnih stroškov, ki ga je plačilna institucija navedla v poslovnem načrtu v postopku pridobitve dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(3) Banka Slovenije lahko z odločbo zahteva prilagoditev višine stalnih splošnih stroškov, ki jih plačilna institucija upošteva pri izračunu kapitalske zahteve po metodi stalnih splošnih stroškov:

1. v prvem letu poslovanja kot plačilna institucija, če višina stalnih splošnih stroškov plačilne institucije bistveno odstopa od višine, kakor je bila predvidena v poslovnem načrtu,
2. v tekočem poslovnem letu, če višina stalnih splošnih stroškov plačilne institucije bistveno odstopa od višine stalnih splošnih stroškov v preteklem poslovnem letu.

(4) Plačilna institucija mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsakem pomembnem odstopanju višine stalnih splošnih stroškov od višine stalnih splošnih stroškov v preteklem poslovnem letu oziroma od višine stalnih splošnih stroškov, kakor je bila predvidena v poslovnem načrtu, če plačilne storitve opravlja manj kakor leto dni.

57. člen

(metoda obsega plačil)

(1) Kapitalska zahteva plačilne institucije po metodi obsega plačil je znesek, ki ga predstavlja produkt med izhodiščnim zneskom iz drugega odstavka tega člena in faktorjem za uravnoteženje iz 60. člena tega zakona.

(2) Izhodiščni znesek se izračuna z upoštevanjem višine povprečnega mesečnega zneska plačilnih transakcij preteklega poslovnega leta na podlagi naslednje lestvice:

Če znaša povprečni mesečni znesek plačilnih transakcij preteklega leta	znaša izhodiščni znesek
do 5.000.000 EUR	4,0% povprečnega mesečnega zneska plačilnih transakcij preteklega leta
nad 5.000.000 EUR do 10.000.000 EUR	200.000 EUR + 2,5% povprečnega mesečnega zneska plačilnih transakcij preteklega leta nad 5.000.000 EUR
nad 10.000.000 EUR do 100.000.000 EUR	325.000 EUR + 1% povprečnega mesečnega zneska plačilnih transakcij preteklega leta nad 10.000.000 EUR
nad 100.000.000 EUR do 250.000.000 EUR	1.225.000 EUR + 0,5% povprečnega mesečnega zneska plačilnih transakcij preteklega leta nad 100.000.000 EUR
nad 250.000.000 EUR	1.975.000 EUR + 0,25% povprečnega mesečnega zneska plačilnih transakcij preteklega leta nad 250.000.000 EUR

(3) Povprečni mesečni znesek plačilnih transakcij preteklega leta iz prejšnjega odstavka je enak eni dvanajstini skupnega zneska plačilnih transakcij, ki jih je v preteklem poslovnem letu izvedla plačilna institucija.

(4) V prvem letu poslovanja kot plačilna institucija se za izračun kapitalske zahteve po metodi obsega plačil namesto povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij preteklega leta upošteva predvidena višina povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij za prvo leto poslovanja, ki jo je plačilna institucija navedla v poslovnem načrtu v postopku pridobitve dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(5) Banka Slovenije lahko z odločbo zahteva prilagoditev višine povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij, ki jih plačilna institucija upošteva pri izračunu izhodiščnega zneska iz drugega odstavka tega člena:

1. v prvem letu poslovanja kot plačilna institucija, če višina povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij bistveno odstopa od višine, kakor je bila predvidena v poslovnem načrtu,
2. v tekočem poslovnem letu, če višina povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij bistveno odstopa od višine povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij v preteklem letu.

(6) Plačilna institucija mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsakem pomembnem odstopanju višine povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij od višine povprečnih mesečnih zneskov plačilnih transakcij v preteklem poslovnem letu ali od višine povprečnih

mesečnih zneskov plačilnih transakcij, kakor je bila predvidena v poslovnem načrtu, če plačilne storitve opravlja manj kakor leto dni.

58. člen
(metoda prihodkov iz poslovanja)

(1) Kapitalska zahteva plačilne institucije po metodi prihodkov iz poslovanja, je znesek, ki ga predstavlja zmnožek med izhodiščnim zneskom iz drugega odstavka tega člena in faktorjem za uravnoteženje iz 60. člena tega zakona.

(2) Izhodiščni znesek za izračun kapitalske zahteve po metodi prihodkov iz poslovanja se izračuna z upoštevanjem vrednosti indikatorja prihodkov iz 59. člena tega zakona, na podlagi naslednje lestvice:

Če znaša indikator prihodkov	znaša izhodiščni znesek
do 2.500.000 EUR	10% od indikatorja prihodkov do 2.500.000 EUR
nad 2.500.000 EUR do 5.000.000 EUR	250.000 EUR + 8% od indikatorja prihodkov nad 2.500.000 EUR do 5.000.000 EUR
nad 5.000.000 EUR do 25.000.000 EUR	450.000 EUR + 6% od indikatorja prihodkov nad 5.000.000 EUR do 25.000.000 EUR
nad 25.000.000 EUR do 50.000.000 EUR	1.650.000 EUR + 3% od indikatorja prihodkov nad 25.000.000 EUR do 50.000.000 EUR
nad 50.000.000 EUR	2.400.000 EUR + 1,5% od indikatorja prihodkov nad 50.000.000 EUR

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena kapitalska zahteva, izračunana po metodi prihodkov iz poslovanja, ne sme biti nižja od zneska, ki ustreza 80% povprečja indikatorja prihodkov, izračunanega na podlagi podatkov iz poslovanja v preteklih treh poslovnih letih. V prvih treh letih poslovanja kot plačilna institucija se lahko za opredelitev povprečja indikatorja prihodkov uporabijo ocene.

59. člen
(indikator prihodkov)

(1) Indikator prihodkov je enak vsoti prihodkov od obresti, prejetih provizij in nadomestil ter drugih poslovnih prihodkov, zmanjšani za odhodke iz naslova obresti. Za izračun indikatorja prihodkov se ne upoštevajo prihodki iz izrednih ali občasnih postavk.

(2) Indikator prihodkov se lahko zmanjša za odhodke iz naslova storitev, ki jih za plačilno institucijo izvaja zunanji izvajalec, če gre za plačilo drugi plačilni instituciji ali plačilni instituciji države članice.

(3) Indikator prihodkov se izračuna na podlagi podatkov iz izkaza poslovnega izida preteklega poslovnega leta.

(4) V prvem letu poslovanja kot plačilna institucija se za izračun kapitalske zahteve po metodi prihodkov iz poslovanja namesto skupnih prihodkov iz poslovanja preteklega leta kot osnova upoštevajo predvideni prihodki iz poslovanja, ki jih je plačilna institucija navedla v poslovnem načrtu.

(5) Banka Slovenije lahko z odločbo zahteva prilagoditev višine posameznih postavk, ki jih plačilna institucija upošteva pri izračunu indikatorja prihodkov po prvem odstavku tega člena:

1. v prvem letu poslovanja kot plačilna institucija, če višina posamezne postavke bistveno odstopa od višine, kakor je bila predvidena v poslovnem načrtu, ali
2. v tekočem poslovnem letu, če višina posamezne postavke bistveno odstopa od višine te postavke v preteklem poslovnem letu.

(6) Plačilna institucija mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsakem pomembnem odstopanju višine posameznih postavk, ki jih upošteva pri izračunu indikatorja prihodkov po prvem odstavku tega člena, od višine teh postavk v preteklem poslovnem letu ali od višine teh postavk, kakor je bila predvidena v poslovnem načrtu, če plačilne storitve opravlja manj kakor leto dni.

60. člen **(faktor za uravnoteženje)**

Za izračun kapitalske zahteve po metodi obsega plačil in metodi prihodkov iz poslovanja, se uporablja faktor za uravnoteženje, ki je enak:

1. 0,5, če plačilna institucija opravlja le plačilno storitev iz 6. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona;
2. 1,0, če plačilna institucija opravlja katero koli plačilno storitev iz 1. do 5. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona.

61. člen **(izredno zvišanje kapitalske zahteve)**

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo plačilni instituciji naloži zvišanje kapitalske zahteve, izračunane po metodi, ki jo mora uporabljati v skladu z odločbo Banke Slovenije iz drugega ali petega odstavka 55. člena tega zakona, za največ 20%. Pri odločanju o tem zvišanju Banka Slovenije upošteva podatkovne zbirke o izgubah ter kakovost sistema upravljanja s tveganji in sistema notranjih kontrol plačilne institucije.

(2) Z odredbo iz prejšnjega odstavka tega člena Banka Slovenije določi tudi ukrepe, ki jih mora izpolniti plačilna institucija, da bi zanjo prenehalo veljati izredno zvišanje kapitalske zahteve.

(3) Za odredbo iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o ukrepu odprave kršitve.

62. člen **(dovoljenje Banke Slovenije za znižanje kapitalske zahteve)**

(1) Banka Slovenije lahko z odločbo plačilni instituciji dovoli znižanje kapitalske zahteve, izračunane po metodi, ki jo mora uporabljati v skladu z odločbo Banke Slovenije iz drugega ali petega odstavka 46. člena tega zakona, za največ 20%, če s tem nista zmanjšani varnost in zanesljivost poslovanja plačilne institucije. Pri odločanju o dovoljenju za znižanje kapitalske zahteve Banka Slovenije upošteva kvaliteto sistema upravljanja s tveganji, podatkovnih zbirk o izgubah in sistema notranjih kontrol plačilne institucije.

(2) Plačilna institucija mora v zahtevi za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za znižanje kapitalske zahteve navesti dejstva in okoliščine o kvaliteti sistema upravljanja s tveganji, podatkovnih zbirk o izgubah in sistema notranjih kontrol, ki bistveno prispevajo k zagotavljanju varnosti in zanesljivosti poslovanja plačilne institucije, in predložiti ustrezne dokaze.

(3) Ne glede na znižanje kapitalske zahteve na podlagi dovoljenja iz prvega odstavka tega člena kapital plačilne institucije v nobenem primeru ne sme biti nižji od vrednosti ustanovnega kapitala, ki se zahteva na podlagi 31. člena tega zakona.

(4) Plačilna institucija, ki je pridobila dovoljenje za znižanje kapitalske zahteve, mora Banki Slovenije v rokih in na način, kakor je določeno v odločbi o izdaji dovoljenja za znižanje kapitalske zahteve, poročati o nadaljnjem izpolnjevanju pogojev za znižanje kapitalske zahteve.

(5) Banka Slovenije odvzame dovoljenje za znižanje kapitalske zahteve, če:

1. pogoji za znižanje kapitalske zahteve niso več izpolnjeni,
2. plačilna institucija Banki Slovenije o nadaljnjem izpolnjevanju pogojev za znižanje kapitalske zahteve ne poroča v roku ali na način, kakor je določeno v odločbi o izdaji dovoljenja za znižanje kapitalske zahteve.

63. člen **(kapital plačilne institucije)**

(1) Kapital plačilne institucije pomeni kapital, kot je opredeljen v 118. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, kjer je najmanj 75 % temeljnega kapitala v obliki navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz 50. člena navedene Uredbe, dodatni kapital pa je enak ali manjši od tretjine temeljnega kapitala.

(2) Sestavine kapitala in odbitne postavke iz tega člena se uporabljajo v pomenu, kakor je določen v zakonu, ki ureja gospodarske družbe. Pri uporabi za družbe, ki niso organizirane kot delniške družbe, se sestavine kapitala in odbitne postavke ustrezno prilagodijo sestavinam in odbitnim postavkam, ki veljajo za te družbe v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

64. člen **(prepoved večkratnega upoštevanja sestavin kapitala)**

(1) Pri izračunu kapitala plačilne institucije se ne smejo upoštevati:

1. sestavine, ki se uporabijo v izračunu kapitala družbe za izdajo elektronskega denarja, druge plačilne institucije, kreditne institucije, investicijskega podjetja, družbe za upravljanje, zavarovalnice, pozavarovalnice ali pokojninske družbe, ki je del iste skupine kot plačilna institucija, ali
2. sestavine, ki jih hibridna plačilna institucija uporablja za opravljanje dejavnosti, ki niso plačilne storitve.

(2) Za namene prejšnjega odstavka pojem plačilne institucije in družbe za izdajo elektronskega denarja vključuje plačilne institucije oziroma družbe za izdajo elektronskega denarja s sedežem v Republiki Sloveniji, v drugi državi članici ali v tretji državi. Plačilne institucije oziroma družbe za izdajo elektronskega denarja iz tretjih držav so subjekti, ki v okviru svoje dejavnosti opravljajo plačilne storitve oziroma storitve izdajanja elektronskega denarja, kot so opredeljene v tem zakonu.

65. člen
(uporaba pojmov)

Pojmi, ki so uporabljeni v 63. in 64. členu tega zakona, pomenijo:

1. finančna institucija, investicijsko podjetje in pokojninska družba pomenijo enako kakor v zakonu, ki ureja bančništvo,
2. zavarovalnica, pozavarovalnica in družba za upravljanje pomenijo enako kakor v zakonu, ki ureja finančne konglomerate,

66. člen
(izračunavanje kapitalne zahteve in kapitala ter poročanje)

- (1) Plačilna institucija mora redno izračunavati višino kapitalne zahteve in višino kapitala.
- (2) Plačilna institucija mora Banki Slovenije poročati o izračunih iz prejšnjega odstavka in o podatkih, ki so podlaga za te izračune.

67. člen
(izdaja podzakonskih predpisov)

Banka Slovenije predpiše podrobnejšo vsebino poročil ter roke in način poročanja glede kapitala plačilne institucije.

8. PODPOGLAVJE
VARSTVO DENARNIH SREDSTEV UPORABNIKOV

68. člen
(ločeno vodenje denarnih sredstev uporabnikov)

- (1) Plačilna institucija, ki opravlja plačilne storitve iz 1. do 6. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona, mora denarna sredstva uporabnikov, ki jih je prejela v zvezi z izvršitvijo plačilnih transakcij, voditi ločeno od lastnih denarnih sredstev in denarnih sredstev, ki jih je prejela od oseb, ki niso uporabniki.
- (2) Plačilna institucija mora za vsakega uporabnika voditi ločeno evidenco denarnih sredstev, ki jih vodi v imenu tega uporabnika v zvezi z izvršitvijo plačilnih transakcij.
- (3) Plačilna institucija mora denarna sredstva uporabnikov, ki jih je prejela za izvršitev plačilne transakcije in jih do izteka naslednjega delovnega dne po prejemu ni prenesla prejemniku plačila ali njegovemu ponudniku plačilnih storitev, najpozneje naslednji delovni dan po prejemu prenesti na poseben račun pri banki s sedežem v Republiki Sloveniji ali pri banki s sedežem v drugi državi članici.
- (4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko plačilna institucija denarna sredstva uporabnikov, ki jih je prejela za izvršitev plačilne transakcije in jih do izteka naslednjega delovnega dne po prejemu ni prenesla prejemniku plačila ali njegovemu ponudniku plačilnih storitev, naloži tudi v:
 1. dolžniške vrednostne papirje, katerih izdajatelj je Republika Slovenija ali druga država članica, Evropska centralna banka, Banka Slovenije ali centralna banka druge države članice, ter
 2. dolžniške vrednostne papirje, razen podrejenih vrednostnih papirjev, katerih izdajatelj je banka s sedežem v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici.

69. člen
(zavarovalna pogodba ali druga garancija)

(1) Določbe 68. člena tega zakona se ne uporabljajo, če plačilna institucija zagotovi ustrezno zavarovanje izpolnitve svojih finančnih obveznosti do uporabnikov za primer, če plačilna institucija ne bi bila sposobna izpolniti svojih finančnih obveznosti do uporabnikov.

(2) Zavarovanje se šteje kot ustrezno, če plačilna institucija zavaruje izpolnitev svojih finančnih obveznosti do uporabnikov z zavarovalno pogodbo ali drugo primerljivo garancijo, sklenjeno z zavarovalnico ali banko s sedežem v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici, ki ne sodi v isto skupino kakor plačilna institucija.

(3) Zavarovalno pogodbo ali drugo primerljivo garancijo sklene plačilna institucija v korist uporabnikov kot zavarovancev. Zavarovalna pogodba ali garancija mora uporabnikom zagotavljati izplačilo zneska, ki bi moral biti sicer ločen na podlagi prvega odstavka 68. člena tega zakona.

70. člen

(varstvo denarnih sredstev uporabnikov pri hibridnih plačilnih institucijah)

(1) V primeru, ko hibridna plačilna institucija prejme denarna sredstva uporabnikov za namene izvrševanja plačilnih transakcij kot tudi za namene izvrševanja drugih storitev, ki niso plačilne storitve, mora hibridna plačilna institucija zagotavljati varstvo denarnih sredstev uporabnikov v skladu z 68. ali 69. členom tega zakona le za tista denarna sredstva, ki jih je uporabnik namenil za izvrševanje plačilnih transakcij.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka, ko se del denarnih sredstev, ki jih uporabniki namenijo za izvrševanje plačilnih transakcij, spreminja ali ni vnaprej znan, lahko hibridna plačilna institucija zagotavlja varstvo denarnih sredstev uporabnikov na način iz 68. ali 69. člena tega zakona za del denarnih sredstev uporabnikov, ki naj bi jih uporabniki po oceni hibridne plačilne institucije predvidoma uporabili za opravljanje plačilnih transakcij. Hibridna plačilna institucija določi delež sredstev, ki jih bodo uporabniki predvidoma uporabili za izvrševanje plačilnih transakcij, z uporabo metode za določitev deleža, za katero je pridobila dovoljenje Banke Slovenije (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje Banke Slovenije za uporabo metode za določitev deleža denarnih sredstev).

(3) Banka Slovenije izda dovoljenje za uporabo metode za določitev deleža denarnih sredstev, če oceni, da bo delež, določen z uporabo metode, ustrezen glede na pretekle podatke o uporabi denarnih sredstev uporabnikov za namene izvrševanja plačilnih transakcij oziroma za druge namene.

(4) Hibridna plačilna institucija mora zahtevi za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za uporabo metode za določitev deleža denarnih sredstev predložiti dokumentacijo o metodi, ki jo bo uporabljala za določitev deleža in ki vsebuje obrazložitev ter prikaz časovne vrste preteklih podatkov o uporabi denarnih sredstev uporabnikov za namene izvrševanja plačilnih transakcij oziroma za druge namene. Če hibridna plačilna institucija ob vložitvi zahteve ne razpolaga z ustrezno časovno vrsto preteklih podatkov o uporabi denarnih sredstev uporabnikov, lahko v zahtevi predlaga, da se do pridobitve teh podatkov uporabi ocena deleža denarnih sredstev uporabnikov, ki se bodo predvidoma uporabila za izvrševanje plačilnih transakcij. Tak predlog mora biti utemeljen.

(5) Hibridna plačilna institucija mora poročati Banki Slovenije o izračunu deleža z metodo za določitev deleža denarnih sredstev uporabnikov, za katero je pridobila dovoljenje Banke Slovenije, ter o preteklih podatkih glede zneska denarnih sredstev, ki so jih uporabniki dejansko namenili za izvršitev plačilnih transakcij, v rokih in na način, določen v odločbi o izdaji dovoljenja za uporabo metode za določitev deleža denarnih sredstev.

(6) Banka Slovenije odvzame dovoljenje za uporabo metode za določitev deleža denarnih sredstev, če:

1. pogoji iz drugega odstavka tega člena niso več izpolnjeni ali če delež, določen z uporabo metode, ni več ustrezen glede na pretekle podatke o uporabi denarnih sredstev uporabnikov,

2. plačilna institucija Banki Slovenije ne poroča o dejstvih iz prejšnjega odstavka v roku ali na način, kakor sta določena v odločbi o izdaji dovoljenja za uporabo metode za izračun varovanega deleža denarnih sredstev uporabnika.

71. člen

(učinki postopkov izvršbe in postopkov zaradi insolventnosti plačilne institucije)

(1) Če plačilna institucija varstvo denarnih sredstev uporabnikov zagotavlja v skladu z 68. členom tega zakona, se denarna sredstva uporabnikov, ki jih je prejela za izvršitev plačilnih transakcij, vključno z denarnimi sredstvi, ki jih vodi na posebnem računu iz tretjega odstavka 68. člena tega zakona, ter naložbami iz četrtega odstavka 68. člena tega zakona, v razmerju do upnikov plačilne institucije štejejo za premoženje njenih uporabnikov. V primeru postopka zaradi insolventnosti nad plačilno institucijo imajo uporabniki izločitveno pravico na teh denarnih sredstvih, v primeru postopka izvršbe ali zavarovanja zoper plačilno institucijo pa so iz izvršbe izvzeta.

(2) V primeru postopka zaradi insolventnosti nad plačilno institucijo, ki varstvo denarnih sredstev uporabnikov zagotavlja v skladu z 68. členom tega zakona, mora upravitelj tega postopka:

1. v roku 10 dni od začetka postopka ugotoviti stanje varovanih sredstev po posameznem uporabniku na dan začetka postopka zaradi insolventnosti in o tem obvestiti Banko Slovenije;
2. v najmanj dveh dnevniških časopisih, ki izhajata na območju cele države, v kateri plačilna institucija opravlja plačilne storitve, objaviti poziv uporabnikom, da skladno s pravili postopka zaradi insolventnosti prijavijo svoje izločitvene pravice iz naslova varovanih denarnih sredstev.

(3) V primeru postopka zaradi insolventnosti plačilne institucije, ki varstvo sredstev uporabnikov zagotavlja v skladu z 69. členom tega zakona, mora upravitelj tega postopka:

1. v roku 10 dni od začetka tega postopka v najmanj dveh dnevniških časopisih, ki izhajata na območju cele države, v kateri plačilna institucija opravlja plačilne storitve, objaviti poziv uporabnikom, da v roku, ki velja za prijavo izločitvenih pravic po prejšnjem odstavku, prijavijo svoje terjatve iz naslova denarnih sredstev, ki so jih plačilni instituciji izročili za izvršitev plačilnih transakcij;
2. v imenu in za račun uporabnikov, ki so prijavili svoje terjatve skladno s prvo točko tega odstavka, uveljavljati zahteve iz naslova zavarovalne pogodbe ali druge primerljive garancije, razen če posamezen uporabnik te zahteve uveljavlja sam.

(4) V primeru, ko hibridna plačilna institucija v skladu z drugim odstavkom 70. člena tega zakona zagotavlja varstvo denarnih sredstev uporabnikov le za del denarnih sredstev uporabnikov, se za namene tega člena šteje, da je posamezni uporabnik od skupnih denarnih sredstev, ki jih je prenesel plačilni instituciji za izvrševanje plačilnih transakcij in za druge namene, namenil izvrševanju plačilnih transakcij enak delež denarnih sredstev, kakor ga je opredelila plačilna institucija v skladu z drugim odstavkom 70. člena tega zakona za namene iz prvega odstavka tega člena.

72. člen

(obveščanje in poročanje)

Plačilna institucija mora Banko Slovenije predhodno obvestiti o vsaki nameravani spremembi načina varovanja denarnih sredstev uporabnikov in predložiti ustrezna dokazila o njegovi skladnosti z določbami tega zakona.

73. člen **(poslovne knjige in letno poročilo)**

(1) Za poslovne knjige in letna poročila plačilnih institucij ter za revidiranje letnih poročil plačilnih institucij se uporabljajo splošna pravila, določena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, in v zakonu, ki ureja revidiranje ter v Uredbi (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov (UL L št. 243, z dne 11. 9. 2002 str. 1), če v tem in 74. členu tega zakona ni drugače določeno.

(2) Plačilna institucija mora Banki Slovenije najpozneje v dveh mesecih po koncu poslovnega leta predložiti nerevidirane računovodske izkaze za preteklo poslovno leto. Hibridna plačilna institucija mora v tem roku Banki Slovenije predložiti tudi ločene računovodske informacije iz bilance stanja in izkaza poslovnega izida v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev.

(3) Če je plačilna institucija zavezana k revidiranju, mora Banki Slovenije v osmih dneh po prejemu revizorjevega poročila, vendar ne kasneje kakor v šestih mesecih po koncu poslovnega leta predložiti:

1. letno poročilo in
2. revizorjevo poročilo o revidiranju letnega poročila z vsebino, kakor je določena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, vključno z mnenjem revizorja o ločenih računovodskih informacijah iz bilance stanja in izkaza poslovnega izida v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev.

74. člen **(obveznosti revizijske družbe v razmerju do Banke Slovenije)**

(1) Revizijska družba, ki opravlja revizijski pregled letnega poročila plačilne institucije, mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsakem dejstvu ali okoliščini, ki jo je ugotovila pri revizijskem pregledu in ki lahko pomeni enega od teh položajev:

1. pomembno kršitev predpisov, ki urejajo opravljanje plačilnih storitev,
2. ki lahko vpliva na nemoteno poslovanje plačilne institucije ali
3. ki lahko privede do revizorjevega mnenja s pridržkom, odklonilnega mnenja ali zavrnitve izdelave mnenja.

(2) Obveznost iz prejšnjega odstavka velja tudi za dejstva ali okoliščine v zvezi z družbo, ki je v razmerju tesne povezanosti s plačilno institucijo na podlagi obvladovanja.

(3) Revizijska družba mora Banki Slovenije na njeno zahtevo poslati tudi druge podatke, ki jih Banka Slovenije potrebuje pri opravljanju nadzora nad plačilno institucijo v skladu s tem zakonom.

(4) Posredovanje podatkov Banki Slovenije po prvem do tretjem odstavku tega člena nima značilnosti kršitve revizorjeve obveznosti varovanja zaupnih podatkov po zakonu, ki ureja revidiranje, ali na podlagi pogodbe.

3. POGLAVJE **POSEBNA PRAVILA ZA PLAČILNE INSTITUCIJE Z OPUSTITVIJO IN PONUDNIKE, KI** **OPRAVLJAJO SAMO STORITEV ZAGOTAVLJANJA INFORMACIJ O RAČUNIH**

75. člen **(plačilne institucije z opustitvijo)**

(1) Plačilna institucija z opustitvijo je pravna ali fizična oseba, ki opravlja storitve izvrševanja denarnih nakazil iz 6. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona na podlagi dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje teh storitev kot plačilna institucija z opustitvijo.

(2) Določbe 2. poglavja tega zakona o zahtevah za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija se uporabljajo tudi za plačilne institucije z opustitvijo, razen če je Banka Slovenije plačilni instituciji z opustitvijo v skladu s 76. členom tega zakona dovolila opustitev izpolnjevanja posameznih zahtev ali če ta zakon izrecno določa, da se za plačilne institucije z opustitvijo posamezne določbe tega zakona ne uporabljajo.

76. člen

(dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izvrševanja denarnih nakazil plačilni instituciji z opustitvijo)

(1) Pravna ali fizična oseba lahko opravlja plačilne storitve izvrševanja denarnih nakazil iz 6. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona kot plačilna institucija z opustitvijo, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh storitev kot plačilna institucija z opustitvijo tako, da zanj ne veljajo posamezne zahteve glede statusnega ustroja plačilnih institucij, sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol plačilne institucije, ki jih morajo v skladu s tem zakonom izpolnjevati plačilne institucije.

(2) Pravna ali fizična oseba lahko pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev izvrševanja denarnih nakazil kot plačilna institucija z opustitvijo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če ima sedež ali stalno prebivališče v Republiki Sloveniji,
2. če bo plačilne storitve izvrševanja denarnih nakazil opravljala kot dodatno dejavnost in bodo dostopne le tistim uporabnikom, ki bodo hkrati uporabljali druge storitve tega ponudnika, ki niso plačilne storitve,
3. če povprečni mesečni znesek vseh plačilnih transakcij, ki jih namerava opraviti plačilna institucija z opustitvijo, vključno s transakcijami, opravljenimi preko njenih zastopnikov, v posameznem letu ne presega 100.000 eurov in
4. če člani posloводства in osebe, ki bodo neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s storitvami izvrševanja denarnih nakazil, izpolnjujejo pogoje, ki jih za člane posloводства in osebe, ki so v plačilni instituciji odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, določa ta zakon.

(3) Vložnik v zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev izvrševanja denarnih nakazil kot plačilna institucija z opustitvijo navede, za katere posamezne zahteve v zvezi s statusnim ustrojem plačilnih institucij, sistemom upravljanja in sistemom notranjih kontrol plačilne institucije zahteva opustitev ali uporabo v omejenem obsegu, navede razloge za te opustitve ali uporabo v omejenem obsegu in predloži dokazila glede izpolnjevanja pogojev iz prejšnjega odstavka.

(4) Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje storitev izvrševanja denarnih nakazil kot plačilna institucija z opustitvijo, če:

1. vložnik izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka tega člena,
2. niso podani razlogi za zavrnitev dovoljenja iz 37. člena tega zakona ali drugega odstavka 39. člena tega zakona, razen tistih zahtev, za katere je vložnik v skladu s prejšnjim odstavkom zahteval opustitev ali uporabo v omejenem obsegu, in
3. če oceni, da zaradi opustitve posameznih zahtev ali njihove uporabe v omejenem obsegu pri opravljanju storitev izvrševanja denarnih nakazil ne nastanejo posebna tveganja za uporabnike ali je morebitno tveganje za uporabnike sprejemljivo zaradi večjih koristi za uporabnike.

(5) V odločbi o izdaji dovoljenja plačilni instituciji z opustitvijo Banka Slovenije navede, katere zahteve se ne uporabljajo za plačilno institucijo z opustitvijo ali se uporabljajo v omejenem obsegu.

(6) Plačilna institucija z opustitvijo mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o dejstvih in okoliščinah, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka tega člena.

(7) Za dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izvrševanja denarnih nakazil plačilni instituciji z opustitvijo se ob upoštevanju določil iz drugega do šestega odstavka tega člena smiselno uporabljajo 35. do 37., 39., 40. in 41. člen tega zakona.

77. člen **(opravljanje storitev izvrševanja denarnih nakazil z opustitvijo)**

(1) Plačilna institucija z opustitvijo lahko plačilne storitve izvrševanja denarnih nakazil opravlja na:

1. območju Republike Slovenije, vključno z zastopniki in podružnicami v Republiki Sloveniji, in
2. območju tretje države.

(2) Plačilna institucija z opustitvijo lahko začne opravljati plačilne storitve preko podružnice v tretji državi ali preko zastopnika v Republiki Sloveniji, ko je podružnica ali zastopnik vpisan v register plačilnih institucij v skladu s tem zakonom.

78. člen **(ponudniki storitev zagotavljanja informacij o računih)**

(1) Za plačilne institucije, ki opravljajo le plačilne storitve zagotavljanja informacij o računih iz 8. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona, so izvzete iz uporabe postopka in pogojev iz 2. poglavja tega zakona, z izjemo 1. do 3., 6. do 9., 11., 12. in 16. točke prvega odstavka 35. člena, petega odstavka 35. člena ter določb 47. do 52. člena tega zakona.

(2) Za plačilne institucije iz prejšnjega odstavka se ne uporabljajo določbe 5. poglavja, z izjemo 89. in 103. člena in, kjer je ustrezno, 90. člena, ter 119. in 132. člena ter 151. do 153. člena.

(3) Ko subjekt, ki namerava opravljati samo storitve iz 8. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona, Banki Slovenije predloži zahtevo za vpis v register plačilnih institucij in predloži dokumentacijo v skladu s prvim odstavkom tega člena, ga Banka Slovenije vpiše v register.

4. POGLAVJE **REGISTER PLAČILNIH INSTITUCIJ**

79. člen **(register plačilnih institucij)**

(1) Register plačilnih institucij je centralizirana baza podatkov o plačilnih institucijah in plačilnih institucijah z opustitvijo, o njihovih zastopnikih v Republiki Sloveniji in državah gostiteljicah ter o njihovih podružnicah v državah gostiteljicah in tretjih državah.

(2) V register plačilnih institucij se za vsako posamezno plačilno institucijo ali plačilno institucijo z opustitvijo vpisujejo naslednji podatki:

1. firma in sedež plačilne institucije ali plačilne institucije z opustitvijo,
2. plačilne storitve, za katere je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija, ali navedba, da lahko plačilna institucija z opustitvijo opravlja izključno storitve izvrševanja denarnih nakazil,
3. o podružnici v posamezni državi gostiteljici ali tretji državi:
 - firma in sedež prve podružnice v državi gostiteljici ali tretji državi,
 - plačilne storitve, ki jih opravlja preko vseh podružnic v posamezni državi gostiteljici ali tretji državi,
4. o vsakem posameznem zastopniku v Republiki Sloveniji ali državi gostiteljici:
 - firma in sedež ali ime in naslov stalnega prebivališča zastopnika v Republiki Sloveniji ali v državi gostiteljici,

- plačilne storitve, ki jih opravlja preko zastopnika.

(3) Vsi vpisi, povezani s plačilnimi institucijami z opustitvijo, se v register plačilnih institucij vpisujejo ločeno, z izrecno navedbo, da gre za plačilne institucije z opustitvijo.

(4) Register plačilnih institucij vodi Banka Slovenije in zagotavlja njegovo redno posodabljanje. Register plačilnih institucij je javen in brezplačno dostopen na spletni strani Banke Slovenije.

80. člen

(vpis plačilne institucije v register plačilnih institucij)

Banka Slovenije vpiše plačilno institucijo ali plačilno institucijo z opustitvijo v register plačilnih institucij ob izdaji dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija ali dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev izvrševanja denarnih nakazil kot plačilna institucija z opustitvijo.

81. člen

(odločanje o vpisu podružnice v register plačilnih institucij)

(1) Obvestilo plačilne institucije ali plačilne institucije z opustitvijo o nameri opravljanja plačilnih storitev preko podružnice v državi gostiteljici ali tretji državi po prvem odstavku 43. člena tega zakona, z vsebino iz tretjega odstavka 43. člena tega zakona, se šteje kot zahteva za vpis podružnice v državi gostiteljici ali tretji državi v register plačilnih institucij.

(2) Banka Slovenije zavrne zahtevo za vpis podružnice v državi gostiteljici ali v tretji državi v register plačilnih institucij oziroma vpis razveljavi, če je bil že opravljen, če oceni, da:

1. podatki po tretjem odstavku 43. člena tega zakona, ki jih je predložila plačilna institucija ali plačilna institucija z opustitvijo, niso pravilni,

2. osebe, ki so del posloводства podružnice, ali osebe, ki so v podružnici neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, ne izpolnjujejo pogojev iz 32. člena, ali

3. so podani utemeljeni razlogi za sum, da gre v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev preko podružnice za poskus ali izvajanje pranja denarja ali financiranja terorizma.

(3) Banka Slovenije zavrne zahtevo za vpis podružnice v državi gostiteljici v register plačilnih institucij tudi, če je po izvedenem postopku iz 48. člena ocena Banke Slovenije glede nameravane uporabe podružnice neugodna.

(4) Banka Slovenije zavrne zahtevo za vpis podružnice v tretji državi v register plačilnih institucij tudi, če je ob upoštevanju predpisov tretje države oziroma ob upoštevanju prakse tretje države pri uporabi in izvrševanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano oziroma bistveno oteženo opravljanje nadzora nad plačilno institucijo v skladu z določbami tega zakona.

82. člen

(odločanje o vpisu zastopnika v register plačilnih institucij)

(1) Obvestilo o nameri opravljanja plačilnih storitev preko zastopnika v Republiki Sloveniji ali v državi gostiteljici po prvem odstavku 43. člena tega zakona, z vsebino iz drugega odstavka 43. člena tega zakona, se šteje kot zahteva za vpis zastopnika v Republiki Sloveniji ali v državi gostiteljici v register plačilnih institucij.

(2) Če plačilna institucija zahteva vpis zastopnika v Republiki Sloveniji v register plačilnih institucij, mora Banka Slovenije v dveh mesecih po prejemu informacij iz drugega odstavka 43. člena tega zakona plačilni instituciji sporočiti, ali je bil zastopnik vpisan v register. Če Banka Slovenije dvomi v pravilnost predloženih informacij iz drugega odstavka 43. člena, pred vpisom zastopnika v register sprejme dodatne ukrepe, s katerimi te informacije preveri. O morebitni zavrnitvi vpisa mora Banka Slovenije plačilno institucijo nemudoma obvestiti. Če plačilna institucija zahteva vpis zastopnika v državi gostiteljici, se uporabi postopek iz 48. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije zavrne vpis zastopnika v Republiki Sloveniji ali v državi gostiteljici v register plačilnih institucij oziroma vpis razveljavi, če je bil že opravljen, če oceni, da:

1. podatki po drugem odstavku 43. člena tega zakona, ki jih je predložila plačilna institucija ali plačilna institucija z opustitvijo, niso pravilni,
2. osebe, ki so članice posloводства zastopnika, ali osebe, ki so pri zastopniku neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvi, ne izpolnjujejo pogojev iz 32. člena tega zakona, ali
3. so podani utemeljeni razlogi za sum, da gre v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev preko zastopnika za poskus ali izvajanje pranja denarja ali financiranja terorizma.

(4) Banka Slovenije zavrne zahtevo za vpis zastopnika v državi gostiteljici v register plačilnih institucij tudi, če je po izvedenem postopku iz 48. člena ocena Banke Slovenije glede nameravane uporabe zastopnika neugodna.

83. člen **(izbris iz registra)**

(1) Banka Slovenije izbriše plačilno institucijo ali plačilno institucijo z opustitvijo, vključno z njenimi podružnicami in zastopniki, ki se vpisujejo v register plačilnih institucij v skladu z 79. členom tega zakona, iz registra plačilnih institucij, če:

1. je plačilni instituciji ali plačilni instituciji z opustitvijo v celoti prenehalo dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija ali dovoljenje za opravljanje denarnih nakazil kot plačilna institucija z opustitvijo na podlagi 42. člena tega zakona, z dnem izdaje ugotovitvene odločbe po šestem odstavku 42. člena tega zakona;
2. je plačilni instituciji ali plačilni instituciji z opustitvijo v celoti odvzeto dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija ali dovoljenje za opravljanje denarnih nakazil kot plačilna institucija z opustitvijo v skladu z 258. členom tega zakona, z dnem izdaje odločbe o odvzemu dovoljenja.

(2) Banka Slovenije izbriše podružnico plačilne institucije ali plačilne institucije z opustitvijo iz registra plačilnih institucij, če:

1. prejme obvestilo iz četrtega odstavka 43. člena tega zakona o prenehanju opravljanja plačilnih storitev preko posamezne podružnice v posamezni državi gostiteljici ali tretji državi, z dnem prejema tega obvestila, ali
2. ugotovi, da so podane okoliščine iz drugega odstavka 81. člena tega zakona, z dnem izdaje odločbe o izbrisu podružnice iz registra plačilnih institucij.

(3) Banka Slovenije izbriše podružnico plačilne institucije v posamezni državi gostiteljici iz registra plačilnih institucij tudi, če ugotovi, da so podane okoliščine iz tretjega odstavka 81. člena tega zakona, z dnem izdaje odločbe o izbrisu podružnice iz registra plačilnih institucij.

(4) Banka Slovenije izbriše podružnico v posamezni tretji državi iz registra plačilnih institucij tudi, če ugotovi, da so podane okoliščine iz četrtega odstavka 81. člena tega zakona, z dnem izdaje odločbe o izbrisu podružnice iz registra plačilnih institucij.

(5) Banka Slovenije izbriše posameznega zastopnika plačilne institucije ali plačilne institucije z opustitvijo iz registra plačilnih institucij, če:

1. prejme obvestilo iz četrtega odstavka 43. člena tega zakona o prenehanju opravljanja plačilnih storitev preko posameznega zastopnika v Republiki Sloveniji ali posamezni državi gostiteljici, z dnem prejema tega obvestila, ali
2. ugotovi, da so v zvezi z zastopnikom podane okoliščine iz tretjega odstavka 82. člena tega zakona, z dnem izdaje odločbe o izbrisu zastopnika iz registra plačilnih institucij.

(6) Banka Slovenije izbriše zastopnika plačilne institucije v posamezni državi gostiteljici iz registra plačilnih institucij tudi, če ugotovi, da so podane okoliščine iz četrtega odstavka 82. člena tega zakona, z dnem izdaje odločbe o izbrisu zastopnika iz registra plačilnih institucij.

84. člen **(posredovanje informacij Evropskemu bančnemu organu)**

Banka Slovenije z namenom vpisa informacij v register Evropskega bančnega organa le-tega nemudoma uradno obvesti o informacijah iz 79. do 83. člena, ki jih vnese v register iz 79. člena, v jeziku, ki se običajno uporablja na področju financ. Banka Slovenije je odgovorna za točnost navedenih informacij in za njihovo redno posodabljanje.

5. POGLAVJE **OPRAVLJANJE PLAČILNIH STORITEV**

1. PODPOGLAVJE **SPLOŠNE DOLOČBE**

85. člen **(področje urejanja)**

(1) To poglavje ureja:

1. obveznosti ponudnikov plačilnih storitev pri zagotavljanju informacij v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev,
2. pogodbe o opravljanju plačilnih storitev ter pravila glede sprememb in prenehanja pogodb in
3. pravila glede izvrševanja plačilnih transakcij.

(2) To poglavje se uporablja za domače in čezmejne plačilne transakcije, ki se izvršijo v eurih ali v drugi valuti države članice.

(3) To poglavje, razen 2. točke prvega odstavka 103. člena, 5. točke tretjega odstavka 90. člena, določbe glede najdaljšega roka izvršitve v 93. členu, tretji do peti odstavek 125. člena, 127. do 129. člena in 131. člena se uporablja za domače in čezmejne plačilne transakcije v valuti, ki ni valuta države članice.

(4) To poglavje, razen 2. točke prvega odstavka 103. člena, 5. točke tretjega odstavka 90. člena, 7. točke šestega odstavka 90. člena, določbe glede najdaljšega roka izvršitve v 93. členu, drugega do petega odstavka 125. člena, tretjega odstavka 126. člena, prvega in drugega odstavka 127. člena, 140. člena, drugega odstavka 145. člena, prvega odstavka 146. člena in 150. člena se uporablja za plačilne transakcije v vseh valutah, kadar se le eden od ponudnikov plačilnih storitev nahaja v Republiki Sloveniji, drugi ponudnik plačilnih storitev oziroma drugi ponudniki plačilnih storitev pa se nahajajo zunaj Unije, in sicer v zvezi s tistimi deli plačilne transakcije, ki se izvršijo v Republiki Sloveniji.

(5) S pogodbo o plačilnih storitvah ni mogoče izključiti ali omejiti uporabe določb tega poglavja, razen če zakon izrecno določa, da je odstopanje od posameznih določb dopustno na podlagi dogovora strank. Ponudniki plačilnih storitev lahko uporabnikom zagotovijo plačilne storitve pod pogoji, ki so za uporabnike ugodnejši kakor pogoji, določeni v tem poglavju.

(6) Kadar uporabnik ni potrošnik, se lahko s pogodbo o plačilnih storitvah izključi ali omeji uporaba določb iz 2. podpoglavja 5. poglavja tega zakona, razen določb 5. oddelka 2. podpoglavja 5. poglavja tega zakona.

86. člen **(nadomestila v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti)**

(1) Ponudnik plačilnih storitev uporabniku ne sme zaračunati nadomestil za zagotavljanje informacij, ki jih mora zagotoviti uporabniku v skladu z 2. podpoglavjem 5. poglavja tega zakona, ali za izpolnjevanje svojih obveznosti do uporabnika iz 3. podpoglavja 5. poglavja tega zakona, razen če zakon izrecno določa drugače.

(2) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik se lahko dogovorita o zaračunavanju nadomestil za zagotavljanje informacij, če uporabnik izrecno zahteva dodatno ali pogostejše zagotavljanje informacij, kakor je predvideno v 2. podpoglavju 5. poglavja tega zakona, ali zagotavljanje informacij s komunikacijskimi sredstvi, ki niso dogovorjena v okvirni pogodbi.

(3) Nadomestila, ki jih zaračunava ponudnik plačilnih storitev v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, morajo biti primerna in v skladu z dejanskimi stroški, ki nastanejo ponudniku plačilnih storitev zaradi izpolnjevanja njegovih obveznosti.

(4) Določbe tega člena ne posegajo v pravico ponudnika plačilnih storitev, da uporabnikom zaračunava opravljanje plačilnih storitev.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, dogovorita, da se uporabniku zaračunavajo tudi posebna nadomestila za zagotavljanje informacij na podlagi 2. podpoglavja 5. poglavja tega zakona in za izpolnjevanje obveznosti ponudnika plačilnih storitev na podlagi 3. podpoglavja 5. poglavja tega zakona.

2. PODPOGLAVJE **POGODBA O PLAČILNIH STORITVAH**

1. ODDELEK **SPLOŠNE DOLOČBE**

87. člen **(opredelitev pojma)**

(1) Pogodba o plačilnih storitvah se lahko sklene kot okvirna pogodba ali kot pogodba o izvršitvi enkratne plačilne transakcije.

(2) Z okvirno pogodbo se ponudnik plačilnih storitev in uporabnik dogovorita o izvrševanju posameznih ali več zaporednih plačilnih transakcij v prihodnosti. Okvirna pogodba lahko vključuje tudi dogovor o izdaji elektronskega denarja, če je ponudnik plačilnih storitev oseba iz 1. ali 2. točke prvega odstavka 20. člena tega zakona, ali dogovor o odprtju plačilnega računa, če se plačilne storitve opravljajo preko plačilnega računa.

(3) S pogodbo o izvršitvi enkratne plačilne transakcije se ponudnik plačilnih storitev in uporabnik dogovorita o izvršitvi posamezne plačilne transakcije, ki ni zajeta v okvirni pogodbi.

(4) Za vprašanja, ki niso urejena s tem zakonom, se glede razmerja med ponudnikom plačilnih storitev in uporabnikom uporabljajo določbe zakona, ki ureja obligacijska razmerja, v zvezi s pogodbo o naročilu.

(5) Kadar pogodba o opravljanju plačilnih storitev vključuje tudi dogovor o odobritvi posojila potrošniku, se glede pogojev odobritve posojila potrošniku uporablja zakon, ki ureja potrošniške kredite, razen če ta zakon določa posebne pogoje glede odobritve posojil potrošnikom v zvezi s plačilnimi storitvi.

88. člen (zagotavljanje informacij)

(1) Kadar ta zakon določa obveznost ponudnika plačilnih storitev, da uporabniku posreduje določene informacije, mora ponudnik plačilnih storitev te informacije zagotoviti brez izrecne zahteve uporabnika na način, ki ne zahteva posebnih aktivnosti na strani uporabnika, da te informacije pridobi in se z njimi seznani.

(2) Kadar ta zakon izrecno določa, da lahko ponudnik plačilnih storitev zagotovi uporabniku zahtevane informacije tako, da informacije na dogovorjeni način da na voljo uporabniku, lahko ponudnik plačilnih storitev informacije uporabniku zagotovi na način, da mora uporabnik z določenim dogovorjenim ravnanjem pridobiti informacije, da se z njimi seznani.

89. člen (breme dokazovanja)

Ponudnik plačilnih storitev mora v primeru spora dokazati, da je izpolnil zahteve glede zagotavljanja informacij uporabniku v skladu z 2. podpoglavjem 5. poglavja tega zakona.

2. ODDELEK OKVIRNA POGODBA

90. člen (splošne informacije o pogojih okvirne pogodbe)

(1) Ponudnik plačilnih storitev mora uporabniku, pred sklenitvijo okvirne pogodbe, posredovati naslednje informacije:

1. o ponudniku plačilnih storitev,
2. o pogojih za uporabo plačilne storitve,
3. o nadomestilih, obrestnih merah in menjalnih tečajih,
4. o načinu in sredstvih komunikacije,
5. o zaščitnih in drugih ukrepih v zvezi z izvrševanjem plačilnih transakcij,
6. o pogojih za spremembo in prenehanje okvirne pogodbe ter
7. o reševanju sporov.

(2) Informacije o ponudniku plačilnih storitev morajo vključevati naslednje podatke:

1. naziv in sedež ponudnika plačilnih storitev, naziv in sedež morebitnega zastopnika ali podružnice v Republiki Sloveniji ter druge naslove, kjer je ponudnik plačilnih storitev dosegljiv uporabnikom, vključno z elektronskim naslovom;
2. o organih, ki so pristojni za nadzor nad ponudnikom plačilnih storitev, njegovo podružnico ali zastopnikom v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev v Republiki Sloveniji;
3. navedbo registra plačilnih institucij ali drugega podobnega javnega registra, ki vsebuje podatke o dovoljenjih za opravljanje plačilnih storitev, in registracijsko številko ali enakovredno identifikacijsko oznako ponudnika plačilnih storitev v tem registru.

(3) Informacije o pogojih za uporabo plačilnih storitev morajo vključevati naslednje podatke:

1. o glavnih značilnostih plačilne storitve;
2. o enolični identifikacijski oznaki ali drugih podatkih, ki jih mora navesti uporabnik, da se lahko plačilni nalog pravilno odredi ali izvrši;
3. o obliki in postopku za dajanje soglasja za odreditev plačilnega naloga ali izvršitev plačilne transakcije in preklic takega soglasja v skladu s 116., 122. in 123. členom tega zakona;
4. o času, ko se šteje, da je ponudnik plačilnih storitev prejel plačilni nalog v smislu 120. člena tega zakona, ter morebitno časovno omejitev za prejem nalogov v posameznem delovnem dnevu, ko se prejeti nalogi štejejo za prejete naslednji delovni dan v skladu s četrtem odstavkom 120. člena tega zakona;
5. o najdaljšem roku izvršitve plačilne transakcije;
6. o možnosti omejitve porabe za uporabo plačilnega instrumenta, če obstaja možnost dogovora za omejitev porabe v skladu s 134. členom tega zakona,
7. v primeru kartičnih plačilnih instrumentov s souporabo blagovne znamke pravice uporabnika plačilne storitve na podlagi 8. člena Uredbe 2015/751/EU.

(4) Informacije o nadomestilih, obrestnih merah in menjalnih tečajih morajo vključevati naslednje podatke:

1. o vseh nadomestilih, ki jih ponudnik plačilnih storitev zaračuna uporabniku, vključno z nadomestili, povezanimi z načinom in pogostostjo posredovanja ali dajanja informacij iz tega zakona na voljo, ter razčlenitev postavk, če uporabniku zaračuna skupno nadomestilo;
2. kjer je ustrezno, o obrestnih merah in menjalnih tečajih, ki se bodo uporabili ali v primeru uporabe referenčne obrestne mere ali referenčnega menjalnega tečaja tudi metodo za izračun dejanskih obresti ter ustrezen datum in indeks ali osnovo za ugotavljanje takšne obrestne mere ali menjalnega tečaja;
3. o možnosti, da se sprememba obrestne mere ali menjalnega tečaja, ki temelji na spremembi referenčne obrestne mere ali menjalnega tečaja, uporabi takoj in brez predhodnega obveščanja, ter način obveščanja uporabnika o teh spremembah v skladu s 97. členom tega zakona.

(5) Informacije o načinu in sredstvih komunikacije med uporabnikom in ponudnikom plačilnih storitev morajo vključevati naslednje podatke:

1. o komunikacijskih sredstvih, vključno s tehničnimi zahtevami glede opreme in programska oprema uporabnika, ki se bo uporabljala za izmenjavo informacij v skladu s tem zakonom;
2. o načinu in pogostosti posredovanja in dajanja na voljo informacij, ki se posredujejo ali dajejo na voljo uporabnikom v skladu s tem zakonom;
3. o jeziku, v katerem bo sklenjena okvirna pogodba in v katerem bo potekala komunikacija v času trajanja pogodbenega razmerja;
4. o pravici uporabnika, da kadarkoli zahteva izvod okvirne pogodbe ter informacije in pogoje iz tega člena na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov v skladu z 92. členom tega zakona.

(6) Informacije o zaščitnih in drugih ukrepih v zvezi z izvrševanjem plačilnih transakcij morajo vključevati naslednje podatke:

1. o ukrepih, ki jih mora zagotoviti uporabnik za zaščito plačilnega instrumenta, in način obveščanja o izgubi, kraji ali zlorabi plačilnega instrumenta v skladu s 132. členom tega zakona;
2. o varnem postopku, ki ga bo ponudnik plačilnih storitev uporabljal za obveščanje uporabnika plačilnih storitev v primeru domnevnih ali dejanskih prevar in goljufij ali varnostnih groženj;
3. o pogojih, pod katerimi lahko ponudnik plačilnih storitev enostransko blokira uporabo plačilnega instrumenta v skladu s 134. členom tega zakona;
4. o odgovornosti plačnika za neodobreno transakcijo v skladu s 137. členom tega zakona, vključno z informacijami o znesku izgube, ki jo krije plačnik v skladu s prvim odstavkom 137. člena tega zakona;
5. o načinu in rokih, v katerih mora uporabnik obvestiti ponudnika plačilnih storitev o vseh neodobrenih in nepravilno odrejenih ali izvršenih plačilnih transakcijah v skladu s 149. členom tega zakona;
6. o odgovornosti ponudnika plačilnih storitev za odreditev plačilnih transakcij in za neodobreno, neizvršeno, nepravilno ali pozno izvršeno plačilno transakcijo v skladu s 136. do 144. členom tega zakona;

7. o pogojih za uveljavljanje povračila zneskov v skladu s 150. členom tega zakona.

(7) Informacije o pogojih za spremembo in prenehanje okvirne pogodbe morajo vključevati naslednje podatke:

1. o pogodbeno predvideni možnosti, da se bo štelo, da je uporabnik sprejel spremembe pogojev v skladu z drugim odstavkom 96. člena tega zakona, če do dneva pred njihovim predlaganim začetkom veljavnosti ne obvesti ponudnika plačilnih storitev, da jih ne sprejema, vključno z obvestilom o pravici uporabnika, da odpove okvirno pogodbo v skladu tretjim odstavkom 96. člena tega zakona, če je ponudnika plačilnih storitev obvestil o zavrnitvi predlaganih sprememb do dneva pred njihovim predlaganim začetkom veljavnosti;
2. o trajanju okvirne pogodbe;
3. o pogojih za odpoved okvirne pogodbe s strani uporabnika ali ponudnika plačilnih storitev v skladu z 98. in 99. členom tega zakona.

(8) Informacije o postopkih zaradi kršitev tega zakona in o postopkih izvensodnega reševanja sporov morajo vključevati naslednje podatke:

1. o pravu, ki se uporablja za okvirno pogodbo, in o pristojnem sodišču;
2. o postopkih zaradi prekrškov v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev po tem zakonu in o organu, ki je pristojen za vodenje teh postopkov;
3. o postopku reševanja sporov pri ponudniku plačilnih storitev, ki je uporabniku na voljo v primeru spora v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, v skladu s 285. členom tega zakona;
3. o postopku izvensodnega reševanja sporov, ki je uporabniku na voljo v primeru spora v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, in o telesu, pristojnem za reševanje teh sporov v skladu z 286. členom tega zakona.

91. člen

(način posredovanja splošnih informacij)

(1) Ponudnik plačilnih storitev mora uporabniku posredovati splošne informacije iz 90. člena tega zakona tako, da ima uporabnik dovolj časa, da se pred sklenitvijo okvirne pogodbe seznani s pogoji glede opravljanja plačilne storitve.

(2) Ponudnik plačilnih storitev mora uporabniku na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov posredovati splošne informacije iz 90. člena tega zakona na lahko razumljiv način, v jasni in razumljivi obliki ter v slovenskem jeziku ali v drugem jeziku, o katerem se dogovorita stranki.

(3) Ponudnik plačilnih storitev lahko uporabniku posreduje splošne informacije iz 90. člena tega zakona tudi tako, da uporabniku posreduje predlog okvirne pogodbe oziroma splošnih pogojev, kot sestavni del okvirne pogodbe, in ki vsebuje informacije in pogoje iz 90. člena tega zakona. Predlog okvirne pogodbe mora biti posredovan v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena.

(4) Če je bila okvirna pogodba na zahtevo uporabnika sklenjena z uporabo sredstev za sporazumevanje na daljavo, ki ponudniku plačilnih storitev ne omogočajo posredovanja splošnih informacij iz 90. člena tega zakona v skladu z določbami prvega do tretjega odstavka tega člena, mora ponudnik plačilnih storitev te informacije posredovati uporabniku takoj po sklenitvi okvirne pogodbe.

92. člen

(dostop do splošnih informacij in informacij o pogojih okvirne pogodbe)

Uporabnik lahko kadar koli v času trajanja okvirne pogodbe zahteva, da mu ponudnik plačilnih storitev posreduje na papirju ali na drugem trajnem nosilcu podatkov splošne informacije iz 90. člena tega zakona in določila okvirne pogodbe.

93. člen
(predhodne informacije za plačnika o posamezni plačilni transakciji)

Plačnikov ponudnik plačilnih storitev mora pred izvršitvijo posamezne plačilne transakcije, ki jo odredi plačnik na podlagi okvirne pogodbe, plačniku na njegovo zahtevo posredovati jasne informacije o najdaljšem roku izvršitve te plačilne transakcije in nadomestilih, ki jih bo zaračunal plačniku, vključno z razčlenitvijo postavk, če bo plačniku zaračunal skupno nadomestilo.

94. člen
(naknadne informacije za plačnika o posamezni plačilni transakciji)

(1) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev, ki na podlagi okvirne pogodbe izvrši posamezno plačilno transakcijo, mora nemudoma po obremenitvi plačnikovega plačilnega računa, ali če plačnik ne uporablja plačilnega računa po prejemu plačilnega naloga, plačniku posredovati naslednje informacije:

1. podatke, ki plačniku omogočajo identifikacijo posamezne plačilne transakcije, vključno z informacijami o prejemniku plačila, če je to potrebno,
2. znesek plačilne transakcije v valuti, v kateri se je obremenil plačnikov plačilni račun ali v valuti, ki jo je navedel plačnik v plačilnem nalogu, če je bila plačilna transakcija izvršena brez uporabe plačilnega računa,
3. znesek morebitnih nadomestil, ki jih je zaračunal plačniku za izvršitev posamezne plačilne transakcije, vključno z razčlenitvijo postavk, če je plačniku zaračunal skupno nadomestilo,
4. znesek morebitnih obresti, ki jih plača plačnik,
5. morebitni menjalni tečaj, ki ga je pri izvršitvi plačilne transakcije uporabil ponudnik plačilnih storitev, ter znesek plačilne transakcije po tej pretvorbi valute in
6. datum valute obremenitve plačilnega računa ali datum prejema plačilnega naloga.

(2) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev mora plačniku posredovati informacije iz prejšnjega odstavka v skladu z drugim odstavkom 91. člena tega zakona. Okvirna pogodba mora določati, da lahko plačnik zahteva, da mu ponudnik plačilnih storitev informacije iz prejšnjega odstavka posreduje v rednih časovnih presledkih, vendar vsaj enkrat na mesec, brezplačno in na način, dogovorjen v pogodbi, ki plačniku omogoča, da te informacije shranjuje in nespremenjene predvaja.

(3) Plačnik, ki je potrošnik, lahko zahteva, da mu njegov ponudnik plačilnih storitev vsaj enkrat na mesec brezplačno posreduje informacije o posameznih izvršenih plačilnih transakcijah na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov.

95. člen
(naknadne informacije za prejemnika plačila po izvršitvi posamezne plačilne transakcije)

(1) Prejemnikov ponudnik plačilnih storitev, ki na podlagi okvirne pogodbe izvrši posamezno plačilno transakcijo za prejemnika plačila, mora nemudoma po izvršitvi plačilne transakcije prejemniku posredovati naslednje informacije:

1. podatke, ki prejemniku omogočajo identifikacijo plačilne transakcije, in plačnika, ter druge informacije, ki so posredovane skupaj s plačilno transakcijo,
2. znesek plačilne transakcije v valuti, v kateri je odobren prejemnikov plačilni račun,
3. znesek morebitnih nadomestil, ki jih prejemnikov ponudnik plačilnih storitev zaračuna prejemniku za izvršitev posamezne plačilne transakcije, vključno z razčlenitvijo postavk, če prejemniku plačila zaračunava skupno nadomestilo,
4. znesek morebitnih obresti, ki jih plača prejemnik plačila,
5. morebitni menjalni tečaj, ki ga je pri izvršitvi plačilne transakcije uporabil ponudnik plačilnih storitev, ter znesek plačilne transakcije pred to pretvorbo valute, in
6. datum valute odobritve denarnih sredstev na plačilnem računu prejemnika plačila.

(2) Prejemnikov ponudnik plačilnih storitev mora prejemniku plačila posredovati informacije iz prejšnjega odstavka v skladu z drugim odstavkom 91. člena tega zakona. Okvirna pogodba lahko določa, da ponudnik plačilnih storitev informacije iz prvega odstavka tega člena posreduje

ali da na voljo prejemniku plačila v rednih časovnih presledkih, vendar vsaj enkrat na mesec, na način, ki prejemniku plačila omogoča, da informacije shranjuje in nespremenjene predvaja.

(3) Prejemnik plačila, ki je potrošnik, lahko zahteva, da mu njegov ponudnik plačilnih storitev vsaj enkrat na mesec brezplačno posreduje informacije o posameznih izvršenih plačilnih transakcijah na papirju ali drugem trajnem nosilcu podatkov.

96. člen

(spremembe pogojev okvirne pogodbe na predlog ponudnika plačilnih storitev)

(1) Ponudnik plačilnih storitev lahko predlaga spremembe pogojev okvirne pogodbe iz 90. člena tega zakona tako, da posreduje uporabniku predlog sprememb najmanj dva meseca pred predlaganim dnem začetka uporabe spremenjenih pogojev. Uporabnik plačilne storitve lahko sprejme ali zavrne spremembe do datuma njihovega predlaganega začetka veljavnosti.

(2) Če je tako dogovorjeno v okvirni pogodbi, lahko ponudnik plačilnih storitev predlaga spremembe pogojev okvirne pogodbe iz 90. člena tega zakona tako, da uporabnika obvesti, da se bo štelo, da uporabnik sprejema predlog spremembe pogojev okvirne pogodbe, če do dneva pred predlaganim datumom za začetek njihove uporabe, ne bo obvestil ponudnika plačilnih storitev, da predloga ne sprejema. Sprememba pogojev okvirne pogodbe se v tem primeru uveljavi z dnem, ki je predlagan za začetek uporabe spremenjenih pogojev, razen če uporabnik izrecno soglaša, da sprememba začne veljati takoj.

(3) Ponudnik plačilnih storitev mora uporabnika hkrati z obvestilom iz prejšnjega odstavka obvestiti, da ima uporabnik plačilnih storitev v primeru, da zavrne predlagane spremembe, pravico, da z učinkom v katerem koli trenutku do datuma, ko bi se začela sprememba uporabljati, brez plačila nadomestil odpove okvirno pogodbo.

(4) Ponudnik plačilnih storitev mora uporabniku posredovati predlog sprememb pogojev okvirne pogodbe iz prvega odstavka tega člena na način, kakor je določen v drugem odstavku 91. člena tega zakona.

97. člen

(spremembe obrestne mere ali menjalnega tečaja)

(1) Okvirna pogodba lahko določa, da se spremembe obrestne mere in menjalnega tečaja, ki temeljijo na spremembi dogovorjene referenčne obrestne mere ali referenčnega menjalnega tečaja, uveljavijo takoj in brez predhodnega obvestila uporabniku.

(2) Ponudnik plačilnih storitev mora obvestiti uporabnika o spremembi obrestne mere iz prejšnjega odstavka ob prvi priložnosti na način, kakor je opredeljen v drugem odstavku 91. člena tega zakona, razen če okvirna pogodba določa pogostost ali način obveščanja uporabnika o spremembi obrestne mere.

(3) Če se obrestna mera ali menjalni tečaj iz prvega odstavka tega člena spremeni v korist uporabnika, ponudnik o spremembi ni dolžan obvestiti uporabnika.

(4) Ponudnik plačilnih storitev mora zagotoviti, da se spremembe obrestnih mer in menjalnih tečajev, ki se uporabljajo za plačilne transakcije, izvedejo in izračunavajo po nevtralni poti na način, ki ne ustvarja razlik med uporabniki plačilnih storitev.

98. člen

(uporabnikova odpoved okvirne pogodbe)

(1) Uporabnik lahko kadarkoli odpove okvirno pogodbo s takojšnjim učinkom, razen če je v okvirni pogodbi določen odpovedni rok za odstop uporabnika od pogodbe, ki pa ne sme biti

daljši od enega meseca. Določbe okvirne pogodbe, ki bi v nasprotju s tem zakonom omejevale pravico uporabnika, da odpove okvirno pogodbo, so nične.

(2) V primeru, ko uporabnik odpove okvirno pogodbo, plača uporabnik morebitna nadomestila, ki jih zaračunava ponudnik plačilnih storitev za plačilne storitve za določeno časovno obdobje le v sorazmernem deležu do prenehanja okvirne pogodbe. Če se taka nadomestila plačujejo vnaprej, mora ponudnik plačilnih storitev uporabniku povrniti sorazmerni delež plačanega nadomestila.

(3) Nadomestila, ki jih ponudnik plačilnih storitev zaračunava uporabniku zaradi uporabnikove odpovedi okvirne pogodbe, morajo biti primerna in sorazmerna z dejanskimi stroški, ki ponudniku plačilnih storitev nastanejo zaradi odpovedi. Ponudnik plačilnih storitev ne sme zaračunati uporabniku posebnih nadomestil zaradi odpovedi pogodbe, če uporabnik odpove okvirno pogodbo, ki je sklenjena za določen čas v trajanju več kakor 6 mesecev ali za nedoločen čas, po izteku 6 mesecev od sklenitve pogodbe.

(4) Določbe tega člena ne posegajo v pravice uporabnika, da odpove okvirno pogodbo pod pogoji, ki jih glede odstopa od pogodbe določa drug zakon.

99. člen

(odpoved okvirne pogodbe s strani ponudnika plačilnih storitev)

(1) Ponudnik plačilnih storitev lahko odpove okvirno pogodbo, ki je sklenjena za nedoločen čas, z odpovednim rokom najmanj dveh mesecev, okvirna pogodba pa lahko določi daljši odpovedni rok in dodatne pogoje za odpoved okvirne pogodbe s strani ponudnika plačilnih storitev. Obvestilo o odpovedi okvirne pogodbe mora ponudnik plačilnih storitev posredovati uporabniku na način, opredeljen v prvem in drugem odstavku 91. člena tega zakona.

(2) V primeru, ko ponudnik plačilnih storitev odpove okvirno pogodbo, plača uporabnik morebitna nadomestila, ki jih zaračunava ponudnik plačilnih storitev za plačilne storitve za določeno časovno obdobje le v sorazmernem deležu do prenehanja okvirne pogodbe. Če se taka nadomestila plačujejo vnaprej, mora ponudnik plačilnih storitev uporabniku povrniti sorazmerni delež plačanega nadomestila.

(3) Določbe tega člena ne posegajo v pravice ponudnika plačilnih storitev, da odpove okvirno pogodbo pod pogoji, ki jih glede odstopa od pogodbe določa drug zakon.

100. člen

(drugi načini prenehanja okvirne pogodbe)

(1) Okvirna pogodba je izpodbojna, če določa pogoje glede dejstev iz 90. člena tega zakona, ki jih ponudnik plačilnih storitev ni posredoval uporabniku v skladu z 91. členom tega zakona. Okvirna pogodba je izpodbojna tudi, če določa pogoje glede dejstev iz 90. člena tega zakona, ki so bistveno drugačni od pogojev, ki jih je ponudnik plačilnih storitev posredoval uporabniku v skladu z 91. členom tega zakona.

(2) Za izpodbijanje okvirne pogodbe zaradi razlogov iz prejšnjega odstavka se uporabljajo pravila zakona, ki ureja obligacijska razmerja, glede izpodbijanja pogodb.

(3) Ta zakon ne posega v pravice strank, da uveljavljajo razveljavitev pogodbe na podlagi drugih predpisov.

101. člen

(splošne informacije v zvezi z okvirno pogodbo o plačilnem instrumentu za plačila majhnih vrednosti)

(1) Ne glede na 90. člen tega zakona mora ponudnik plačilnih storitev uporabniku pred sklenitvijo okvirne pogodbe o plačilnem instrumentu za plačila majhnih vrednosti zagotoviti le naslednje informacije o glavnih značilnostih plačilne storitve:

1. o možnih načinih uporabe plačilnega instrumenta za plačila majhnih vrednosti,
2. o odgovornosti ponudnika plačilnih storitev in uporabnika v primeru izvršitve neodobrene plačilne transakcije in v primeru neizvršitve ali nepravilne izvršitve plačilne transakcije,
3. o nadomestilih, ki jih ponudnik plačilnih storitev zaračuna uporabniku,
4. o drugih bistvenih okoliščinah, kadar so te informacije potrebne uporabniku za odločitev o sklenitvi pogodbe glede plačilnega instrumenta za plačila majhnih vrednosti ter
5. o tem, kje so uporabniku na voljo druge splošne informacije iz 90. člena tega zakona.

(2) Ne glede na 96. in 97. člen tega zakona lahko okvirna pogodba o plačilnem instrumentu za plačila majhnih vrednosti določa, da ponudniku plačilnih storitev ni treba predlagati sprememb okvirne pogodbe na način, kakor je določen v prvem in drugem odstavku 91. člena tega zakona.

102. člen

(informacije o posamezni plačilni transakciji v zvezi s plačilnimi instrumenti za plačila majhnih vrednosti)

(1) Okvirna pogodba o plačilnem instrumentu za plačila majhnih vrednosti lahko določa, da ponudnik plačilnih storitev po izvršitvi posamezne plačilne transakcije uporabniku posreduje ali da na voljo le naslednje informacije o posamezni plačilni transakciji:

1. podatke, ki uporabniku omogočajo identifikacijo plačilne transakcije,
2. znesek posamezne plačilne transakcije, ali kadar se več plačilnih transakcij iste vrste izvrši istemu prejemniku le skupni znesek vseh plačilnih transakcij, izvršenih istemu prejemniku, ter
3. vsa nadomestila, ki jih ponudnik plačilnih storitev zaračuna za posamezne plačilne transakcije, ali kadar se več plačilnih transakcij iste vrste izvrši istemu prejemniku, le skupni znesek nadomestil, ki se zaračunajo za vse plačilne transakcije izvršene istemu prejemniku.

(2) Okvirna pogodba o plačilnem instrumentu za plačila majhnih vrednosti lahko določa, da ponudnik plačilnih storitev ni dolžan obveščati uporabnika o posameznih plačilnih transakcijah, če se plačilni instrument za plačila majhnih vrednosti uporablja anonimno ali če ponudnik plačilnih storitev tehnično ni zmožen zagotoviti informacij o posameznih plačilnih transakcijah. Ponudnik plačilnih storitev mora plačniku v tem primeru omogočiti, da preveri znesek denarnih sredstev, ki so shranjena na plačilnem instrumentu.

3. ODDELEK

POGODBA O IZVRŠITVI ENKRATNE PLAČILNE TRANSAKCIJE

103. člen

(splošne informacije)

(1) Ponudnik plačilnih storitev mora uporabniku pred sklenitvijo pogodbe o izvršitvi enkratne plačilne transakcije dati na voljo naslednje informacije v zvezi s svojimi storitvami:

1. katero vrsto enolične identifikacijske oznake ali katere druge podatke mora navesti uporabnik, da se lahko plačilni nalog pravilno odredi ali izvrši;
2. najdaljši rok izvršitve plačilne transakcije;
3. vsa nadomestila, ki jih ponudnik plačilnih storitev zaračunava uporabnikom, vključno z razčlenitvijo postavk, če uporabniku zaračunava skupno nadomestilo;
4. morebitni menjalni tečaj ali referenčni menjalni tečaj, ki ga ponudnik plačilnih storitev uporablja za plačilno transakcijo.

(2) Poleg tega mora ponudnik plačilnih storitev odreditve plačil plačniku pred odreditvijo dati na voljo naslednje jasne in izčrpne informacije:

1. naziv in sedež ponudnika plačilnih storitev, naziv in sedež morebitnega zastopnika ali podružnice v Republiki Sloveniji ter druge kontaktne podatke, vključno z elektronskim naslovom, za komunikacijo s ponudnikom plačilnih storitev;
2. kontaktne informacije o pristojnem organu.

(3) Ponudnik plačilnih storitev mora dati uporabniku informacije iz prvega odstavka tega člena na voljo na enostaven način tako, da ima uporabnik dovolj časa, da se seznani s pogoji glede izvršitve plačilne transakcije preden je kakor koli zavezan s pogodbo o plačilni storitvi. Ponudnik plačilnih storitev lahko da uporabniku na voljo informacije iz prvega odstavka tega člena tudi s predložitvijo predloga pogodbe o izvršitvi enkratne plačilne transakcije ali predloga plačilnega naloga, ki vsebuje zahtevane informacije.

(4) Ponudnik plačilnih storitev mora zagotoviti, da so informacije iz prvega odstavka tega člena podane na lahko razumljiv način, v jasni in razumljivi obliki ter v slovenskem jeziku ali v drugem jeziku, o katerem se dogovorita stranki. Na zahtevo uporabnika mora ponudnik plačilnih storitev informacije iz prvega odstavka tega člena uporabniku posredovati v pisni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov.

(5) Če je bila pogodba o enkratni plačilni transakciji na zahtevo uporabnika sklenjena z uporabo sredstev za sporazumevanje na daljavo, ki ponudniku plačilnih storitev ne omogočajo, da bi ravnal v skladu s prvim do tretjim odstavkom tega člena, mora ponudnik plačilnih storitev informacije iz prvega odstavka tega člena posredovati ali dati na voljo uporabniku takoj po izvršitvi plačilne transakcije.

(6) Ponudnik plačilnih storitev mora uporabniku na lahko dostopen način posredovati ali dati na voljo tudi druge informacije iz 90. člena tega zakona, ki so pomembne za izvrševanje enkratne plačilne transakcije.

104. člen **(informacije za plačnika in prejemnika plačil po odreditvi plačilnega naloga)**

Kadar plačilni nalog odredi ponudnik storitve odreditve plačil, ta takoj po odreditvi plačniku in, kjer je ustrezno, prejemniku plačila, poleg informacij in pogojev, določenih v 103. členu, posreduje ali da na voljo naslednje informacije:

1. potrdilo o uspešni odreditvi plačilnega naloga pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun plačnika;
2. podatke, ki plačniku in prejemniku plačila omogočajo identifikacijo posamezne plačilne transakcije in prejemniku plačila po potrebi identifikacijo plačnika, ter vse informacije, posredovane s plačilno transakcijo;
3. znesek plačilne transakcije;
4. znesek morebitnih nadomestil, plačanih ponudniku storitev odreditve plačil za transakcijo, vključno z razčlenitvijo postavk, če ponudnik storitev odreditve plačil zaračunava skupno nadomestilo.

105. člen **(informacije za ponudnika plačilnih storitev, ki vodi račun plačnika, pri storitvi odreditve plačila)**

Kadar plačilni nalog odredi ponudnik storitev odreditve plačil, ta ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun plačnika, da na voljo podatke, ki omogočajo identifikacijo plačilne transakcije.

106. člen **(informacije za plačnika po prejemu plačilnega naloga)**

Plačnikov ponudnik plačilnih storitev mora takoj po prejemu plačilnega naloga plačniku na enak način, kakor je določen v tretjem in četrtem odstavku 103. člena tega zakona, posredovati ali dati na voljo vse naslednje informacije v zvezi s ponudnikovimi storitvami:

1. podatke, ki plačniku omogočajo identifikacijo plačilne transakcije, in po potrebi tudi informacije v zvezi s prejemnikom plačila;
2. znesek plačilne transakcije v valuti, ki je navedena v plačilnem nalogu;
3. znesek morebitnih nadomestil, ki jih mora poravnati plačnik, vključno z razčlenitvijo postavk, če je plačniku zaračunal skupno nadomestilo;
4. menjalni tečaj, ali sklic na menjalni tečaj, ki ga je ponudnik plačilnih storitev uporabil pri izvršitvi plačilne transakcije, kadar je uporabljeni menjalni tečaj drugačen od tečaja, o katerem je ponudnik plačilnih storitev obvestil uporabnika v skladu z 103. členom tega zakona, ter znesek plačilne transakcije po pretvorbi valute; in
5. datum prejema plačilnega naloga.

107. člen

(informacije za prejemnika plačila po izvršitvi plačilne transakcije)

Prejemnikov ponudnik plačilnih storitev mora takoj po izvršitvi enkratne plačilne transakcije prejemniku plačila na enak način, kakor je določen v tretjem in četrtem odstavku 103. člena tega zakona, posredovati ali dati na voljo vse naslednje informacije v zvezi s ponudnikovimi storitvami:

1. podatke, ki prejemniku plačila omogočajo identifikacijo plačilne transakcije in po potrebi tudi plačnika, ter druge informacije, posredovane s plačilno transakcijo;
2. znesek plačilne transakcije v valuti, v kateri so sredstva prejemniku plačila na razpolago;
3. znesek morebitnih nadomestil, ki jih mora poravnati prejemnik plačila, vključno z razčlenitvijo postavk, če je prejemniku zaračunal skupno nadomestilo;
4. morebitni menjalni tečaj, ki ga je pri izvršitvi plačilne transakcije uporabil prejemnikov ponudnik plačilnih storitev, ter znesek plačilne transakcije pred to pretvorbo valute; in
5. datum valute odobritve prejemnika plačila.

108. člen

(izjeme od obveznosti zagotavljanja informacij)

Kadar uporabnik posreduje ponudniku plačilnih storitev plačilni nalog za enkratno plačilno transakcijo z uporabo plačilnega instrumenta, ki ga je uporabniku izdal drug ponudnik plačilnih storitev na podlagi okvirne pogodbe o izdaji plačilnega instrumenta, ponudnik plačilnih storitev ni dolžan posredovati ali dati na voljo informacij o enkratni plačilni transakciji, ki so bile ali bodo uporabniku posredovane ali dane na voljo na podlagi okvirne pogodbe o izdaji plačilnega instrumenta z drugim ponudnikom plačilnih storitev.

4. ODDELEK

ZAGOTAVLJANJE DRUGIH INFORMACIJ UPORABNIKU

109. člen

(informacije v zvezi s pretvorbo valute)

(1) Če prejemnik plačila ponuja plačniku pretvorbo valute pred odreditvijo plačilne transakcije ali če je pretvorba valute pred odreditvijo plačilne transakcije plačniku ponujena na bankomatu ali na prodajnem mestu, mora stranka, ki ponuja pretvorbo valute, plačnika seznaniiti z informacijami o menjalnem tečaju, ki se bo uporabil za pretvorbo, in z nadomestili, ki jih bo zaračunala plačniku v zvezi s pretvorbo valute.

(2) Šteje se, da je plačnik soglašal s pretvorbo valute pred odreditvijo plačilne transakcije, če je stranka, ki ponuja pretvorbo valute, plačnika seznaniila s pogoji iz prejšnjega odstavka pred odreditvijo plačilne transakcije.

110. člen
(informacije o dodatnih nadomestilih in znižanjih)

(1) Če prejemnik plačila zahteva od plačnika plačilo posebnega nadomestila ali ponuja plačniku znižanje v primeru plačila z uporabo določenega plačilnega instrumenta, mora plačnika o tem obvestiti pred odreditvijo plačilne transakcije.

(2) Če ponudnik plačilnih storitev ali druga stranka, udeležena pri transakciji, zahteva od uporabnika plačilo posebnega nadomestila za uporabo določenega plačilnega instrumenta, mora uporabnika o tem obvestiti pred odreditvijo plačilne transakcije.

(3) Plačnik mora plačati nadomestila iz prvega in drugega odstavka tega člena le, če je bil njihov celotni znesek znan pred odreditvijo plačilne transakcije.

5. ODDELEK
UPORABA DRUGIH PREDPISOV V ZVEZI
Z ZAGOTAVLJANJEM INFORMACIJ

111. člen
(uporaba drugih predpisov)

Dodatne zahteve glede zagotavljanja predhodnih informacij v zvezi z opravljanjem storitev, ki izhajajo iz posebnih predpisov, zavezujejo ponudnika plačilnih storitev v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev le, če ta zakon izrecno tako določa.

112. člen
(predhodne informacije v zvezi s posojili potrošnikom za opravljanje plačilnih transakcij)

Ponudnik plačilnih storitev, ki ponuja potrošnikom posojila za opravljanje plačilnih transakcij, vključno s posojili v obliki prekoračitve na plačilnem računu, mora potrošnikom pred sklenitvijo pogodbe o plačilnih storitvah poleg informacij iz 90. in 103. člena tega zakona zagotoviti tudi informacije o pogojih posojilne pogodbe v skladu z zakonom, ki ureja potrošniške kredite.

113. člen
(predhodne informacije v primeru sklepanja pogodb na daljavo)

Ponudnik plačilnih storitev, ki omogoča potrošnikom sklenitev pogodb o plačilnih storitvah na daljavo v smislu zakona, ki ureja varstvo potrošnikov, mora pred sklenitvijo pogodbe o plačilnih storitvah na daljavo potrošniku poleg informacij iz 90. in 103. člena tega zakona zagotoviti tudi informacije, ki jih mora potrošniku v zvezi s sklepanjem pogodb na daljavo zagotoviti na podlagi zakona, ki ureja varstvo potrošnikov.

114. člen
(predhodne informacije zaradi varstva potrošnikov pred nepoštenimi poslovnimi praksami)

Ponudnik plačilnih storitev mora potrošniku pred sklenitvijo pogodbe o enkratni plačilni transakciji poleg informacij iz 103. člena in, če je to ustrezno, 113. člena tega zakona, zagotoviti tudi podatke, ki jih mora zagotoviti potrošniku na podlagi zakona, ki ureja varstvo potrošnikov pred nepoštenimi poslovnimi praksami.

115. člen
(predhodno obveščanje uporabnikov pri sklepanju pogodb o plačilnih storitvah, ki se opravljajo kot storitve informacijske družbe)

Ponudnik plačilnih storitev, ki opravlja plačilne storitve v obliki storitev informacijske družbe, kakor so opredeljene v zakonu, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu, mora pred sklenitvijo pogodbe o plačilnih storitvah uporabnikom poleg informacij, ki se zahtevajo na podlagi drugih določb 2. podpoglavja 5. poglavja tega zakona, zagotoviti tudi podatke, ki jih mora ponudnik storitev informacijske družbe zagotoviti uporabnikom pred sklenitvijo pogodbe o storitvah informacijske družbe na podlagi zakona, ki ureja elektronsko poslovanje na trgu.

3. PODPOGLAVJE IZVRŠEVANJE PLAČILNIH TRANSAKCIJ

1. ODDELEK ODOBRITEV PLAČILNIH TRANSAKCIJ

116. člen (soglasje)

(1) Ponudnik plačilnih storitev izvrši plačilno transakcijo, če je plačnik odobril plačilno transakcijo tako, da je podal soglasje za njeno izvršitev.

(2) Plačnik poda soglasje za izvršitev plačilne transakcije pred izvršitvijo plačilne transakcije, razen če sta se ponudnik plačilnih storitev in plačnik dogovorila, da lahko plačnik poda soglasje tudi po izvršitvi plačilne transakcije.

(3) Plačnik lahko poda soglasje za izvršitev posamezne plačilne transakcije ali sklopa plačilnih transakcij v obliki in po postopku, ki je dogovorjen med plačnikom in ustreznim ponudnikom plačilnih storitev. Soglasje za izvršitev plačilne transakcije se lahko da tudi preko prejemnika plačila ali ponudnika storitev odreditve plačil.

(4) Če plačnik ne poda soglasja za izvršitev plačilne transakcije v skladu z dogovorom iz tretjega odstavka tega člena, se šteje, da plačilna transakcija ni bila odobrena.

117. člen (potrditev razpoložljivosti sredstev)

(1) Ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, na zahtevo ponudnika plačilnih storitev, ki izdaja kartične plačilne instrumente, nemudoma potrdi, ali je na plačilnem računu plačnika razpoložljiv znesek, potreben za izvršitev kartične plačilne transakcije, pod pogojem, da so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. plačilni račun plačnika je dostopen prek spleta, ko je vložen zahtevek,
2. plačnik je ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun, dal izrecno soglasje, da se odzove na zahtevo določenega ponudnika plačilnih storitev, da potrdi, da je na plačilnem računu plačnika razpoložljiv znesek, ki ustreza določeni kartični plačilni transakciji,
3. soglasje iz 2. točke je bilo dano, preden je vložen prvi zahtevek za potrditev.

(2) Ponudnik plačilnih storitev, ki izdaja kartične plačilne instrumente, lahko zahteva potrdilo iz prejšnjega odstavka, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. plačnik je ponudniku plačilnih storitev, ki izdaja kartične plačilne instrumente, dal izrecno soglasje, da zahteva potrdilo iz prejšnjega odstavka,
2. plačnik je za zadevni znesek odredil kartično plačilno transakcijo in pri tem uporabil kartični plačilni instrument, ki ga je izdal ponudnik plačilnih storitev, ki izdaja kartične plačilne instrumente,
3. pred vsakim zahtevkom za potrditev ponudnik plačilnih storitev, ki izdaja kartične plačilne instrumente, dokaže svojo istovetnost pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun, in v skladu z regulativnimi tehničnimi standardi, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s

četrtem odstavkom 98. člena Direktive 2015/2366/EU, na varen način komunicira s ponudnikom plačilnih storitev, ki vodi račun.

(3) V skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, je lahko potrdilo iz prvega odstavka tega člena le v obliki preprostega odgovora "da" ali "ne" in ne v obliki bilance stanja računa. Tega odgovora ponudnik plačilnih storitev, ki izdaja kartične instrumente, ne sme hraniti ali uporabljati za druge namene kot za namene izvršitve kartične plačilne transakcije.

(4) Potrdilo iz prvega odstavka tega člena ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun, ne sme omogočiti, da blokira sredstva na plačilnem računu plačnika.

(5) Plačnik lahko od ponudnika plačilnih storitev, ki vodi račun, zahteva, naj mu sporoči istovetnost ponudnika plačilnih storitev, ki izdaja kartične plačilne instrumente, in njegov odgovor.

(6) Ta člen se ne uporablja za plačilne transakcije, odrejene prek kartičnih plačilnih instrumentov, na katerih je shranjen elektronski denar.

118. člen

(pravila o dostopu do plačilnega računa pri storitvah odreditve plačil)

(1) Plačnik ima pravico, da prek ponudnika storitve odreditve plačil pridobi plačilne storitve iz 7. točke 6. člena tega zakona. Pravica do uporabe storitev ponudnika storitev odreditve plačil se ne uporablja, če plačilni račun ni dostopen prek spleta.

(2) Ko da plačnik izrecno soglasje za izvršitev plačila v skladu s 116. členom tega zakona, ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, izvede dejavnosti iz četrtega odstavka tega člena, da zagotovi plačnikovo pravico do uporabe storitve odreditve plačila.

(3) Ponudnik storitev odreditve plačil:

1. nikoli ne zadržuje sredstev plačnika, povezanih z opravljanjem storitev odreditve plačil,
2. zagotovi, da osebni varnostni elementi uporabnika plačilnih storitev niso dostopni drugim pogodbenim strankam, razen uporabniku in izdajatelju osebnih varnostnih elementov, in da jih ponudnik storitev odreditve plačil posreduje prek varnih in učinkovitih kanalov,
3. zagotovi, da se vse druge informacije o uporabniku plačilnih storitev, pridobljene pri opravljanju storitev odreditve plačil, posredujejo le plačniku in le z izrecnim soglasjem uporabnika plačilnih storitev,
4. vsakokrat, ko se odredi plačilo, dokaže svojo istovetnost pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun plačnika, in v skladu z regulativnimi tehničnimi standardi, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Direktive 2015/2366/EU, na varen način komunicira s ponudnikom plačilnih storitev, ki vodi račun, ter s plačnikom in prejemnikom plačila,
5. ne hrani občutljivih plačilnih podatkov uporabnika plačilnih storitev,
6. od uporabnika plačilnih storitev ne zahteva nobenih drugih podatkov, razen podatkov, ki so potrebni za opravljanje storitve odreditve plačila,
7. podatkov ne uporablja, ne dostopa do njih in jih ne hrani za druge namene kot za namene opravljanja storitve odreditve plačila, ki jo plačnik izrecno zahteva,
8. ne spremeni zneska, prejemnika plačila ali kakršnega koli drugega elementa transakcije.

(4) Ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun:

1. varno komunicira s ponudniki storitev odreditve plačil v skladu z regulativnimi tehničnimi standardi, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Direktive 2015/2366/EU,
2. takoj po prejemu plačilnega naloga od ponudnika storitve odreditve plačil slednjemu posreduje ali mu da na voljo vse informacije o odreditvi plačilne transakcije in vse informacije, ki so mu dostopne glede izvršitve plačilne transakcije,
3. obravnava plačilne naloge, posredovane prek ponudnika storitev odreditve plačil, zlasti z vidika rokov, prednostne obravnave in stroškov teh nalogov, enako kot plačilne naloge, ki

jih prejme neposredno od plačnika, razen če je drugačna obravnava potrebna iz objektivnih razlogov.

(5) Opravljanje storitev odreditve plačil ni pogojeno z obstojem pogodbenega razmerja med ponudniki storitev odreditve plačil in ponudniki plačilnih storitev, ki vodijo račune, v ta namen.

119. člen

(pravila o dostopu do informacij o plačilnih računih pri storitvah zagotavljanja informacij o računih in uporabi teh informacij)

(1) Uporabnik plačilnih storitev ima pravico uporabljati storitve, ki omogočajo dostop do informacij o računih iz 8. točke 6. člena tega zakona. Ta pravica se ne uporablja, kadar plačilni račun ni dostopen prek spleta.

(2) Ponudnik storitev zagotavljanja informacij o računih;

1. opravlja storitve samo na podlagi izrecnega soglasja uporabnika plačilnih storitev,
2. zagotovi, da osebni varnostni elementi uporabnika plačilnih storitev niso dostopni drugim pogodbenim strankam, razen uporabniku in izdajatelju osebnih varnostnih elementov, in da jih ponudnik storitev zagotavljanja informacij o računih posreduje prek varnih in učinkovitih kanalov,
3. ob vsaki komunikaciji dokaže svojo istovetnost pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun uporabnika plačilnih storitev, in v skladu z regulativnimi tehničnimi standardi, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Direktive 2015/2366/EU, na varen način komunicira s ponudnikom plačilnih storitev, ki vodi račun, ter z uporabnikom plačilnih storitev,
4. dostopa samo do informacij določenih plačilnih računov in s tem povezanih plačilnih transakcij,
5. ne zahteva občutljivih plačilnih podatkov, povezanih s plačilnimi računi,
6. podatkov ne uporablja, ne dostopa do njih ali jih ne hrani za druge namene kot za namene opravljanja storitve zagotavljanja informacij o računih, ki jo uporabnik plačilnih storitev izrecno zahteva v skladu s predpisi o varstvu podatkov.

(3) Ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, v zvezi s plačilnimi računi:

1. varno komunicira s ponudniki storitev zagotavljanja informacij o računih v skladu z regulativnimi tehničnimi standardi, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Direktive 2015/2366/EU,
2. obravnava zahteve po podatkih, posredovane v okviru storitev ponudnika storitev zagotavljanja informacij o računih, na nediskriminatoren način, razen če je drugačna obravnava potrebna iz objektivnih razlogov.

(4) Opravljanje storitev zagotavljanja informacij o računih ni pogojeno z obstojem pogodbenega razmerja med ponudniki storitev zagotavljanja informacij o računih in ponudniki plačilnih storitev, ki vodijo račune, v ta namen.

2. ODDELEK

IZVRŠITEV PLAČILNIH TRANSAKCIJ

120. člen

(prejem plačilnih nalogov)

(1) Plačilna transakcija se izvrši na podlagi plačilnega naloga. Ponudnik plačilnih storitev mora izvršiti plačilno transakcijo, ko prejme plačilni nalog, razen če so podani pogoji za zavrnitev plačilnega naloga v skladu s tem zakonom.

(2) Plačnikovega računa se ne sme obremeniti pred prejemom plačilnega naloga. Šteje se, da je ponudnik plačilnih storitev prejel plačilni nalog, ko mu je plačilni nalog izročen z uporabo

sredstev za komunikacijo, ki so dogovorjena v pogodbi o plačilnih storitvah, ne glede na morebitno predhodno vključenost ponudnika plačilnih storitev v proces oblikovanja in odreditve plačilnega naloga.

(3) Če ponudnik plačilnih storitev prejme plačilni nalog na dan, ki ni določen kot njegov delovni dan, se šteje, da je plačilni nalog prejel naslednji delovni dan.

(4) Ponudnik plačilnih storitev lahko določi uro proti koncu delovnega dne, tako da se za vse plačilne naloge, ki jih prejme po tej uri, šteje, da jih je prejel naslednji delovni dan.

(5) Če se uporabnik in ponudnik plačilnih storitev dogovorita, da se izvrševanje plačilnega naloga začne na določen dan ali ob koncu določenega obdobja ali na dan, ko plačnik da sredstva na voljo ponudniku plačilnih storitev, se šteje, da je za namen 127. člena tega zakona čas prejema plačilnega naloga dogovorjeni dan. Če dogovorjeni dan ni delovni dan za ponudnika plačilnih storitev, se za plačilni nalog šteje, da je bil prejet naslednji delovni dan.

121. člen **(zavrnitev plačilnih nalogov)**

(1) Ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun plačnika, v primeru, da so izpolnjeni vsi pogoji za izvršitev plačilnega naloga, kakor so določeni v okvirni pogodbi, ne sme zavrniti izvršitve odobrenega plačilnega naloga, ne glede na to, ali je plačilni nalog odredil plačnik, ponudnik storitev odreditve plačila preko plačnika ali prejemnik plačila oziroma je bil odrejen prek prejemnika plačila, razen če je to prepovedano na podlagi drugih predpisov. Ponudnik plačilnih storitev o zavrnitvi izvršitve plačilnega naloga ali odreditve plačilne transakcije, in, če je mogoče, o razlogih za zavrnitev in postopku za odpravo napak, ki so bile vzrok za zavrnitev, obvesti uporabnika, razen če je to prepovedano na podlagi drugih predpisov.

(2) Ponudnik plačilnih storitev obvestilo iz prejšnjega odstavka posreduje ali da na voljo uporabniku na način, dogovorjen v pogodbi, takoj, ko je mogoče, najpozneje pa v roku, ki je določen za izvršitev plačilnega naloga v skladu s 127. členom tega zakona.

(3) Okvirna pogodba lahko določa, da ponudnik plačilnih storitev uporabniku zaračuna primerno nadomestilo za obvestilo o zavrnitvi plačilnega naloga, če je zavrnitev utemeljena iz objektivnih razlogov.

(4) Če je ponudnik plačilnih storitev zavrnil plačilni nalog v skladu s prvim do tretjim odstavkom tega člena, se šteje, da plačilnega naloga ni prejel.

122. člen **(preklic plačilnega naloga)**

(1) Plačnik lahko kadar koli prekliče plačilni nalog tako, da umakne soglasje za izvršitev plačilne transakcije ali sklopa plačilnih transakcij. Vsaka plačilna transakcija izvršena po preklicu soglasja, se šteje kot neodobrena.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek plačnik ne more umakniti soglasja za izvršitev plačilne transakcije po tem, ko je plačilni nalog za izvršitev plačilne transakcije postal nepreklicen v skladu s 123. členom tega zakona.

(3) Plačnik lahko umakne soglasje za izvršitev posamezne plačilne transakcije ali sklopa plačilnih transakcij v obliki in po postopku, ki je dogovorjen med plačnikom in njegovim ponudnikom plačilnih storitev.

(4) Ponudnik plačilnih storitev in plačnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se prvi in drugi odstavek tega člena ne uporabljata.

123. člen (nepreklicnost plačilnih nalogov)

(1) Uporabnik ne more preklicati plačilnega naloga potem, ko ga prejme plačnikov ponudnik plačilnih storitev, razen če je v tem členu za posamezne primere določeno drugače.

(2) Če plačilno transakcijo odredi ponudnik storitev odreditve plačil, prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila, plačnik ne sme preklicati plačilnega naloga potem, ko je dal soglasje ponudniku storitev odreditve plačil za odreditev plačilne transakcije ali potem, ko je dal soglasje za izvršitev plačilne transakcije v korist prejemnika plačila.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek pa lahko v primeru, ko plačilno transakcijo odredi prejemnik plačila z direktno obremenitvijo, plačnik prekliče plačilni nalog, ki ga je odredil prejemnik plačila, do konca delovnega dne pred dogovorjenim dnevom obremenitve plačnikovega računa. Pravica do preklica plačilnega naloga v skladu s tem odstavkom ne posega v pravice plačnika do povračila na podlagi 149. člena tega zakona.

(4) Uporabnik lahko v primeru iz petega odstavka 120. člena tega zakona prekliče plačilni nalog najpozneje do konca delovnega dne pred dnevom, ki je dogovorjen kot začetek izvrševanja plačilnega naloga.

(5) Po poteku rokov iz prvega do četrtega odstavka tega člena lahko uporabnik prekliče plačilni nalog le na podlagi dogovora z zadevnimi ponudniki plačilnih storitev. V primeru, ko plačilno transakcijo odredi prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila, mora s preklicem plačilnega naloga po poteku roka iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena soglašati tudi prejemnik plačila.

(6) Okvirna pogodba lahko določi, da lahko ponudnik plačilnih storitev uporabniku posebej zaračuna preklic plačilnega naloga po poteku rokov iz prvega do četrtega odstavka tega člena.

(7) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se ta člen deloma ali v celoti ne uporablja.

124. člen (valuta plačilne transakcije)

Plačilna transakcija se izvrši v valuti, o kateri se dogovorita uporabnik in njegov ponudnik.

125. člen (nadomestila, ki jih zaračunava ponudnik)

(1) Ponudnik plačilnih storitev lahko uporabniku v zvezi z izvršitvijo plačilne transakcije zaračuna le nadomestila, o katerih je predhodno obvestil uporabnika v skladu s četrtnim odstavkom 90. člena, 93. členom, prvim odstavkom 101. člena ali prvim odstavkom 103. člena tega zakona.

(2) V zvezi z izvršitvijo domačih in čezmejnih plačilnih transakcij prejemnik plačila plača nadomestila, ki jih zaračuna njegov ponudnik plačilnih storitev, plačnik pa plača nadomestila, ki jih zaračuna njegov ponudnik plačilnih storitev.

(3) Plačnikovi ponudniki plačilnih storitev, prejemnikovi ponudniki plačilnih storitev in morebitni posredniki, ki sodelujejo pri izvrševanju plačilne transakcije za račun ponudnika plačilnih storitev, morajo pri izvršitvi plačilne transakcije prenesti celotni znesek plačilne transakcije od plačnika do prejemnika plačila.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko prejemnik in njegov ponudnik plačilnih storitev dogovorita, da ponudnik plačilnih storitev odtegne svoja nadomestila od prenesenega zneska,

preden ga odobri na prejemnikovem plačilnem računu, ali ga da na voljo prejemniku. V tem primeru mora ponudnik plačilnih storitev prejemniku v obvestilu po izvršitvi plačilne transakcije iz 95. ali 107. člena tega zakona ločeno prikazati celotni znesek plačilne transakcije in nadomestila, ki jih je odtegnil.

(5) V primeru, če se od prenesenega zneska odtegujejo druga nadomestila, ki niso nadomestila iz prejšnjega odstavka, mora plačnikov ponudnik plačilnih storitev zagotoviti, da prejemnik plačila prejme celotni znesek plačilne transakcije, ki jo odredi plačnik. Če plačilno transakcijo odredi prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila, mora v primeru iz prvega stavka tega odstavka prejemnikov ponudnik plačilnih storitev zagotoviti, da prejemnik plačila prejme celotni znesek plačilne transakcije.

(6) Določbe tega člena ne posegajo v dogovore med ponudniki plačilnih storitev glede medsebojnega zaračunavanja stroškov v zvezi z izvrševanjem plačilnih transakcij.

126. člen **(nadomestila, ki jih zaračuna prejemnik plačila)**

(1) Ta zakon ne posega v pravico prejemnika plačila, da plačniku zaračuna posebno nadomestilo ali da mu ponudi popust zaradi uporabe določenega plačilnega instrumenta.

(2) Ponudnik plačilnih storitev prejemniku plačila ne sme preprečiti ali ga kakor koli omejevati, da od plačnika zahteva plačilo nadomestila ali mu ponudi znižanje plačila za blago ali storitve ali drugo spodbudo za uporabo določenega plačilnega instrumenta. Zaračunana nadomestila ne smejo preseči neposrednih stroškov, ki jih ima prejemnik plačila zaradi uporabe določenega plačilnega instrumenta.

(3) V vsakem primeru prejemnik plačila ne sme zahtevati nadomestil za uporabo plačilnih instrumentov, za katere poglavje II Uredbe 2015/751/EU določa uporabo medbančnih provizij, in za tiste plačilne storitve, za katere se uporablja Uredba 260/2012/EU.

127. člen **(rok izvršitve plačilne transakcije)**

(1) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev mora zagotoviti, da je v primeru domače plačilne transakcije, ki se izvrši v eurih, znesek plačilne transakcije odobren na računu prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev isti dan, ko je plačnikov ponudnik plačilnih storitev prejel plačilni nalog v skladu s 120. členom tega zakona.

(2) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev mora zagotoviti, da je v primeru čezmejne plačilne transakcije, ki se izvrši v eurih, znesek plačilne transakcije odobren na računu prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev najpozneje do konca naslednjega delovnega dne po dnevu, ko je plačnikov ponudnik plačilnih storitev prejel plačilni nalog v skladu s 120. členom tega zakona. Ta rok se pri plačilni transakciji, ki jo uporabnik odredi v papirni obliki, podaljša za dodaten delovni dan.

(3) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za domače in čezmejne plačilne transakcije, ki se izvršijo v valuti države članice, ki ni euro, razen če se ponudnik plačilnih storitev in uporabnik dogovorita o drugačnem roku izvršitve, vendar ne daljšem kakor štiri delovne dni po prejemu plačilnega naloga.

128. člen **(posredovanje plačilnega naloga preko prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev)**

Prejemnikov ponudnik plačilnih storitev mora posredovati plačilni nalog, ki ga je odredil prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila, plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev

v rokih, o katerih sta se dogovorila ponudnik plačilnih storitev in prejemnik plačila, tako, da bo na dogovorjeni dan mogoče izvršiti plačilno transakcijo.

129. člen (razpolaganje s sredstvi)

(1) Prejemnikov ponudnik plačilnih storitev mora prejemniku omogočiti razpolaganje z denarnimi sredstvi na njegovem plačilnem računu, ali če prejemnik nima plačilnega računa pri tem ponudniku plačilnih storitev, dati sredstva prejemniku na razpolago takoj:

1. ko je znesek plačilne transakcije za prejemnika plačila odobren na računu prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev v skladu s 127. členom tega zakona, kadar se pri ponudniku plačilnih storitev prejemnika plačila:
 - ne izvede pretvorba valute ali
 - izvede pretvorba valute med eurom in valuto države članice ali med valutama dveh držav članic, in
2. ko prejemnikov ponudnik plačilnih storitev prejme vse informacije, potrebne za odobritev prejemnikovega računa ali prejemnika plačila.

(2) Obveznost iz prejšnjega odstavka velja tudi za plačila znotraj enega ponudnika plačilnih storitev.

(3) Če dan, ko so denarna sredstva odobrena na računu prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev, ni delovni dan prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev, se za namene prvega odstavka tega člena šteje, da je prejemnikov ponudnik plačilnih storitev prejel denarna sredstva za prejemnika plačila prvi naslednji delovni dan.

130. člen (datum valute odobritve in obremenitve plačilnega računa)

(1) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev mora zagotoviti, da je datum valute obremenitve plačnikovega plačilnega računa v zvezi z izvršitvijo plačilne transakcije enak ali kasnejši od datuma, ko se ta plačilni račun obremeni za znesek plačilne transakcije.

(2) Prejemnikov ponudnik plačilnih storitev mora zagotoviti, da je datum valute odobritve prejemnikovega plačilnega računa v zvezi z izvršitvijo plačilne transakcije najpozneje delovni dan, ko so sredstva plačilne transakcije odobrena na računu prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev.

131. člen (datum valute in razpolaganje s sredstvi v primeru gotovinskega pologa na plačilni račun)

(1) V primeru, ko uporabnik položi gotovino na plačilni račun prejemnika, ki je potrošnik, pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi ta račun, in v valuti, v kateri se vodi plačilni račun, mora ponudnik plačilnih storitev ne glede na 129. in 130. člen tega zakona zagotoviti, da je datum valute odobritve potrošnikovega plačilnega računa takoj, ko ponudnik plačilnih storitev prejme denarna sredstva, in da so denarna sredstva na razpolago potrošniku takoj po prejemu denarnih sredstev.

(2) V primeru, ko uporabnik položi gotovino na plačilni račun prejemnika, ki ni potrošnik, pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi ta plačilni račun, in v valuti, v kateri se vodi plačilni račun, mora ponudnik plačilnih storitev zagotoviti, da je datum valute odobritve prejemnikovega plačilnega računa najpozneje naslednji delovni dan po prejemu denarnih sredstev in da so denarna sredstva na razpolago prejemniku najpozneje naslednji delovni dan po prejemu denarnih sredstev.

(3) Kadar uporabnik polaga gotovino v valuti države članice, ki ni euro, na plačilni račun prejemnika pri ponudniku plačilnih storitev, ki vodi ta račun, se lahko uporabnik in ponudnik plačilnih storitev dogovorita o drugačnih rokih, kot so opredeljeni v prvem in drugem odstavku tega člena, vendar ne daljših kot štiri delovne dni po prejemu gotovine.

3. ODDELEK

UPORABA PLAČILNIH INSTRUMENTOV

132. člen

(obveznosti uporabnika v zvezi s plačilnimi instrumenti in osebnimi varnostnimi elementi)

(1) Uporabnik mora uporabljati plačilni instrument v skladu s pogoji, ki urejajo izdajo in uporabo plačilnega instrumenta ki morajo biti objektivni, nediskriminatorni in sorazmerni, ter takoj po prejemu plačilnega instrumenta zlasti zagotoviti vse razumne ukrepe, da zavaruje osebne varnostne elemente plačilnega instrumenta.

(2) Uporabnik mora brez odlašanja obvestiti ponudnika plačilnih storitev ali osebo, ki jo ponudnik plačilnih storitev navede, o izgubi, kraji ali zlorabi plačilnega instrumenta.

133. člen

(obveznosti ponudnika plačilnih storitev v zvezi s plačilnimi instrumenti)

(1) Ponudnik plačilnih storitev, ki uporabniku izda plačilni instrument, mora v razmerju do uporabnika zagotoviti:

1. da so osebni varnostni elementi plačilnega instrumenta dostopni izključno uporabniku, ki je prejel plačilni instrument, brez poseganja v obveznosti uporabnika iz 132. člena tega zakona,
2. da uporabniku ob vsakem času na primeren način omogoči posredovanje obvestila iz drugega odstavka 132. člena tega zakona oziroma zahteve za prenehanje onemogočanja uporabe plačilnega instrumenta (v nadaljnjem besedilu: blokada plačilnega instrumenta) v skladu s četrnim odstavkom 134. člena tega zakona,
3. da lahko brezplačno pošlje obvestilo v skladu z drugim odstavkom 132. člena in da zaračuna, če sploh, samo stroške nadomestitve, neposredno povezane s plačilnim instrumentom,
4. da se prepreči vsakršna nadaljnja uporaba plačilnega instrumenta, potem ko je uporabnik posredoval obvestilo v skladu z drugim odstavkom 132. člena tega zakona.

(2) Ponudnik plačilnih storitev ne sme poslati plačilnega instrumenta uporabniku brez njegove izrecne zahteve, razen v primeru, ko se že izdan plačilni instrument nadomešča z novim. Ponudnik plačilnih storitev nosi tveganje pošiljanja plačilnega instrumenta ali pošiljanja kakršnih koli osebnih varnostnih elementov plačilnega instrumenta uporabniku.

(3) Ponudnik plačilnih storitev mora v obdobju 18 mesecev po prejemu uporabnikovega obvestila iz 2. točke prvega odstavka tega člena uporabniku zagotavljati sredstva, ki uporabniku na njegovo zahtevo omogočajo, da dokaže posredovanje takšnega obvestila.

134. člen

(omejitve uporabe)

(1) V primeru, ko se plačilni instrument uporablja za posredovanje plačnikovega soglasja za izvršitev plačilne transakcije, se lahko plačnik in ponudnik plačilnih storitev dogovorita o omejitvi porabe za plačilne storitve, izvršene z uporabo takšnega plačilnega instrumenta, z določitvijo najvišjega zneska posameznih ali zaporednih plačilnih transakcij, ki jih lahko plačnik odobri z uporabo plačilnega instrumenta v določenem obdobju.

(2) Ponudnik plačilnih storitev in plačnik se lahko v okvirni pogodbi dogovorita, da lahko ponudnik plačilnih storitev blokira plačilni instrument, ki se uporablja za odobritev plačilnih transakcij, če:

1. obstajajo objektivno utemeljeni razlogi, povezani z varnostjo plačilnega instrumenta, ali
2. obstaja sum, da gre za neodobreno ali goljufivo uporabo plačilnega instrumenta ali sum prevare pri uporabi plačilnega instrumenta, ali
3. v primeru, ko je uporaba plačilnega instrumenta povezana z odobritvijo posojila plačniku, obstaja znatno povečano tveganje, da plačnik ne bo mogel izpolniti svoje obveznosti plačila.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka mora ponudnik plačilnih storitev obvestiti plačnika o blokadi plačilnega instrumenta in o razlogih zanj, če je mogoče, preden je plačilni instrument blokiran, sicer pa najpozneje takoj po blokadi. Obvestilo o blokadi plačilnega instrumenta mora ponudnik plačilnih storitev posredovati plačniku na način, ki je dogovorjen v okvirni pogodbi.

(4) Ponudnik plačilnih storitev ponovno omogoči uporabo plačilnega instrumenta ali ga nadomesti z novim plačilnim instrumentom, ko razlogi za blokado prenehajo.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena ponudniku plačilnih storitev ni treba obvestiti plačnika o blokadi plačilnega instrumenta, če je takšno obvestilo v nasprotju z objektivno utemeljenimi varnostnimi ukrepi ali prepovedano z drugimi predpisi.

135. člen

(omejitev dostopa do plačilnih računov s strani ponudnikov plačilnih storitev)

(1) Ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, lahko ponudniku storitev zagotavljanja informacij o računih ali ponudniku storitev odreditve plačil zavrne dostop do plačilnega računa iz objektivno utemeljenih in ustrezno dokazanih razlogov, povezanih z neodobrenim ali goljufivim dostopom do plačilnega računa ali povezanih s prevaro pri dostopu do plačilnega računa s strani ponudnika storitev zagotavljanja informacij o računih ali ponudnika storitev odreditve plačil, vključno z neodobreno ali goljufivo odreditvijo plačilne transakcije ali s prevaro pri odreditvi plačilne transakcije. V tem primeru mora ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, o zavrnitvi dostopa do plačilnega računa in o razlogih zanj na dogovorjeni način obvestiti plačnika.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka mora ponudnik plačilnih storitev obvestiti plačnika o zavrnitvi dostopa do plačilnega računa in o razlogih zanj, če je mogoče, preden je dostop zavrnjen, sicer pa najpozneje takoj po zavrnitvi. Obvestilo o blokadi plačilnega instrumenta mora ponudnik plačilnih storitev posredovati plačniku na način, ki je dogovorjen v okvirni pogodbi.

(3) Ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, omogoči dostop do plačilnega računa, ko razlogi za zavrnitev dostopa prenehajo.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek ponudniku plačilnih storitev ni treba obvestiti plačnika o blokadi plačilnega instrumenta, če je takšno obvestilo v nasprotju z objektivno utemeljenimi varnostnimi ukrepi ali prepovedano z drugimi predpisi.

(5) V primerih iz prvega odstavka ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, o incidentu, povezanem s ponudnikom storitev zagotavljanja informacij o računih ali ponudnikom storitev odreditve plačil, nemudoma obvesti organ, ki je pristojen za nadzor nad ponudnikom storitev zagotavljanja informacij o računih ali ponudnikom storitev odreditve plačil. Informacije morajo vključevati ustrezne podrobnosti primera in razloge za ukrepanje.

(6) Kadar Banka Slovenije kot pristojni organ za nadzor nad ponudnikom storitev zagotavljanja informacij o računih ali ponudnikom storitev odreditve plačil prejme obvestilo iz prejšnjega odstavka, oceni primer in po potrebi sprejme primerne ukrepe.

4. ODDELEK

ODGOVORNOST IN POVRAČILA PLAČILNIH TRANSAKCIJ

136. člen

(odgovornost ponudnika plačilnih storitev za neodobreno plačilno transakcijo)

(1) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev plačniku odgovarja za izvršitev plačilne transakcije brez plačnikovega soglasja za izvršitev v skladu s 116. členom tega zakona (v nadaljnjem besedilu: neodobrena plačilna transakcija).

(2) Če je plačnikov ponudnik plačilnih storitev odgovoren za izvršitev neodobrene plačilne transakcije, mora plačniku nemudoma povrniti znesek neodobrene plačilne transakcije, v vsakem primeru pa najpozneje do konca naslednjega delovnega dne, potem ko je transakcijo opazil oziroma je bil o njej obveščen, razen kadar plačnikov ponudnik plačilnih storitev utemeljeno sumi, da gre za prevaro ali goljufijo, in o razlogih za sum pisno obvesti policijo ali tožilstvo ter naznanilo v vednost posreduje Banki Slovenije. Če je bila neodobrena plačilna transakcija izvršena v breme plačnikovega plačilnega računa, mora plačnikov ponudnik plačilnih storitev vzpostaviti tako stanje plačnikovega plačilnega računa, kakršno bi bilo, če neodobrena plačilna transakcija ne bi bila izvršena, in zagotoviti, da datum valute knjiženja v dobro na plačilnem računu plačnika ni poznejši od datuma, ko je bil znesek knjižen v breme.

(3) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev, ki je odgovoren za izvršitev neodobrene plačilne transakcije, mora plačniku povrniti tudi vsa zaračunana nadomestila, ki jih je zaračunal plačniku, ter obresti, do katerih je upravičen plačnik v zvezi z izvršitvijo neodobrene plačilne transakcije.

(4) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev se lahko razbremeni odgovornosti za izgubo zneskov iz drugega in tretjega odstavka tega člena:

1. v tistem delu, ko izgubo krije uporabnik v skladu s 137. členom tega zakona,
2. ko je izvršitev neodobrene plačilne transakcije posledica izjemnih in nepredvidljivih okoliščin, na katere ponudnik plačilnih storitev ne more vplivati oziroma bi bile posledice takšnih okoliščin kljub vsem nasprotnim prizadevanjem ponudnika plačilnih storitev neizogibne,
3. ko obveznost izvršitve plačilne transakcije brez soglasja plačnika izhaja iz drugih predpisov, ki zavezujejo ponudnika plačilnih storitev.

(5) Kadar plačilno transakcijo odredi ponudnik storitve odreditve plačil, ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, nemudoma povrne znesek neodobrene plačilne transakcije, v vsakem primeru pa najpozneje do konca naslednjega delovnega dne. Če je bila neodobrena plačilna transakcija izvršena v breme plačnikovega plačilnega računa, mora plačnikov ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, vzpostaviti tako stanje plačnikovega plačilnega računa, kakršno bi bilo, če neodobrena plačilna transakcija ne bi bila izvršena.

(6) Če je ponudnik storitev odreditve plačil odgovoren za neodobreno plačilno transakcijo, ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun, na njegovo zahtevo nemudoma zagotovi nadomestilo za kakršno koli nastalo izgubo ali plačane zneske, ki jih je ta imel s povračilom plačniku, vključno z zneskom neodobrene plačilne transakcije. V skladu z drugim odstavkom 148. člena mora ponudnik storitev odreditve plačil v okviru svojih pristojnosti dokazati, da je bila opravljena avtentikacija plačilne transakcije, da je bila plačilna transakcija pravilno evidentirana ter da na njeno izvršitev ni vplivala nobena tehnična okvara ali druga pomanjkljivost, povezana s plačilno storitvijo, ki jo opravlja.

(7) Uporabnik lahko zahteva od ponudnika plačilnih storitev ali, kjer je ustrezno, od ponudnika storitev odreditve plačil, povrnitev nadaljnje škode, ki je posledica neodobrene plačilne transakcije, za katero je odgovoren ponudnik plačilnih storitev ali ponudnik storitev odreditve plačil v skladu s splošnimi pravili obligacijskega prava.

137. člen

(uporabnikova odgovornost za neodobrene plačilne transakcije)

(1) Uporabnik lahko krije izgubo zneskov iz drugega in tretjega odstavka 136. člena tega zakona, če je tako dogovorjeno z okvirno pogodbo, vendar do največ 50 eurov, če je izvršitev neodobrenih plačilnih transakcij, zaradi katerih je izguba nastala, posledica uporabe:

1. ukradenega ali izgubljenega plačilnega instrumenta ali
2. zlorabe plačilnega instrumenta.

(2) Prvi odstavek se ne uporablja, če:

1. izgube, kraje ali zlorabe plačilnega instrumenta ni bilo mogoče odkriti pred izvedbo plačila, razen če je plačnik sam ravnal goljufivo ali s prevaro, ali
2. je izguba posledica dejanj ali neukrepanja zaposlenih, zastopnikov ali podružnic ponudnika plačilnih storitev ali zunanjih izvajalcev.

(3) Uporabnik krije celotno izgubo zneskov iz drugega in tretjega odstavka 136. člena tega zakona, če je izvršitev neodobrene plačilne transakcije posledica uporabnikove prevare ali goljufije, ali če uporabnik naklepno ali zaradi hude malomarnosti ni izpolnil ene ali več obveznosti v zvezi s plačilnim instrumentom v skladu s 132. členom tega zakona. V takih primerih se najvišji znesek iz prvega odstavka tega člena ne uporablja.

(4) Kadar plačnikov ponudnik plačilnih storitev ne zahteva močne avtentikacije strank, plačnik nosi finančne posledice le, če je plačnik ravnal goljufivo ali s prevaro. Če prejemnik plačila ali njegov ponudnik plačilnih storitev zavrne močno avtentikacijo strank, mora povrniti finančno škodo, povzročeno plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev.

(5) Ne glede na prvi do četrti odstavek tega člena mora ponudnik plačilnih storitev uporabniku povrniti celotno izgubo zneskov iz drugega in tretjega odstavka 136. člena tega zakona, če ponudnik plačilnih storitev ni zagotovil sredstev za obveščanje o izgubljenem, ukradenem ali zlorabljenem plačilnem instrumentu v skladu z 2. točko prvega odstavka 133. člena tega zakona. Ponudnik plačilnih storitev se razbremeni odgovornosti po tem odstavku le, če je škoda posledica uporabnikove prevare ali goljufije.

(6) Ne glede na prvi do četrti odstavek tega člena mora ponudnik plačilnih storitev povrniti uporabniku celotno izgubo zneskov iz drugega in tretjega odstavka 136. člena tega zakona, ki nastane po tem, ko je uporabnik v skladu s 132. členom tega zakona obvestil ponudnika plačilnih storitev, da je bil plačilni instrument izgubljen, ukraden ali zlorabljen. Ponudnik plačilnih storitev se razbremeni odgovornosti po tem odstavku le, če je škoda posledica uporabnikovega goljufivega ravnanja ali prevare.

(7) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se ta člen deloma ali v celoti ne uporablja.

138. člen

(izključitev odgovornosti za neodobrene plačilne transakcije z elektronskim denarjem)

(1) Ne glede na določbe 136. in 137. člena tega zakona plačnikov ponudnik plačilnih storitev ne odgovarja plačniku za izvršitev neodobrene plačilne transakcije z elektronskim denarjem, če plačnikov ponudnik plačilnih storitev ne more blokirati plačnikovega plačilnega računa, na katerem je shranjen plačnikov elektronski denar, ali blokirati plačnikovega plačilnega instrumenta za uporabo elektronskega denarja.

(2) Oprostitev odgovornosti iz prejšnjega odstavka se uporablja za plačilne račune, na katerih je shranjen elektronski denar oziroma plačilne instrumente za uporabo elektronskega denarja, pri katerih vrednost izdanega elektronskega denarja ne presega 150 eurov.

139. člen

(plačilne transakcije, pri katerih znesek transakcije ni vnaprej znan)

(1) Kadar prejemnik plačila odredi plačilno transakcijo ali je ta odrejena prek njega v okviru kartične plačilne transakcije in njen točen znesek v trenutku, ko plačnik da soglasje za izvršitev

plačilne transakcije, ni znan, lahko ponudnik plačilnih storitev plačnika blokira sredstva na plačnikovem plačilnem računu samo, če je plačnik dal soglasje za točen znesek sredstev, ki jih je treba blokirati.

(2) Ko ponudnik plačilnih storitev plačnika prejme informacije o točnem znesku plačilne transakcije, najpozneje pa takoj, ko prejme plačilnih nalog, brez odlašanja sprostí sredstva, blokirana na plačilnem računu iz prejšnjega odstavka.

140. člen

(odgovornost ponudnika za neizvršitev, nepravilno izvršitev ali pozno izvršitev plačilne transakcije, ki jo odredi plačnik)

(1) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev odgovarja plačniku za pravilno izvršitev plačilne transakcije, ki jo je odredil neposredno plačnik pri tem ponudniku plačilnih storitev, prejemnikovemu ponudniku plačilnih storitev v skladu s 127. členom tega zakona.

(2) Če je plačnikov ponudnik plačilnih storitev odgovoren za neizvršitev oziroma nepravilno izvršitev plačilne transakcije na podlagi prvega odstavka tega člena, mora plačniku brez nepotrebne odlašanja povrniti znesek neizvršene ali nepravilno izvršene plačilne transakcije, ali, če je bila plačilna transakcija izvršena v breme plačnikovega plačilnega računa, vzpostaviti takšno stanje plačilnega računa, kakršno bi bilo, če do napačne izvršitve ne bi prišlo. Datum valute knjiženja v dobro na plačilnem računu plačnika ne sme biti poznejši od datuma, ko je bil znesek knjižen v breme.

(3) Če plačnikov ponudnik plačilnih storitev dokaže, da je bil račun prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev odobren za znesek plačilne transakcije v skladu s 127. členom tega zakona, prejemnikov ponudnik plačilnih storitev odgovarja prejemniku plačila za pravilno izvršitev plačilne transakcije v skladu s 129. in 130. členom tega zakona in mora prejemniku takoj dati na voljo znesek nepravilno izvršene plačilne transakcije, ali če se plačilna transakcija izvrši v dobro prejemnikovega plačilnega računa, ustrezni znesek odobriti na prejemnikovem plačilnem računu. Datum valute knjiženja v dobro na plačilnem računu prejemnika plačnika ne sme biti poznejši od datuma, ko bi moral biti znesek v skladu s 130. členom knjižen v primeru pravilno izvršene transakcije.

(4) Kadar je plačilna transakcija izvršena pozno, ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila zagotovi na zahtevo plačnikovega ponudnika plačilnih storitev, ki deluje v imenu plačnika, da datum valute knjiženja v dobro na plačilnem računu prejemnika plačila ni poznejši od datuma, ko bi moral biti znesek knjižen v primeru pravilno izvršene transakcije.

(5) Ponudnik plačilnih storitev, ki je odgovoren svojemu uporabniku zaradi neizvršitve ali nepravilne, tudi pozne, izvršitve plačilne transakcije, je uporabniku odgovoren tudi za povračilo izgube iz naslova nadomestil, ki jih je zaračunal uporabniku, ter obresti do katerih je upravičen plačnik v zvezi z nepravilno izvršeno plačilno transakcijo.

(6) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se ta člen deloma ali v celoti ne uporablja.

141. člen

(odgovornost za neizvršitev, nepravilno izvršitev ali pozno izvršitev plačilne transakcije pri storitvi odreditve plačil)

(1) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, odgovarja plačniku za pravilno izvršitev plačilne transakcije, ki jo je odredil plačnik prek ponudnika storitev odreditve plačil, v skladu s 127. členom tega zakona. Plačnikov ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, mora plačniku povrniti znesek neizvršene ali nepravilno izvršene plačilne transakcije, ali, če je bila plačilna transakcija izvršena v breme plačnikovega plačilnega računa, vzpostaviti takšno stanje plačilnega računa, kakršno bi bilo, če do napačne izvršitve ne bi prišlo.

(2) Ponudnik storitev odreditve plačil mora dokazati, da je ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun plačnika, prejel plačilni nalog v skladu s 120. členom in da je bila v okviru njegovih pristojnosti opravljena avtentikacija plačilne transakcije, da je bila plačilna transakcija pravilno evidentirana ter da na njeno izvršitev ni vplivala nobena tehnična okvara ali druga pomanjkljivost, povezana z neizvršitvijo, nepravilno izvršitvijo ali pozno izvršitvijo transakcije.

(3) Če je ponudnik storitev odreditve plačil odgovoren za neizvršitev, nepravilno izvršitev ali pozno izvršitev plačilne transakcije, ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun, na njegovo zahtevo nemudoma zagotovi nadomestilo za kakršno koli nastalo izgubo ali plačane zneske zaradi povračila plačniku.

142. člen

(odgovornost za neizvršitev, nepravilno izvršitev ali pozno izvršitev plačilne transakcije, ki jo odredi prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila)

(1) V primeru, ko plačilno transakcijo odredi prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila, odgovarja prejemnikov ponudnik plačilnih storitev prejemniku plačila za pravilno posredovanje plačilnega naloga plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev v roku, o katerem sta se dogovorila prejemnik in prejemnikov ponudnik plačilnih storitev na podlagi 128. člena tega zakona. Če je prejemnikov ponudnik plačilnih storitev odgovoren za neizvršitev ali nepravilno izvršitev plačilne transakcije po tem odstavku, mora takoj ponovno posredovati ustrezen plačilni nalog plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev.

(2) V primeru poznega posredovanja plačilnega naloga mora biti znesek knjižen na plačilnem računu prejemnika plačila najpozneje na datum, ko bi moral biti knjižen v primeru pravilno izvršene transakcije.

(3) Ko je znesek plačilne transakcije, ki jo je odredil prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila, odobren na računu prejemnikovega ponudnika plačilnih storitev, prejemnikov ponudnik plačilnih storitev prejemniku plačila odgovarja za pravilno izvršitev plačilne transakcije v skladu s 129. in 130. členom tega zakona. Znesek mora biti na plačilnem računu prejemnika plačila knjižen najpozneje na datum, ko bi moral biti knjižen v primeru pravilno izvršene transakcije.

(4) V primeru, ko prejemnikov ponudnik plačilnih storitev ne odgovarja prejemniku plačila na podlagi prvega ali drugega odstavka tega člena, je za neizvršitev ali nepravilno izvršitev plačilne transakcije, ki jo je odredil prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila, plačniku odgovoren plačnikov ponudnik plačilnih storitev.

(5) Če je plačnikov ponudnik plačilnih storitev odgovoren po prejšnjem, odstavku, mora plačniku po potrebi in brez odlašanja povrniti znesek neizvršene ali nepravilno izvršene plačilne transakcije, ali če je bila plačilna transakcija izvršena v breme plačnikovega plačilnega računa, vzpostaviti takšno stanje plačilnega računa, kakršno bi bilo, če do nepravilne izvršitve ne bi prišlo. Datum valute knjiženja v dobro na plačilnem računu plačnika ne sme biti poznejši od datuma, ko je bil znesek knjižen v breme.

(6) Za plačnikovega ponudnika plačilnih storitev obveznost iz prejšnjega odstavka ne velja, kadar dokaže, da je ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila prejel znesek plačilne transakcije, čeprav je bila izvršitev plačilne transakcije odložena. V tem primeru ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila znesek knjiži na plačilnem računu prejemnika plačila najpozneje na datum, ko bi moral biti knjižen v primeru pravilno izvršene transakcije.

(7) Ponudnik plačilnih storitev, ki je odgovoren na podlagi tega člena, je uporabniku odgovoren tudi za povračilo izgube iz naslova nadomestil, ki jih je zaračunal uporabniku, ter obresti, do katerih je upravičen plačnik v zvezi z neizvršeno ali nepravilno, tudi pozno, izvršeno plačilno transakcijo.

(8) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se ta člen deloma ali v celoti ne uporablja.

143. člen
(odgovornost za uporabo enolične identifikacijske oznake)

(1) Če je prejemnik plačila v plačilnem nalogu določen z enolično identifikacijsko oznako, se šteje, da je bil plačilni nalog izvršen pravilno glede prejemnika plačila, če se je izvršil prejemniku v skladu z enolično identifikacijsko oznako.

(2) Če uporabnik predloži ponudniku plačilnih storitev nepravilno enolično identifikacijsko oznako, ponudnik plačilnih storitev ni odgovoren uporabniku za neizvršitev ali nepravilno izvršitev plačilne transakcije v smislu 140., 141. oziroma 142. člena tega zakona.

(3) Če uporabnik poleg enolične identifikacijske oznake ali drugih podatkov, ki jih v skladu s tretjim odstavkom 90. člena oziroma prvim odstavkom 103. člena tega zakona zahteva ponudnik plačilnih storitev za izvršitev plačilnega naloga, ponudniku plačilnih storitev predloži tudi druge podatke, je ponudnik plačilnih storitev odgovoren samo za izvršitev plačilne transakcije v skladu z enolično identifikacijsko oznako, ki jo je predložil uporabnik.

(4) Če je ponudnik plačilnih storitev izvršil plačilno transakcijo v skladu z nepravilno enolično identifikacijsko oznako, ki jo je predložil uporabnik, si mora ponudnik plačilnih storitev v razumnih mejah prizadevati, da bi izterjal znesek izvršene plačilne transakcije. Ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila sodeluje v teh prizadevanjih tudi tako, da plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev sporoči vse ustrezne informacije v zvezi z zbiranjem sredstev.

(5) Če zbiranje sredstev iz prejšnjega odstavka ni možno, plačnikov ponudnik plačilnih storitev plačniku na pisno zahtevo sporoči vse informacije, ki so na voljo plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev in pomembne za plačnika, da lahko slednji sproži pravni postopek za izterjavo sredstev.

(6) Za izterjavo zneskov izvršene plačilne transakcije po četrtem odstavku tega člena lahko ponudnik plačilnih storitev uporabniku zaračuna posebno nadomestilo, če je to dogovorjeno v okvirni pogodbi.

144. člen
(oprostitev odgovornosti za neizvršitev oziroma nepravilno ali pozno izvršitev plačilne transakcije)

(1) Ponudnik plačilnih storitev ne odgovarja uporabniku za neizvršitev, nepravilno izvršitev ali pozno izvršitev plačilne transakcije na podlagi 140., 141. oziroma 142. člena tega zakona, če je neizvršitev, nepravilna izvršitev ali pozna izvršitev plačilne transakcije posledica izjemnih in nepredvidljivih okoliščin, ki se jim ponudnik plačilnih storitev ni mogel izogniti ali jih preprečiti.

(2) Ponudnik plačilnih storitev prav tako ne odgovarja uporabniku, če je neizvršitev, nepravilna izvršitev ali pozna izvršitev plačilne transakcije posledica izpolnjevanja obveznosti ponudnika plačilnih storitev, ki izhajajo iz drugih predpisov, ki zavezujejo ponudnika plačilnih storitev.

145. člen
(odgovornost za ravnanje posrednikov in drugih oseb)

(1) Ponudnik plačilnih storitev odgovarja uporabniku za neodobreno plačilno transakcijo v skladu s 136. členom in za neizvršitev, nepravilno izvršitev ali pozno izvršitev plačilne transakcije v skladu s 140., 141. oziroma 142. členom tega zakona tudi v primeru, če je za neizvršitev ali nepravilno izvršitev odgovoren posrednik ali druga oseba, ki sodeluje pri izvrševanju plačilne transakcije.

(2) Ponudnik plačilnih storitev lahko uveljavlja povrnitev zneskov, ki jih je izplačal uporabniku v skladu s 136., 140., 141. oziroma 142. členom tega zakona, vključno z nadomestili, kadar kateri izmed ponudnikov plačilnih storitev ne uporablja močne avtentikacije strank, in druge škode, ki

mu je nastala zaradi neizvršitve ali nepravilne izvršitve plačilne transakcije, od posrednika ali druge osebe, ki odgovarja za nepravilno izvršitev plačilne transakcije v skladu s splošnimi pravili obligacijskega prava.

146. člen

(druge obveznosti ponudnika plačilnih storitev v primeru neizvršene oziroma nepravilno izvršene plačilne transakcije)

(1) V primeru neizvršene ali nepravilno izvršene plačilne transakcije, mora ponudnik plačilnih storitev ne glede na svojo odgovornost za pravilno izvršitev plačilne transakcije na zahtevo svojega uporabnika nemudoma ukrepati, da bi izsledil plačilno transakcijo, in uporabniku posredovati informacije v zvezi z neizvršeno ali nepravilno izvršeno plačilno transakcijo, s katerimi razpolaga, da bi uporabniku omogočil uveljavljanje povračil v zvezi z nepravilno izvršeno plačilno transakcijo. To mora biti za uporabnika brezplačno.

(2) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se ta člen deloma ali v celoti ne uporablja.

147. člen

(odgovornost za nadaljnjo škodo zaradi nepravilne izvršitve plačilne transakcije)

Uporabnik lahko v skladu s splošnimi pravili obligacijskega prava zahteva od ponudnika plačilnih storitev povrnitev druge škode, ki je posledica neizvršitve ali nepravilne izvršitve plačilne transakcije, in za katero je odgovoren ponudnik plačilnih storitev.

148. člen

(breme dokazovanja avtentikacije in izvršitve plačilne transakcije)

(1) V primeru, ko uporabnik trdi, da ni odobril izvršene plačilne transakcije ali da plačilna transakcija ni bila izvršena pravilno, mora ponudnik plačilnih storitev dokazati, da je bila opravljena avtentikacija plačilne transakcije, da je bila plačilna transakcija pravilno evidentirana in knjižena ter da na njeno izvršitev ni vplivala nikakršna tehnična okvara ali druga pomanjkljivost storitve, ki jo je opravil ponudnik plačilnih storitev.

(2) Če je plačilna transakcija odrejena prek ponudnika storitev odreditve plačil, mora ponudnik storitve odreditve plačil v okviru svojih pristojnosti dokazati, da je bila opravljena avtentikacija plačilne transakcije, da je bila plačilna transakcija pravilno evidentirana ter da na njeno izvršitev ni vplivala nikakršna tehnična okvara ali druga pomanjkljivost, povezana s plačilno storitvijo, ki jo opravlja.

(3) Če uporabnik plačilne storitve trdi, da ni odobril izvršene plačilne transakcije, zgolj uporaba plačilnega instrumenta, ki jo evidentira ponudnik plačilnih storitev, vključno s ponudnikom storitev odreditve plačil, kjer je ustrezno, ni nujno zadosten dokaz, da je plačnik odobril plačilno transakcijo ali da je goljufal ali da naklepno ali iz hude malomarnosti ni izpolnil ene ali več obveznosti iz 132. člena tega zakona. Ponudnik plačilnih storitev, vključno, kjer je ustrezno, s ponudnikom storitev odreditve plačil, mora priskrbeti dokaze, da je uporabnik plačilne storitve ravnal goljufivo, s prevaro ali hudo malomarno.

(4) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se ta člen deloma ali v celoti ne uporablja.

149. člen

(povračila za neodobrene in nepravilno izvršene plačilne transakcije in njihov popravek)

(1) Ponudnik plačilnih storitev, ki je odgovoren za izvršitev neodobrene oziroma nepravilno izvršene plačilne transakcije v skladu s tem zakonom, uporabniku na njegovo zahtevo zagotovi popravek tako, da:

1. povrne zneske neodobrenih ali nepravilno izvršenih plačilnih transakcij v skladu s 136., 137., 140., 141. oziroma 142. členom tega zakona ali
2. zagotovi pravilno izvršitev plačilne transakcije.

(2) Ponudnik plačilnih storitev mora zagotoviti uporabniku popravek, če uporabnik obvesti ponudnika plačilnih storitev o neodobrenih oziroma nepravilno izvršenih plačilnih transakcijah brez odlašanja, ko ugotovi, da je prišlo do takšnih plačilnih transakcij, vendar najpozneje v roku 13 mesecev po dnevu obremenitve.

(3) V primeru, da ponudnik plačilnih storitev uporabniku ni posredoval ali dal na voljo informacij o izvršitvi neodobrene oziroma nepravilno izvršene plačilne transakcije v skladu z 2. podpoglavjem 5. poglavja tega zakona, mora ponudnik plačilnih storitev, ki je odgovoren za izvršitev neodobrene plačilne transakcije oziroma nepravilno izvršitev plačilne transakcije, uporabniku zagotoviti popravek tudi po izteku 13 mesečnega roka, če je uporabnik obvestil ponudnika plačilnih storitev o neodobrenih oziroma nepravilno izvršenih plačilnih transakcijah brez odlašanja, ko je ugotovil, da je prišlo do takšnih plačilnih transakcij.

(4) Kadar je vključen ponudnik storitev odreditve plačil, ne glede na peti in šesti odstavek 136. člena ter 141. člen, uporabniku plačilnih storitev popravek zagotovi ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, v skladu s prvim, drugim in tretjim odstavkom tega člena.

(5) Uporabnik, ki je zahteval popravek v skladu s prvim odstavkom tega člena, lahko zahteva od ponudnika plačilnih storitev povrnitev nadaljnje škode, ki je posledica neodobrene oziroma nepravilno izvršene plačilne transakcije, za katero je odgovoren ponudnik plačilnih storitev, v skladu s splošnimi pravili obligacijskega prava.

(6) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita o drugačnih časovnih obdobjih, kot so določena v tem členu.

150. člen

(povračila plačilnih transakcij, ki jih je odredil prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila)

(1) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev mora plačniku na njegovo zahtevo povrniti celotni znesek odobrene in pravilno izvršene plačilne transakcije, ki jo je odredil prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila, pri čemer datum knjiženja v dobro na plačilnem računu plačnika ne sme biti poznejši od datuma, ko je bil znesek knjižen v breme, če:

1. je plačnik podal soglasje za izvršitev plačilne transakcije brez točnega zneska plačilne transakcije in
2. znesek plačilne transakcije presega znesek, ki bi ga lahko plačnik upravičeno pričakoval ob upoštevanju zneskov preteklih plačilnih transakcij, pogojev v okvirni pogodbi in drugih okoliščin primera.

(2) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev lahko zahteva, da mora plačnik dokazati, da so pogoji iz prejšnjega odstavka izpolnjeni. Plačnik ne more uveljavljati okoliščin iz 2. točke prejšnjega odstavka, če je preseženi znesek posledica menjave valut, ki temelji na uporabi dogovorjenega referenčnega menjalnega tečaja.

(3) Plačnik lahko zahteva povračilo zneska plačilne transakcije iz prvega odstavka tega člena v roku osmih tednov od dneva obremenitve.

(4) Plačnikov ponudnik plačilnih storitev mora v roku desetih delovnih dni po prejemu plačnikovega zahtevka za povračilo v skladu s prejšnjim odstavkom povrniti plačniku celotni znesek plačilne transakcije ali plačniku navesti razloge za zavrnitev zahteve. Ponudnik plačilnih storitev lahko zavrne plačnikov zahtevek za povračilo le, če niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena. Če ponudnik plačilnih storitev zavrne plačnikov zahtevek, mora hkrati z

obvestilom o razlogih za zavrnitev plačnika obvestiti tudi o postopkih izvensodnega reševanja sporov in postopkih zaradi prekrškov ter o organih, pristojnih za vodenje teh postopkov.

(5) Plačnik in plačnikov ponudnik plačilnih storitev se lahko v okvirni pogodbi dogovorita, da plačnik nima pravice do povračila zneska plačilne transakcije iz prvega odstavka tega člena, če:

1. je plačnik podal soglasje za izvršitev plačilne transakcije neposredno ponudniku plačilnih storitev in
2. je ponudnik plačilnih storitev ali prejemnik plačila plačniku vsaj štiri tedne pred dnevom zapadlosti na dogovorjeni način posredoval ali dal na voljo informacije o prihodnji plačilni transakciji.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek ima plačnik poleg pravice iz prvega odstavka, za direktne obremenitve iz 1. člena Uredbe 260/2012/EU brezpogojno pravico do povračila v roku, določenem v tretjem odstavku tega člena. Pravica ponudnika plačilnih storitev iz četrtega odstavka tega člena, da zavrne plačnikov zahtevek za povračilo, če niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, se v tem primeru ne uporablja.

(7) Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik, ki ni potrošnik, se lahko dogovorita, da se ta člen deloma ali v celoti ne uporablja.

5. ODDELEK OPERATIVNA IN VARNOSTNA TVEGANJA TER AVTENTIKACIJA

151. člen (obvladovanje operativnih in varnostnih tveganj)

(1) Ponudniki plačilnih storitev morajo vzpostaviti okvir z ustreznimi ukrepi za zmanjšanje tveganj in nadzornimi mehanizmi za obvladovanje operativnih in varnostnih tveganj, povezanih s plačilnimi storitvami, ki jih opravljajo. Ponudniki plačilnih storitev kot del tega okvira vzpostavijo in vzdržujejo učinkovite postopke za obvladovanje incidentov, tudi za odkrivanje in razvrstitev večjih operativnih in varnostnih incidentov.

(2) Ponudniki plačilnih storitev morajo Banki Slovenije enkrat letno ali v krajših časovnih presledkih, kot jih določi Banka Slovenije, predložiti posodobljeno in celovito oceno operativnih in varnostnih tveganj, povezanih s plačilnimi storitvami, ki jih opravljajo, ter oceno ustreznosti ukrepov za zmanjšanje tveganj in nadzornih mehanizmov, ki se izvajajo kot odziv na ta tveganja.

152. člen (poročila o incidentih)

(1) V primeru večjega operativnega ali varnostnega incidenta morajo ponudniki plačilnih storitev, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji, brez nepotrebnega odlašanja obvestiti Banko Slovenije.

(2) Kadar incident vpliva ali lahko vpliva na finančne interese njegovih uporabnikov plačilnih storitev, ponudnik plačilnih storitev brez nepotrebnega odlašanja obvesti svoje uporabnike plačilnih storitev o incidentu ter o vseh razpoložljivih ukrepih, ki jih lahko sprejmejo, da bi zmanjšali negativne učinke incidenta.

(3) Banka Slovenije po prejemu obvestila iz prvega odstavka brez nepotrebnega odlašanja sporoči Evropskemu bančnemu organu in Evropski centralni banki ustrezne podrobnosti o incidentu. Ko Banka Slovenije oceni pomembnost incidenta za druge zadevne organe Republike Slovenije, te organe ustrezno obvesti.

(4) Banka Slovenije sodeluje z Evropskim bančnim organom in Evropsko centralno banki pri ocenjevanju pomembnosti incidenta za druge zadevne organe Unije in nacionalne organe.

(5) Kadar je Banka Slovenije s strani Evropskega bančnega organa in Evropske centralne banke obveščena o večjem operativnem ali varnostnem incidentu, na podlagi predmetnega obvestila, kadar je ustrezno, sprejme vse potrebne ukrepe za zagotovitev neposredne varnosti finančnega sistema.

(6) Ponudniki plačilnih storitev, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji, morajo Banki Slovenije vsaj enkrat letno predložiti statistične podatke o prevarah in goljufijah, povezanih z različnimi načini plačila. Banka Slovenije te podatke v zbirni obliki sporoči Evropskemu bančnemu organu in Evropski centralni banki.

153. člen (avtentikacija)

(1) Ponudnik plačilnih storitev mora opraviti močno avtentikacijo stranke, kadar plačnik:

1. dostopa do svojega plačilnega računa prek spleta;
2. odredi elektronsko plačilno transakcijo;
3. opravi kakršno koli dejavnost prek kanala na daljavo, ki lahko pomeni tveganje plačilne prevare ali goljufije ali drugih zlorab.

(2) V primeru odreditve elektronskih plačilnih transakcij iz 2. točke prejšnjega odstavka morajo ponudniki plačilnih storitev za elektronske plačilne transakcije na daljavo uporabljati močno avtentikacijo strank, ki vsebuje elemente za dinamično povezavo transakcije z določenim zneskom in določenim prejemnikom plačila.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena morajo imeti ponudniki plačilnih storitev vzpostavljene ustrezne varnostne ukrepe, s katerimi zavarujejo zaupnost in celovitost osebnih varnostnih elementov uporabnikov plačilnih storitev.

(4) Drugi in tretji odstavek tega člena se uporabljata tudi, kadar se plačila odredijo preko ponudnika storitev odreditve plačil in kadar se informacije zahtevajo prek ponudnika storitev zagotavljanja informacij o računih.

(5) Ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, mora omogočiti ponudniku storitev odreditve plačil in ponudniku storitev zagotavljanja informacij o računih, da upoštevata postopke avtentikacije, ki jih je ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, zagotovil uporabniku v skladu s prvim in tretjim odstavkom tega člena, in, kadar je vključen ponudnik storitev odreditve plačil, v skladu s prvim, drugim in tretjim odstavkom tega člena.

6. ODDELEK PLAČILNI INSTRUMENTI ZA PLAČILA MAJHNIH VREDNOSTI

154. člen (uporaba določb za plačilne instrumente za plačila majhnih vrednosti)

Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik se lahko v okvirni pogodbi o izdaji plačilnega instrumenta za plačila majhnih vrednosti dogovorita o naslednjem:

1. če plačilni instrument ne omogoča blokade, o izključitvi uporabe naslednjih določb tega zakona: drugi odstavek 132. člena, 2. in 3. točka prvega odstavka in tretji odstavek 133. člena ter peti in šesti odstavek 137. člena;
2. če se plačilni instrument uporablja anonimno oziroma ponudnik plačilne storitve iz drugih razlogov, značilnih za plačilni instrument, ne more dokazati, da je bila plačilna transakcija odobrena, o izključitvi uporabe naslednjih določb tega zakona: 136. člen, prvi drugi, tretji, peti in šesti odstavek 137. člena ter 148. člen;

3. da ne glede na 121. člen tega zakona ponudniku plačilnih storitev ni treba obvestiti uporabnika o zavrnitvi plačilnega naloga, če neizvršitev plačilnega naloga izhaja iz okoliščin posameznega primera;
4. da ne glede na 122. člen tega zakona, plačnik ne more preklicati plačilnega naloga po tem, ko je posredoval plačilni nalog oziroma soglasje, da se plačilna transakcija izvrši, prejemniku plačila;
5. da ne glede na 127. člen tega zakona veljajo drugačni roki za izvršitev plačilne transakcije.

6. POGLAVJE

UPORABA DOLOČB PETEGA POGLAVJA TEGA ZAKONA V ZVEZI Z DRUGIMI PLAČILNIMI TRANSAKCIJAMI

155. člen

(druge plačilne transakcije)

Druge plačilne transakcije so transakcije, ki se izvršijo v valuti tretje države, če se plačilna transakcija izvrši s prenosom denarnih sredstev med ponudnikom plačilnih storitev, ki opravlja plačilne storitve na območju Republike Slovenije, in ponudnikom plačilnih storitev, ki opravlja plačilne storitve na območju tretje države.

156. člen

(uporaba splošnih določb in določb, ki veljajo za pogodbo o plačilnih storitvah)

(1) Določbe 85. in 86. člena tega zakona ter določbe 2. podpoglavja 5. poglavja tega zakona, razen 2. in 3. točke četrtega odstavka 90. člena tega zakona, se uporabljajo za pogodbo o plačilnih storitvah, ki ureja izvrševanje drugih plačilnih transakcij, razen v primerih iz drugega do četrtega odstavka tega člena.

(2) Ne glede na tretji odstavek 90. člena oziroma prvi odstavek 103. člena tega zakona ponudnik plačilnih storitev uporabniku pred sklenitvijo pogodbe o plačilnih storitvah ni dolžan zagotoviti informacij glede najdaljšega roka izvršitve plačilne transakcije prejemnikovemu ponudniku plačilnih storitev v tretji državi, če v trenutku sklenitve okvirne pogodbe s temi informacijami ne razpolaga. Ponudnik plačilnih storitev si mora v tem primeru po najboljših močeh prizadevati, da bi uporabniku zagotovil informacije o predvidenem roku izvršitve.

(3) Če je v zvezi z izvršitvijo plačilne transakcije v pogodbi o plačilnih storitvah dogovorjeno, da ponudnik plačilnih storitev svojemu uporabniku zaračuna tudi nadomestila, ki jih za izvršitev plačilne transakcije zaračunava drug ponudnik plačilnih storitev ali posrednik, ki sodeluje pri izvrševanju plačilne transakcije, mora ponudnik plačilnih storitev uporabnika pred odreditvijo transakcije obvestiti o višini teh nadomestil. Če ponudnik plačilnih storitev v času odreditve transakcije s temi informacijami ne razpolaga, si mora po najboljših močeh prizadevati, da bi uporabniku zagotovil informacije o predvideni višini nadomestil.

(4) Za okvirno pogodbo, ki ureja izvrševanje drugih plačilnih transakcij z uporabo plačilnih instrumentov, se ne uporabljata 101. in 102. člen tega zakona.

157. člen

(uporaba določb, ki veljajo za izvrševanje plačilnih transakcij)

Ponudnik plačilnih storitev in uporabnik se lahko dogovorita, da se posamezne določbe 3. podpoglavja 5. poglavja tega zakona v celoti ali deloma ne uporabljajo za druge plačilne transakcije.

7. POGLAVJE

IZDAJANJE ELEKTRONSKEGA DENARJA

1. PODPOGLAVJE

STORITVE IZDAJANJA ELEKTRONSKEGA DENARJA

158. člen

(izdajatelji elektronskega denarja)

(1) Na območju Republike Slovenije lahko storitve izdajanja elektronskega denarja opravljajo:

1. banke, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za izdajanje elektronskega denarja v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, in banke držav članic, ki so pridobile dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža za izdajanje elektronskega denarja in so v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije ali neposredno izdajajo elektronski denar na območju Republike Slovenije, ter banke tretjih držav, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za izdajanje elektronskega denarja in so v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije,
2. družbe za izdajo elektronskega denarja, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja v skladu s tem zakonom, in družbe za izdajo elektronskega denarja držav članic, ki so pridobile dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja in so v skladu s tem zakonom ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije ali neposredno opravljajo storitve izdajanja elektronskega denarja na območju Republike Slovenije ter družbe za izdajo elektronskega denarja tretjih držav, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja in so v skladu s tem zakonom ustanovile podružnico na območju Republike Slovenije,
3. družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo,
4. Banka Slovenije, ko ne deluje v okviru izključnih pristojnosti v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije, ali z drugimi zakoni, ki določajo izključne pristojnosti Banke Slovenije,
5. Uprava Republike Slovenije za javna plačila ter drugi državni organi in organi samoupravnih lokalnih skupnosti v Republiki Sloveniji, kadar izdajajo elektronski denar v okviru svojih izključnih pristojnosti na podlagi posebnega zakona (v nadaljnjem besedilu: izdajatelji elektronskega denarja).

(2) Nihče drug, razen izdajateljev elektronskega denarja iz prejšnjega odstavka, ne sme izdajati elektronskega denarja.

159. člen

(storitve izdajanja elektronskega denarja)

(1) Pogodba o izdajanju elektronskega denarja je pogodba, s katero se izdajatelj elektronskega denarja zaveže izdati elektronski denar imetniku v nominalni vrednosti prejetih denarnih sredstev.

(2) Izdajatelj elektronskega denarja mora pred sklenitvijo pogodbe o izdajanju elektronskega denarja posredovati imetniku elektronskega denarja informacije o pogojih unovčenja sredstev, vključno z vsemi nadomestili tako, da ima imetnik dovolj časa, da se z njimi seznani.

(3) Elektronski denar se v časovnem obdobju od izdaje do potrošnje ne obrestuje. Izdajatelj elektronskega denarja tudi ne sme imetniku elektronskega denarja ponuditi drugih koristi, povezanih s časovnim obdobjem, v katerem imetnik hrani elektronski denar.

(4) Za vprašanja, ki niso urejena s tem zakonom, se glede pravnega razmerja med izdajateljem elektronskega denarja in imetnikom elektronskega denarja uporabljajo določbe zakona, ki ureja obligacijska razmerja v zvezi s pogodbo o naročilu.

160. člen
(pravica imetnika elektronskega denarja zahtevati unovčitev sredstev)

(1) Imetnik elektronskega denarja lahko kadar koli zahteva, da mu izdajatelj elektronskega denarja unovči protivrednost izdanega elektronskega denarja, ki ga hrani.

(2) Izdajatelj elektronskega denarja imetniku elektronskega denarja lahko zaračuna nadomestila in druge stroške le, če je tako določeno v pogodbi o izdajanju elektronskega denarja in če:

1. se unovčenje sredstev zahteva pred prenehanjem pogodbe o izdajanju elektronskega denarja,
2. je pogodba o izdajanju elektronskega denarja sklenjena za določen čas, imetnik elektronskega denarja pa prekine pogodbo pred iztekom pogodbe, ali
3. se unovčenje sredstev zahteva več kot eno leto po prenehanju pogodbe o izdajanju elektronskega denarja.

(3) Vsako nadomestilo ali drug strošek iz prejšnjega odstavka mora biti sorazmeren in skladen z dejanskimi stroški, ki jih je imel izdajatelj elektronskega denarja zaradi zahteve imetnika elektronskega denarja po unovčenju sredstev.

(4) Pravice imetnika elektronskega denarja iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena s pogodbo ni mogoče izključiti niti omejiti. V pogodbi o izdajanju elektronskega denarja morajo biti jasno navedeni pogoji unovčenja elektronskega denarja, vključno z vsemi nadomestili.

(5) Če se unovčenje sredstev zahteva pred prenehanjem veljavnosti pogodbe o izdajanju elektronskega denarja, lahko imetnik elektronskega denarja zahteva, da se izplača protivrednost izdanega elektronskega denarja delno ali v celoti.

(6) Če imetnik elektronskega denarja zahteva unovčenje sredstev ob izteku pogodbe ali v enem letu po izteku veljavnosti pogodbe o izdajanju elektronskega denarja, se:

1. izplača celotna protivrednost hranjenega elektronskega denarja, ali
2. izplača protivrednost hranjenega elektronskega denarja v višini, ki jo zahteva imetnik elektronskega denarja, če je elektronski denar izdala hibridna družba za izdajo elektronskega denarja iz drugega odstavka 162. člena tega zakona, in se vnaprej ne ve, kolikšen delež sredstev se bo uporabil kot elektronski denar.

(7) Izdajatelj elektronskega denarja in imetnik elektronskega denarja, ki ni potrošnik, se lahko drugače dogovorita o pogojih unovčenja sredstev.

2. PODPOGLAVJE
DRUŽBE ZA IZDAJO ELEKTRONSKEGA DENARJA

161. člen
(družba za izdajo elektronskega denarja)

(1) Družba za izdajo elektronskega denarja je pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja.

(2) Družba za izdajo elektronskega denarja države članice je pravna oseba s sedežem v drugi državi članici, ki je pridobila dovoljenje pristojnega nadzornega organa države sedeža za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja.

(3) Družba za izdajo elektronskega denarja mora biti organizirana v eni od pravnoorganizacijskih oblik gospodarskih družb pravnih oseb, določenih z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(4) Za družbo za izdajo elektronskega denarja se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(5) Za družbe za izdajo elektronskega denarja se smiselno uporabljajo določbe 23., 25. člena, če družba za izdajo elektronskega denarja opravlja plačilne storitve, 32. do 39. člena, 40. do 51. člena, 53. in 54. člena, 73. in 74. člena, 79. do 81. člena, 83. in 84. člena, 240. do 242. člena, 245. do 259. člena, 274. do 277. člena ter 282. in 283. člena tega zakona in regulativni tehnični standardi, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s petim odstavkom 28. člena in sedmim odstavkom 29. člena Direktive 2015/2366/EU, če ni v tem poglavju določeno drugače.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek družba za izdajo elektronskega denarja ne sme izdajati elektronskega denarja prek zastopnikov, lahko pa pooblasti fizično ali pravno osebo, da distribuira in unovčuje elektronski denar v njenem imenu.

(7) Družba za izdajo elektronskega denarja lahko prek zastopnika opravlja plačilne storitve iz 6. člena tega zakona, če so izpolnjeni pogoji, ki jih za zastopnike plačilnih institucij določa ta zakon.

(8) Družba za izdajo elektronskega denarja tretje države, ki je upravičena izdajati elektronski denar v državi sedeža, lahko izdaja elektronski denar tudi na ozemlju Republike Slovenije, vendar samo prek podružnice in pod pogoji, določenimi v tem zakonu ter ob smiselni uporabi določb zakona, ki ureja bančništvo, o opravljanju bančnih storitev banke tretje države in o dovoljenju za ustanovitev podružnice banke tretje države.

(9) Banka Slovenije predpiše:

1. podrobnejšo vsebino zahtev ter dokumentacijo in dokazila, ki jih je treba priložiti k zahtevam, o katerih je pristojna odločati Banka Slovenije po določbah tega poglavja;
2. podrobnejšo vsebino obvestil in način pošiljanja obvestil, ki jih morajo družbe za izdajo elektronskega denarja pošiljati Banki Slovenije skladno z določbami tega poglavja.

162. člen

(dejavnost družb za izdajo elektronskega denarja)

(1) Družba za izdajo elektronskega denarja lahko začne izdajati elektronski denar, ko pridobi dovoljenje Banke Slovenije za izdajanje elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja. Družba za izdajo elektronskega denarja lahko poleg izdajanja elektronskega denarja opravlja tudi plačilne storitve iz 6. člena tega zakona, ki so povezane z izdanim elektronskim denarjem, pod pogoji, ki jih za opravljanje teh storitev določa ta zakon.

(2) Družba za izdajo elektronskega denarja lahko poleg storitev iz prejšnjega odstavka opravlja tudi naslednje dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: hibridna družba za izdajo elektronskega denarja):

1. plačilne storitve iz 6. člena tega zakona, ki niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja, vključno z dajanjem posojil v zvezi s plačilnimi storitvami, če izpolnjuje pogoje, ki se zahtevajo za opravljanje teh storitev na podlagi tega ali drugih zakonov,
2. storitve upravljanja plačilnih sistemov, če izpolnjuje pogoje za opravljanje storitev upravljanja plačilnih sistemov v skladu s tem zakonom,
3. druge gospodarske posle, če izpolnjuje pogoje, ki jih glede izvajanja teh poslov določa drug zakon.

(3) Za hibridno družbo za izdajo elektronskega denarja se uporabljajo določbe tega zakona o družbi za izdajo elektronskega denarja, razen če zakon za hibridne družbe za izdajo elektronskega denarja določa drugače.

(4) Družba za izdajo elektronskega denarja lahko, če izpolnjuje pogoje, ki se zahtevajo za opravljanje teh storitev na podlagi tega ali drugih zakonov, opravlja tudi operativne in pomožne storitve, povezane z izdajanjem elektronskega denarja ali opravljanjem plačilnih storitev, kakor so menjava valut, shranjevanje in obdelava podatkov, dejavnost hrambe v zvezi s plačilnimi storitvami.

(5) Družba za izdajo elektronskega denarja mora sredstva, ki jih prejme od imetnika elektronskega denarja, takoj zamenjati za elektronski denar.

(6) Za družbo za izdajo elektronskega denarja, ki opravlja plačilne storitve iz 6. člena tega zakona, se smiselno uporabljata drugi odstavek 13. člena in četrti odstavek 28. člena tega zakona. Družba za izdajo elektronskega denarja ne sme odobriti posojila iz sredstev, ki jih je prejela v zameno za elektronski denar in jih mora varovati v skladu s 166. členom tega zakona.

163. člen (ustanovni kapital)

(1) Pravna oseba, ki zaprosi za dovoljenje za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja, mora imeti v času izdaje dovoljenja Banke Slovenije ustanovni kapital vsaj 350.000 eurov.

(2) Pri izračunu začetnega kapitala iz prejšnjega odstavka se upoštevajo naslednje sestavine kapitala:

1. v denarju vplačani osnovni kapital v obliki navadnih delnic in pripadajoče kapitalске rezerve,
2. rezerve iz dobička in preneseni čisti poslovni izid.

(3) Sestavine kapitala iz prejšnjega odstavka se uporabljajo v pomenu, kakor je določen v zakonu, ki ureja gospodarske družbe. Pri uporabi prejšnjega odstavka za družbe, ki niso organizirane kot delniške družbe, se sestavine kapitala ustrezno prilagodijo sestavinam, ki veljajo za te družbe v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

164. člen (minimalni kapital)

(1) Družba za izdajo elektronskega denarja mora ves čas poslovanja zagotavljati kapital, ki mora vedno dosegati ali presegati višjo od naslednjih vrednosti:

1. vrednost začetnega kapitala, ki se zahteva na podlagi prejšnjega člena,
2. vrednost kapitalске zahteve, ki se izračuna na podlagi drugega ali tretjega odstavka tega člena.

(2) Kapitalska zahteva za družbo za izdajo elektronskega denarja za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja je enaka 2 odstotkoma povprečnega zneska elektronskega denarja v obtoku. Povprečni znesek elektronskega denarja v obtoku je povprečni celotni znesek finančnih obveznosti v zvezi z izdanim elektronskim denarjem ob koncu vsakega koledarskega dne v prejšnjih šestih koledarskih mesecih, ki se izračuna na prvi koledarski dan vsakega koledarskega meseca in se uporablja za ta koledarski mesec. Če družba za izdajo elektronskega denarja ni zaključila dovolj dolgega obdobja poslovne dejavnosti, se povprečni znesek elektronskega denarja v obtoku določi na podlagi predvidenega dnevnega povprečnega zneska elektronskega denarja v obtoku, ki je določen s poslovnim načrtom iz 35. člena tega zakona, ob upoštevanju vseh prilagoditev načrta, ki jih od družbe zahteva Banka Slovenije.

(3) Kapitalska zahteva za družbo za izdajo elektronskega denarja, ki poleg storitev izdajanja elektronskega denarja opravlja tudi plačilne storitve iz 6. člena tega zakona, ki niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja, se izračuna kot seštevek vrednosti kapitalске zahteve iz prejšnjega odstavka in vrednosti kapitalске zahteve za dejavnost plačilnih storitev, izračunani po metodi, ki jo določi Banka Slovenije na podlagi 55. člena tega zakona.

(4) Za hibridno družbo za izdajo elektronskega denarja, ki omogoča uporabnikom vplačilo denarnih sredstev v zvezi z izdajo elektronskega denarja in tudi za druge namene, ki niso povezani z izdajo elektronskega denarja, pri tem pa znesek elektronskega denarja v obtoku ni vnaprej določen oziroma znan, se kapitalska zahteva izračuna za reprezentativni del vplačanih sredstev, ki naj bi se predvidoma uporabil kot elektronski denar, če je mogoče ta del primerno oceniti na podlagi preteklih podatkov. Če družba za izdajo elektronskega denarja ni zaključila dovolj dolgega obdobja poslovne dejavnosti, se reprezentativni del določi na podlagi predvidenega zneska elektronskega denarja v obtoku, ki je določen s poslovnim načrtom iz 35.

člena tega zakona, ob upoštevanju vseh prilagoditev načrta, ki jih od družbe zahteva Banka Slovenije.

(5) Kapital družbe za izdajo elektronskega denarja se izračuna s smiselno uporabo 63. in 64. člena tega zakona ter podzakonskih predpisov, izdanih na podlagi 67. člena tega zakona. Družba za izdajo elektronskega denarja, ki opravlja plačilne storitve, ki niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja, v izračunu kapitala za dejavnost izdajanja elektronskega denarja ne sme uporabiti sestavin kapitala, ki jih je namenila za pokrivanje kapitalskih zahtev za dejavnost plačilnih storitev, ki niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja. Družba za izdajo elektronskega denarja izračunava kapitalske zahteve in kapital ter poroča ob smiselni uporabi 66. člena tega zakona ter podzakonskih predpisov, izdanih na podlagi 67. člena tega zakona.

(6) Banka Slovenije lahko od družbe za izdajo elektronskega denarja na podlagi upoštevanja kvalitete sistema upravljanja s tveganji družbe, podatkovnih zbirk o izgubah in sistema notranjih kontrol zahteva izredno zvišanje ali dovoli znižanje kapitalskih zahtev iz tega člena, vendar največ za 20 odstotkov, s smiselno uporabo 61. in 62. člena tega zakona.

165. člen **(posebna pravila glede kvalificiranih imetnikov)**

Ne glede na 33. člen, lahko Banka Slovenije, če hibridna družba za izdajo elektronskega denarja opravlja eno ali več dejavnosti iz 3. točke drugega odstavka 162 člena tega zakona, na predlog bodočega imetnika kvalificiranega deleža odloči, da se za pridobitev kvalificiranega deleža v taki hibridni družbi za izdajo elektronskega denarja zahteve iz 33. člena deloma ali v celoti ne uporabljajo. Pri tem Banka Slovenije zlasti upošteva pravnoorganizacijsko obliko ter vrsto in obseg gospodarskih poslov iz 3. točke drugega odstavka 162. člena tega zakona, ki jih opravlja hibridna družba za izdajo elektronskega denarja, ter pravnoorganizacijsko obliko ter vrsto in obseg dejavnosti, ki jih opravlja bodoči imetnik kvalificiranega deleža.

166. člen **(varstvo denarnih sredstev imetnikov elektronskega denarja)**

(1) Družba za izdajo elektronskega denarja mora sredstva, ki jih je prejela v zameno za izdani elektronski denar, varovati smiselno enako kot plačilna institucija v skladu z 68. do 71. členom tega zakona, če ni v tem členu določeno drugače.

(2) Družbi za izdajo elektronskega denarja sredstev, ki jih prejme v obliki plačila z uporabo plačilnega instrumenta, ni treba zaščititi, dokler se ne vknjižijo v dobro na njihov plačilni račun ali ji drugače dajo na razpolago v skladu z zahtevami tega zakona glede roka izvršitve plačilne storitve. V vsakem primeru morajo biti prejeta denarna sredstva zaščitena najpozneje peti delovni dan po izdaji elektronskega denarja.

(3) Družba za izdajo elektronskega denarja, ki skladno s 1. točko drugega odstavka 162. člena tega zakona opravlja plačilne storitve iz 6. člena tega zakona, mora pri opravljanju plačilnih storitev, ki niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja, upoštevati 68. do 72. člen tega zakona.

(4) Družba za izdajo elektronskega denarja mora predhodno obvestiti Banko Slovenije o vsaki nameravani spremembi načina varovanja denarnih sredstev, ki so bila prejeta v zameno za izdani elektronski denar, in predložiti ustrezna dokazila o njegovi skladnosti z določbami tega zakona.

(5) Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila za varna sredstva z nizkim tveganjem, v katera lahko družba za izdajo elektronskega denarja naloži sredstva, ki jih je prejela v zameno za izdani elektronski denar.

167. člen
(družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo)

(1) Banka Slovenije lahko na zahtevo družbe za izdajo elektronskega denarja odloči, da zanjo ne veljajo posamezne zahteve glede sistema upravljanja notranjih kontrol, kapitala in kapitalskih zahtev, imetništva kvalificiranih deležev in glede varstva denarnih sredstev uporabnika, ki jih morajo v skladu s tem zakonom izpolnjevati družbe za izdajo elektronskega denarja, ter ji dovoli vpis v register družb za izdajo elektronskega denarja, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če ima sedež v Republiki Sloveniji,
2. če vse poslovne dejavnosti ustvarjajo povprečni znesek elektronskega denarja v obtoku, ki ne presega meje 200.000 eurov, in
3. če člani posloводства in osebe, ki bodo neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s storitvami izdajanja elektronskega denarja, izpolnjujejo pogoje, ki jih smiselno določata prvi in drugi odstavek 32. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo).

(2) Določbe tega podpoglavja o zahtevah za izdajanje elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja se uporabljajo tudi za družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, razen če je Banka Slovenije družbi za izdajo elektronskega denarja v skladu s tem členom dovolila opustitev izpolnjevanja posameznih zahtev ali če ta zakon izrecno določa, da se za družbe za izdajo elektronskega denarja posamezne določbe tega zakona ne uporabljajo.

(3) Za hibridno družbo za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, ki omogoča uporabnikom vplačilo denarnih sredstev v zvezi z izdajo elektronskega denarja in za druge namene, ki niso povezani z izdajo elektronskega denarja, pri tem pa znesek elektronskega denarja v obtoku ni vnaprej določen oziroma znan, se za namen iz 2. točke prvega odstavka tega člena upošteva reprezentativni del vplačanih sredstev, ki naj bi se predvidoma uporabil kot elektronski denar, če je ta reprezentativni del mogoče razumno oceniti na podlagi preteklih podatkov. Če družba za izdajo elektronskega denarja ni zaključila dovolj dolgega obdobja poslovne dejavnosti, se reprezentativni del oceni na podlagi predvidenega zneska elektronskega denarja v obtoku, ki je določen s poslovnim načrtom, priloženim k zahtevi za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za izdajanje elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo iz prvega odstavka tega člena, ob upoštevanju vseh prilagoditev načrta, ki jih od družbe zahteva Banka Slovenije.

(4) Družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo lahko opravlja plačilne storitve iz 6. člena tega zakona le, če so plačilne storitve povezane z izdanim elektronskim denarjem. Ne glede na prejšnji stavek lahko družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo opravlja plačilne storitve izvrševanja denarnih nakazil iz 6. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona, tudi če te storitve niso povezane z izdajanjem elektronskega denarja, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije na podlagi 76. člena tega zakona.

(5) Družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo lahko izdaja elektronski denar samo na način, ki imetniku omogoča shranjevanje elektronskega denarja na plačilnem instrumentu ali plačilnem računu do vrednosti največ 150 eurov.

(6) Družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo mora:

1. takoj obvestiti Banko Slovenije o dejstvih in okoliščinah, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena, in
2. enkrat na leto poročati Banki Slovenije o povprečnem znesku elektronskega denarja v obtoku na dan 31. decembra.

(7) Družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo lahko opravlja storitve izdajanja elektronskega denarja na:

- območju Republike Slovenije neposredno ali na podlagi pooblastitve fizične ali pravne osebe za distribuiranje in novčevanje elektronskega denarja v njenem imenu, ali
- območju tretje države.

(8) Banka Slovenije predpiše podrobnejšo vsebino obvestil in način pošiljanja obvestil, ki jih morajo družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo pošiljati Banki Slovenije v skladu z določbami tega poglavja.

8. POGLAVJE

PRIMERLJIVOST NADOMESTIL, POVEZANIH S PLAČILNIMI RAČUNI, ZAMENJAVA PLAČILNEGA RAČUNA IN DOSTOP DO OSNOVNEGA PLAČILNEGA RAČUNA

168. člen **(področje urejanja)**

Pravila glede primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjave plačilnih računov in dostopa do osnovnih plačilnih računov se uporabljajo za vse plačilne račune, ki omogočajo vsaj plog gotovine na plačilni račun in dvig gotovine s plačilnega računa ter izvrševanje plačilnih transakcij.

1. PODPOGLAVJE

PRIMERLJIVOST NADOMESTIL, POVEZANIH S PLAČILNIMI RAČUNI

169. člen **(objava seznama s standardizirano terminologijo)**

Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi seznam s standardizirano terminologijo.

170. člen **(dokument z informacijami o nadomestilih in glosar)**

(1) Ponudnik plačilnih storitev pravočasno pred sklenitvijo okvirne pogodbe potrošniku brezplačno v papirni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov zagotovi dokument z informacijami o nadomestilih glede najbolj reprezentativnih storitev, povezanih s plačilnim računom, s seznama s standardizirano terminologijo (v nadaljnjem besedilu: dokument z informacijami o nadomestilih) in glosar.

(2) Dokument z informacijami o nadomestilih mora vsebovati vse standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo. Ponudnik plačilnih storitev v dokumentu z informacijami o nadomestilih navede zgolj nadomestila za tiste storitve s seznama s standardizirano terminologijo, ki jih ponuja v okviru svojega poslovanja.

(3) Dokument z informacijami o nadomestilih mora:

1. biti kratek in vsebinsko zaključen dokument;
2. biti pripravljen in oblikovan tako, da je jasan in enostaven za branje, z znaki, ki so primerne velikosti za branje;
3. biti enako razumljiv, ko je natisnjen ali fotokopiran v črno-beli obliki, če je izvirnik barven;
4. biti v slovenskem jeziku, ali v drugem jeziku, če se tako dogovorita potrošnik in ponudnik plačilnih storitev;
5. vsebovati točne informacije in ne sme zavajati, v njem pa se mora uporabljati valuta plačilnega računa ali druga valuta Evropske unije, če se tako dogovorita potrošnik in ponudnik plačilnih storitev;
6. vsebovati naslov »dokument z informacijami o nadomestilih«, ki mora biti naveden na vrhu prve strani poleg enotnega simbola, s katerim se dokument razlikuje od ostalega gradiva;
7. vsebovati navedbo, da zajema nadomestila za najbolj reprezentativne storitve, povezane s plačilnim računom, in da so izčrpne predpogodbene in pogodbene informacije o vseh storitvah na voljo v drugih dokumentih.

(4) Ponudnik plačilnih storitev dokument z informacijami o nadomestilih zagotovi ločeno od informacij iz 90. člena tega zakona.

(5) Če ponudnik plačilnih storitev ponuja eno ali več storitev v paketu storitev, povezanih s plačilnim računom, zagotovi, da dokument z informacijami o nadomestilih razkriva nadomestilo za celotni paket, storitve, vključene v paket, in njihovo količino ter dodatno nadomestilo za katerokoli storitev, ki presega količino, vključeno v nadomestilo za paket.

(6) Ponudnik plačilnih storitev potrošnikom da na voljo tudi glosar, ki vključuje najmanj standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo in z njim povezane opredelitve pojmov.

(7) Glosar iz prejšnjega odstavka, vključno z morebitnimi drugimi opredelitvami pojmov, mora biti oblikovan v jasnem in nedvoumnem jeziku ter ne sme biti zavajajoč.

(8) Ponudnik plačilnih storitev zagotovi, da sta dokument z informacijami o nadomestilih in glosar vedno na voljo potrošniku.

(9) Ponudnik plačilnih storitev oba dokumenta iz prejšnjega odstavka da na voljo na način, ki je lahko dostopen, v elektronski obliki na njegovih spletnih mestih, kadar so na voljo, in v prostorih ponudnika plačilnih storitev.

(10) Poleg primera iz prvega odstavka tega člena ponudnik plačilnih storitev zagotovi potrošniku oba dokumenta iz osmega odstavka tega člena brezplačno tudi v papirni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov vedno, kadar potrošnik to od njega zahteva.

171. člen (obračun nadomestil)

(1) Ob upoštevanju 94. in 95. člena tega zakona ponudnik plačilnih storitev potrošniku vsaj enkrat letno in brezplačno zagotovi obračun vseh zaračunanih nadomestil ter ga, kjer je ustrezno, informira o obrestnih merah iz 4. točke četrtega odstavka tega člena za storitve, povezane s plačilnim računom. Pri tem mora uporabiti standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo.

(2) Ponudnik plačilnih storitev in potrošnik se dogovorita o načinu posredovanja obračuna nadomestil.

(3) Ponudnik plačilnih storitev obračun nadomestil na zahtevo potrošnika zagotovi v papirni obliki.

(4) Obračun nadomestil vsebuje najmanj naslednje informacije:

1. nadomestilo na enoto, zaračunano za vsako storitev, in kolikokrat je bila storitev uporabljena v zadevnem obdobju;
2. kadar so storitve združene v paket, nadomestilo, zaračunano za celoti paket, in kolikokrat je bilo nadomestilo za paket zaračunano v zadevnem obdobju, ter dodatno nadomestilo, zaračunano za katero koli storitev, ki presega količino, vključeno v nadomestilo za paket;
3. skupni znesek nadomestil, zaračunanih v zadevnem obdobju za vsako storitev, vsak paket storitev in storitve, ki presegajo količino, vključeno v nadomestilo za paket;
4. kjer je ustrezno, obrestno mero za posojilo, povezano s plačilnim računom, vključno s posojili v obliki prekoračitve na plačilnem računu, in skupni znesek obresti, zaračunanih v zadevnem obdobju;
5. skupni znesek nadomestil, zaračunanih za vse storitve v zadevnem časovnem obdobju.

(5) Obračun nadomestil mora:

1. biti pripravljen in oblikovan tako, da je jasen in enostaven za branje, z znaki, ki so primerne velikosti za branje;

2. vsebovati točne informacije in ne sme zavajati, v njem pa se mora uporabljati valuta plačilnega računa ali druga valuta, če se tako dogovorita potrošnik in ponudnik plačilnih storitev;
3. vsebovati naslov »obračun nadomestil«, ki mora biti naveden na vrhu prve strani obračuna poleg enotnega simbola, s katerim se dokument razlikuje od drugih dokumentov;
4. biti v slovenskem jeziku, ali v drugem jeziku, če se tako dogovorita potrošnik in ponudnik plačilnih storitev.

(6) Ponudnik plačilnih storitev obračun nadomestil zagotovi ločeno od informacij iz 94. in 95. člena tega zakona.

172. člen (informacije za potrošnike)

(1) Ponudnik plačilnih storitev v svojih pogodbah s potrošniki in pri oglaševanju za potrošnike uporablja standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo za tiste storitve, ki jih ponuja v okviru svojega poslovanja. Ponudnik plačilnih storitev lahko uporablja tržna imena v dokumentu z informacijami o nadomestilih in obračunu nadomestil, pod pogojem, da ta tržna imena dopolnjujejo standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo in dodatno označujejo zadevne storitve.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko ponudnik plačilnih storitev uporablja tržna imena za označevanje storitev v svojih pogodbah s potrošniki in pri oglaševanju, pod pogojem, da jasno določajo ustrezne standardizirane izraze s seznama s standardizirano terminologijo za tiste storitve, ki jih ponuja v okviru svojega poslovanja.

173. člen (primerjalna spletna mesta)

(1) Banka Slovenije na svoji spletni strani omogoči brezplačen dostop do primerjave nadomestil, vključno z nadomestili za storitve s seznama s standardizirano terminologijo, ki jih zaračunavajo ponudniki plačilnih storitev v Republiki Sloveniji.

(2) Način in obliko objave nadomestil iz prejšnjega odstavka ter način, obliko in roke za posredovanje podatkov o nadomestilih Banki Slovenije določi Banka Slovenije.

174. člen (plačilni računi v paketu z drugim produktom ali storitvijo)

(1) Kadar ponudnik plačilnih storitev plačilni račun ponuja kot del paketa z drugim produktom ali storitvijo, ki ni povezana s plačilnim računom, potrošnika obvesti, ali lahko pogodbo za odprtje plačilnega računa sklene ločeno.

(2) Če potrošnik lahko sklene pogodbo za odprtje plačilnega računa ločeno, ponudnik plačilnih storitev ločeno zagotovi tudi informacije o stroških oziroma nadomestilih, ki veljajo za posamezne ostale produkte in storitve v tem paketu, glede katerih se lahko pogodba sklene ločeno.

2. PODPOGLAVJE ZAMENJAVA PLAČILNEGA RAČUNA

175. člen (zamenjava plačilnega računa znotraj države članice)

(1) Ponudnik plačilnih storitev vsakemu potrošniku, ki odpre ali ima plačilni račun pri ponudniku plačilnih storitev v Republiki Sloveniji, v zvezi s plačilnimi računi z isto valuto omogoči zamenjavo plačilnega računa.

(2) Postopek zamenjave začne prejemni ponudnik plačilnih storitev, ko od potrošnika prejme pisno pooblastilo v slovenskem jeziku ali v drugem jeziku, za katerega se dogovorita. Pisno pooblastilo mora biti oblikovano jasno in razumljivo. V primeru skupnega plačilnega računa ponudnik plačilnih storitev pridobi pisno pooblastilo od vsakega imetnika posebej. Ponudnik plačilnih storitev potrošniku posreduje kopijo pooblastila.

(3) Pooblastilo potrošnika vsebuje:

- izrecno soglasje prenosnemu ponudniku plačilnih storitev za izvedbo posameznih nalog iz petega oziroma šestega odstavka tega člena in
- izrecno soglasje prejemnemu ponudniku plačilnih storitev za izvedbo posameznih nalog iz sedmega odstavka tega člena.

(4) V pooblastilu iz prejšnjega odstavka potrošnik opredeli:

- seznam ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačil, trajnih nalogov in soglasij za direktne obremenitve, ki jih želi potrošnik prenesti na nov plačilni račun;
- datum, od katerega se trajni nalogi in direktne obremenitve izvajajo s plačilnega računa, ki ga odpre ali ima pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev. Ta datum mora biti najmanj šest delovnih dni po dnevu, ko prejemni ponudnik plačilnih storitev od prenosnega ponudnika plačilnih storitev prejme prenesene dokumente na podlagi šestega odstavka tega člena;
- če želi zapreti račun pri prenosnem ponudniku plačilnih storitev, tudi datum zaprtja tega plačilnega računa.

(5) Prejemni ponudnik plačilnih storitev najpozneje v dveh delovnih dneh po prejemu pooblastila potrošnika od prenosnega ponudnika plačilnih storitev zahteva, da izvede naslednje naloge, če so določene v pooblastilu potrošnika:

1. prejemnemu ponudniku plačilnih storitev in potrošniku, če slednji to izrecno zahteva, posreduje seznam veljavnih trajnih nalogov in razpoložljive informacije o soglasjih za direktne obremenitve, za katere potrošnik želi, da se začnejo izvrševati prek plačilnega računa pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev;
2. prejemnemu ponudniku plačilnih storitev in potrošniku, če slednji to izrecno zahteva, posreduje vse informacije o ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačilih in direktnih obremenitvah, izvršenih na potrošnikovem plačilnem računu v zadnjih 13 mesecih;
3. kadar prenosni ponudnik plačilnih storitev ne zagotovi sistema za samodejno preusmeritev ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačil in direktnih obremenitev na račun potrošnika, ki ga ima pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev, od datuma, določenega v pooblastilu, preneha sprejemati direktne obremenitve in kreditna plačila;
4. od datuma, določenega v pooblastilu, prekliče trajne naloge;
5. na dan, ki ga določi potrošnik, prenese morebitno preostalo pozitivno stanje sredstev na plačilni račun, ki ga potrošnik odpre ali ima pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev, ter
6. na dan, ki ga določi potrošnik, zapre plačilni račun pri prenosnem ponudniku plačilnih storitev.

(6) Prenosni ponudnik plačilnih storitev po prejemu zahteve prejemnega ponudnika plačilnih storitev izvede naslednje naloge, če so določene v pooblastilu potrošnika:

1. v petih delovnih dneh prejemnemu ponudniku plačilnih storitev posreduje informacije iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka;
2. kadar prenosni ponudnik plačilnih storitev ne zagotovi sistema za samodejno preusmeritev ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačil in direktnih obremenitev na plačilni račun, ki ga potrošnik odpre ali ima pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev, od datuma, določenega v pooblastilu, preneha sprejemati kreditna plačila in direktne obremenitve na plačilnem računu in o tem obvestiti plačnika oziroma prejemnika plačila;
3. od datuma, določenega v pooblastilu, prekliče trajne naloge;
4. na dan, določen v pooblastilu, s plačilnega računa prenese morebitno preostalo pozitivno stanje denarnih sredstev na plačilni račun, ki ga potrošnik odpre ali ima pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev;
5. ob upoštevanju 98. člena tega zakona na datum, določen v pooblastilu, zapre plačilni račun, če potrošnik na njem nima neporavnanih obveznosti in pod pogojem, da so bile izvedene naloge iz 1., 2. in 4. točke tega odstavka. Ponudnik plačilnih storitev

nemudoma obvesti potrošnika, kadar zaradi neporavnanih obveznosti ne more zapreti plačilnega računa potrošnika.

(7) Prejemni ponudnik plačilnih storitev v petih delovnih dneh po prejemu informacij iz petega odstavka tega člena izvede naslednje naloge, če so določene v pooblastilu potrošnika, v obsegu, ki ga omogočajo informacije, ki jih je posredoval prenosni ponudnik plačilnih storitev ali potrošnik:

1. vzpostavi trajne naloge, ki jih je zahteval potrošnik, in jih začne izvrševati od datuma, določenega v pooblastilu;
2. zagotovi vse potrebno za sprejemanje direktnih obremenitev in jih začne izvrševati od datuma, določenega v pooblastilu;
3. kadar je ustrezno, seznani potrošnike z njihovimi pravicami na podlagi točke (d) tretjega odstavka 5. člena Uredbe št. 260/2012/EU;
4. plačnike, navedene v pooblastilu, ki izvajajo ponavljajoča se dohodna kreditna plačila na plačilni račun potrošnika, obvesti o podatkih o plačilnem računu potrošnika pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev in jim posreduje kopijo pooblastila potrošnika. Če prejemni ponudnik plačilnih storitev nima vseh informacij, ki jih potrebuje za obveščanje plačnikov, od potrošnika ali prenosnega ponudnika plačilnih storitev zahteva, da posreduje manjkajoče informacije;
5. prejemnike plačil, navedene v pooblastilu, ki uporabljajo direktne obremenitve za pridobivanje denarnih sredstev s plačilnega računa potrošnika, obvesti o podatkih o plačilnem računu potrošnika pri prejemnem ponudniku plačilnih storitev in datumu začetka izvrševanja direktnih obremenitev s tega računa, ter jim posreduje kopijo pooblastila potrošnika. Če prejemni ponudnik plačilnih storitev nima vseh informacij, ki jih potrebuje za obveščanje prejemnikov plačil, manjkajoče informacije zahteva od potrošnika ali prenosnega ponudnika plačilnih storitev.

(8) Če se potrošnik odloči, da bo namesto izrecnega soglasja prejemnemu ponudniku plačilnih storitev v skladu z drugim, tretjim in četrtim odstavkom tega člena plačnikom ali prejemnikom plačila osebno posredoval informacije iz 4. in 5. točke prejšnjega odstavka, prejemni ponudnik plačilnih storitev potrošniku v roku iz prejšnjega odstavka posreduje standardizirana obvestila s podatki o plačilnem računu in začetnim datumom, navedenim v pooblastilu.

(9) Ob upoštevanju drugega odstavka 134. člena tega zakona prenosni ponudnik plačilnih storitev zato, da med postopkom zamenjave potrošnik ni oviran, ne blokira plačilnih instrumentov pred datumom, določenim v pooblastilu potrošnika.

176. člen **(storitev čezmejne zamenjave plačilnega računa)**

(1) Ponudnik plačilnih storitev, pri katerem ima potrošnik plačilni račun, potrošniku, kadar mu ta sporoči, da želi odpreti plačilni račun pri ponudniku plačilnih storitev v drugi državi članici, ob prejemu take zahteve:

1. kadar je na voljo, brezplačno posreduje seznam vseh obstoječih aktivnih trajnih nalogov in soglasij za direktne obremenitve, ki jih upravlja plačnikov ponudnik plačilnih storitev, ter informacije, ki so na voljo o ponavljajočih se dohodnih kreditnih plačilih in direktnih obremenitvah, ki jih upravlja prejemnik plačila, izvršenih na potrošnikovem plačilnem računu v zadnjih 13 mesecih. Ta seznam za prejemnega ponudnika plačilnih storitev ne pomeni obveznosti vzpostavitve storitev, ki jih ne zagotavlja;
2. prenese morebitno preostalo pozitivno stanje denarnih sredstev s potrošnikovega plačilnega računa na plačilni račun, ki ga potrošnik odpre ali ima pri novem ponudniku plačilnih storitev, pod pogojem, da takšna zahteva vsebuje vse podatke o novem ponudniku plačilnih storitev in plačilnem računu potrošnika;
3. zapre plačilni račun potrošnika.

(2) Ob upoštevanju prvega odstavka 98. člena tega zakona in pod pogojem, da potrošnik na tem plačilnem računu nima neporavnanih obveznosti, ponudnik plačilnih storitev, pri katerem ima potrošnik plačilni račun, na datum, ki ga potrošnik določi v zahtevi, opravi naloge iz 1., 2. in 3. točke prejšnjega odstavka. Ta datum mora biti najmanj šest delovnih dni po tem, ko ponudnik plačilnih storitev prejme zahtevo potrošnika.

(3) Ponudnik plačilnih storitev in potrošnik se lahko dogovorita, da se prejšnji odstavek deloma ali v celoti ne uporablja.

(4) Ponudnik plačilnih storitev takoj obvesti potrošnika, kadar zaradi neporavnanih obveznosti ne more zapreti plačilnega računa.

177. člen

(nadomestila, povezana z zamenjavo plačilnega računa)

(1) Prenosni in prejemni ponudnik plačilnih storitev potrošniku brezplačno posredujeta njegove osebne podatke in informacije o obstoječih trajnih nalogih in direktnih obremenitvah, ki jih ima pri prenosnem ali prejemnem ponudniku plačilnih storitev.

(2) Prenosni ponudnik plačilnih storitev brezplačno posreduje informacije, ki jih prejemni ponudnik plačilnih storitev zahteva v skladu s 1. točko šestega odstavka 175. člena tega zakona. Prenosni ponudnik plačilnih storitev za to ne sme zaračunati stroškov potrošniku ali prejemnemu ponudniku plačilnih storitev.

(3) Morebitna nadomestila, ki jih prenosni ponudnik plačilnih storitev zaračuna potrošniku za zaprtje plačilnega računa pri njem, morajo biti določena v skladu z 98. členom tega zakona.

(4) Morebitna nadomestila, ki jih prenosni ali prejemni ponudnik plačilnih storitev zaračuna potrošniku za katero koli storitev iz 175. člena tega zakona, razen storitev iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena, morajo biti primerna in v skladu z dejanskimi stroški ponudnika plačilnih storitev.

178. člen

(odgovornost ponudnika plačilnih storitev za pravilno izvedbo zamenjave plačilnega računa)

(1) Ponudnik plačilnih storitev, ki sodeluje pri zamenjavi plačilnega računa, je odgovoren za pravilno izvedbo zamenjave plačilnega računa in potrošniku nemudoma povrne celotno izgubo zneskov, vključno s stroški in obrestmi, ki jih je potrošnik utrpel, ker ponudnik plačilnih storitev ni ravnal v skladu s 175. členom tega zakona.

(2) Odgovornost ponudnika plačilnih storitev iz prejšnjega odstavka je izključena v primerih izjemnih in nepredvidljivih okoliščin, na katere ponudnik plačilnih storitev ne more vplivati, posledice pa bi bile kljub vsem prizadevanjem ponudnika plačilnih storitev neizogibne, ali kadar je ravnanje oziroma opustitev ponudnika plačilnih storitev posledica izpolnjevanja obveznosti ponudnika plačilnih storitev, ki izhajajo iz drugih predpisov, ki zavezujejo ponudnika plačilnih storitev. Odgovornost ponudnika plačilnih storitev je izključena tudi, če je finančna izguba posledica potrošnikove prevare ali goljufije, ali če potrošnik naklepno ali zaradi hude malomarnosti ni izpolnil svojih obveznosti v zvezi z zamenjavo plačilnega računa v skladu s tem zakonom.

179. člen

(informacije o zamenjavi plačilnega računa)

(1) Ponudnik plačilnih storitev da potrošniku na voljo naslednje informacije o postopku zamenjave plačilnega računa:

1. o vlogah prenosnega in prejemnega ponudnika plačilnih storitev pri vsakem koraku postopka zamenjave iz 175. člena tega zakona;
2. o časovnem okviru za dokončanje posameznih korakov;
3. o morebitnih nadomestilih, zaračunanih za postopek zamenjave;
4. kakršne koli informacije, ki jih bo moral zagotoviti potrošnik;
5. o postopkih izvensodnega reševanja sporov iz 286. člena tega zakona, in
6. o sistemu jamstva za vloge, v katerega je vključen.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka morajo biti brezplačno na voljo v papirni obliki ali na drugem trajnem nosilcu podatkov v vseh prostorih ponudnika plačilnih storitev, ki so dostopni potrošnikom, in morajo biti v elektronski obliki vedno na voljo na spletnem mestu ponudnika plačilnih storitev ter se na zahtevo posredujejo potrošnikom.

3. PODPOGLAVJE DOSTOP DO OSNOVNEGA PLAČILNEGA RAČUNA

180. člen (prepoved razlikovanja)

Potrošnika, ki zakonito prebiva v Evropski uniji, in ki zaprosi za odprtje osnovnega plačilnega računa v Evropski uniji ali do njega dostopa, banka ne sme razlikovati zlasti na podlagi državljanstva, prebivališča, spola, rase, barve kože, etničnega ali družbenega porekla, genetskih značilnosti, jezika, vere ali prepričanja, političnega ali drugega mnenja, pripadnosti narodni ali drugi ustrezno priznani skupnosti, narodni manjšini iz druge države, premoženja, rojstva, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti. Pogoji, ki veljajo za odprtje in dostop do osnovnega plačilnega računa, na noben način ne smejo biti neutemeljeno razlikovalni.

181. člen (pravica dostopa do osnovnega plačilnega računa)

(1) Osnovni plačilni račun morajo potrošnikom ponujati vse banke, ki vodijo plačilne račune potrošnikov.

(2) Banka osnovni plačilni račun ponuja v obsegu, kot ga sicer ponuja v okviru svojega poslovanja.

(3) Potrošnik, ki zakonito prebiva v Evropski uniji, vključno s potrošnikom brez stalnega naslova in prosilcem za azil ter potrošnikom, ki mu dovoljenje za bivanje ni bilo odobreno, vendar njegov izgon iz pravnih ali dejanskih razlogov ni mogoč, ima pravico do odprtja in uporabe osnovnega plačilnega računa pri banki. Ta pravica velja ne glede na potrošnikovo prebivališče.

(4) Banka postopek odpiranja osnovnega plačilnega računa oblikuje tako, da uveljavljanje te pravice ni preveč težavno ali obremenjujoče za potrošnika. Banka osnovni plačilni račun odpre brez nepotrebnega odlašanja oziroma najpozneje v desetih delovnih dneh od prejema popolne prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa.

(5) Rok iz prejšnjega odstavka velja tudi v primeru zavrnitve prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa.

(6) Banka zavrne prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa, kadar bi odprtje takšnega računa povzročilo kršitev določb zakona ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma. Banka v tem primeru ukrepa v skladu z zakonom, ki ureja področje preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma.

(7) Banka lahko zavrne prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa:

1. če potrošnik že ima plačilni račun pri banki v Republiki Sloveniji, ki mu omogoča uporabo plačilnih storitev iz prvega odstavka 182. člena tega zakona, razen kadar potrošnik navede, da je bil obveščen, da bo ta plačilni račun zaprt. Banka lahko v ta namen upošteva zapriseženo izjavo, ki jo podpiše potrošnik;
2. če potrošnik krši ali je v zadnjih treh letih kršil pogodbeno obveznost do banke;
3. če ima banka informacije, da je na plačilnem računu potrošnika, vključno z osnovnim plačilnim računom, zaradi pomanjkanja denarnih sredstev na tem računu, na podlagi zakona, ki ureja izvršbo in zavarovanje ali zakona, ki ureja davčni postopek, vzpostavljena evidenca o neizvršenih sklepih za izvršbo ali prisilno izterjavo.

(8) V primerih iz šestega in sedmega odstavka tega člena mora banka po sprejetju odločitve o zavrnitvi prošnje za odprtje osnovnega plačilnega računa potrošnika nemudoma pisno in brezplačno obvestiti o zavrnitvi prošnje in konkretnem razlogu za zavrnitev, razen če je to prepovedano na podlagi drugih predpisov.

(9) Banka v primeru zavrnitve prošnje za odprtje osnovnega plačilnega računa potrošnika obvesti o postopku pritožbe zoper zavrnitev prošnje o odprtju osnovnega plačilnega računa, pravici, da o zavrnitvi prošnje za odprtje osnovnega plačilnega računa seznani Banko Slovenije, in o pravici do izvensodnega reševanja sporov v skladu z 286. členom tega zakona. V obvestilu banka navede tudi ustrezne kontaktne podatke.

(10) Banka odprtja osnovnega plačilnega računa ne sme pogojevati z nakupom dodatnih storitev ali delnic banke, razen če je slednje pogoj za vse potrošnike, ki so v pogodbenem razmerju z banko.

182. člen

(značilnosti osnovnega plačilnega računa)

- (1) Osnovni plačilni račun mora vključevati naslednje storitve:
1. storitve, ki so potrebne za odprtje, vodenje in zaprtje plačilnega računa;
 2. storitve, ki omogočajo polog sredstev na plačilni račun;
 3. storitve, ki omogočajo dvige gotovine s plačilnega računa v Evropski uniji na bančnem okencu ali na bankomatih med obratovalnim časom banke ali izven njega;
 4. izvrševanje domačih in čezmejnih direktnih obremenitev;
 5. izvrševanje domačih in čezmejnih plačilnih transakcij s plačilno kartico, vključno s spletnimi plačili;
 6. izvrševanje domačih in čezmejnih kreditnih plačil, vključno s trajnimi nalogi, na terminalih, okencih in prek spletnih storitev banke, če to banka omogoča v okviru svojega rednega poslovanja.
- (2) Banka osnovni plačilni račun zagotavlja vsaj v eurih.
- (3) Potrošniki lahko z osnovnim plačilnim računom opravljajo neomejeno število transakcij v zvezi s storitvami iz prvega odstavka tega člena.
- (4) Banka potrošniku zagotovi možnost izvrševanja plačilnih transakcij z osnovnega plačilnega računa v poslovalnici banke in prek spleta, če banka to omogoča.
- (5) Banke lahko na zahtevo potrošnika omogočijo prekoračitev pozitivnega stanja denarnih sredstev na osnovnem plačilnem računu in izvrševanje plačilnih transakcij s kreditno kartico, pri čemer banke potrošnikom, poleg informacij po tem zakonu, zagotovijo tudi informacije v skladu z zakonom, ki ureja potrošniške kredite.
- (6) Dostop do osnovnega plačilnega računa ali njegova uporaba ne smeta biti omejena ali pogojena z uporabo prekoračitve iz prejšnjega odstavka.

183. člen

(nadomestila, povezana z osnovnim plačilnim računom)

- (1) Banka lahko v zvezi z zagotavljanjem osnovnega plačilnega računa iz prejšnjega člena oziroma v zvezi z neizpolnjevanjem obveznosti iz okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa potrošniku zaračunava le primerno nadomestilo ali mu te storitve nudi brezplačno.
- (2) Banka Slovenije določi način izračuna višine primerne nadomestila iz prejšnjega odstavka, pri čemer upošteva najmanj nacionalno raven prihodkov in povprečna nadomestila, ki jih banke v Republiki Slovenije zaračunavajo za storitve, povezane s plačilnim računom.
- (3) V aktu iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije lahko določi najvišje število transakcij za storitve iz 4. in 6. točke prvega odstavka prejšnjega člena ter za morebitne plačilne transakcije s kreditno kartico, za katere lahko banka zaračunava le primerno nadomestilo iz prvega odstavka tega člena, in tudi, da se lahko zaračunavajo dodatna nadomestila, če število opravljenih transakcij za te storitve v določenem obdobju preseže predpisano najvišje število.

184. člen

(okvirna pogodba, povezana z osnovnim plačilnim računom, in njena odpoved)

(1) Za okvirne pogodbe, ki zagotavljajo dostop do osnovnega plačilnega računa, veljajo določbe iz 2. oddelka 2. podpoglavja 5. poglavja tega zakona, razen če ta člen določa drugače.

(2) Banka lahko enostransko prekine okvirno pogodbo za dostop do osnovnega plačilnega računa le, kadar je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

1. potrošnik je osnovni plačilni račun namerno uporabljal za nezakonite namene;
2. na osnovnem plačilnem računu več kot 24 zaporednih mesecev ni bilo nobene transakcije;
3. potrošnik je predložil netočne informacije, da bi pridobil pravico do osnovnega plačilnega računa, kadar na podlagi točnih informacij takšne pravice ne bi pridobil;
4. potrošnik ne prebiva več zakonito v Evropski uniji;
5. potrošnik naknadno odpre plačilni račun pri drugi banki, ki mu omogoča uporabo storitev iz prvega odstavka 182. člena tega zakona;
6. potrošnik krši ali je v zadnjih treh letih kršil pogodbeno obveznost do banke;
7. pod pogoji, ki jih glede odstopa od pogodbe določa drug zakon.

(3) Če banka okvirno pogodbo za dostop do osnovnega plačilnega računa odpove na podlagi 2., 4. ali 5. točke prejšnjega odstavka, vsaj dva meseca pred uveljavitvijo odpovedi potrošnika pisno in brezplačno obvestiti o razlogih za odpoved, razen če bi bilo takšno razkritje prepovedano na podlagi drugih predpisov.

(4) Če banka okvirno pogodbo za dostop do osnovnega plačilnega računa odpove na podlagi 1., 3. ali 6. točke drugega odstavka tega člena začne odpoved pogodbe učinkovati nemudoma.

(5) Banka v primeru odpovedi okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa potrošnika obvesti o postopku pritožbe zoper odpoved okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa, pravici, da o odpovedi okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa seznani Banko Slovenije, in o pravici do izvensodnega reševanja sporov v skladu z 286. členom tega zakona. V obvestilu mora banka navesti tudi ustrezne kontaktne podatke.

185. člen

(splošne informacije o osnovnih plačilnih računih)

(1) Banka objavi informacije o razpoložljivosti in splošnih cenovnih pogojih osnovnih plačilnih računov, postopkih za uveljavitev pravice do dostopa do osnovnega plačilnega računa in načinih za dostop do postopkov izvensodnega reševanja sporov na svojih javnih spletnih straneh in v vseh prostorih, v katerih posluje s potrošniki.

(2) Banka da potrošniku brezplačno na voljo lahko dostopne informacije o posebnih značilnostih in pogojih uporabe osnovnega plačilnega računa, ki ga ponuja, z njim povezanih nadomestilih ter brezplačno pomoč v zvezi s tem. Iz informacij mora biti jasno razvidno, da za dostop do osnovnega plačilnega računa nakup dodatnih storitev ni obvezen.

9. POGLAVJE

UNOVČEVANJE DOMICILIRANIH MENIC

186. člen

(dogovor o unovčevanju domiciliranih menic)

(1) Za papirno menico, ki jo je v skladu z zakonom, ki ureja menico, izdal ali akceptiral uporabnik, ki je pravna oseba, zasebnik ali samostojni podjetnik, v zvezi z opravljanjem dejavnosti, in ki je plačljiva v breme denarnih sredstev, ki se vodijo na uporabnikovem plačilnem računu pri ponudniku plačilnih storitev (v nadaljnjem besedilu: domicilirana menica), se šteje, da vključuje tudi:

1. nepreklicno pooblastilo uporabnika imetniku menice, ki je upravičen zahtevati plačilo na podlagi domicilirane menice v skladu z zakonom, ki ureja menico, da odredi izvršitev plačilne transakcije v breme plačnikovih sredstev pri plačnikovem ponudniku plačilnih storitev v skladu z domicilirano menico, in
2. nepreklicno soglasje uporabnika svojemu ponudniku plačilnih storitev, da v breme uporabnikovih denarnih sredstev izvrši plačilno transakcijo, ki jo odredi imetnik menice v skladu s prejšnjo točko.

(2) Določbe tega poglavja ne posegajo v pravice uporabnika, imetnika menice ali drugih oseb, ki so jih pridobili na podlagi zakona, ki ureja menico.

187. člen **(izvršitev plačilne transakcije na podlagi domicilirane menice)**

(1) Imetnik domicilirane menice odredi izvršitev plačilne transakcije na podlagi domicilirane menice tako, da uporabnikovemu ponudniku plačilnih storitev predloži domicilirano menico in podatke za izvršitev plačilne transakcije v breme uporabnikovega plačilnega računa pri tem ponudniku plačilnih storitev in s prenosom denarnih sredstev imetniku menice (v nadaljnjem besedilu: plačilni nalog za unovčitev domicilirane menice).

(2) Ponudnik plačilnih storitev lahko zavrne izvršitev plačilne transakcije na podlagi plačilnega naloga za unovčitev domicilirane menice, če:

1. je imetnik domicilirane menice odredil plačilni nalog za unovčitev domicilirane menice, ki je očitno v nasprotju z domicilirano menico (npr. glede zneska, glede domicila, glede zapadlosti menice),
2. je plačilni nalog za unovčitev domicilirane menice odredila oseba, ki ni menični upnik, ali druga oseba, ki jo je menični upnik pooblastil za odreditev plačilne transakcije zaradi plačila domicilirane menice.

10. POGLAVJE **OPRAVLJANJE IZVRŠBE NA DENARNA SREDSTVA DOLŽNIKA PRI PONUDNIKU** **PLAČILNIH STORITEV**

188. člen **(plačilne transakcije in omejitve razpolaganja na podlagi sklepa o izvršbi)**

(1) Ne glede na druge določbe tega zakona o izvrševanju plačilnih transakcij ponudnik plačilnih storitev izvrši plačilno transakcijo oziroma onemogoči uporabniku razpolaganje z denarnimi sredstvi na podlagi sklepa sodišča ali drugega organa, pristojnega za izvršbo in zavarovanje, v skladu s predpisi, ki urejajo opravljanje izvršbe in zavarovanja na denarna sredstva dolžnika pri ponudniku plačilnih storitev, če ni v tem poglavju določeno drugače.

(2) Določbe zakona, ki ureja izvršbo in zavarovanje na dolžnikovih denarnih sredstvih pri organizaciji za plačilni promet, se ne uporabljajo v zvezi s plačilnimi računi, ki se uporabljajo izključno za namen izvrševanja plačilnih transakcij v skladu s tem zakonom.

(3) Izvršbe in zavarovanja na denarna sredstva neposrednih in posrednih uporabnikov državnega proračuna ter občinskih proračunov, Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije se lahko v skladu z 10. poglavjem tega zakona izvršujejo le preko podračunov enotnega zakladniškega računa države ali občine, ki so odprti pri Upravi Republike Slovenije za javna plačila.

189. člen **(izdaja predpisov)**

Minister, pristojen za finance oziroma ministrica, pristojna za finance (v nadaljnjem besedilu: minister, pristojen za finance), predpiše način ravnanja ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z izvrševanjem sklepov o izvršbi ali zavarovanju, ki jih v skladu s svojimi pristojnostmi izdajo davčni organi.

190. člen **(stroški izvrševanja sklepa o izvršbi in zavarovanju)**

Če ponudnik plačilnih storitev dolžniku zaračunava posebno nadomestilo za izvajanje dejanj na podlagi sklepa o izvršbi ali zavarovanju na denarnih sredstvih dolžnika pri tem ponudniku plačilnih storitev, morajo biti ta nadomestila primerna in v skladu z dejanskimi stroški, ki nastanejo ponudniku plačilnih storitev v zvezi z izvrševanjem sklepa o izvršbi ali zavarovanju.

11. POGLAVJE **REGISTER TRANSAKCIJSKIH RAČUNOV**

191. člen **(register transakcijskih računov)**

(1) Register transakcijskih računov je enotna informatizirana baza podatkov o transakcijskih računih in o imetnikih transakcijskih računov.

(2) Register transakcijskih računov vzpostavi in upravlja Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: Agencija).

(3) Za namene tega poglavja pomeni osnovni plačilni račun enako kakor transakcijski račun.

192. člen **(zagotavljanje podatkov za register transakcijskih računov)**

(1) Banke, ki vodijo transakcijske račune, Banka Slovenije glede računov bank in hranilnic, ki jih vodi v skladu z zakonom, ter Uprava Republike Slovenije za javna plačila glede podračunov, ki jih vodi v skladu z zakonom, morajo Agenciji tekoče zagotavljati podatke za vzpostavitev in vodenje registra transakcijskih računov.

(2) V registru transakcijskih računov se obdelujejo naslednji podatki:

1. podatki o imetniku transakcijskega računa:
 - ime, priimek in naslov prebivališča imetnika, ki je fizična oseba, ali firma, sedež in naslov imetnika transakcijskega računa, ki je pravna oseba, ali firma, sedež in naslov ter ime in priimek imetnika transakcijskega računa, ki je podjetnik ali zasebnik, ali naziv in naslov drugega imetnika transakcijskega računa;
 - davčna številka imetnika, če je imetnik vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja davčni register,
 - identifikacijska oznaka imetnika in država sedeža ali prebivališča imetnika, če imetnik ni vpisan v davčni register v skladu z zakonom, ki ureja davčni register,
 - matična številka imetnika, ki je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik, če je imetnik vpisan v Poslovni register Slovenije;
 - šifra proračunskih uporabnikov, če je pri poslovnem subjektu vpisana v Poslovnem registru Slovenije.
2. podatki o transakcijskem računu:
 - številka računa,
 - naziv in matična številka ponudnika, ki vodi transakcijski račun,
 - oznaka vrste računa, ki je določena s predpisom iz osmega odstavka tega člena,
 - podatek, da sredstva na transakcijskem računu ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi ali zavarovanju,

- datum odprtja računa,
- datum zaprtja računa.

(3) Podatki iz prejšnjega odstavka se ob zaprtju transakcijskega računa izbrišejo iz registra transakcijskih računov in prenesejo v arhiv registra transakcijskih računov pri Agenciji.

(4) Točnost in ažurnost podatkov iz 1. točke prejšnjega odstavka se zagotavljata s povezavo registra transakcijskih računov s Poslovnim registrom Slovenije, s centralnim registrom prebivalstva ali z davčnim registrom, preko katere se podatki avtomatično prevzemajo v register transakcijskih računov. Prevzemanje in povezovanje podatkov poteka z uporabo davčne številke.

(5) Za namen zagotovitve točnosti in ažurnosti podatkov v registru transakcijskih računov Agencija kot upravljavec registra prevzema:

- podatke o firmi, sedežu in naslovu imetnika transakcijskega računa, ki je pravna oseba, podatke o firmi, sedežu in naslovu ter imenu in priimku imetnika transakcijskega računa, ki je podjetnik ali zasebnik in podatke o nazivu in naslovu drugega imetnika transakcijskega računa iz Poslovnega registra Slovenije,
- podatke o imenu, priimku in naslovu prebivališča imetnika transakcijskega računa, ki je fizična oseba iz centralnega registra prebivalstva,
- podatke o imenu, priimku in naslovu prebivališča imetnika transakcijskega računa, ki je fizična oseba in ni vpisan v centralni register prebivalstva iz davčnega registra,
- podatke o firmi, sedežu in naslovu imetnika transakcijskega računa, ki je pravna oseba, ter podatke o firmi, sedežu in naslovu ter imenu in priimku imetnika transakcijskega računa, ki je podjetnik ali zasebnik, iz davčnega registra, če imetnik ni vpisan v Poslovni register Slovenije.

(6) Register transakcijskih računov mora biti vzpostavljen tako, da je mogoča enolična identifikacija imetnikov transakcijskih računov. V primeru skupnega transakcijskega računa, se v registru transakcijskih računov vodijo podatki iz drugega odstavka tega člena o vseh imetnikih skupnega transakcijskega računa.

(7) Podatke iz drugega odstavka tega člena je dovoljeno hraniti v arhivu registra transakcijskih računov še pet let po zaprtju računa, razen podatka, da sredstva na transakcijskem računu ne zadoščajo za izvršitev sklepa o izvršbi ali zavarovanju, ki se hrani eno leto.

(8) Agencija v soglasju z Banko Slovenije predpiše podrobnejša pravila o vzpostavitvi in vodenju registra transakcijskih računov.

193. člen (namen registra)

(1) Podatki o transakcijskih računih in njihovih imetnikih se obdelujejo v registru transakcijskih računov z namenom, da se zagotovi centraliziran dostop do podatkov o transakcijskih računih posameznega imetnika.

(2) Podatki o transakcijskih računih fizičnih oseb so osebni podatki, ki se obdelujejo v registru transakcijskih računov z namenom, da se osebam iz tretjega odstavka 194. člena tega zakona preko centraliziranega dostopa do teh podatkov omogoči tekoče opravljanje dejanj v postopkih izvršbe ali zavarovanja ter v drugih postopkih zaradi prisilne izvršitve terjatev zoper imetnike transakcijskih računov, ki so fizične osebe. Podatki o transakcijskih računih fizičnih oseb se v registru transakcijskih računov obdelujejo tudi z namenom, da se ti podatki zagotovijo osebam, za katere poseben zakon določa pravno podlago in namen obdelave osebnih podatkov.

194. člen (dostop do podatkov iz registra transakcijskih računov)

(1) Podatki v registru transakcijskih računov so javni in brezplačno dostopni na spletni strani Agencije. Določba prejšnjega stavka ne velja za osebne podatke fizičnih oseb, razen za podatke o transakcijskih računih podjetnikov in zasebnikov, ki se uporabljajo za opravljanje dejavnosti.

(2) Agencija mora varovati podatke o fizičnih osebah in njihovih transakcijskih računih kot zaupne v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, razen če so podatki o transakcijskih računih podjetnikov in zasebnikov postali javni v skladu s prejšnjim odstavkom .

(3) Osebne podatke o transakcijskih računih fizičnih oseb lahko pridobijo:

1. osebe, ki so na podlagi pravnomočnega izvršilnega naslova upravičene predlagati postopek izvršbe ali zavarovanja zoper imetnika transakcijskega računa v skladu z zakonom, ki ureja izvršbo in zavarovanje, ali z drugim zakonom, ki določa postopek prisilne izvršitve terjatev,
2. sodišča in drugi organi, ki opravljajo dejanja v postopku izvršbe ali drugih postopkih, ki jih vodijo v okviru svojih pristojnosti,
3. ponudniki plačilnih storitev iz 1., 6. in 7. točke prvega odstavka 20. člena tega zakona za namen izvrševanja sklepov o izvršbi brezplačno.

(4) Osebne podatke o transakcijskih računih fizičnih oseb, ki se obdelujejo v registru transakcijskih računov, lahko pridobi tudi imetnik transakcijskega računa glede podatkov, ki se nanašajo nanj, ter druge osebe, za katere drug zakon določa pravno podlago in namen obdelave osebnih podatkov.

(5) Za namen preverjanja obstoja transakcijskega računa pri opravljanju plačilnih storitev ter tekočega in učinkovitega opravljanja plačilnih storitev, Agencija ponudnikom plačilnih storitev omogoči brezplačen dostop do podatkov o številkah transakcijskih računov fizičnih oseb, ki se obdelujejo v registru transakcijskih računov. Ponudniki plačilnih storitev za uporabnika lahko preverjajo istovetnost podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb, ki so odprti pri drugih ponudnikih plačilnih storitev, če so poleg številke transakcijskega računa o imetniku računa zagotovljeni tudi naslednji podatki:

- davčna številka ter ime in priimek ali
- ime in priimek ter naslov prebivališča fizične osebe. Če sta v registru dve ali več oseb z enakim imenom, priimkom in naslovom prebivališča, mora ponudnik plačilnih storitev poizvedbo dopolniti z davčno številko posameznika.

Plačilni nalog se šteje za prejetega s strani ponudnika plačilnih storitev tudi, če se ob vpogledu v register transakcijskih računov ugotovi neskladnost podatkov o prejemniku plačila.

(6) Za namen preverjanja obstoja transakcijskega računa pri obravnavi prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa v skladu s sedmim odstavkom 181. člena tega zakona oziroma za prekinitve v skladu z drugim odstavkom 184. člena tega zakona, Agencija bankam omogoči brezplačen dostop do podatkov o številkah transakcijskih računov fizičnih oseb, ki se obdelujejo v registru transakcijskih računov. Banke za potrošnika lahko preverjajo obstoj transakcijskega računa fizičnih oseb, če so zagotovljeni naslednji podatki:

- davčna številka ter ime in priimek ali
- ime in priimek ter naslov prebivališča fizične osebe. Če sta v registru dve ali več oseb z enakim imenom, priimkom in naslovom prebivališča, mora ponudnik plačilnih storitev poizvedbo dopolniti z davčno številko posameznika.

(7) Za dostop do podatkov iz arhiva registra transakcijskih računov se smiselno uporabljajo določbe prvega do četrtega odstavka tega člena, razen prve točke tretjega odstavka, ter določbe 195. in 196. člena tega zakona.

195. člen
(zahteva za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov)

(1) Agencija posreduje osebne podatke o transakcijskem računu fizične osebe prosilcu iz tretjega oziroma četrtega odstavka 194. člena tega zakona na podlagi zahteve za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov.

(2) Zahteva za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov o računu fizične osebe, mora vsebovati:

1. ime in priimek ali firmo in naslov prosilca in njegov podpis,
2. ime, priimek in davčno številko fizične osebe, ki je imetnik transakcijskega računa,
3. navedbo pravne podlage in namena obdelave osebnih podatkov.

(3) Sodišče pridobi podatke o transakcijskem računu fizične osebe z neposrednim elektronskim dostopom do podatkov iz registra transakcijskih računov na podlagi poizvedbe, ki lahko vsebuje le ime, priimek in naslov prebivališča fizične osebe, ki je imetnik transakcijskega računa. Če sta v registru dve ali več oseb z enakim imenom, priimkom in naslovom, mora sodišče poizvedbo dopolniti z davčno številko posameznika.

(4) Zahteva za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov se vloži v pisni ali elektronski obliki. Agencija določi pogoje in način vložitve zahtev v elektronski obliki.

(5) Agencija zagotovi sodiščem, davčnemu organu in drugim organom, ki so pristojni za izvršbo, neposredni elektronski dostop do podatkov iz registra transakcijskih računov. O neposrednem elektronskem dostopu do podatkov iz registra transakcijskih računov se lahko Agencija dogovori tudi z drugimi državnimi organi, nosilci javnih pooblastil ali drugimi osebami, ki so na podlagi posebnega zakona upravičeni pridobiti podatke iz registra.

(6) Agencija se lahko s posameznimi prosilci, ki so na podlagi prejšnjega člena upravičeni pridobiti podatke iz registra transakcijskih računov, dogovori o elektronskem pošiljanju zahtevanih podatkov oziroma jim omogoči neposreden dostop do podatkov.

(7) Za posredovanje podatkov iz registra transakcijskih računov Agencija prosilcu zaračuna stroške v skladu s tarifo, razen če poseben zakon določa, da je posamezni prosilec upravičen do brezplačne pridobitve podatkov. Tarifo določi Agencija v soglasju z ministrom, pristojnim za finance.

196. člen

(odločanje o zahtevi za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov)

(1) Za postopke odločanja o zahtevah za pridobitev podatkov iz registra transakcijskih računov se uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek, če v tem zakonu ni drugače določeno.

(2) Če Agencija zahtevi ugotovi, posreduje prosilcu potrdilo o podatkih iz registra transakcijskih računov v skladu s predpisom iz 192. člena tega zakona.

(3) Če Agencija zahtevi ne ugotovi, o tem izda pisno odločbo. Za posredovanje potrdila o podatkih v registru transakcijskih računov se uporabljajo pravila o vročanju.

12. POGLAVJE PLAČILNI SISTEMI

1. PODPOGLAVJE PODROČJE UREJANJA IN OPREDELITEV POJMOV

197. člen (področje urejanja)

- (1) To poglavje ureja plačilne sisteme in pogoje za njihovo upravljanje.
- (2) Pojem plačilni sistem je v tem zakonu uporabljen le za plačilne sisteme, za katere se uporablja slovensko pravo.
- (3) Za namene tega poglavja delovni dan pomeni časovno obdobje, ki zajema kliring in/ali poravnavo ter druge aktivnosti, ki se izvedejo v poslovnem ciklu plačilnega sistema, kot je opredeljen v pravilih plačilnega sistema. Delovni dan, kot je opredeljen v pravilih plačilnega sistema, ni nujno vezan na koledarske dneve.
- (4) Za sistemsko pomembne plačilne sisteme se ta zakon in na njegovi podlagi izdani podzakonski akti ne uporabljajo.
- (5) Sistemsko pomemben plačilni sistem je plačilni sistem, za katerega Svet Evropske centralne banke v skladu z drugim odstavkom 1. člena Uredbe Evropske centralne banke (EU) št. 795/2014 z dne 3. julija 2014 o pregledniških zahtevah za sistemsko pomembne sisteme (UL L št. 217 z dne 23. 7. 2014, str. 16;v nadaljnjem besedilu: Uredba 795/2014/EU) sprejme odločitev, da zanj velja navedena Uredba.

198. člen (plačilni sistem)

- (1) Plačilni sistem je dogovor med tremi ali več udeleženci plačilnega sistema iz 204. člena brez upoštevanja upravljavca plačilnega sistema, če ta v okviru plačilnega sistema izključno upravlja ta plačilni sistem, in morebitnih posrednih udeležencev o standardiziranih postopkih in skupnih pravilih za kliring in/ali poravnavo nalogov za prenos med udeleženci plačilnega sistema.
- (2) Kliring je postopek prenosa, preverjanja, razvrščanja in/ali potrjevanja nalogov za prenos ter morebitnega izračuna denarne obveznosti in/ali terjatve posameznega udeleženca v plačilnem sistemu iz naslova njegove udeležbe v tem plačilnem sistemu, pri čemer denarne obveznosti in/ali terjatve udeležencev ne prenehajo.
- (3) Poravnava v plačilnem sistemu je dejanje delnega ali popolnega prenehanja denarnih obveznosti in terjatev med udeleženci plačilnega sistema s prenosom denarnih sredstev ali medsebojnim poračunavanjem na podlagi nalogov za prenos.
- (4) Medsebojno poračunavanje iz prejšnjega odstavka je postopek delnega ali popolnega prenehanja denarnih obveznosti in terjatev udeležencev plačilnega sistema na podlagi nalogov za prenos z:
1. izračunom skupne neto denarne obveznosti ali skupne neto denarne terjatve posameznega udeleženca plačilnega sistema do drugih udeležencev plačilnega sistema kot celote ali
 2. pobotom vzajemnih denarnih obveznosti in terjatev med dvema posameznima udeležencema plačilnega sistema.
- (5) Skupna neto denarna obveznost ali skupna neto denarna terjatev posameznega udeleženca plačilnega sistema iz prejšnjega odstavka je razlika med seštevkom vseh denarnih obveznosti in seštevkom vseh denarnih terjatev posameznega udeleženca plačilnega sistema, na podlagi nalogov za prenos, ki jih ta udeleženec posreduje ali prejme v plačilnem sistemu v določenem obdobju.

199. člen (povezani plačilni sistemi)

- (1) Povezani plačilni sistemi so plačilni sistemi, ki na podlagi dogovora med upravljavci plačilnih sistemov omogočajo udeležencem povezanih plačilnih sistemov, da se nalogi za prenos, ki so posredovani v zadevni plačilni sistem, izvršijo v drugem povezanem plačilnem sistemu.

(2) Dogovori med povezanimi plačilnimi sistemi ne predstavljajo samostojnega plačilnega sistema.

(3) Za namene 207., 208. in 209. člena tega zakona se upravljavec povezanih plačilnih sistemov, ki ni udeleženec nobenega povezanega plačilnega sistema, šteje za udeleženca vseh povezanih plačilnih sistemov.

200. člen **(pomemben plačilni sistem)**

Pomemben plačilni sistem je plačilni sistem, ki zaradi obsega ali vrste plačilnih transakcij, ki se poravnajo v plačilnem sistemu, ali drugih okoliščin pomembno vpliva na tekoče izvajanje plačilnih transakcij v državi ali zaupanje uporabnikov v varnost in učinkovitost izvajanja teh transakcij.

201. člen **(določitev statusa pomembnega plačilnega sistema)**

(1) Plačilni sistem pridobi status pomembnega plačilnega sistema na podlagi odločbe Banke Slovenije, s katero Banka Slovenije ugotovi, da so podane okoliščine iz 200. člena tega zakona, in določi, da se plačilni sistem šteje kot pomemben plačilni sistem (v nadaljnjem besedilu: odločba o določitvi statusa pomembnega plačilnega sistema).

(2) V primeru, da Banka Slovenije v postopku odločanja o izdaji dovoljenja za upravljanje plačilnega sistema ugotovi, da plačilni sistem izpolnjuje kriterije za pomemben plačilni sistem v skladu z 200. členom tega zakona in predpisom, izdanim na podlagi 239. člena tega zakona, od vložnika, če je to potrebno, zahteva, da v roku, ki ga določi Banka Slovenije, ki ne sme biti krajši od treh mesecev in ne daljši od šestih mesecev, uskladi pravila plačilnega sistema s tretjim odstavkom 204. člena tega zakona in z zahtevami iz drugega odstavka 215. člena, 218. člena, drugega odstavka 219. člena, 220. in 223. člena tega zakona. Banka Slovenije hkrati z odločbo o izdaji dovoljenja za upravljanje plačilnega sistema izda tudi odločbo o določitvi statusa pomembnega plačilnega sistema. Plačilni sistem v tem primeru pridobi status pomembnega plačilnega sistema z dnem izdaje dovoljenja Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema. Če vložnik ne uskladi pravil plačilnega sistema s tretjim odstavkom 204. člena tega zakona ali z zahtevami iz drugega odstavka 215. člena, 218. člena, drugega odstavka 219. člena, 220. in 223. člena tega zakona v roku, ki ga določi Banka Slovenije, Banka Slovenija zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za upravljanje plačilnega sistema.

(3) V primeru, ko Banka Slovenije izda odločbo o določitvi statusa pomembnega plačilnega sistema upravljavcu, ki že ima dovoljenje za upravljanje tega plačilnega sistema in katerega udeleženci ne izpolnjujejo pogojev iz tretjega odstavka 204. člena in/ali drugega odstavka 215. člena, 218. člena, drugega odstavka 219. člena, 220. in 223. tega zakona, mora upravljavec v roku, ki ga določi Banka Slovenije, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od šestih mesecev po vročitvi odločbe o določitvi statusa pomembnega plačilnega sistema, pri Banki Slovenije vložiti zahtevo za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za spremembo pravil plačilnega sistema. Plačilni sistem v tem primeru pridobi status pomembnega plačilnega sistema z dnem izdaje dovoljenja Banke Slovenije za spremembo pravil plačilnega sistema v skladu s tretjim odstavkom 204. člena in/ali z zahtevami iz drugega odstavka 215. člena, 218. člena, drugega odstavka 219. člena, 220. in 223. člena tega zakona tega zakona. Če upravljavec plačilnega sistema ne uskladi pravil plačilnega sistema v roku, ki ga določi Banka Slovenije, dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema preneha.

(4) Če Banka Slovenije po izdaji odločbe o določitvi statusa pomembnega plačilnega sistema ugotovi, da so razlogi iz 200. člena tega zakona prenehali, upravljavcu plačilnega sistema izda odločbo, s katero ugotovi prenehanje statusa pomembnega plačilnega sistema. Upravljavec plačilnega sistema mora v treh mesecih od vročitve odločbe o prenehanju statusa pomembnega plačilnega sistema pri Banki Slovenije vložiti zahtevo za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za

spremembo pravil plačilnega sistema za uskladitev z določbami tretjega odstavka 204. člena in 206. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije o pomembnih plačilnih sistemih in o upravljavcih pomembnih plačilnih sistemov obvesti Evropski organ za vrednostne papirje in trge.

202. člen **(plačilni sistemi Banke Slovenije)**

(1) Ne glede na druge določbe tega poglavja lahko Banka Slovenije upravlja plačilni sistem tako, da sprejme pravila delovanja plačilnega sistema.

(2) Banka Slovenije v pravilih plačilnega sistema iz prejšnjega odstavka določi:

1. pogoje udeležbe v plačilnem sistemu,
2. način poravnave obveznosti med udeleženci plačilnega sistema,
3. ali se plačilni sistem šteje kot pomemben plačilni sistem v smislu tega zakona.

203. člen **(nalog za prenos in poravnalni računi)**

(1) Nalog za prenos je navodilo, ki ima v skladu s pravili plačilnega sistema za posledico nastanek ali prenehanje denarne obveznosti med udeleženci plačilnega sistema, vključno z navodilom, s katerim se odredi prenos denarnih sredstev med udeleženci plačilnega sistema.

(2) Poravnalni računi so računi, ki se uporabljajo za poravnavo terjatev in obveznosti med udeleženci plačilnega sistema s prenosom denarnih sredstev na podlagi nalogov za prenos.

2. PODPOGLAVJE **UDELEŽBA V PLAČILNEM SISTEMU**

1. ODDELEK **SPLOŠNE DOLOČBE**

204. člen **(udeležba v plačilnem sistemu)**

(1) Udeleženci plačilnega sistema so lahko:

1. banke s sedežem v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici,
2. institucije iz 2. do 23. točke petega odstavka 2. člena Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/78/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 30. 6. 2006, str. 338), za katere se omenjena direktiva ne uporablja,
3. družbe za izdajo elektronskega denarja s sedežem v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici ter družbe za izdajo elektronskega denarja s sedežem v tretji državi, ki smejo v tretji državi opravljati storitve izdajanja elektronskega denarja in za njihovo poslovanje veljajo pravila, ki so vsaj tako stroga kakor tista, določena v tem zakonu,
4. investicijska podjetja, kakor so opredeljena v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici,
5. banke in investicijska podjetja s sedežem v tretji državi, ki smejo v tretji državi opravljati bančne storitve oziroma investicijske storitve in investicijske posle ter za njihovo poslovanje veljajo pravila, ki so vsaj tako stroga kakor tista, določena v zakonu, ki ureja bančništvo, ali v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov,

6. Uprava Republike Slovenije za javna plačila ter drugi državni organi in organi samoupravnih lokalnih skupnosti v Republiki Sloveniji v skladu s predpisi, ki urejajo izvajanje njihovih nalog in pristojnosti,
7. upravljavci drugih plačilnih sistemov ali upravljavci poravnalnih sistemov za poravnavo poslov s finančnimi instrumenti v smislu zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov, ter
8. ponudniki plačilnih storitev po tem zakonu, ki ne sodijo v katero od zgornjih kategorij.

(2) Udeleženec plačilnega sistema je poleg oseb iz prejšnjega odstavka tudi upravljavec tega plačilnega sistema.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena ponudniki plačilnih storitev iz 3. in 8. točke prvega odstavka tega člena ne morejo biti udeleženci ali posredni udeleženci pomembnega plačilnega sistema, razen v vlogi upravljavca plačilnega sistema po prejšnjem odstavku. Subjekti iz 1., 2. in 4. do 7. točke prvega odstavka tega člena se štejejo kot udeleženci pomembnega plačilnega sistema po tem zakonu, če so odgovorni za izpolnjevanje finančnih obveznosti, ki izhajajo iz nalogov za prenos v tem sistemu.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena udeleženci plačilnega sistema ne morejo postati institucije iz prvega odstavka 2. člena Direktive 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 349), za katere se omenjena direktiva ne uporablja.

205. člen **(posredna udeležba v plačilnem sistemu)**

(1) Posredna udeležba v plačilnem sistemu je dogovor med posameznim udeležencem plačilnega sistema iz prvega odstavka 204. člena tega zakona in posrednim udeležencem, ki posrednemu udeležencu omogoča posredovanje in prejemanje nalogov za prenos v plačilnem sistemu v skladu s pravili plačilnega sistema tako, da je posredni udeleženec znan upravljavcu tega plačilnega sistema.

(2) Za namene 207. in 208. člena tega zakona se posredni udeleženec, ki je oseba iz 1. do 7. točke prvega odstavka 204. člena tega zakona, šteje kot udeleženec plačilnega sistema. To ne omejuje odgovornosti neposrednega udeleženca, preko katerega posredni udeleženec posreduje in prejema naloge za prenos v plačilnem sistemu.

206. člen **(pogoji za udeležbo v plačilnem sistemu)**

(1) Pravila plačilnega sistema morajo določati objektivne, nediskriminatorne in sorazmerne pogoje za udeležbo ponudnikov plačilnih storitev, ki so pravne osebe, v plačilnem sistemu. Pravila plačilnega sistema lahko omejujejo udeležbo ponudnikov plačilnih storitev, ki so pravne osebe, v plačilnem sistemu le v tolikšni meri, kolikor je potrebno za varovanje pred finančnimi, operativnimi, poslovnimi in drugimi tveganji ter za varovanje finančne in operativne stabilnosti plačilnega sistema.

(2) Kot nedopustne omejitve v smislu prejšnjega odstavka se štejejo zlasti:

1. kakršna koli omejevalna pravila v zvezi z udeležbo v drugih plačilnih sistemih;
2. kakršna koli pravila, ki razlikujejo ponudnike plačilnih storitev glede pravic, obveznosti ali upravičenj pri udeležbi v plačilnem sistemu; ali
3. kakršne koli omejitve glede na institucionalni status.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se ne uporabljata za:

1. pomembne plačilne sisteme;
2. plačilne sisteme, kjer vsi udeleženci spadajo v skupino v smislu 36. točke 5. člena tega zakona.

(4) Za namene 1. točke prejšnjega odstavka mora udeleženec pomembnega plačilnega sistema v primeru, ko omogoča ponudniku plačilnih storitev, ki ima dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev, ali registriranemu ponudniku plačilnih storitev, ki ni udeleženec plačilnega sistema, pošiljanje nalogov za prenos skozi plačilni sistem, to možnost v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena na zahtevo na objektivni, sorazmeren in nediskriminatoren način ponuditi tudi drugim ponudnikom plačilnih storitev, ki imajo dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev, ali registriranim ponudnikom plačilnih storitev.

(5) Če ponudnik plačilnih storitev, ki ima dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev, ali registriran ponudnik plačilnih storitev, pri udeležencu pomembnega plačilnega sistema, ki omogoča drugemu ponudniku plačilnih storitev, ki ima dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev, ali registriranemu ponudniku plačilnih storitev, ki ni udeleženec plačilnega sistema, pošiljanje nalogov za prenos skozi plačilni sistem, vloži zahtevo za pošiljanje nalogov za prenos in jo udeleženec pomembnega plačilnega sistema zavrne, mora ponudniku plačilnih storitev, ki je vložil takšno zahtevo, sporočiti vse razloge za kakršno koli zavrnitev.

2. ODDELEK

POSTOPKI ZARADI INSOLVENTNOSTI

207. člen

(postopki zaradi insolventnosti udeleženca plačilnega sistema)

(1) Začetek postopka zaradi insolventnosti ali drugega postopka ali ukrepa pristojnega organa Republike Slovenije, druge države članice ali tretje države zoper udeleženca plačilnega sistema, ki izključuje ali omejuje izvršitev nalogov tega udeleženca, ne vpliva na pravice in obveznosti udeležencev plačilnega sistema oziroma udeležencev povezanega plačilnega sistema v zvezi z udeležbo v plačilnem sistemu, ki so nastale pred začetkom tega postopka oziroma ukrepa.

(2) Za pravice in obveznosti udeležencev plačilnega sistema v zvezi z udeležbo v tem sistemu se v primeru postopka ali ukrepa iz prejšnjega odstavka uporablja pravo, ki velja za ta plačilni sistem.

(3) Začetek postopka ali ukrepa iz prvega odstavka tega člena je za namen tega zakona trenutek, ko pristojni organ odloči o začetku takšnega postopka ali ukrepa. Če predpisi, ki urejajo postopek ali ukrep iz prvega odstavka tega člena, določajo nastanek pravnih posledic postopka ali ukrepa glede na drugo uradno dejanje v postopku, se kot začetek postopka ali ukrepa šteje trenutek tega dejanja.

(4) Pristojni organ Republike Slovenije, ki je odločil o začetku postopka ali ukrepa iz prvega odstavka tega člena, mora o začetku takšnega postopka ali ukrepa nemudoma obvestiti Banko Slovenije. Organ, ki odloči o začetku postopka ali ukrepa, mora v odločitvi navesti dan, uro in minuto sprejema odločitve.

(5) Banka Slovenije na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka o začetku postopka ali ukrepa iz prvega odstavka tega člena proti udeležencu plačilnega sistema obvesti upravljavca tega plačilnega sistema, v primeru, da gre za postopek ali ukrep proti udeležencu pomembnega plačilnega sistema, pa tudi pristojne organe drugih držav članic, Evropski odbor za sistemska tveganja in Evropski organ za vrednostne papirje in trge.

208. člen

(učinki postopkov zaradi insolventnosti ter drugih postopkov ali ukrepov na veljavnost nalogov za prenos)

(1) Nalog za prenos, ki ga v plačilni sistem posreduje udeleženec tega sistema ali udeleženec povezanega sistema, in/ali medsebojno poračunavanje sta veljavna, če je nalog za prenos

vstopil v plačilni sistem pred začetkom postopka ali ukrepa iz prvega odstavka 207. člena tega zakona zoper tega udeleženca.

(2) Če pravila plačilnega sistema določajo poravnavo s postopkom medsebojnega poračunavanja iz četrtega odstavka 198. člena tega zakona, posamezne denarne obveznosti ali terjatve udeleženca iz naslova posredovanih in prejetih nalogov za prenos prenehajo z izračunom nove skupne neto denarne obveznosti oziroma terjatve vsakega posameznega udeleženca do drugih udeležencev kot celote. Skupna neto denarna obveznost ali terjatev nadomesti posamezne denarne terjatve ali obveznosti udeleženca iz naslova prejetih in posredovanih nalogov za prenos, ki so bili vključeni v medsebojno poračunavanje.

(2) Nalog za prenos medsebojno poračunavanje sta veljavna tudi v primeru, če je nalog za prenos vstopil v plačilni sistem po začetku postopka ali ukrepa iz prvega odstavka 207. člena tega zakona zoper udeleženca tega plačilnega sistema ali povezanega plačilnega sistema, če se nalog za prenos izvrši v plačilnem sistemu isti delovni dan, v okviru katerega je bil začet takšen postopek ali ukrep, in če upravljavec plačilnega sistema oziroma povezanega plačilnega sistema dokaže, da ob nastopu nepreklicnosti naloga za prenos ni vedel in ni mogel vedeti za začetek takšnega postopka ali ukrepa.

(3) Določbe drugih predpisov, ki v zvezi z začetkom postopka ali ukrepa iz prvega odstavka 207. člena tega zakona določajo pravico do odpovedi pogodbe ali do razveljavitve izvršenih transakcij oziroma neveljavnost ali prepoved pobota, se ne uporabljajo v primeru, ko so denarne obveznosti in denarne terjatve udeleženca plačilnega sistema prenehale na podlagi medsebojnega poračunavanja v skladu s pravili plačilnega sistema.

209. člen

(učinki postopkov zaradi insolventnosti in drugih postopkov ali ukrepov na veljavnost pravic iz naslova zavarovanja)

(1) Začetek postopka ali ukrepa iz prvega odstavka 207. člena tega zakona zoper posameznega udeleženca plačilnega sistema ali udeleženca povezanega plačilnega sistema ne vpliva na veljavnost in izvrševanje pravic iz zavarovanja na premoženju, ki ga je ta udeleženec zagotovil v zvezi s plačilnim sistemom ali povezanim plačilnim sistemom:

1. če je pravica iz zavarovanja na tem premoženju nastala pred začetkom postopka ali ukrepa in je udeleženec zagotovil premoženje kot zavarovanje pred začetkom tega postopka ali ukrepa, ali
2. če je pravica iz zavarovanja na tem premoženju nastala isti delovni dan, v okviru katerega je bil začet postopek ali ukrep, in je udeleženec, zoper katerega je bil začet tak postopek ali ukrep, isti delovni dan to premoženje tudi zagotovil, če upravljavec plačilnega sistema oziroma povezanega plačilnega sistema dokaže, da ob nastanku pravice iz zavarovanja na tem premoženju ali ob zagotovitvi tega premoženja ni vedel in ni mogel vedeti za začetek postopka ali ukrepa.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi v primeru, ko posamezna oseba zagotovi premoženje za zavarovanje svojih obveznosti do Banke Slovenije, nacionalne centralne banke države članice ali Evropske centralne banke.

(3) Pravica zavarovanja na premoženju za namen tega člena je bodisi zastavna pravica bodisi pravica na podlagi prenosa v zavarovanje, ki ga zagotovi udeleženec plačilnega sistema v zvezi z udeležbo v plačilnem sistemu ali druga oseba v zvezi s posli z Banko Slovenije, nacionalno centralno banko države članice ali Evropsko centralno banko.

3. PODPOGLAVJE UPRAVLJANJE PLAČILNEGA SISTEMA

1. ODDELEK OPREDELITEV POJMA

210. člen
(upravljavec plačilnega sistema)

(1) Upravljavec plačilnega sistema je oseba, ki je odgovorna za upravljanje plačilnega sistema, tako da zagotavlja delovanje plačilnega sistema v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi akti. Upravljavec plačilnega sistema je odgovoren za celovito upravljanje vseh tveganj v plačilnem sistemu.

(2) Storitve upravljanja plačilnega sistema lahko opravljajo:

1. Banka Slovenije,
2. banka, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnih sistemov na podlagi zakona, ki ureja bančništvo,
3. banka države članice in banka s sedežem v tretji državi, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnih sistemov v skladu s tem zakonom,
4. druga pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnih sistemov kot klirinška družba na podlagi tega zakona,
5. druga pravna oseba s sedežem v drugi državi članici ali v tretji državi, ki je pridobila dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba države članice ali klirinška družba tretje države na podlagi tega zakona.

(3) Nihče razen oseb iz prejšnjega odstavka, ne sme upravljati plačilnih sistemov.

(4) Subjekti, ki imajo dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnih sistemov, lahko pri Banki Slovenije odprejo posebne račune, ki jih upravljavci plačilnih sistemov odprejo za račun udeležencev tega plačilnega sistema kot dejanskih upravičencev in so namenjena izključno izvajanju poravnave in/ali zavarovanju terjatev in/ali izpolnitvi obveznosti iz naslova nalogov za prenos, v skladu s pravili zadevnega plačilnega sistema. Sredstva na tem računu se obravnavajo ločeno od drugih sredstev upravljavca plačilnih sistemov in niso del upravljavčeve stečajne mase in nanj ne morejo poseči upravljavčevi upniki v izvršilnem postopku.

2. ODDELEK
DOVOLJENJE ZA UPRAVLJANJE PLAČILNEGA SISTEMA

211. člen
(dovoljenje za upravljanje plačilnega sistema)

(1) Osebe iz 2. do 5. točke drugega odstavka 210. člena tega zakona morajo pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje vsakega posameznega plačilnega sistema.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za upravljanje plačilnega sistema mora vložnik priložiti pravila plačilnega sistema in druge dokaze o tem, da vložnik izpolnjuje pogoje za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema, določene s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(3) Oseba iz 2. do 5. točke drugega odstavka 210. člena tega zakona lahko začne upravljati plačilni sistem, ko pridobi dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje tega plačilnega sistema.

(4) Če Banka Slovenije ugotovi, da vložnik ne izpolnjuje pogojev iz drugega odstavka tega člena, zahtevo za izdajo dovoljenja za upravljanje plačilnega sistema zavrne.

3. ODDELEK
PRAVILA PLAČILNEGA SISTEMA IN DOVOLJENJE ZA NJIHOVO SPREMEMBO

212. člen
(pravila plačilnega sistema)

(1) Upravljavec plačilnega sistema s pravili plačilnega sistema določi standardizirane postopke in skupna pravila za kliring in/ali poravnavo nalogov za prenos v plačilnem sistemu.

(2) Pravila plačilnega sistema morajo določati zlasti:

1. pogoje za udeležbo v plačilnem sistemu, način in pogoje za vključitev udeleženca v plačilni sistem in za izstop ter izključitev udeleženca iz plačilnega sistema,
2. način posredovanja nalogov za prenos, način preverjanja pravilnosti nalogov za prenos in roke za obveščanje o zavrnitvi nalogov za prenos,
3. trenutek nepreklicnosti naloga za prenos,
4. trenutek vstopa naloga za prenos v plačilni sistem,
5. postopek za izračun denarne obveznosti na podlagi kliringa in/ali poravnave medsebojnih denarnih obveznosti udeležencev plačilnega sistema, ki izvirajo iz nalogov za prenos,
6. pravila o obvladovanju tveganj v plačilnem sistemu,
7. pravo, ki se uporablja za plačilni sistem.

(3) Pravila plačilnega sistema lahko določijo trenutek nepreklicnosti naloga za prenos najpozneje do trenutka vstopa naloga za prenos v plačilni sistem.

(4) Za plačilni sistem se lahko uporablja pravo tiste države članice, v kateri ima sedež vsaj eden od udeležencev plačilnega sistema.

(5) Pravila plačilnega sistema o trenutku nepreklicnosti nalogov za prenos in o trenutku vstopa nalogov za prenos v plačilni sistem ne vplivajo na pravila povezanih plačilnih sistemov glede vstopa in nepreklicnosti nalogov za prenos, razen če je izrecno drugače določeno s pravili vseh povezanih plačilnih sistemov.

(6) Pravila povezanega plačilnega sistema morajo biti v čim večji meri usklajena s pravili drugih povezanih plačilnih sistemov glede opredelitve trenutka vstopa in nepreklicnosti nalogov za prenos.

213. člen **(spremembe pravil plačilnega sistema)**

(1) Sprememba pravil plačilnega sistema v delu, ki se nanaša na vsebine iz drugega odstavka 212. člena tega zakona, začne veljati, ko upravljavec plačilnega sistema pridobi dovoljenje Banke Slovenije za spremembo pravil plačilnega sistema.

(2) Pristop ali izstop oziroma izključitev udeleženca v plačilnem sistemu se ne šteje kot sprememba pravil plačilnega sistema.

(3) Za zahtevo in odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za spremembo pravil plačilnega sistema po prvem odstavku tega člena se smiselno uporablja 211. člen tega zakona.

4. ODDELEK **ZAHTEVE ZA UPRAVLJAVCE PLAČILNIH SISTEMOV**

214. člen **(pravna zanesljivost)**

Upravljavec plačilnega sistema mora zagotoviti trdnost, jasnost, preglednost in izvršljivost pravne podlage plačilnega sistema v vseh segmentih pravnega reda in za vse pomembne vidike dejavnosti tega plačilnega sistema.

215. člen
(upravljanje)

(1) Upravljavec plačilnega sistema mora zagotavljati jasno in pregledno upravljanje plačilnega sistema, s katerim zagotavlja varnost in učinkovitost plačilnega sistema. Dokumentirana in učinkovita ureditev upravljanja plačilnega sistema, ki določa jasne in neposredne pristojnosti in odgovornosti, mora biti dostopna lastnikom, pristojnim organom in udeležencem ter v splošnejši obliki tudi javnosti.

(2) Upravljavec pomembnega plačilnega sistema mora zagotavljati, da zasnova, pravila in splošna strategija pomembnega plačilnega sistema ter pomembne odločitve upravljavca ustrezno odražajo legitimne interese zadevnih deležnikov pomembnega plačilnega sistema. Pomembne odločitve morajo biti jasno razkrite zadevnim deležnikom, v primeru širšega vpliva na trg pa tudi javnosti.

216. člen
(okvir za celovito upravljanje tveganj)

Upravljavec plačilnega sistema mora vzpostaviti in vzdrževati zanesljiv okvir za upravljanje tveganj, v skladu s katerim celovito upravlja vsa tveganja v plačilnem sistemu.

217. člen
(dokončnost poravnave)

(1) Upravljavec plačilnega sistema mora vzpostaviti pravila in postopke, s katerimi omogoči, da se dokončna poravnava izvrši najpozneje ob koncu nameravanega dneva poravnave.

(2) Nameravani dan poravnave iz prejšnjega odstavka je dan, ki ga pošiljatelj naloga za prenos vnese v plačilnem sistemu kot dan poravnave.

218. člen
(denarne poravnave)

Upravljavec pomembnega plačilnega sistema mora zagotoviti, da se dokončna poravnava izvrši v centralnobančnem denarju.

219. člen
(pravila in postopki v primeru neizpolnitve obveznosti udeleženca)

(1) Upravljavec plačilnega sistema mora zagotoviti učinkovita in jasno opredeljena pravila in postopke, ki obravnavajo ključne vidike v primeru neizpolnitve obveznosti udeleženca in urejajo obnovitev sredstev po neizpolnitvi obveznosti.

(2) Upravljavec pomembnega plačilnega sistema mora javno objaviti ključne vidike pravil in postopkov, navedenih v prejšnjem odstavku .

220. člen
(splošno poslovno tveganje)

(1) Splošno poslovno tveganje pomeni vsako potencialno poslabšanje finančnega položaja upravljavca pomembnega plačilnega sistema, pomembno z vidika nemotenega poslovanja, zaradi takšnega upada prihodkov ali rasti odhodkov, da odhodki presežejo prihodke in povzročijo izgubo, ki jo je treba pokriti v breme kapitala.

(2) Upravljavec pomembnega plačilnega sistema mora zagotavljati identifikacijo, spremljanje in upravljanje splošnih poslovnih tveganj ter vzdrževati likvidna neto sredstva za pokrivanje morebitnih poslovnih izgub, tako da lahko nadaljuje z dejavnostmi in storitvami, tudi če utrpi izgubo, kot je določeno v prvem odstavku tega člena.

(3) Upravljavec pomembnega plačilnega sistema mora vzpostaviti in vzdrževati uresničljiv načrt za sanacijo ali redno likvidacijo.

(4) Upravljavec pomembnega plačilnega sistema mora zagotavljati likvidna neto sredstva, financirana z lastniškim kapitalom, ki zadostujejo za izvedbo načrta iz prejšnjega odstavka, v vrednosti, ki je enaka najmanj šestmesečnim tekočim poslovnim odhodkom iz naslova upravljanja pomembnega plačilnega sistema.

221. člen (operativno tveganje)

(1) Operativno tveganje pomeni tveganje, da bodo pomanjkljivosti v informacijskih sistemih ali notranjih procesih, človeške napake, napake pri vodenju ali motnje zaradi zunanjih dogodkov ali storitev, zaupanih zunanjim izvajalcem, povzročile zmanjšanje, poslabšanje ali prekinitev storitev, ki jih zagotavlja plačilni sistem.

(2) Upravljavec plačilnega sistema mora zagotavljati zanesljiv okvir z ustreznimi sistemi, politikami, postopki in kontrolami za ugotavljanje, spremljanje in upravljanje operativnega tveganja.

222. člen (učinkovitost in uspešnost)

Upravljavec plačilnega sistema mora vzpostaviti proces, v katerem ugotovi in izpolni potrebe trgov, ki jim plačilni sistem služi.

223. člen (postopki in standardi za izmenjavo podatkov in informacij)

Upravljavec pomembnega plačilnega sistema mora uporabljati ustrezne mednarodne sprejete postopke in standarde za izmenjavo podatkov in informacij ali dopustiti njihovo uporabo.

224. člen (seznanitev s pravili, ključnimi postopki in relevantnimi informacijami)

(1) Upravljavec plačilnega sistema mora sprejeti pravila in postopke, ki so jasni in celoviti ter v celoti dostopni udeležencem. Upravljavec plačilnega sistema mora udeležencem razkriti tudi druge zadostne informacije za natančno razumevanje tveganj, ki so jim izpostavljeni z udeležbo v plačilnem sistemu.

(2) Ustrezna pravila, ključne postopke in nadomestila plačilnega sistema mora upravljavec javno objaviti.

4. PODPOGLAVJE OBVEŠČANJE IN POROČANJE

225. člen (obveščanje in poročanje)

- (1) Upravljavec plačilnega sistema mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o dejstvih in okoliščinah, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev iz drugega odstavka 211. člena tega zakona.
- (2) Upravljavec plačilnega sistema mora Banko Slovenije tekoče obveščati o vstopu udeležencev v plačilni sistem ali izstopu in/ali izključitvi udeležencev iz plačilnega sistema, vključno z vstopom ali izstopom in/ali izključitvi morebitnih posrednih udeležencev.
- (3) Oseba iz prvega in drugega odstavka 204. člena tega zakona, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, mora obvestiti Banko Slovenije o svoji udeležbi ali posredni udeležbi v plačilnih sistemih, za katere se uporablja pravo druge države članice ali pravo tretje države.
- (4) Oseba iz prvega odstavka 204. člena tega zakona, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, mora na zahtevo stranke ali druge osebe, ki izkaže upravičen interes, to osebo obvestiti o plačilnih sistemih, v katerih je udeležena, in o poglavitnih pravilih delovanja teh sistemov.
- (5) Upravljavec plačilnega sistema mora Banki Slovenije sporočati podatke o delovanju plačilnega sistema.

5. PODPOGLAVJE KLIRINŠKE DRUŽBE

226. člen (statusni ustroj)

- (1) Klirinška družba mora biti organizirana v eni od pravnoorganizacijskih oblik kapitalskih družb, ki jih določa zakon, ki ureja gospodarske družbe. Za klirinško družbo se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, če ni s tem zakonom določeno drugače.
- (2) Klirinška družba lahko začne upravljati plačilni sistem, ko pridobi dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba.

227. člen (ustanovni kapital)

- (1) Pravna oseba, ki zaprosi za dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba, mora imeti v času izdaje dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema ustanovni kapital najmanj v višini 125.000 eurov.
- (2) Za izračun ustanovnega kapitala klirinške družbe se smiselno uporabljata tretji in četrti odstavek 31. člena tega zakona.

228. člen (posloводство in osebe, odgovorne za vodenje poslov)

Za člane posloводства in osebe, ki so v klirinški družbi neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi z upravljanjem plačilnega sistema se smiselno uporabljajo določbe 32. člena tega zakona.

229. člen
(imetniki kvalificiranih deležev klirinške družbe)

(1) Imetniki kvalificiranih deležev klirinške družbe so osebe, ki so posredno ali neposredno imetniki poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic, ki jim zagotavljajo:

1. najmanj 10-odstotni delež glasovalnih pravic ali pravic v kapitalu klirinške družbe ali
 2. delež glasovalnih pravic ali pravic v kapitalu klirinške družbe, ki je manjši od 10 odstotkov, vendar omogoča izvajanje pomembnega vpliva na upravljanje klirinške družbe.
- (2) Zaradi zagotavljanja varnega in skrbnega upravljanja klirinške družbe so lahko imetniki kvalificiranih deležev klirinške družbe le osebe, ki se po oceni Banke Slovenije štejejo kot primerne.
- (3) Banka Slovenije presoja primernost imetnikov kvalificiranih deležev z vidika delovanja in vplivanja imetnika kvalificiranega deleža na varno in skrbno upravljanje klirinške družbe. Pri tem Banka Slovenije upošteva zlasti pravnoorganizacijsko obliko in dejavnosti, ki jih imetnik opravlja, njegov finančni položaj in druge značilnosti, pomembne za presojo njegovega vpliva na varno in skrbno upravljanje klirinške družbe.

230. člen
(zahteva za izdajo dovoljenja za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba)

K zahtevi za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba je treba priložiti:

1. akt o ustanovitvi;
2. navedbo in opis plačilnega sistema, ki ga klirinška družba namerava upravljati;
3. poslovni načrt opravljanja storitev upravljanja plačilnega sistema za prva tri poslovna leta, iz katerega izhaja, da vložnik izpolnjuje tehnične, organizacijske, kadrovske in druge pogoje za varno in zanesljivo upravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema (prvi odstavek 235. člena tega zakona);
4. dokazila, da vložnik razpolaga z ustanovnim kapitalom iz 227. člena tega zakona;
5. opis sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol iz drugega do četrtega odstavka 235. člena tega zakona;
6. opis morebitne udeležbe v drugih plačilnih sistemih;
7. navedbo oseb, ki so imetniki kvalificiranih deležev, velikost kvalificiranih deležev in dokazila o primernosti imetnikov kvalificiranih deležev, ki se presoja v skladu s tretjim odstavkom 229. člena tega zakona;
8. navedbo oseb, ki so člani organov posloводства, in oseb, ki bodo neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi z upravljanjem plačilnega sistema, ter dokazila, da te osebe izpolnjujejo zahtevane pogoje iz prvega in drugega odstavka 32. člena tega zakona;
9. navedbo pooblaščenih revizorjev ali revizijskih družb, če so že imenovani, in
10. drugo dokumentacijo, ki jo predpiše Banka Slovenije in iz katere izhaja, da klirinška družba izpolnjuje pogoje za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba.

231. člen
(odločanje o dovoljenju za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba)

(1) Banka Slovenije izda dovoljenje za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba, če vložnik izpolnjuje pogoje, določene v drugem odstavku 211. člena tega zakona, 227., 228. in 235. členu tega zakona in predpisih, izdanih na njegovi podlagi.

(2) Če Banka Slovenije ugotovi, da vložnik ne izpolnjuje pogojev iz prejšnjega odstavka, zahtevo za izdajo dovoljenja za upravljanje plačilnega sistema zavrne.

232. člen
(spremembe okoliščin po izdaji dovoljenja in hramba dokumentacije)

(1) Klirinška družba mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o dejstvih in okoliščinah, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka 231. člena tega zakona. K temu obvestilu mora priložiti ustrezno spremenjeno dokumentacijo iz 230. člena tega zakona.

(2) Klirinška družba mora dokumentacijo o izpolnjevanju pogojev za pridobitev in ohranjanje dovoljenja Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba hraniti najmanj pet let od prenehanja razmerja oziroma stanja, na katero se nanaša, razen če posebni predpisi za določene listine ali podatke določajo daljši rok hrambe.

233. člen
(prenehanje dovoljenja za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba)

(1) Dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba preneha, če klirinška družba ne začne upravljati plačilnega sistema v enem letu od izdaje dovoljenja ali če za več kakor šest mesecev preneha upravljati plačilni sistem. Dovoljenje preneha z dnem, ko se izteče rok iz prvega stavka.

(2) Če se nad klirinško družbo začne postopek stečaja ali prisilne likvidacije v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, preneha dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba z dnem začetka tega postopka. Sklep o začetku stečajnega postopka ali postopka prisilne likvidacije nad klirinško družbo vroči sodišče tudi Banki Slovenije.

(3) Dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba preneha, če pristojni organi klirinške družbe sprejmejo sklep o likvidaciji klirinške družbe. Dovoljenje preneha z dnem, ko je klirinška družba izbrisana iz sodnega registra.

(4) Dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba preneha, če pristojni organi klirinške družbe sprejmejo sklep o spremembi dejavnosti upravljavca plačilnega sistema, tako da upravljavec plačilnega sistema preneha upravljati plačilni sistem. Dovoljenje preneha z dnem, ko je sklep o spremembi dejavnosti vpisan v sodni register.

(5) Klirinška družba mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o nastanku okoliščin iz prvega odstavka tega člena in o sprejetju sklepov iz tretjega in četrtega odstavka tega člena.

(6) Če nastopijo okoliščine iz prvega do četrtega odstavka tega člena, izda Banka Slovenije odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba prenehalo.

(7) Klirinška družba z dnem, ko je dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba prenehalo v skladu s prvim do četrtim odstavkom tega člena, ne sme več sklepati novih poslov v zvezi z upravljanjem plačilnega sistema, glede katerega je dovoljenje prenehalo.

234. člen
(minimalni kapital)

(1) Klirinška družba mora ves čas poslovanja zagotavljati kapital, ki mora vedno dosegati ali presegati višjo od naslednjih vrednosti:

1. vrednost ustanovnega kapitala, ki se zahteva na podlagi 227. člena tega zakona,
2. vrednost kapitalske zahteve, ki je enaka najmanj višini tekočih poslovnih odhodkov klirinške družbe v zadnjih šestih mesecih.

(2) Če klirinška družba poleg upravljanja plačilnega sistema opravlja tudi druge storitve, se kapitalna zahteva na podlagi prejšnjega odstavka izračunava samo za tisti del njenega poslovanja, ki je povezan z upravljanjem plačilnih sistemov.

(3) Za izračun kapitala in kapitalne zahteve klirinške družbe se smiselno uporabljajo določbe od 63. do 66. člena tega zakona in podzakonskih predpisov, izdanih na podlagi 67. člena tega zakona.

235. člen

(varno in zanesljivo poslovanje ter sistem upravljanja in notranjih kontrol)

(1) Klirinška družba mora vedno izpolnjevati organizacijske, kadrovske, tehnične in druge pogoje za varno in zanesljivo poslovanje pri upravljanju plačilnega sistema.

(2) Klirinška družba mora vzpostaviti in vzdrževati zanesljiv in celovit sistem upravljanja in sistem notranjih kontrol, ki zagotavlja njeno varno in skrbno poslovanje. Sistem upravljanja in sistem notranjih kontrol morata biti sorazmerna z naravo, obsegom in kompleksnostjo upravljanja plačilnega sistema.

(3) Sistem upravljanja iz prejšnjega odstavka mora obsegati:

1. jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi razmerji glede odgovornosti klirinške družbe in
2. učinkovite postopke ugotavljanja, ocenjevanja, obvladovanja, spremljanja in poročanja o tveganjih, ki jim je ali bi jim lahko bila izpostavljena klirinška družba.

(4) Sistem notranjih kontrol iz drugega odstavka tega člena vključuje tudi ustrezne administrativne in računovodske postopke.

236. člen

(poslovne knjige in letno poročilo)

(1) Za poslovne knjige in letna poročila klirinške družbe ter za revidiranje letnih poročil se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, ter zakona, ki ureja revidiranje, razen če je v tem zakonu določeno drugače.

(2) Letna poročila klirinške družbe mora pregledati revizor na način in pod pogoji, določenimi z zakonom, ki ureja revidiranje.

(3) Klirinška družba mora Banki Slovenije najpozneje v dveh mesecih po koncu poslovnega leta predložiti nerevidirane računovodske izkaze za preteklo poslovno leto. Če klirinška družba poleg upravljanja plačilnega sistema po tem zakonu opravlja še druge dejavnosti ali storitve, mora Banki Slovenije poleg računovodskih izkazov predložiti tudi ločene računovodske informacije iz bilance stanja in izkaza poslovnega izida glede upravljanja plačilnega sistema.

(4) Klirinška družba mora Banki Slovenije v osmih dneh po prejemu revizorjevega poročila, vendar ne kasneje kakor v šestih mesecih po koncu poslovnega leta, predložiti:

1. letno poročilo in
2. revizorjevo poročilo o revidiranju letnega poročila z vsebino, kakor je določena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, vključno z mnenjem revizorja o ločenih računovodskih informacijah glede upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba.

(5) Glede obveznosti pooblaščenega revizorja klirinške družbe v razmerju do Banke Slovenije se smiselno uporablja 74. člen tega zakona.

6. PODPOGLAVJE

KLIRINŠKA DRUŽBA DRŽAVE ČLANICE ALI KLIRINŠKA DRUŽBA TRETJE DRŽAVE

237. člen

(uporaba določb za klirinško družbo države članice ali klirinško družbo tretje države)

- (1) Klirinška družba države članice lahko upravlja plačilni sistem preko podružnice v Republiki Sloveniji ali neposredno, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba države članice.
- (2) Klirinška družba tretje države lahko upravlja plačilni sistem preko podružnice v Republiki Sloveniji, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba tretje države.
- (3) Glede pogojev za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba države članice ali tretje države ter glede dovoljenja Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba države članice ali tretje države se smiselno uporabljajo določbe 5. podpoglavja 12. poglavja tega zakona.

7. PODPOGLAVJE

UPRAVLJANJE PLAČILNIH SISTEMOV KOT BANKA DRŽAVE ČLANICE ALI BANKA TRETJE DRŽAVE

238. člen

(uporaba določb za banko države članice ali banko tretje države)

- (1) Banka države članice lahko upravlja plačilni sistem preko podružnice v Republiki Sloveniji ali neposredno, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot banka države članice.
- (2) Banka tretje države lahko upravlja plačilni sistem preko podružnice v Republiki Sloveniji, če pridobi dovoljenje Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot banka tretje države.
- (3) Glede pogojev za upravljanje plačilnega sistema kot banka države članice ali tretje države, in glede dovoljenja Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot banka države članice ali tretje države, se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, glede pogojev, ki jih mora izpolnjevati banka za pridobitev dovoljenja Banke Slovenije za upravljanje plačilnih sistemov.

8. PODPOGLAVJE

IZDAJA PODZAKONSKIH PREDPISOV

239. člen

(izdaja podzakonskih predpisov)

Banka Slovenije lahko predpiše podrobnejša pravila glede:

1. kriterijev za opredelitev pomembnega plačilnega sistema v skladu z 200. členom tega zakona,
2. zahtev za upravljavce plačilnih sistemov v skladu z določbami 4. oddelka 3. podpoglavja 12. poglavja tega zakona,
3. vsebine, oblike, načina in rokov za poročanje o delovanju plačilnih sistemov v skladu s petim odstavkom 225. člena tega zakona,
4. vsebine zahteve za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema kot klirinška družba v skladu z 230. členom tega zakona.

13. POGLAVJE

VAROVANJE ZAUPNIH PODATKOV

240. člen **(zaupni podatki)**

(1) Zaupni podatki po tem zakonu so vsi podatki, dejstva in okoliščine o posameznem uporabniku, s katerimi razpolaga ponudnik plačilnih storitev ali udeleženec plačilnega sistema.

(2) Ponudnik plačilnih storitev ali udeleženec plačilnega sistema mora varovati zaupne podatke iz prejšnjega člena, ne glede na način, na katerega je te podatke pridobil.

(3) Člani organov ponudnika plačilnih storitev ali udeleženca plačilnega sistema, delničarji oziroma družbeniki, delavci oziroma druge osebe, ki so jim v zvezi z njihovim delom pri ponudniku plačilnih storitev ali pri udeležencu plačilnega sistema oziroma pri opravljanju storitev za ponudnika plačilnih storitev ali za udeleženca plačilnega sistema na kakršenkoli način dostopni zaupni podatki iz prvega odstavka tega člena, teh podatkov ne smejo sporočiti tretjim osebam, niti omogočiti, da bi jih uporabile tretje osebe, ali jih sami uporabiti za lastne namene, razen če:

1. uporabnik izrecno pisno pristane, da se sporočijo posamezni zaupni podatki,
2. te podatke potrebuje nadzorni organ za potrebe nadzora, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti,
3. če te podatke pisno zahteva komisija za preprečevanje korupcije ali če jih zaradi izvedbe predkazenskega ali kazenskega postopka pisno zahteva sodišče, državno tožilstvo ali policija, razen v primerih, ko za posredovanje zaupnih podatkov zakon izrecno določa odredbo preiskovalnega sodnika,
4. v primerih posredovanja podatkov nadrejenim osebam v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi v skladu z zakonom, ki ureja finančne konglomerate, ali z drugim predpisom, ki se uporablja za konsolidirani nadzor,
5. v drugih primerih, kjer zakon izrecno določa dolžnost ponudnika plačilnih storitev oziroma udeleženca plačilnega sistema glede posredovanja zaupnih podatkov o posameznem uporabniku.

(4) Dolžnost varovanja zaupnih podatkov ne velja, če ponudnik plačilnih storitev, udeleženec plačilnega sistema ali oseba iz prejšnjega odstavka te podatke posreduje tožilstvu ali policiji z namenom, da naznani razloge za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje.

(5) Poleg primerov iz tretjega in četrtega odstavka tega člena lahko ponudnik plačilnih storitev razkrije zaupne podatke tudi, če je to potrebno za izvedbo pogajanj za sklenitev pogodbe ali za izpolnjevanje pogodbe, ki jo ponudnik plačilnih storitev sklene v okviru običajne dejavnosti opravljanja plačilnih storitev, in če prejemnik zagotovi ustrezno varovanje zaupnosti podatkov. Ponudnik plačilnih storitev lahko za potrebe iz prvega stavka razkrije le tiste zaupne podatke v zvezi s stranko, ki so nujno potrebni za sklenitev ali izvajanje pogodbe.

(6) Ponudnik plačilnih storitev ali udeleženec plačilnega sistema mora za vsako posredovanje zaupnih podatkov zagotoviti, da je mogoče pozneje ugotoviti, kateri zaupni podatki so bili posredovani, komu, kdaj in na kakšni podlagi, in sicer za obdobje desetih let po posredovanju teh podatkov.

241. člen **(uporaba zaupnih podatkov)**

Banka Slovenije oziroma drugi organi in osebe smejo podatke, ki so jih pridobili na podlagi prejšnjega člena, uporabiti izključno za namen, za katerega so bili podatki pridobljeni in jih lahko posredujejo drugim osebam izključno pod pogoji, določenimi v tem ali drugem zakonu.

242. člen **(obdelava zaupnih podatkov)**

(1) Ponudniki plačilnih storitev in udeleženci plačilnih sistemov lahko zbirajo, obdelujejo in izmenjujejo zaupne podatke, vključno z osebnimi podatki o uporabnikih z namenom preprečevanja, preiskovanja ali odkrivanja goljufij ali prevar v zvezi s plačilnimi storitvami.

(2) Ponudniki plačilnih storitev in udeleženci plačilnih sistemov lahko zbirajo, obdelujejo in izmenjujejo zaupne podatke, vključno z osebnimi podatki o uporabnikih, tudi za druge namene tega zakona v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(3) Ponudniki plačilnih storitev in udeleženci plačilnih sistemov morajo uporabnike obvestiti o obdelavi osebnih podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena ter jih obdelovati v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov in Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L št. 8 z dne 12. januarja 2001, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 45/2001/ES).

(4) Ponudniki plačilnih storitev in udeleženci plačilnih sistemov, ki obdelujejo osebne podatke iz prvega odstavka tega člena, morajo te podatke na pisno zahtevo zaradi izvedbe predkazenskega ali kazenskega postopka posredovati sodišču, državnemu tožilstvu, policiji in drugemu organu, ki te podatke potrebuje v postopku, ki ga vodi v skladu s svojimi pristojnostmi na področju preprečevanja, odkrivanja, dokazovanja in pregona kaznivih dejanj ali prekrškov, povezanih s plačilnimi goljufijami ali prevarami.

14. POGLAVJE NADZOR BANKE SLOVENIJE

1. PODPOGLAVJE SPLOŠNE DOLOČBE

243. člen (pristojnosti Banke Slovenije za nadzor)

(1) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad plačilnimi institucijami in plačilnimi institucijami z opustitvijo glede plačilnih storitev in pomožnih storitev, ki se opravljajo na območju Republike Slovenije, na območju druge države članice in na območju tretje države.

(2) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad plačilnimi sistemi ter nad upravljavci plačilnih sistemov glede delovanja plačilnega sistema in glede upravljanja plačilnih sistemov.

(3) Banka Slovenije je v obsegu, določenem v 5. podpoglavju 14. poglavja tega zakona, pristojna in odgovorna za nadzor nad osebami, ki v nasprotju s prepovedjo iz 22. člena tega zakona opravljajo plačilne storitve, nad osebami, ki v nasprotju s prepovedjo iz drugega odstavka 158. člena tega zakona izdajajo elektronski denar, ter osebami, ki v nasprotju s prepovedjo iz tretjega odstavka 210. člena tega zakona upravljajo plačilne sisteme.

(4) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad izvajanjem določb Uredbe 924/2009/ES.

(5) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad izvajanjem Uredbe 1781/2006/ES, razen za nadzor nad izvajanjem prvega odstavka 14. člena Uredbe 1781/2006/ES, za katerega je pristojen in odgovoren Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja.

(6) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad izvajanjem Uredbe 260/2012/EU.

(7) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad izvajanjem Uredbe 2015/751/EU.

(8) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad izvajanjem smernic, priporočil in drugih pravnih aktov, ki jih izda Evropski bančni organ v skladu s 16. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str.12; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1093/2010/EU).

(9) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad družbami za izdajo elektronskega denarja in družbami za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo glede izdajanja elektronskega denarja in glede plačilnih ter pomožnih storitev, ki se opravljajo na območju Republike Slovenije, na območju druge države članice in na območju tretje države.

(10) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad ponudniki plačilnih storitev v zvezi z zagotavljanjem primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavo plačilnih računov in zagotavljanjem dostopa do osnovnih plačilnih računov, ki se opravljajo in zagotavljajo na območju Republike Slovenije, na območju druge države članice in na območju tretje države.

(11) Banka Slovenije odloči o uporabi smernic ali priporočil Evropskega nadzornega organa, ki zadeva plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja, plačilne sisteme in upravljavce plačilnih sistemov, ter lahko v celoti ali delno zavrne uporabo posameznih smernic ali priporočil, če so za to utemeljeni razlogi. Sklep o uporabi smernic ali priporočil iz prejšnjega stavka se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

244 člen **(razkritje informacij o izrečenih ukrepih)**

Banka Slovenije z namenom preprečevanja in odvratanja ravnanj, ki pomenijo kršitev določb 1., 2., 3., 4., 5., 8, 13., 14. in 16, poglavja tega zakona, javno objavi informacije v zvezi z ukrepi nadzora in sankcijami zaradi prekrška, ki jih je izrekla zaradi kršitev določb 1., 2., 3., 4., 5., 8, 13., 14. in 16, poglavja tega zakona. Te informacije se objavijo v skladu s pravili, ki jih za razkritje informacij o izrečenih ukrepih določa zakon, ki ureja bančništvo.

2. PODPOGLAVJE **NADZOR NAD PLAČILNIMI INSTITUCIJAMI**

245. člen **(obseg in namen nadzora nad plačilnimi institucijami)**

(1) Banka Slovenije opravlja nadzor nad plačilno institucijo z namenom preverjanja, ali plačilna institucija ves čas poslovanja izpolnjuje zahteve iz tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi.

(2) Banka Slovenije pri opravljanju nadzora nad plačilno institucijo zlasti preverja:

1. pogoje za varno in zanesljivo poslovanje,
2. sistem upravljanja in sistem notranjih kontrol,
3. ustreznost in izvajanje ukrepov za varovanje denarnih sredstev uporabnikov,
4. primernost imetnikov kvalificiranih deležev in
5. izpolnjevanje pogojev, ki jih za člane posloводства in osebe, ki so v plačilni instituciji neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, določa ta zakon.

(3) Banka Slovenije izvaja nadzor nad plačilno institucijo ob upoštevanju velikosti in sistemske pomembnosti plačilne institucije ter značilnosti, obsega in zapletenosti poslov, ki jih opravlja plačilna institucija. Nadzor mora biti sorazmeren in prilagojen tveganjem, ki jim je izpostavljena plačilna institucija.

246. člen (način opravljanja nadzora)

(1) Banka Slovenije opravlja nadzor nad plačilnimi institucijami:

1. z izdajanjem dovoljenj,
2. s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem informacij plačilnih institucij ter drugih oseb, ki so po določbah tega zakona oziroma drugih predpisov dolžne poročati Banki Slovenije oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah,
3. z opravljanjem pregledov poslovanja plačilnih institucij in
4. izrekanjem ukrepov nadzora z odredbo ali odločbo.

(2) Banka Slovenije lahko plačilni instituciji pod pogoji, določenimi v tem zakonu, izreče naslednje ukrepe nadzora:

1. odreditev odprave kršitev,
2. odreditev posebnih ukrepov ali
3. odvzem dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(3) Za potrebe nadzora nad plačilno institucijo lahko Banka Slovenije zahteva ustrezna poročila in informacije od zastopnikov plačilne institucije in zunanjih izvajalcev plačilne institucije in opravi pregled njihovega poslovanja.

(4) Če je za nadzor zastopnika ali zunanjega izvajalca plačilne institucije pristojen drug organ, opravi Banka Slovenije pregled poslovanja tega zastopnika ali zunanjega izvajalca v sodelovanju s tem nadzornim organom v skladu z določbami 7. podpoglavja 14. poglavja tega zakona. Za nadzor nad zastopniki in zunanjimi izvajalci plačilne institucije se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o nadzoru nad plačilno institucijo.

247. člen (letno nadomestilo za nadzor)

(1) Za opravljanje nadzora nad plačilnimi institucijami v skladu s 1. in 2. točko prvega odstavka prejšnjega člena plačujejo plačilne institucije Banki Slovenije letno nadomestilo za nadzor, ki ga glede na obseg plačilnih transakcij določa tarifa Banke Slovenije.

(2) Banka Slovenije določi nadomestilo iz prejšnjega odstavka največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki jih morajo plačati vse plačilne institucije za posamezno leto, ne preseže dejanskih stroškov nadzora v tem letu zmanjšanih za prihodke iz taks, ki se zaračunajo v zvezi s postopki za izdajo dovoljenj in postopki nadzora Banke Slovenije na podlagi tega zakona.

(3) Plačilna institucija plača letno nadomestilo za nadzor v dveh obrokih. Banka Slovenije izda račun za plačilo prvega obroka do 30. septembra v tekočem letu na podlagi načrtovanih stroškov nadzora za to leto, račun za drugi obrok pa do 31. marca naslednjega leta za preteklo leto ob upoštevanju dejanskih stroškov nadzora v preteklem letu.

(4) Če plačilna institucija ne plača nadomestila za nadzor iz prvega odstavka tega člena v enem mesecu po prejemu računa, Banka Slovenije plačilni instituciji z odločbo naloži plačilo.

(5) Odločba iz prejšnjega odstavka tega člena je izvršilni naslov.

(6) Banka Slovenije s podzakonskim predpisom določi podrobnejša pravila za določanje nadomestila iz prvega odstavka tega člena.

1. ODDELEK
POROČANJE NA ZAHTEVO BANKE SLOVENIJE

248. člen
(obveznost poročanja)

(1) Plačilna institucija mora na zahtevo Banke Slovenije posredovati vso dokumentacijo, poročila in informacije v zvezi s poslovanjem plačilne institucije, ki jih Banka Slovenije potrebuje za izvajanje nalog in pooblastil nadzora v skladu s tem zakonom ali za izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije v skladu z veljavnimi predpisi. Plačilna institucija mora poročila in informacije iz prejšnjega stavka posredovati v obliki in na način, ki ga določi Banka Slovenije.

(2) Poročila in informacije v zvezi s poslovanjem plačilne institucije, ki so pomembna za nadzor nad plačilno institucijo, lahko Banka Slovenije zahteva tudi od članov posloводства plačilne institucije in oseb, ki so v plačilni instituciji neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, in od zaposlenih v plačilni instituciji.

(3) Banka Slovenije osebe iz prejšnjega odstavka pozove, da o zadevah iz prvega in drugega odstavka tega člena v roku, ki ne sme biti krajši od treh dni od dneva prejema poziva, izdelajo pisno poročilo, ali jih povabi, da o teh zadevah podajo ustno izjavo.

2. ODDELEK
PREGLED POSLOVANJA

249. člen
(pooblašcene osebe Banke Slovenije)

(1) Osebe, zaposlene pri Banki Slovenije, opravljajo posamezne naloge pri izvajanju nadzora Banke Slovenije na podlagi pogodbe o zaposlitvi in v skladu z internimi akti Banke Slovenije.

(2) Guverner Banke Slovenije lahko za opravljanje posameznih nalog pri izvajanju nadzora Banke Slovenije pooblasti pooblaščenega revizorja ali drugo strokovno usposobljeno osebo, ki ni zaposlena pri Banki Slovenije, če se za to osebo uveljavijo zahteve glede varovanja zaupnih informacij.

250. člen
(pregled poslovanja)

(1) Pregled poslovanja plačilne institucije opravi strokovni delavec oziroma strokovna delavka Banke Slovenije ali druga pooblaščená oseba Banke Slovenije, ki jo za opravljanje pregleda poslovanja plačilne institucije pooblasti guverner Banke Slovenije (v nadaljnjem besedilu: inšpektor Banke Slovenije).

(2) Plačilna institucija omogoči inšpektorju Banke Slovenije, da v skladu z zahtevo iz 251. člena tega zakona opravi pregled poslovanja plačilne institucije na sedežu plačilne institucije in v drugih prostorih, v katerih plačilna institucija oziroma druga oseba po njenem pooblastilu opravlja dejavnosti in posle, v zvezi s katerimi Banka Slovenije opravlja nadzor.

(3) Pregled poslovanja vključuje zlasti pregled poslovnih knjig, administrativnih oziroma poslovnih evidenc in druge poslovne dokumentacije banke v skladu z zahtevo iz 251. člena tega zakona.

(4) Pregled poslovanja iz prvega odstavka tega člena opravlja Banka Slovenije ob delavnikih med 8. in 18. uro. Kadar je zaradi obsega ali narave pregleda to potrebno, lahko Banka Slovenije opravi pregled poslovanja tudi po 18. uri oziroma med dnevi, ki niso delavniki.

(5) Banka Slovenije mora pregled poslovanja opravljati tako, da s tem ovira normalno poslovanje plačilne institucije samo v taki meri, kot je nujno za dosego namena nadzora.

(6) V zvezi s pregledom poslovanja se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, o zapisniku.

251. člen **(zahteva za pregled poslovanja)**

(1) Zahteva za pregled poslovanja mora biti plačilni instituciji vročena najmanj osem dni pred začetkom pregleda poslovanja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije zahtevo za pregled poslovanja predloži plačilni instituciji šele na dan začetka opravljanja pregleda poslovanja, če drugače ni mogoče doseči namena posameznega nadzora.

(3) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati:

1. navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije, evidenc in poslovnih dogodkov, ki so predmet pregleda ter
2. navedbo dokumentacije, ki jo mora plačilna institucija izročiti v obliki računalniških izpiskov oziroma kopij, in rok za predložitve.

(4) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati tudi pravni pouk o pravnih posledicah, ki lahko nastopijo, če plačilna institucija ne bo ravnala v skladu z zahtevo za pregled poslovanja ali Banki Slovenije ne bo omogočila opravljanja pregleda poslovanja na način, določen v tem zakonu.

(5) Banka Slovenije lahko med opravljanjem pregleda poslovanja dopolni zahtevo za pregled poslovanja. Za dopolnitev zahteve se smiselno uporabljajo prvi do četrty odstavek tega člena.

252. člen **(opravljanje pregleda poslovanja)**

(1) Plačilna institucija mora inšpektorju Banke Slovenije omogočiti pregled vseh poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc in druge dokumentacije, v obsegu, potrebnem za izvajanje posameznega nadzora v skladu z zahtevo.

(2) Plačilna institucija mora inšpektorju izročiti računalniške izpiske oziroma kopije poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc.

(3) Člani posloводства in osebe, ki so v plačilni instituciji neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, in zaposleni pri plačilni instituciji morajo inšpektorju Banke Slovenije posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za pregled poslovanja v skladu z zahtevo.

(4) Plačilna institucija mora inšpektorjem Banke Slovenije zagotoviti ustrezne prostore, v katerih lahko nemoteno in brez prisotnosti drugih oseb opravijo pregled poslovanja.

(5) Plačilna institucija mora zagotoviti, da so v času, v katerem inšpektorji Banke Slovenije opravljajo pregled poslovanja, v prostorih, kjer se opravlja pregled, prisotne pooblaščen osebe plačilne institucije, ki lahko na zahtevo pooblaščenih oseb Banke Slovenije dajo ustrezna pojasnila v zvezi s poslovnimi knjigami, poslovno dokumentacijo, poslovnimi dogodki in administrativnimi oziroma poslovnimi evidencami, ki so predmet pregleda.

253. člen
(pogoji za pregled računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc)

- (1) Plačilna institucija, ki računalniško obdeluje podatke oziroma računalniško vodi poslovne knjige in druge evidence, mora inšpektorju Banke Slovenije zagotoviti ustrezne pripomočke za pregled poslovnih knjig in evidenc ter preizkušanje ustreznosti računalniško obravnavanih podatkov.
- (2) Plačilna institucija mora inšpektorju Banke Slovenije izročiti dokumentacijo, iz katere je razviden popolni opis dela računovodskega sistema. Iz dokumentacije morajo biti razvidni podsistemi in datoteke računovodskega sistema. Dokumentacija mora zagotavljati vpogled v:
1. računalniško rešitev,
 2. postopke v okviru računalniške rešitve,
 3. kontrole, ki zagotavljajo pravilno in zanesljivo obdelavo podatkov,
 4. kontrole, ki preprečujejo nepooblaščen dodajanje, spreminjanje ali brisanje hranjenih računalniških zapisov.
- (3) Vsaka sprememba računalniške rešitve iz prvega odstavka tega člena mora biti dokumentirana v časovnem zaporedju nastanka spremembe, skupaj z datumom spremembe. Iz dokumentacije mora biti razvidna tudi vsaka sprememba oblike datotek.

3. ODDELEK
ODPRAVA KRŠITEV

254. člen
(odredba za odpravo kršitev)

- (1) Če Banka Slovenije pri opravljanju nadzora ugotovi, da so pri plačilni instituciji podane ali bodo v naslednjih 12 mesecih verjetno podane kršitve predpisov iz prvega odstavka 245. člena tega zakona ali če plačilna institucija ne ravna skladno s prvim odstavkom 248. člena tega zakona, plačilno institucijo pisno obvesti o ugotovitvah in odredi, da preneha z ravnanji in odpravi kršitve ter v določenem roku Banki Slovenije predloži pisno poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev in predloži ustrezna dokazila.
- (2) Če Banka Slovenije ugotovi kršitve pri vodenju poslovnih knjig oziroma administrativnih in drugih evidenc, ki jih mora voditi plačilna institucija, oziroma druge pomembnejše kršitve pri poslovanju plačilne institucije, lahko plačilni instituciji z odredbo o odpravi kršitev naloži tudi, da o odpravi kršitev predloži poročilo s pozitivnim mnenjem pooblaščenega revizorja, da so ugotovljene kršitve odpravljene.

255. člen
(poročilo o odpravi kršitev)

- (1) Plačilna institucija mora odpraviti ugotovljene kršitve v roku, določenem z odredbo, in Banki Slovenije dostaviti poročilo o izvedenih aktivnostih (v nadaljnjem besedilu: poročilo o odpravi kršitev).
- (2) Poročilo o odpravi kršitev je treba priložiti listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile kršitve odpravljene.
- (3) Banka Slovenije lahko v odredbi od plačilne institucije zahteva, da poročilo o odpravi kršitev priloži mnenje pooblaščenega revizorja, da so ugotovljene kršitve odpravljene.

256. člen
(ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah)

(1) Če iz poročila o odpravi kršitev iz prvega odstavka prejšnjega člena ter priloženih dokazov izhaja, da je plačilna institucija odpravila kršitve, ugotovljene z odredbo, izda Banka Slovenije v treh mesecih po prejemu celovitega poročila plačilne institucije o odpravi kršitev odločbo, s katero ugotovi, da so bile kršitve odpravljene (v nadaljnjem besedilu: ugotovitevna odločba o odpravljenih kršitvah).

(2) Banka Slovenije lahko pred izdajo ugotovitvene odločbe o odpravljenih kršitvah zahteva dopolnitev poročila ali opravi pregled poslovanja plačilne institucije v obsegu, potrebnem za ugotovitev, ali je plačilna institucija odpravila ugotovljene kršitve.

(3) Če Banka Slovenije pri opravljanju nadzora ugotovi, da je plačilna institucija kršila predpise iz prvega odstavka 245. člena tega zakona ali ni ravnala skladno s prvim odstavkom 248. člena tega zakona, vendar je plačilna institucija kršitve odpravila pred izdajo odredbe iz prvega odstavka 254. člena tega zakona, lahko Banka Slovenije z upoštevanjem pogojev iz četrtega odstavka tega člena izda ugotovitevno odločbo, s katero ugotovi, da je plačilna institucija kršila predpise iz prvega odstavka 245. člena tega zakona ali da ni ravnala skladno s prvim odstavkom 248. člena tega zakona in da je kršitev odpravila.

(4) Banka Slovenije izda ugotovitevno odločbo iz prejšnjega odstavka, če bi glede na naravo in pomen kršitev za varno in skrbno upravljanje plačilne institucije izdaja takšne odločbe in objava informacij na podlagi 244. člena tega zakona pomembno prispevala k izboljšanju praks upravljanja plačilnih institucij in k preprečevanju ravnanj, ki pomenijo kršitev predpisov iz prvega odstavka 245. člena tega zakona ali ravnanj, ki niso skladna s prvim odstavkom 248. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz tretjega odstavka tega člena plačilno institucijo pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami predpisov iz prvega odstavka 245. člena ali o tem, da plačilna institucija ni ravnala skladno s prvim odstavkom 248. člena tega zakona ter o nameri, da bo izdala ugotovitevno odločbo o odpravljenih kršitvah, ter pozove plačilno institucijo, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev.

4. ODDELEK POSEBNI UKREPI

257. člen (posebni ukrepi)

(1) Banka Slovenije lahko za zagotovitev skladnosti poslovanja plačilne institucije s tem zakonom in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, odredi naslednje posebne ukrepe:

1. odredi organu plačilne institucije ali osebam, ki so po zakonu ali po aktih plačilne institucije pristojne za imenovanje članov posloводства oziroma oseb, ki so neposredno odgovorne za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, da zamenja člana posloводства oziroma osebo, ki je neposredno odgovorna za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami, če preneha izpolnjevati pogoje iz 32. člena tega zakona ali jih ne izpolnjuje, če je na novo imenovan,
2. odredi kvalificiranemu imetniku zmanjšanje njegovega poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic v plačilni instituciji pod kvalificirani delež, če preneha izpolnjevati pogoje iz 33. člena tega zakona ali ga ne izpolnjuje, če je na novo pridobil kvalificirani delež,
3. odredi plačilni instituciji zvišanje kapitalske zahteve, izračunane po metodi, ki jo mora uporabljati skladno z odločbo Banke Slovenije iz drugega ali petega odstavka 55. člena tega zakona,
4. odredi hibridni plačilni instituciji, da za namen opravljanja plačilnih storitev ustanovi ločeno pravno osebo.

(2) Banka Slovenije lahko z odredbo iz 3. točke prejšnjega odstavka odredi zvišanje kapitalske zahteve za največ 20%. Pri odločanju upošteva Banka Slovenije kvaliteto sistema upravljanja s tveganji, podatkovnih zbirk o izgubah in sistema notranjih kontrol plačilne institucije. Z odredbo

iz 3. točke prejšnjega odstavka Banka Slovenije določi tudi ukrepe, ki jih mora izpolniti plačilna institucija, da bi zanjo prenehalo veljati izredno zvišanje kapitalske zahteve.

(3) Banka Slovenije izda odredbo iz 4. točke prvega odstavka tega člena, če oceni, da je ali bi lahko bila zaradi dejavnosti hibridne plačilne institucije, ki niso plačilne storitve, verjetno ogrožena finančna stabilnost hibridne plačilne institucije ali oteženo opravljanje nadzora nad hibridno plačilno institucijo v skladu z določbami tega zakona in če oceni, da bodo z ustanovitvijo ločene pravne osebe te okoliščine odpravljene.

(4) Za odreditev posebnih ukrepov na podlagi tega člena se smiselno uporabljajo določbe 3. oddelka 2. podpoglavja 14. poglavja tega zakona o odreditvi odprave kršitev. Pri smiselni uporabi določb 3. oddelka 2. podpoglavja 14. poglavja tega zakona se namesto besedila "odprava kršitev" uporablja besedilo "izvršitev posebnih ukrepov".

5. ODDELEK

ODVZEM DOVOLJENJA

258. člen **(odvzem dovoljenja)**

(1) Dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija se lahko odvzame, če so v plačilni instituciji podane kršitve iz drugega odstavka tega člena in hkrati niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo ti razlogi v ustreznem roku verjetno odpravljeni.

(2) Dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija se lahko odvzame, če:

1. je plačilna institucija pridobila dovoljenje z navajanjem neresničnih podatkov,
2. plačilna institucija ne izpolnjuje več pogojev iz 36. člena tega zakona ali Banke Slovenije ne obvesti o večjih spremembah glede izpolnjevanja pogojev,
3. če plačilna institucija ne ravna v skladu z odredbo in ne odpravi kršitev ali ne izvrši ukrepov, ki jih zahteva Banka Slovenije, in ugotovljenih kršitev ni mogoče odpraviti z drugimi ukrepi nadzora
4. bi bila z nadaljnjim opravljanjem plačilnih storitev ogrožena stabilnost plačilnega sistema ali zaupanje vanj,
5. če so podane okoliščine, zaradi katerih je oteženo učinkovito opravljanje nadzora nad plačilno institucijo, in z drugimi ukrepi nadzora ni mogoče odpraviti kršitve.

(3) Za namen iz 3. točke prejšnjega odstavka se šteje, da je izvajanje učinkovitega nadzora oteženo zlasti, če je plačilna institucija poslovno ali lastniško povezana z drugimi družbami ali posamezniki na način, da zaradi medsebojnih povezav med temi osebami ni mogoče celovito oceniti tveganj, ki nastanejo za plačilno institucijo.

(4) Če plačilna institucija ne izpolnjuje tehničnih, kadrovskih, organizacijskih oziroma drugih pogojev za opravljanje posameznih vrst plačilnih storitev, lahko Banka Slovenije namesto odvzema dovoljenja z odločbo plačilni instituciji prepove opravljati te plačilne storitve. Za postopek v zvezi z izrekom prepovedi opravljanja posameznih vrst plačilnih storitev se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, glede postopka za odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

(5) Banka Slovenije na svoji spletni strani in v registrih iz 79. in 84. člena objavi informacijo o odvzemu dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(6) Banka Slovenije Evropski bančni organ uradno obvesti o razlogih za odvzem dovoljenja.

259. člen **(pogojni odvzem dovoljenja)**

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko Banka Slovenije hkrati izreče, da se odvzem dovoljenja ne bo izvršil, če plačilna institucija v preizkusni dobi, ki ne sme biti krajša od šestih mesecev in ne daljša od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storila nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Kadar Banka Slovenije v skladu s prejšnjim odstavkom plačilni instituciji izreče pogojni odvzem dovoljenja, lahko določi, da bo poleg primerov iz prejšnjega odstavka odvzem dovoljenja izvršen tudi, če plačilna institucija v določenem roku ne odpravi kršitev, zaradi katerih ji je bil izrečen pogojni odvzem dovoljenja. Rok za izpolnitev teh obveznosti določi Banka Slovenije v mejah preizkusne dobe.

(3) Banka Slovenije prekliče pogojni odvzem dovoljenja iz prvega odstavka tega člena in dovoljenje odvzame, če plačilna institucija v preizkusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje, ali če ne izpolni dodatnih pogojev iz prejšnjega odstavka.

3. PODPOGLAVJE

NADZOR NAD PLAČILNO INSTITUCIJO Z OPUSTITVIJO IN NAD DRUŽBO ZA IZDAJO ELEKTRONSKEGA DENARJA Z OPUSTITVIJO

260. člen

(nadzor nad plačilnimi institucijami z opustitvijo)

(1) Za nadzor nad plačilnimi institucijami z opustitvijo se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o nadzoru nad plačilnimi institucijami, če ni v tem členu drugače določeno.

(2) Če Banka Slovenije ugotovi, da plačilna institucija z opustitvijo ne izpolnjuje več pogojev iz 2. ali 3. točke drugega odstavka 76. člena tega zakona, ji odredi poseben ukrep, da v roku 30 dni zagotovi izpolnjevanje teh pogojev ali da v tem roku vloži zahtevo za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija v skladu s tem zakonom.

(3) Banka Slovenije plačilni instituciji z opustitvijo odvzame dovoljenje za opravljanje storitev denarnih nakazil kot plačilna institucija z opustitvijo, če plačilna institucija z opustitvijo ne ravna v skladu z odredbo za izvedbo posebnega ukrepa iz prejšnjega odstavka .

261. člen

(nadzor nad družbami za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo)

(1) Za nadzor nad družbami za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o nadzoru nad družbo za izdajo elektronskega denarja, če ni v tem členu določeno drugače.

(2) Če Banka Slovenije ugotovi, da družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo ne izpolnjuje več pogojev iz prvega odstavka 167. člena tega zakona, ji odredi poseben ukrep, da v roku 30 dni zagotovi izpolnjevanje teh pogojev ali da v tem roku v skladu s 161. členom tega zakona zaprosi za izdajo dovoljenja Banke Slovenije za izdajanje elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja v skladu s tem zakonom.

(3) Banka Slovenije družbi za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo odvzame dovoljenje za izdajanje elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, če družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo ne ravna v skladu z odredbo za izvedbo posebnega ukrepa iz prejšnjega odstavka .

4. PODPOGLAVJE

NADZOR NAD DELOVANJEM PLAČILNIH SISTEMOV IN UPRAVLJAVCI PLAČILNIH SISTEMOV

262. člen
(obseg in namen nadzora nad upravljavci plačilnih sistemov)

(1) Banka Slovenije opravlja nadzor nad upravljavci plačilnih sistemov z namenom preverjanja, ali upravljavec plačilnega sistema izpolnjuje zahteve iz 12. poglavja tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi.

(2) Za nadzor nad upravljavci plačilnih sistemov se smiselno uporabljajo določbe 2. podpoglavja 14. poglavja tega zakona. Pri smiselni uporabi določb iz prvega stavka se namesto pojma "plačilna institucija" uporablja pojem "upravljavec plačilnega sistema".

263. člen
(letno nadomestilo za nadzor nad upravljavci plačilnih sistemov)

(1) Za opravljanje nadzora nad upravljavci plačilnih sistemov v skladu s 262. členom tega zakona plačujejo upravljavci plačilnih sistemov Banki Slovenije letno nadomestilo za nadzor, ki ga glede na obseg plačilnih transakcij v plačilnem sistemu določi Banka Slovenije v svoji tarifi.

(2) Banka Slovenije določi nadomestilo iz prejšnjega odstavka največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki jih morajo plačati upravljavci plačilnih sistemov za posamezno leto, ne preseže dejanskih stroškov nadzora nad upravljavci plačilnih sistemov v tem letu zmanjšanih za prihodke iz taks, ki se zaračunajo v zvezi s postopki za izdajo dovoljenj in postopki nadzora Banke Slovenije na podlagi tega zakona.

(3) Upravljavec plačilnega sistema plača letno nadomestilo za nadzor v dveh obrokih. Banka Slovenije izda račun za plačilo prvega obroka do 30. septembra v tekočem letu na podlagi načrtovanih stroškov nadzora za to leto, račun za drugi obrok pa do 31. marca naslednjega leta za preteklo leto ob upoštevanju dejanskih stroškov nadzora v preteklem letu.

(4) Če upravljavec plačilnega sistema ne plača nadomestila za nadzor iz prvega odstavka tega člena v enem mesecu po prejemu računa, Banka Slovenije upravljavcu z odločbo naloži plačilo.

(5) Odločba iz prejšnjega odstavka tega člena je izvršilni naslov.

(6) Banka Slovenije s podzakonskim predpisom določi podrobnejša pravila za določanje nadomestila iz prvega odstavka tega člena.

5. PODPOGLAVJE
NADZOR NAD DRUGIMI OSEBAMI

264. člen
(odredba o prenehanju opravljanja plačilnih storitev)

(1) Če oseba v nasprotju s prepovedjo, določeno v 22. členu tega zakona, opravlja plačilne storitve, ji Banka Slovenije izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha z opravljanjem teh dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju opravljanja plačilnih storitev).

(2) Banka Slovenije lahko še pred izdajo odredbe o prenehanju opravljanja plačilnih storitev opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe, opravi pregled poslovanja in zbere druge dokaze o tem, ali oseba opravlja plačilne storitve. Za zbiranje informacij ter pregled poslovanja pravne osebe se smiselno uporabljajo določbe 248. do 253. člena tega zakona.

(3) V odredbi o prenehanju opravljanja plačilnih storitev Banka Slovenije osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od osem in ne daljši od 15 dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je opravila v zvezi s prenehanjem opravljanja plačilnih storitev, ter v katerem se oseba lahko

izjavi o utemeljenosti razlogov za izdajo odredbe. Oseba mora poročilu priložiti dokaze, iz katerih izhaja, da je opravila ukrepe v zvezi s prenehanjem opravljanja plačilnih storitev

(4) Če se oseba, ki ni pridobila dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev, pri opravljanju dejavnosti predstavlja kot plačilna institucija, ji Banka Slovenije izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha s tem ravnanjem (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju opravljanja dejavnosti kot plačilna institucija).

(5) Za odredbo o prenehanju opravljanja dejavnosti kot plačilna institucija se smiselno uporabljata drugi in tretji odstavek tega člena.

(6) Če Banka Slovenije v zvezi z osebo, ki ni pridobila dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev, ugotovi okoliščine iz prvega ali četrtega odstavka tega člena, vendar je ta oseba kršitve odpravila pred izdajo odredbe iz prvega ali četrtega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije pod pogoji iz osmega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je kršila določbe tega zakona in da je ugotovljeno kršitev odpravila.

(7) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz prejšnjega odstavka, če lahko glede na naravo in pomen kršitev iz prvega oziroma četrtega odstavka tega člena za zagotavljanje pravne varnosti in zaščite uporabnikov izdaja takšne odločbe in objava informacij na podlagi 244. člena tega zakona pomembno prispeva k izboljšanju praks upravljanja plačilnih institucij.

(8) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz šestega odstavka tega člena kršitelja pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami iz prvega ali četrtega odstavka tega člena in o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, ter ga pozove, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev.

265. člen

(odredba o prenehanju izdajanja elektronskega denarja)

(1) Če oseba v nasprotju s prepovedjo, določeno v drugem odstavku 158. člena tega zakona, izdaja elektronski denar, ji Banka Slovenije izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha izdajati elektronski denar (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju izdajanja elektronskega denarja).

(2) Banka Slovenije lahko še pred izdajo odredbe o prenehanju izdajanja elektronskega denarja opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe, opravi pregled poslovanja ter zbere druge dokaze o tem, ali oseba izdaja elektronski denar. Za zbiranje informacij ter pregled poslovanja pravne osebe se smiselno uporabljajo določbe 248. do 253. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije v odredbi o prenehanju izdajanja elektronskega denarja osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od osem in ne daljši od 15 dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je opravila v zvezi s prenehanjem izdajanja elektronskega denarja, ter v katerem se oseba lahko izjavi o utemeljenosti razlogov za izdajo odredbe. Oseba mora poročilu priložiti dokaze, iz katerih izhaja, da je opravila ukrepe v zvezi s prenehanjem izdajanja elektronskega denarja.

(4) Če se oseba, ki ni pridobila dovoljenja za izdajanje elektronskega denarja, pri opravljanju dejavnosti predstavlja kot družba za izdajo elektronskega denarja, ji Banka Slovenije izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha s tem ravnanjem (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju opravljanja dejavnosti kot družba za izdajo elektronskega denarja).

(5) Za odredbo o prenehanju opravljanja dejavnosti kot družba za izdajo elektronskega denarja se smiselno uporabljata drugi in tretji odstavek tega člena.

(6) Če Banka Slovenije v zvezi z osebo, ki ni pridobila dovoljenja za izdajanje elektronskega denarja, ugotovi okoliščine iz prvega ali četrtega odstavka tega člena, vendar je ta oseba kršitve odpravila pred izdajo odredbe iz prvega ali četrtega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije

pod pogoji iz osmega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je kršila določbe tega zakona in da je ugotovljeno kršitev odpravila.

(7) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz prejšnjega odstavka, če lahko glede na naravo in pomen kršitev iz prvega oziroma četrtega odstavka tega člena za zagotavljanje pravne varnosti in zaščite uporabnikov izdaja takšne odločbe in objava informacij na podlagi 244. člena tega zakona pomembno prispeva k izboljšanju praks upravljanja družb za izdajo elektronskega denarja.

(8) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz šestega odstavka tega člena kršitelja pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami iz prvega odstavka tega člena in o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, ter ga pozove, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev.

266. člen

(odredba o prenehanju opravljanja poravnave medsebojnih denarnih obveznosti in prenehanju upravljanja plačilnih sistemov)

(1) Če oseba upravlja plačilni sistem brez dovoljenja Banke Slovenije za upravljanje plačilnih sistemov po tem zakonu, izda Banka Slovenije odredbo, s katero ji naloži, da preneha z opravljanjem teh dejavnosti (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju upravljanja plačilnega sistema).

(2) Če osebe iz prvega odstavka 204. člena tega zakona opravljajo poravnavo medsebojnih denarnih obveznosti v smislu 198. člena tega zakona brez dovoljenja Banke Slovenije za upravljanje plačilnega sistema, izda Banka Slovenije odredbo, s katero tem osebam naloži, da prenehajo s poravnavo medsebojnih denarnih obveznosti v smislu 198. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju opravljanja poravnave medsebojnih denarnih obveznosti).

(3) Za odredbo iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena se smiselno uporablja drugi do osmi odstavek 264. člena tega zakona.

267. člen

(odločba o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo)

(1) Banka Slovenije izda odločbo, s katero ugotovi, da obstaja razlog za prisilno likvidacijo pravne osebe (v nadaljnjem besedilu: odločba o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo) v naslednjih primerih:

1. če pravna oseba ne ravna po odredbi o prenehanju opravljanja plačilnih storitev iz 264. člena tega zakona oziroma po odredbi o prenehanju izdajanja elektronskega denarja iz 265. člena tega zakona,
2. če pravna oseba ne ravna po odredbi o prenehanju upravljanja plačilnega sistema ali po odredbi o prenehanju opravljanja poravnave medsebojnih denarnih obveznosti iz 266. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije lahko izda odločbo iz prejšnjega odstavka tudi, če pravna oseba pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne omogoči pregleda ali če kako drugače ovira opravljanje nadzora iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(3) Odločba o ugotovitvi razloga za likvidacijo mora biti obrazložena.

(4) Banka Slovenije na podlagi dokončne odločbe o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo predlaga pristojnemu sodišču, da v skladu z zakonom, ki ureja prisilno prenehanje gospodarskih družb, zoper pravno osebo začne postopek prisilne likvidacije.

(5) Sodišče izda sklep o začetku postopka prisilne likvidacije pravne osebe na podlagi predloga Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka brez ponovnega preizkusa pogojev za začetek tega postopka v roku treh delovnih dni od vložitve predloga.

(6) Proti sklepu o začetku postopka prisilne likvidacije iz prejšnjega odstavka tega člena ni pritožbe.

(7) Banka Slovenije je oproščena plačila taks v postopku prisilne likvidacije, ki ga sodišče začne na njen predlog iz tretjega odstavka tega člena.

6. PODPOGLAVJE ZBIRANJE IN IZMENJAVA INFORMACIJ

268. člen **(zbiranje in obdelava informacij)**

(1) Banka Slovenije je pristojna zbirati in obdelovati informacije o vseh dejstvih in okoliščinah, vključno z osebnimi podatki, ki jih je pridobila v zvezi z izvrševanjem svojih nalog in pristojnosti, določenih s tem zakonom.

(2) Državni organi ter nosilci javnih pooblastil so na zahtevo Banke Slovenije dolžni posredovati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izvajanje svojih nalog in pristojnosti pri opravljanju nadzora na podlagi tega zakona.

(3) Za informacije iz prvega odstavka se štejejo zlasti informacije o:

1. pogojih za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev, izdajanje elektronskega denarja, upravljanje plačilnih sistemov in drugih dovoljenj, ki jih je izdala Banka Slovenije na podlagi tega zakona;

2. članih posloводства plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja ali udeleženca plačilnega sistema ter o osebah, odgovornih za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvami oziroma izdajanjem elektronskega denarja oziroma za vodenje poslov v zvezi z upravljanjem plačilnega sistema, v zvezi s presojo pogojev za opravljanje funkcije posloводства ali funkcije odgovorne osebe;

3. poslovanju plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja ali udeleženca plačilnega sistema v drugih državah članicah in poslovanju plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja ali udeleženca plačilnega sistema države članice v Republiki Sloveniji;

4. poslovanju plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja ali udeleženca plačilnega sistema v tretjih državah in poslovanju plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja ali udeleženca plačilnega sistema tretje države v Republiki Sloveniji;

5. finančnem položaju in poslovanju plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja, udeleženca plačilnega sistema, imetnikov kvalificiranih deležev, nadrejenih in podrejenih družb ter drugih pravnih oseb, nad katerimi je Banka Slovenije pristojna opravljati nadzor;

6. okoliščinah v zvezi s presojo pogojev za izdajo dovoljenja imetniku kvalificiranega deleža;

7. okoliščinah v zvezi z dejavnostjo drugih oseb, kadar so razlogi za sum glede opravljanja plačilnih storitev, izdajanja elektronskega denarja ali upravljanja plačilnih sistemov v nasprotju s tem zakonom.

(4) Za informacije, ki jih Banka Slovenije pridobiva iz registrov in evidenc, ki jih vodijo sodišča ali drugi državni organi ali nosilci javnih pooblastil, je Banka Slovenije oproščena plačila sodnih in upravnih taks ali drugih stroškov, ki se zaračunavajo v zvezi s posredovanjem teh podatkov.

269. člen

(varovanje zaupnih informacij)

(1) Zaupne informacije po tem zakonu so vse informacije o posamezni plačilni instituciji, plačilni instituciji z opustitvijo, družbi za izdajo elektronskega denarja, družbi za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo ali udeležencu plačilnega sistema, ki jih pri opravljanju nadzora nad zgoraj navedenimi subjekti pridobi Banka Slovenije od teh subjektov ali drugih oseb oziroma jih izdela Banka Slovenije za namene opravljanja nadzora nad posamezno plačilno institucijo, plačilno institucijo z opustitvijo, družbo za izdajo elektronskega denarja, družbo za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, ali udeležencem plačilnega sistema vključno z internimi ocenami in poročili Banke Slovenije o poslovanju posameznega zgoraj navedenega subjekta.

(2) Zaposleni v Banki Slovenije, revizorji in drugi strokovnjaki, ki delajo ali so delali po pooblastilu Banke Slovenije, morajo vse informacije, ki so jih pridobili pri opravljanju nalog za Banko Slovenije, v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pristojnosti nadzora, varovati kot zaupne in jih ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali državnemu organu, razen če ta zakon določa drugače.

(3) Če zakon ne določa drugače, Banka Slovenije zaupnih informacij o posamezni plačilni instituciji, plačilni instituciji z opustitvijo, družbi za izdajo elektronskega denarja, družbi za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo ali udeležencu plačilnega sistema ne sme razkriti drugi osebi ali državnemu organu, razen v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih zgoraj navedenih subjektov, na katere se zaupne informacije nanašajo.

(4) Prepoved iz drugega in tretjega odstavka tega člena ne velja:

1. za zaupne informacije, ki so potrebne za izvedbo kazenskega ali predkazenskega postopka ali
2. v primeru stečaja ali prisilne likvidacije plačilne institucije, plačilne institucije z opustitvijo, družbe za izdajo elektronskega denarja, družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo ali udeleženca plačilnega sistema glede zaupnih informacij, ki so potrebne za uveljavljanje terjatev upnikov do plačilne institucije in za izvedbo drugih dejanj v stečajnem postopku ali postopku prisilne likvidacije ter s tema postopkoma povezanih pravnih postopkov, razen glede informacij, ki se nanašajo tudi na druge osebe, ki so bile udeležene pri poskusih finančne reorganizacije plačilne institucije ali
3. v drugih primerih, ko zakon izrecno določa, da Banka Slovenije ali oseba iz drugega odstavka tega člena zaupne informacije lahko razkrije javnosti ali določenim prejemnikom.

(5) Obveznost varovanja zaupnih informacij iz prvega do tretjega odstavka tega člena velja tudi za informacije, ki jih Banka Slovenije oziroma osebe iz drugega odstavka tega člena pridobijo na podlagi izmenjave informacij z drugimi nadzornimi organi.

(6) Banka Slovenije obdeluje osebne podatke, ki jih pridobi v okviru izvajanja nalog in pooblastil, določenih s tem zakonom, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, ter Uredbo 45/2001/ES.

270. člen

(uporaba in posredovanje zaupnih informacij)

(1) Banka Slovenije sme zaupne informacije iz 269. člena tega zakona uporabiti samo za naslednje namene:

1. da preveri pogoje za izdajo dovoljenj, o katerih odloča na podlagi tega zakona;
2. da izreka ukrepe nadzora ter odloča o drugih ukrepih, za katere je pooblaščen v skladu s tem ali drugim zakonom;
3. da izreka kazni za prekrške ter vloži ovadbo zaradi suma storitve kaznivega dejanja;
4. v postopkih sodnega varstva proti odločbam, ki jih je izdala, in v drugih sodnih postopkih, ki se vodijo v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pristojnosti na podlagi tega zakona ali predpisov Evropske unije.

(2) Banka Slovenije lahko zaupne informacije v zvezi s posamezno plačilno institucijo, plačilno institucijo z opustitvijo, družbo za izdajo elektronskega denarja, družbo za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo ali udeležencem plačilnega sistema razkrije drugim osebam izključno pod pogoji, določenimi v zakonu.

(3) Ne glede na določbe tega člena se za zahteve, ki jih Banka Slovenije prejme na podlagi zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, uporabljajo določbe zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

271. člen (razkritje zaupnih informacij)

(1) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije naslednjim osebam:

1. subjektom, ki jim lahko Banka Slovenije razkrije informacije, ki jih je pridobila pri opravljanju nadzora nad bankami v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo in pod pogoji iz zakona, ki ureja bančništvo,
2. organom Republike Slovenije ali druge države članice, ki so pristojni za izdajo dovoljenj plačilnim institucijam, plačilnim institucijam z opustitvijo, družbam za izdajo elektronskega denarja in družbam za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo ter za nadzor nad plačilnimi institucijami, plačilnimi institucijami z opustitvijo, družbami za izdajo elektronskega denarja in družbami za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo,
3. organom Republike Slovenije ali druge države članice, pristojnim za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma,
4. organom Republike Slovenije ali druge države članice, pristojnim za nadzor nad varstvom osebnih podatkov in
6. organom Republike Slovenije ali druge države članice, ki so pristojni za opravljanje pregleda nad delovanjem plačilnih sistemov in upravljavci plačilnih sistemov.

(2) Banka Slovenije lahko osebam iz prejšnjega odstavka razkrije le tiste zaupne informacije, ki jih organ oziroma oseba potrebuje za izvajanje svojih nalog ali pristojnosti v skladu z veljavnimi predpisi, ki urejajo njihovo delovanje in pristojnosti. Če zaupne informacije vključujejo zaupne podatke o posamezni stranki, se ti podatki posredujejo subjektom iz prvega odstavka tega člena le, če bi zaupne podatke ob upoštevanju drugega odstavka 240. člena tega zakona lahko ti subjekti zahtevali tudi neposredno od plačilne institucije, plačilne institucije z opustitvijo, družbe za izdajo elektronskega denarja, družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo ali udeleženca plačilnega sistema.

(3) Osebe, ki pridobijo zaupne informacije na podlagi tega člena, smejo te informacije uporabiti samo za izvajanje svojih pristojnosti nadzora oziroma nalog iz prvega odstavka tega člena in jih ne smejo razkriti drugi osebi ali državnemu organu, razen v primerih iz četrtega odstavka 269. člena tega zakona.

272. člen (razkritje zaupnih informacij drugim organom Republike Slovenije)

(1) Banka Slovenije lahko zaupne informacije razkrije Državnemu zboru, kadar ta v skladu z zakonsko določenimi pooblastili izvaja nadzor nad delovanjem Banke Slovenije v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pooblastil pri opravljanju nadzora, in le v obsegu, ko je posredovanje posameznih zaupnih informacij nujno za izvajanje pooblastil nadzora nad delovanjem Banke Slovenije.

(2) Državni zbor mora te informacije varovati kot zaupne in jih ne sme razkriti drugi osebi ali državnemu organu, razen v primerih iz četrtega odstavka 269. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od nadzornega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice, zastopnika ali zunanjega

izvajalca plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja ali udeleženca plačilnega sistema države članice po tem zakonu, Državnemu zboru razkriti samo s soglasjem nadzornega organa te države članice.

273. člen **(razkritje zaupnih informacij osebam tretje države)**

(1) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije osebam iz tretje države, ki imajo položaj osebe iz prvega odstavka 271. člena, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če je Republika Slovenija s tretjo državo sklenila dogovor o sodelovanju med navedenimi organi Republike Slovenije in te tretje države, s katerimi je dogovorjena medsebojna izmenjava zaupnih informacij;
2. če se za navedene osebe tretje države v tej državi uporabljajo pravila o obveznosti varovanja zaupnih informacij, z vsebino, določeno v 269. in 270. členu tega zakona, in
3. če je informacija, ki je predmet razkritja osebi tretje države, namenjena samo potrebam izvajanja nalog pristojnega organa ali nalog oseb iz drugega odstavka 271. člena.

(2) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od nadzornega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice, zastopnika ali zunanega izvajalca plačilne institucije, družbe za izdajo elektronskega denarja ali udeleženca plačilnega sistema države članice po tem zakonu, razkriti osebam iz prejšnjega odstavka samo s soglasjem pristojnega organa te države članice.

7. PODPOGLAVJE **SODELOVANJE MED NADZORNIMI ORGANI**

274. člen **(sodelovanje med nadzornimi organi v Republiki Sloveniji)**

(1) Banka Slovenije in organi Republike Slovenije, ki so pristojni za nadzor nad ponudniki plačilnih storitev, morajo na zahtevo posameznega nadzornega organa, posredovati temu organu vse zahtevane podatke glede ponudnika plačilnih storitev, ki jih ta organ potrebuje v postopku izdaje dovoljenja, opravljanja nadzora ali pri odločanju o drugih posamičnih zadevah v skladu s svojimi pristojnostmi.

(2) Nadzorni organi iz prejšnjega odstavka morajo drug drugega na lastno pobudo obveščati o nepravilnostih ali drugih okoliščinah, ki jih ugotovijo pri opravljanju nadzora ali drugih svojih nalog in pristojnosti, če so te ugotovitve pomembne tudi za delo drugih nadzornih organov.

275. člen **(sodelovanje z nadzornimi organi držav članic)**

(1) Banka Slovenije mora sodelovati z nadzornimi organi drugih držav članic in po potrebi z Evropsko centralno banko, nacionalnimi centralnimi bankami držav članic, Evropskim bančnim organom in drugimi organi držav članic, pristojnimi za izvajanje predpisov, ki se uporabljajo za ponudnike plačilnih storitev.

(2) Banka Slovenije mora nadzornemu organu države članice na njegovo zahtevo posredovati vse ustrezne informacije, ki so potrebne za izvajanje nalog nadzora tega nadzornega organa. Banka Slovenije nadzornemu organu države članice na lastno pobudo posreduje vse informacije, ki so ključne za izvajanje nalog nadzora tega nadzornega organa, tudi o izpolnjevanju pogojev iz 24. člena tega zakona s strani plačilne institucije.

(3) Informacija se šteje za ključno po drugem odstavku tega člena, če bi lahko imela pomemben vpliv za oceno finančne trdnosti nadzorovane finančne družbe druge države članice.

276. člen

(sodelovanje pri opravljanju nadzora nad podružnico in zastopnikom plačilne institucije v državi gostiteljici ter v primeru neposrednega opravljanja plačilnih storitev v državi gostiteljici)

(1) Banka Slovenije mora pri opravljanju nadzora nad podružnicami, zastopniki in plačilne institucije v državi gostiteljici sodelovati s pristojnim nadzornim organom države gostiteljice.

(2) Banka Slovenije predhodno obvesti pristojni nadzorni organ države gostiteljice, kadar namerava opraviti pregled poslovanja podružnice ali zastopnika plačilne institucije na območju te države članice.

(3) Banka Slovenije posreduje nadzornemu organu države gostiteljice na njegovo zahtevo vse potrebne informacije o dejstvih in okoliščinah, ki jih ugotovi pri opravljanju nadzora nad podružnico zastopnikom, ali neposrednim opravljanju plačilnih storitev plačilne institucije v državi gostiteljici, zlasti o ugotovljenih oziroma domnevnih kršitvah. Banka Slovenije posreduje pristojnemu nadzornemu organu države članice na lastno pobudo vse bistvene informacije, tudi o izpolnjevanju pogojev iz 24. člena tega zakona s strani plačilne institucije.

(4) Banka Slovenije lahko zaprosi pristojni nadzorni organ države gostiteljice, da opravi pregled poslovanja podružnice ali zastopnika plačilne institucije v tej državi gostiteljici, če se s tem postopek nadzora pospeši oziroma poenostavi oziroma če je to v skladu z interesi učinkovitosti, enostavnosti, hitrosti oziroma manjših stroškov postopka. Pod enakimi pogoji se lahko pooblaščen osebe Banke Slovenije udeležijo nadzora, ki ga izvaja pristojni nadzorni organ države gostiteljice.

(5) Če Banka Slovenije prejme obvestilo pristojnega organa države gostiteljice, da plačilna institucija s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima zastopnike ali podružnice na ozemlju te države gostiteljice, ne izpolnjuje določb nacionalnega prava, ki prenašajo določbe naslovov II, III in IV Direktive 2015/2366/EU, oceni prejete informacije in brez nepotrebnega odlašanja sprejme vse ustrezne ukrepe, da plačilna institucija odpravi te nepravilnosti. Banka Slovenije te ukrepe brez odlašanja sporoči pristojnemu organu države gostiteljice in pristojnim organom vsake druge zadevne države članice.

277. člen

(sodelovanje pri opravljanju nadzora nad podružnico in zastopnikom plačilne institucije države članice v Republiki Sloveniji ter primeru neposrednega opravljanja plačilnih storitev v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije mora sodelovati s pristojnim nadzornim organom države članice pri opravljanju nadzora nad podružnicami in zastopniki plačilne institucije te države članice na območju Republike Slovenije.

(2) Banka Slovenije posreduje pristojnemu nadzornemu organu države članice na njegovo zahtevo vse potrebne informacije o dejstvih in okoliščinah, ki jih ugotovi v zvezi z delovanjem podružnice, zastopnika, ali neposrednim opravljanjem plačilnih storitev plačilne institucije države članice v Republiki Sloveniji, zlasti o ugotovljenih kršitvah oziroma domnevnih kršitvah. Banka Slovenije posreduje pristojnemu nadzornemu organu države članice na lastno pobudo vse bistvene informacije, tudi o izpolnjevanju pogojev iz 24. člena tega zakona s strani plačilne institucije.

(3) Nadzorni organ države članice oziroma osebe, ki jih je pooblastil, lahko na območju Republike Slovenije opravijo pregled poslovanja podružnice ali zastopnika plačilne institucije te države članice. O nameravanem pregledu poslovanja mora nadzorni organ države članice predhodno obvestiti Banko Slovenije.

(4) V primeru iz prejšnjega odstavka ima nadzorni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, pri izvedbi pregleda poslovanja enake pristojnosti kakor Banka Slovenije pri opravljanju nadzora nad plačilno institucijo.

(5) Banka Slovenije mora na zahtevo pristojnega nadzornega organa države članice opraviti pregled poslovanja podružnice ali zastopnika plačilne institucije te države članice na območju Republike Slovenije. Nadzorni organ države članice se lahko, če tako zahteva, udeleži pregleda poslovanja iz prvega stavka tega odstavka.

(6) Ne glede na odgovornost pristojnih organov države sedeža Banka Slovenije v primeru ugotovitve, da plačilna institucija s sedežem v drugi državi članici, ki ima zastopnike ali podružnice na ozemlju Republike Slovenije, ne izpolnjuje določb 5., 13. ali 16. poglavja tega zakona, brez odlašanja obvesti pristojni organ države sedeža.

(7) Kadar je v nujnih primerih potrebno takojšnje ukrepanje, da bi odpravili resno grožnjo skupnim interesom uporabnikov plačilnih storitev v Republiki Sloveniji, lahko Banka Slovenije sprejme previdnostne ukrepe hkrati s čezmejnimi sodelovanjem med pristojnimi organi in dokler pristojni organi države sedeža ne sprejmejo potrebnih ukrepov.

(8) Vsi previdnostni ukrepi iz prejšnjega odstavka morajo biti primerni in sorazmerni s svojim namenom, to je zaščito skupnih interesov uporabnikov plačilnih storitev v Republiki Sloveniji pred resno grožnjo. Zaradi teh ukrepov uporabniki plačilnih storitev plačilne institucije v Republiki Sloveniji ne smejo imeti prednosti pred uporabniki plačilnih storitev plačilne institucije v drugih državah članicah.

(9) Previdnostni ukrepi iz sedmega odstavka tega člena morajo biti začasni in prenehajo veljati, ko se opredeljene resne grožnje odpravijo, tudi s pomočjo pristojnih organov države sedeža ali v sodelovanju z njimi ali z Evropskim bančnim organom, kot je določeno v 278. členu tega zakona.

(10) Glede na nujnost primera Banka Slovenije obvesti vnaprej, v vsakem primeru pa brez odlašanja, pristojne organe države sedeža in pristojne organe drugih zadevnih držav članic, Evropsko komisijo in Evropski bančni organ o previdnostnih ukrepih, sprejetih v skladu s sedmim odstavkom, in jih utemelji.

278. člen

(reševanje sporov med pristojnimi organi različnih držav članic)

(1) Kadar Banka Slovenije meni, da čezmejno sodelovanje s pristojnimi organi druge države članice v določeni zadevi ni skladno s pogoji iz 48. do 50. člena, 270. do 273. člena ali 275. do 277. člena tega zakona, lahko zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in ga zaprosi za pomoč v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(2) Če Banka Slovenije ravna po prejšnjem odstavku ali če pristojni organ druge države članice zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu, ker meni, da čezmejno sodelovanje z Banko Slovenije ni skladno s pogoji, kot so v tem zakonu določeni v 48. do 50. členu, 270. do 273. členu ali 275. do 277. členu tega zakona, mora Banka Slovenije odložiti odločanje in počakati na rešitev na podlagi 19. člena Uredbe 1093/2010/EU.

279. člen

(pristojnosti organov v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma ter varstva osebnih podatkov)

Določbe tega zakona ne posegajo v obveznosti in pristojnosti nadzornih organov na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma.

15. POGLAVJE
POSTOPEK ODLOČANJA BANKE SLOVENIJE V POSAMIČNIH ZADEVAH

280. člen
(uporaba določb o postopku)

Banka Slovenije odloča v posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem zakonu, po postopkih, določenih za odločanje Banke Slovenije v posamičnih zadevah v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, razen če je v tem poglavju za posamezno vrsto postopka izrecno določeno drugače.

1. PODPOGLAVJE
POSTOPEK ODLOČANJA O IZDAJI DOVOLJENJ

281. člen
(rok za odločitev in rok za izdajo sklepa o odpravi pomanjkljivosti)

(1) Banka Slovenije mora odločiti o zahtevi za izdajo dovoljenja, za katero je pristojna na podlagi tega zakona, v roku treh mesecev od prejema zahteve za izdajo dovoljenja.

(2) Ne glede na prejšnjega odstavek mora Banka Slovenije odločiti o zahtevi za izdajo dovoljenja za upravljanje plačilnega sistema in dovoljenja za spremembo pravil plačilnega sistema v roku šestih mesecev od prejema zahteve za izdajo dovoljenja.

(3) Če zahteva za izdajo dovoljenja, ki ga izdaja Banka Slovenije na podlagi tega zakona, ne izpolnjuje procesnih predpostavk za odločanje v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, izda Banka Slovenije sklep o odpravi pomanjkljivosti v roku enega meseca od prejema zahteve. V tem primeru rok iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena teče od trenutka, ko so bile pomanjkljivosti odpravljene.

2. PODPOGLAVJE
POSTOPEK ODLOČANJA O VPISU IN IZBRISU PODRUŽNICE ALI ZASTOPNIKA V
REGISTRU PLAČILNIH INSTITUCIJ

282. člen
(uporaba določb o postopku odločanja o izdaji dovoljenj)

(1) Za odločanje Banke Slovenije o zahtevi za vpis podružnice ali zastopnika v register plačilnih institucij po 81. in 82. členu tega zakona se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o postopku odločanja Banke Slovenije o izdaji dovoljenja, razen če je v 2. podpoglavju 15. poglavja tega zakona določeno drugače.

(2) Za odločanje Banke Slovenije o izbrisu podružnice po 2. točki drugega odstavka ali po tretjem odstavku 83. člena tega zakona in o izbrisu zastopnika po 2. točki petega odstavka 83. člena tega zakona se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o postopku za odvzem dovoljenja Banke Slovenije za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija.

(3) Pri smiselni uporabi določb tega zakona na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena se namesto besedila "izdaja dovoljenja" uporablja besedilo "vpis podružnice ali zastopnika v register plačilnih institucij" in namesto besedila "odvzem dovoljenja" se uporablja besedilo "izbris podružnice ali zastopnika iz registra plačilnih institucij".

283. člen
(postopek odločanja o zahtevi za vpis podružnice ali zastopnika plačilne institucije ter postopek izbrisa v registru plačilnih institucij)

(1) Banka Slovenije mora odločiti o zahtevi za vpis zastopnika plačilne institucije v Republiki Sloveniji v register plačilnih institucij v roku dveh mesecev od prejema zahteve. Če zahteva za vpis ne izpolnjuje procesnih predpostavk za odločanje, izda Banka Slovenije sklep o odpravi pomanjkljivosti v roku osmih dni od prejema zahteve.

(2) Banka Slovenije mora odločiti o zahtevi za vpis podružnice ali zastopnika plačilne institucije v državi gostiteljici v register plačilnih institucij v roku treh mesecev od prejema zahteve. Če zahteva za vpis ne izpolnjuje procesnih predpostavk za odločanje, izda Banka Slovenije sklep o odpravi pomanjkljivosti v roku osmih dni od prejema zahteve.

(3) Banka Slovenije mora odločiti o zahtevi za vpis podružnice v tretji državi v register plačilnih institucij v roku treh mesecev od prejema zahteve. Če zahteva za vpis ne izpolnjuje procesnih predpostavk za odločanje, izda Banka Slovenije sklep o odpravi pomanjkljivosti v roku osmih dni od prejema zahteve.

(4) Če Banka Slovenije ugotovi zahtevo za vpis podružnice ali zastopnika, ne izda odločbe ampak vpiše podružnico ali zastopnika v register plačilnih institucij in o vpisu obvesti plačilno institucijo in zastopnika.

(5) Banka Slovenije začne postopek za izbris podružnice ali zastopnika iz registra plačilnih institucij, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja utemeljen sum, da je podan kateri od razlogov za izbris podružnice ali zastopnika iz registra plačilnih institucij iz 83. člena tega zakona.

16. POGLAVJE
IZVENSODNO REŠEVANJE SPOROV

284. člen
(pritožbeni postopek pri Banki Slovenije)

(1) Uporabniki plačilnih storitev in druge zainteresirane strani, vključno z združenji potrošnikov, lahko pri Banki Slovenije vložijo pritožbo v zvezi z domnevnimi kršitvami tega zakona s strani ponudnikov plačilnih storitev.

(2) Banka Slovenije v odgovoru obvesti pritožnika o obstoju postopka izvensodnega reševanja sporov iz 286. člena tega zakona in da sprožitev tega postopka ne vpliva na pritožnikovo pravico, da vloži tožbo pred pristojnim sodiščem zoper ponudnika plačilnih storitev z namenom rešitve spora v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev.

285. člen
(postopek reševanja sporov pri ponudniku plačilnih storitev)

(1) Ponudniki plačilnih storitev morajo vzpostaviti in uporabljati ustrezne in učinkovite postopke za reševanje pritožb za obravnavanje pritožb uporabnikov plačilnih storitev v zvezi s pravicami in obveznostmi, ki izhajajo iz 5., 13. in 16. poglavja tega zakona.

(2) Postopke iz prejšnjega odstavka mora ponudnik plačilnih storitev zagotavljati v vsaki državi članici, v kateri ponuja plačilne storitve. Postopki morajo biti na voljo v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov države članice ali v drugem jeziku, če se o tem dogovorita ponudnik in uporabnik plačilnih storitev.

(3) Ponudnik plačilnih storitev si mora čim bolj prizadevati, da bi na papirju ali, če se o tem dogovorita ponudnik in uporabnik plačilnih storitev, na drugem trajnem nosilcu podatkov odgovoril na pritožbo uporabnika plačilnih storitev. V odgovoru morajo biti obravnavane vse zadeve iz pritožbe v ustreznem času, najpozneje pa v 15 delovnih dneh od prejema pritožbe.

(4) Kadar v izjemnih primerih zaradi razlogov, na katere ponudnik plačilnih storitev ne more vplivati, ponudnik odgovora ne more zagotoviti v 15 delovnih dneh, mora uporabniku poslati začasen odgovor, v katerem jasno navede razloge za zamudo pri odgovoru na pritožbo in določi rok, v katerem bo uporabnik plačilnih storitev prejel končni odgovor. Rok za prejem končnega odgovora v nobenem primeru ne sme biti daljši od 35 delovnih dni.

(5) Ponudnik plačilnih storitev mora uporabnika plačilnih storitev obvestiti o vsaj enem subjektu izvensodnega reševanja sporov, ki je pristojen za obravnavo sporov v zvezi s pravicami in obveznostmi, ki izhajajo iz 5., 13. in 16. poglavja tega zakona. Te informacije morajo biti jasne, razumljive in zlahka dostopne na spletnem mestu ponudnika plačilnih storitev, če ta obstaja, v podružnici, ter navedene v splošnih pogojih pogodbe, sklenjene med ponudnikom in uporabnikom plačilnih storitev. V njih mora biti navedeno, kako je mogoče dobiti več informacij o zadevnem subjektu izvensodnega reševanja sporov in pogojih za uporabo subjekta.

286. člen **(postopek izvensodnega reševanja sporov)**

(1) Ponudnik plačilnih storitev zagotovi postopek izvensodnega reševanja sporov s potrošniki v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, zagotavljanjem primerljivosti nadomestil, povezanih s plačilnimi računi, zamenjavo plačilnih računov in zagotavljanjem dostopa do osnovnih plačilnih računov po tem zakonu ter v zvezi z domnevnimi kršitvami obveznosti ponudnika plačilnih storitev po Uredbi 924/2009/ES in Uredbi 260/2012/EU pred neodvisnim subjektom, ki izpolnjuje pogoje in zagotavlja postopek v skladu z določbami zakona, ki ureja izvensodno reševanje potrošniških sporov. Na enak način se zagotavlja tudi postopek izvensodnega reševanja sporov s prejemniki plačila v zvezi z domnevnimi kršitvami obveznosti ponudnikov plačilnih storitev po Uredbi 2015/751/EU.

(2) Sodelovanje ponudnika plačilnih storitev v postopku, ki ga sproži potrošnik pred neodvisnim izvajalcem izvensodnega reševanja potrošniških sporov, je obvezno.

(3) Izvajalec izvensodnega reševanja potrošniških sporov sodeluje z organi, ki so v drugih državah članicah pristojni za izvensodno reševanje sporov v zvezi s pravicami in obveznostmi, ki izhajajo iz 5., 13. in 16. poglavja tega zakona, če reševanje posameznega spora sodi tudi v pristojnost takega organa druge države članice.

(4) Ponudnik plačilnih storitev potrošniku ne sme zaračunati posebnih nadomestil v zvezi s postopkom izvensodnega reševanja spora glede opravljanja plačilnih storitev.

(5) Prvi do četrty odstavek tega člena se ne uporabljajo za Upravo Republike Slovenije za javna plačila ter druge države organe in organe samoupravnih lokalnih skupnosti, kadar opravljajo plačilne storitve v okviru svojih izključnih pristojnosti na podlagi posebnega zakona.

(6) Prvi do četrty odstavek tega člena se smiselno uporabljajo tudi za izdajatelje elektronskega denarja v zvezi z njihovimi dolžnostmi glede izdajanja in unovčevanja elektronskega denarja.

17. POGLAVJE **POROČANJE**

287. člen **(obveznost poročanja ponudnikov plačilnih storitev)**

(1) Ponudniki plačilnih storitev, ki vodijo transakcijske račune imetnikov, ki so vpisani v Poslovni register Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja Poslovni register Slovenije, za davčne, statistične in druge z zakoni predpisane namene zbirajo podatke o dospelih neporavnanih obveznostih teh imetnikov ter o prometu in stanjih na njihovih transakcijskih računih.

(2) Ponudniki plačilnih storitev posredujejo podatke iz prejšnjega odstavka Finančni upravi Republike Slovenije in Agenciji.

(3) Agencija predpiše vsebino, način in roke zbiranja in posredovanja podatkov iz prvega odstavka tega člena, ob predhodnem soglasju ministra, pristojnega za finance. Po prejemu soglasja Agencija posreduje predpis iz tega odstavka v objavo v Uradni list Republike Slovenije.

18. POGLAVJE KAZENSKE DOLOČBE

288. člen

(kršitve ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

1. zaračuna uporabniku nadomestila v nasprotju s 86. členom tega zakona,
2. uporabniku pred sklenitvijo okvirne pogodbe o plačilnih storitvah ne zagotovi splošnih informacij iz 90. člena tega zakona ali jih ne zagotavlja na način iz 91. člena tega zakona,
3. uporabniku ne zagotovi splošnih informacij in določi okvirne pogodbe v skladu z 92. členom tega zakona,
4. uporabniku ne zagotovi informacij o posamezni plačilni transakciji v skladu z 93., 94. ali 95. členom tega zakona,
5. zaračuna uporabniku nadomestila v primeru odpovedi okvirne pogodbe v nasprotju z drugim in tretjim odstavkom 98. člena tega zakona ali drugim odstavkom 99. člena tega zakona,
6. uporabniku v zvezi z okvirno pogodbo o plačilnem instrumentu za plačila majhnih vrednosti ne zagotovi informacij o glavnih značilnostih plačilne storitve v skladu s prvim odstavkom 101. člena tega zakona,
7. uporabniku ne zagotovi informacij o posamezni plačilni transakciji v zvezi s plačilnimi instrumenti za plačila majhnih vrednosti v skladu z 102. členom tega zakona,
8. uporabniku pred sklenitvijo pogodbe o izvršitvi enkratne plačilne transakcije ne zagotovi splošnih informacij v skladu z 103. členom tega zakona,
9. plačniku ne zagotovi informacij o posamezni plačilni transakciji po prejemu plačilnega naloga na podlagi pogodbe o enkratni plačilni transakciji v skladu s 106. členom tega zakona, ali ne zagotovi prejemniku plačila informacij o posamezni plačilni transakciji po izvršitvi plačilne transakcije na podlagi pogodbe o enkratni plačilni transakciji v skladu s 107. členom tega zakona,
10. uporabnika pred odreditvijo plačilne transakcije ne obvesti o posebnem nadomestilu, ki ga zaračunava za uporabo določenega plačilnega instrumenta (drugi odstavek 110. člena tega zakona),
11. uporabniku, ki je potrošnik, pred sklenitvijo pogodbe o plačilnih storitvah na daljavo ne zagotovi predhodnih informacij v skladu s 113. členom tega zakona,
12. uporabniku, ki je potrošnik, pred sklenitvijo pogodbe o enkratni plačilni transakciji ne zagotovi predhodnih informacij v skladu s 114. členom tega zakona,
13. ne izvrši plačilne transakcije po prejemu plačilnega naloga (120. člen tega zakona),
14. ne obvesti uporabnika o zavrnitvi izvršitve plačilnega naloga (prvi in drugi odstavek 121. člena tega zakona),
15. uporabniku ne omogoči preklica plačilnega naloga v skladu z 122. in 123. členom tega zakona,
16. zaračuna uporabniku nadomestila za izvršitev plačilne transakcije v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom 125. člena tega zakona,
17. ne zagotovi prenosa celotnega zneska plačilne transakcije v skladu s tretjim odstavkom 125. člena tega zakona oziroma v primeru dogovora iz četrtega odstavka 125. člena tega

- zakona ne obvesti uporabnika o celotnem znesku plačilne transakcije in nadomestil, ki jih je odtegnil,
18. prejemniku plačila prepreči ali ga kakor koli drugače omejuje, da od plačnika zahteva plačilo nadomestila ali mu ponudi znižanje za uporabo določenega plačilnega instrumenta (126. člen tega zakona),
 19. ne izvrši plačilne transakcije v predpisanem roku (127. člen tega zakona),
 20. ne posreduje plačilnega naloga, ki ga je odredil prejemnik plačila ali plačnik preko prejemnika plačila, plačnikovemu ponudniku plačilnih storitev v dogovorjenih rokih tako, da je na dogovorjeni dan zapadlosti mogoče izvršiti plačilno transakcijo (128. člen tega zakona),
 21. ne omogoči uporabniku razpolagati z denarnimi sredstvi na plačilnem računu in ne zagotovi ustreznega datuma valute odobritve ali obremenitve plačilnega računa (129., 130. in 131. člen tega zakona),
 22. za izdajo in uporabo plačilnega instrumenta določi neobjektivne, diskriminatorne oziroma nesorazmerne ukrepe v nasprotju s prvim odstavkom 132. člena tega zakona,
 23. ne izpolni zahtev v zvezi z varno uporabo plačilnega instrumenta (prvi in drugi odstavek 133. člena tega zakona),
 24. ne zagotovi sredstev, ki uporabniku na njegovo zahtevo omogočajo, da dokaže posredovanje obvestila o izgubljenem, ukradenem ali zlorabljenem plačilnem instrumentu, ali jih ne zagotavlja v zahtevanem obdobju (tretji odstavek 133. člena tega zakona),
 25. ne povrne zneska neodobrenih oziroma nepravilno izvršenih plačilnih transakcij in pripadajočih nadomestil oziroma obresti ali ne zagotovi popravka datuma valute knjiženja v dobro oziroma zneska ne knjiži na plačilnem računu v skladu s 136., 137., 140. oziroma 142. členom tega zakona,
 26. v primeru, ko ne povrne zneska neodobrene plačilne transakcije, za katero odgovarja, in policije ali tožilstva ne obvesti o sumu, da gre za prevaro, v skladu z drugim odstavkom 136. člena tega zakona,
 27. v primeru, ko uporabnik predloži nepravilno enolično identifikacijsko oznako, ne ravna v skladu s četrtem ali petim odstavkom 143. člena tega zakona
 28. v primeru neizvršene ali nepravilno izvršene plačilne transakcije na zahtevo svojega uporabnika ne ravna v skladu s prvim odstavkom 146. člena.
 29. ne zagotovi uporabniku popravka neodobrene oziroma nepravilno izvršene plačilne transakcije v skladu s 149. členom tega zakona,
 30. ne povrne uporabniku zneska odobrene in pravilno izvršene plačilne transakcije oziroma ne zagotovi datuma knjiženja v dobro v skladu s 150. členom tega zakona,
 31. ne zagotovi pravice do povračila v skladu s šestim odstavkom 150. člena tega zakona,
 32. ne vzpostavi postopka oziroma pravil za reševanje sporov pri ponudniku plačilnih storitev v skladu z 285. členom tega zakona ali če tak postopek oziroma pravila ne izpolnjujejo zahtev iz 285. člena tega zakona,
 33. ne vzpostavi postopka oziroma pravil za izvensodno reševanje sporov v skladu z 286. členom tega zakona ali če tak postopek oziroma pravila ne izpolnjujejo zahtev iz 286. člena tega zakona.

(2) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka .

289. člen

(kršitve ponudnikov plačilnih storitev v zvezi s primerljivostjo nadomestil, povezanih s plačilnimi računi)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

1. potrošniku pred sklenitvijo okvirne pogodbe ne zagotovi dokumenta z informacijami o nadomestilih iz prvega odstavka 170. člena tega zakona,
2. potrošniku dokumenta z informacijami o nadomestilih ne zagotovi na način ali v obliki iz drugega, tretjega in četrtega odstavka 170. člena tega zakona,
3. v dokumentu z informacijami o nadomestilih ne zagotovi, da dokument razkriva nadomestila v skladu s petim odstavkom 170. člena tega zakona,

4. potrošniku ne da na voljo glosarja v skladu s prvim, šestim, sedmim in osmim odstavkom 170. člena tega zakona,
5. potrošniku dokumenta z informacijami o nadomestilih ali glosarja ne da na voljo na način ali v obliki v skladu z devetim odstavkom 170. člena tega zakona,
6. potrošniku ne zagotovi obračuna nadomestil v skladu s 171. členom tega zakona,
7. v svojih pogodbah s potrošniki in pri oglaševanju za potrošnike ne uporablja standardiziranih izrazov s seznama najbolj reprezentativnih storitve v skladu s 171. členom tega zakona,
8. potrošnika ne obvesti, ali lahko pogodbo za odprtje plačilnega računa sklene ločeno oziroma ne zagotovi ločeno informacij o nadomestilih, v skladu s 171. členom tega zakona.

(2) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka .

290. člen

(kršitve ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z zamenjavo plačilnega računa)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

1. potrošniku ne omogoči zamenjave plačilnega računa v skladu s prvim odstavkom 175. člena tega zakona,
2. kot prejemni ponudnik plačilnih storitev na zahtevo potrošnika ne začne postopka zamenjave v skladu z drugim odstavkom 175. člena tega zakona,
3. kot prejemni ponudnik plačilnih storitev ne izvede nalog iz petega odstavka 175. člena tega zakona oziroma jih ne izvede pravočasno,
4. kot prenosni ponudnik plačilnih storitev ne izvede nalog iz šestega odstavka 175. člena tega zakona oziroma jih ne izvede pravočasno,
5. kot prejemni ponudnik plačilnih storitev ne izvede nalog iz sedmega odstavka 175. člena tega zakona oziroma jih ne izvede pravočasno,
6. kot prejemni ponudnik plačilnih storitev ne obvesti potrošnika v skladu z osmim odstavkom 175. člena tega zakona,
7. kot prenosni ponudnik plačilnih storitev blokira plačilni račun pred datumom, določenim v pooblastilu potrošnika, v nasprotju z devetim odstavkom 175. člena tega zakona,
8. potrošniku, ki mu sporoči, da želi odpreti plačilni račun pri ponudniku plačilnih storitev v drugi državi članici, ne zagotovi vseh informacij oziroma ne izvede vseh aktivnosti v skladu s 176. členom tega zakona,
9. kot prenosni ali prejemni ponudnik plačilnih storitev potrošniku ne posreduje njegovih osebnih podatkov in informacij v skladu s prvim odstavkom 177. člena tega zakona,
10. kot prenosni ponudnik potrošniku ali prejemnemu ponudniku plačilnih storitev ne posreduje brezplačno informacij, ki jih prejemni ponudnik plačilnih storitev zahteva v skladu s 1. točko šestega odstavka 175. člena tega zakona (drugi odstavek 177. člena tega zakona),
11. kot prenosni ponudnik plačilnih storitev potrošniku za zaprtje plačilnega računa zaračuna nadomestilo v nasprotju s tretjim odstavkom 177. člena tega zakona,
12. kot prenosni ali prejemni ponudnik plačilnih storitev potrošniku zaračuna nadomestilo v nasprotju s četrnim odstavkom 177. člena tega zakona,
13. potrošniku nemudoma ne povrne finančne izgube v skladu s 178. členom tega zakona,
14. potrošniku ne da na voljo informacij v skladu s 179. členom tega zakona.

(2) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka .

291. člen

(kršitve bank v zvezi z dostopom do osnovnega plačilnega računa)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje banka, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

1. ne spoštuje načela prepovedi razlikovanja iz 180. člena tega zakona,
2. potrošnikom ne ponuja osnovnega plačilnega računa v skladu 181. členom tega zakona,
3. prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa ne obravnava pravočasno v skladu s četrtem odstavkom 181. člena tega zakona,
4. ne zavrne prošnje potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa v skladu s šestim odstavkom 181. člena tega zakona,
5. zavrne prošnjo potrošnika za odprtje osnovnega plačilnega računa v nasprotju s sedmim odstavkom 181. člena tega zakona,
6. potrošnika v primeru zavrnitve prošnje za odprtje osnovnega plačilnega računa ne obvesti o zavrnitvi prošnje v skladu z osmim odstavkom 181. člena tega zakona,
7. potrošnika ne obvesti v skladu z devetim odstavkom 181. člena tega zakona,
8. odprtje osnovnega plačilnega računa pogojuje z nakupom dodatnih storitev ali delnic banke v nasprotju z desetim odstavkom 181. člena tega zakona,
9. v okviru osnovnega plačilnega računa ne zagotavlja katere od storitev iz prvega odstavka 182. člena tega zakona,
10. osnovnega plačilnega računa ne zagotavlja vsaj v eurih v skladu z drugim odstavkom 182. člena tega zakona,
11. potrošniku v zvezi z osnovnim plačilnim računom ne zagotavlja neomejenega števila transakcij v skladu s tretjim odstavkom 182. člena tega zakona,
12. potrošniku ne zagotovi možnosti izvrševanja plačilnih transakcij z osnovnega plačilnega računa v skladu s četrtem odstavkom 182. člena tega zakona,
13. ne ravna v skladu s petim odstavkom 182. člena tega zakona,
14. dostop do osnovnega plačilnega računa ali njegovo uporabo omejuje ali pogojuje z uporabo prekoračitve (šesti odstavek 182. člen tega zakona),
15. v zvezi z osnovnim plačilnim računom zaračunava nadomestilo v nasprotju s 183. členom tega zakona,
16. enostransko prekine okvirno pogodbo za dostop do osnovnega plačilnega računa v nasprotju z drugim odstavkom 184. člena tega zakona,
17. ob odpovedi pogodbe za osnovni plačilni račun ne obvesti potrošnika v skladu s tretjim odstavkom 184. člena tega zakona,
18. potrošnika v primeru odpovedi okvirne pogodbe za dostop do osnovnega plačilnega računa ne seznani v skladu s petim odstavkom 184. člena tega zakona,
19. potrošniku ne da brezplačno na voljo lahko dostopnih informacij o posebnih značilnostih osnovnega plačilnega računa v skladu z drugim odstavkom 185. člena tega zakona.

(2) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba banke, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka .

292. člen

(druge kršitve ponudnikov plačilnih storitev)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

1. ne vzpostavi okvira z ustreznimi ukrepi za zmanjšanje tveganj in nadzornimi mehanizmi za obvladovanje operativnih in varnostnih tveganj v skladu s prvim odstavkom 151. člena tega zakona,
2. ne predloži Banki Slovenije enkrat letno ali v krajših časovnih presledkih, kot jih določi Banka Slovenije, posodobljene in celovite ocene operativnih in varnostnih tveganj v skladu z drugim odstavkom 151. člena tega zakona,
3. v primeru večjega operativnega ali varnostnega incidenta ne obvesti Banke Slovenije v skladu s prvim odstavkom 152. člena tega zakona,
4. v primeru, ko bi večji operativni ali varnostni incident lahko vplival na finančne interese njegovih uporabnikov, uporabnikov ne obvesti v skladu z drugim odstavkom 152. člena tega zakona,
5. ne predloži Banki Slovenije vsaj enkrat letno statističnih podatkov o prevarah v skladu s šestim odstavkom 152. člena tega zakon,

6. ki ne opravi močne avtentikacije, kadar je ta zahtevana v skladu s 153. členom tega zakona,
7. ki v primeru odreditve elektronskih plačilnih transakcij iz 2. točke prvega odstavka 153. člena ne uporabi močne avtentikacije strank, ki vsebuje elemente za dinamično povezavo transakcije z določenim zneskom in določenim prejemnikom plačila v skladu z drugim odstavkom 153. člena tega zakona,
8. ki v primeru, ko je zahtevana močna avtentikacija, ne vzpostavi ustreznih varnostnih ukrepov, s katerimi zavaruje zaupnost in celovitost osebnih varnostnih elementov uporabnikov plačilnih storitev v skladu s tretjim odstavkom 153. člena tega zakona
9. ne posreduje Banki Slovenije podatkov o nadomestilih iz prvega odstavka 173. člena tega zakona na način, v obliki in rokih, določenih s predpisom, izdanim na podlagi drugega odstavka 173. člena tega zakona,
10. omogoči uporabniku razpolaganje z denarnimi sredstvi v nasprotju s prvim odstavkom 188. člena tega zakona,
11. če nadomestilo, ki ga ponudnik plačilnih storitev zaračunava za izvajanje rubeža in za izvrševanje prenosa denarnih sredstev ter za opravljanje drugih dejanj na podlagi sklepa o izvršbi ali zavarovanju, ni v skladu z zahtevo iz 190. člena tega zakona,
12. ne zagotavlja podatkov za vzpostavitev in vodenje registra transakcijskih računov v skladu s prvim odstavkom 192. člena tega zakona,
13. krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov iz 240. člena tega zakona,
14. obdeluje zaupne podatke v nasprotju z 242. členom tega zakona,
15. ne poroča v skladu z 287. členom tega zakona.

(2) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka .

293. člen **(kršitve ponudnikov storitve odreditve plačil)**

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik storitve odreditve plačil, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

1. plačniku ali prejemniku plačila, ne zagotovi informacij v skladu s 104. členom tega zakona,
2. ponudniku, ki vodi račun plačnika, ne zagotovi podatkov v skladu s 105. členom tega zakona,
3. ravna v nasprotju z obveznostmi iz tretjega odstavka 118. člena tega zakona.

(2) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik storitve odreditve plačil, če je odgovoren za neizvršitev, nepravilno izvršitev ali pozno izvršitev plačilne transakcije v skladu s 141. členom tega zakona in ponudniku plačilnih storitev, ki vodi račun, na njegovo zahtevo ne zagotovi nadomestila v skladu s tretjim odstavkom 141. člena tega zakona.

(3) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika storitev odreditve plačil, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

294. člen **(kršitve ponudnikov storitve zagotavljanja informacij o računih)**

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik storitve zagotavljanja informacij o računih, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji ravna v nasprotju z obveznostmi iz drugega odstavka 119. člena tega zakona.

(2) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika storitev zagotavljanja informacij o računih, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka .

295. člen
(kršitve ponudnikov plačilnih storitev, ki izdajajo kartične plačilne instrumente)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki izdaja kartične plačilne instrumente, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji zahteva potrdilo, ali je na plačilnem računu plačnika razpoložljiv znesek, potreben za izvršitev kartične plačilne transakcije, čeprav niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 117. člena tega zakona.

(2) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev, ki izdaja kartične plačilne instrumente, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka

296. člen
(kršitve ponudnikov plačilnih storitev, ki vodijo račune)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki vodi račun, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

1. na zahtevo ponudnika plačilnih storitev, ki izdaja kartične plačilne instrumente, ne potrdi, ali je na plačilnem računu plačnika razpoložljiv znesek, potreben za izvršitev kartične plačilne transakcije, v skladu s prvim odstavkom 117. člena tega zakona,
2. na zahtevo ponudnika plačilnih storitev, ki izdaja kartične plačilne instrumente, o potrditvi razpoložljivega zneska na plačilnem računu plačnika, ne odgovori v obliki odgovora "da" ali "ne" v skladu s tretjim odstavkom 117. člena tega zakona,
3. na podlagi potrdila ponudniku plačilnih storitev, ki izdaja kartične plačilne instrumente, blokira sredstva na plačilnem računu plačnika v nasprotju s četrnim odstavkom 117. člena tega zakona,
4. plačniku na njegovo zahtevo ne sporoči istovetnosti ponudnika plačilnih storitev, ki izdaja kartične plačilne instrumente, ali svojega odgovora, v skladu s petim odstavkom 117. člena tega zakona,
5. v primeru, ko plačnik pridobiva plačilne storitve iz 7. točke 6. člena tega zakona, ne izvede dejavnosti v skladu s četrnim odstavkom 118. člena tega zakona, razen če so podane okoliščine iz prvega odstavka 135. člena tega zakona,
6. opravljanje storitev odreditve plačil pogojujejo z obstojem pogodbenega razmerja s ponudnikom storitve odreditve plačil v nasprotju s petim odstavkom 118. člena tega zakona,
7. v primeru, ko uporabnik uporablja plačilne storitve iz 8. točke 6. člena tega zakona, ne izvede dejavnosti v skladu s tretjim odstavkom 119. člena tega zakona, razen če so podane okoliščine iz prvega odstavka 135. člena tega zakona,
8. opravljanje storitev zagotavljanja informacij o računih pogojuje z obstojem pogodbenega razmerja s ponudnikom storitve odreditve plačil v nasprotju s četrnim odstavkom 119. člena tega zakona,
9. v primeru, ko plačnik pridobiva plačilne storitve iz 7. točke 6. člena tega zakona ali ko uporabnik uporablja plačilne storitve iz 8. točke 6. člena tega zakona, o zavrnitvi dostopa do plačilnega računa in o razlogih zanj plačnika ne obvesti v skladu z drugim odstavkom 135. člena tega zakona,
10. v primeru, ko plačnik pridobiva plačilne storitve iz 7. točke 6. člena tega zakona ali ko uporabnik uporablja plačilne storitve iz 8. točke 6. člena tega zakona, ne omogoči dostopa do plačilnega računa, ko razlogi za zavrnitev dostopa prenehajo, v skladu s tretjim odstavkom 135. člena tega zakona, razen če so podane okoliščine iz četrtega odstavka 135. člena tega zakona,
11. v primeru, ko plačnik pridobiva plačilne storitve iz 7. točke 6. člena tega zakona ali ko uporabnik uporablja plačilne storitve iz 8. točke 6. člena tega zakona, o incidentu, povezanem s ponudnikom storitev zagotavljanja informacij o računih ali ponudnikom storitev odreditve plačil, ne obvesti organa, pristojnega za nadzor v skladu s petim odstavkom 135. člena tega zakona,

12. v primeru, ko prejemnik plačila odredi plačilno transakcijo ali je ta odrejena preko njega v okviru kartične plačilne transakcije in njen točen znesek v trenutku, ko plačnik da soglasje za izvršitev plačilne transakcije, ni znan, blokira plačilni račun plačnika v nasprotju s prvim odstavkom 139. člena tega zakona,
13. v primeru, da ne sprostí sredstev, blokiranih na plačilnem računu plačnika, v skladu z drugim odstavkom 139. člena tega zakona,
14. v primeru transakcije pri storitvi odreditve plačil plačniku ne povrne zneska neizvršene ali nepravilno izvršene plačilne transakcije, ali, če je bila plačilna transakcija izvršena v breme plačnikovega plačilnega računa, ne vzpostavi takšnega stanja plačilnega računa, kakršno bi bilo, če do napačne izvršitve ne bi prišlo, v skladu s prvim odstavkom 141. člena tega zakona,
15. ponudniku storitev odreditve plačil in ponudniku storitev zagotavljanja informacij o računih ne omogoči, da upošteva postopke avtentikacije, ki jih je zagotovil uporabniku v skladu s petim odstavkom 153. člena tega zakona.

(2) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev, ki vodi račun, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka .

297. člen **(kršitve kreditnih institucij)**

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje kreditna institucija, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

1. ne omogoči dostopa do svojih storitev, povezanih s plačilnimi računi, v skladu s prvim odstavkom 25. člena tega zakona.
2. Banki Slovenije ne sporoči ustrezno utemeljenih razlogov za zavrnitev dostopa do svojih storitev, povezanih s plačilnimi računi, v skladu z drugim odstavkom 25. člena tega zakona.

(2) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba kreditne institucije, ki je storila prekršek iz prejšnjega odstavka .

298. člen **(kršitve v zvezi z drugimi plačilnimi transakcijami)**

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki stori prekršek iz 1. do 12. točke prvega odstavka 288. člena tega zakona v zvezi z izvrševanjem drugih plačilnih transakcij iz 155. člena tega zakona, razen če je ponudnik pri tem ravnal v skladu s 156. členom tega zakona.

(2) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se kaznuje za prekršek ponudnik plačilnih storitev, ki v zvezi z izvršitvijo druge plačilne transakcije:

1. ne izvrši plačilne transakcije v predpisanem roku (drugi odstavek 157. člena tega zakona), razen če je izrecno dogovorjen drugačen rok,
2. ne omogoči uporabniku razpolaganja z denarnimi sredstvi na plačilnem računu in ne zagotovi ustreznega datuma valute odobritve ali obremenitve plačilnega računa (drugi odstavek 157. člena tega zakona).

(3) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

299. člen **(kršitve pri opravljanju plačilnih storitev v drugi državi članici)**

(1) Ponudnik plačilnih storitev s sedežem v Republiki Sloveniji ne odgovarja za prekršek iz prvega odstavka 288. člena tega zakona, ki ga stori v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev preko podružnice ali preko zastopnika v drugi državi članici.

(2) Ponudnik plačilnih storitev s sedežem v Republiki Sloveniji se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka 288. člena tega zakona, ki ga stori pri neposrednem opravljanju plačilnih storitev v drugi državi članici.

(3) Ponudnik plačilnih storitev se kaznuje za prekršek na podlagi drugega odstavka tega člena le, če je kršitev kazniva tudi po pravu države članice, v kateri je kršitev storjena.

(4) Ponudnik plačilnih storitev s sedežem v Republiki Sloveniji se ne kaznuje za prekršek na podlagi drugega odstavka tega člena, če:

1. je pristojni organ v državi, kjer ponudnik plačilnih storitev neposredno opravlja plačilne storitve, že izrekel kazen ponudniku plačilnih storitev zaradi kršitve in je bila kazen že izvršena ali je bilo v skladu z mednarodno pogodbo odločeno, da bo izvršena v Republiki Sloveniji,
2. je bil v državi, kjer ponudnik plačilnih storitev neposredno opravlja plačilne storitve, s pravnomočno odločbo oproščen ali mu je bila kazen odpuščena, ali je izvršitev kazni zastarala,
3. se za kršitev po pravu države, kjer ponudnik plačilnih storitev neposredno opravlja plačilne storitve, storilec preganja na zahtevo oškodovanca, takšna zahteva pa ni bila vložena.

(5) Odgovorna oseba ponudnika plačilnih storitev se kaznuje za prekršek, ki ga stori ponudnik plačilnih storitev s sedežem v Republiki Sloveniji pri neposrednem opravljanju plačilnih storitev v drugi državi članici, če so v zvezi s kršitvijo odgovorne osebe izpolnjeni pogoji iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena.

300. člen

(kršitve pri izdajanju elektronskega denarja v drugi državi članici)

(1) Izdajatelj elektronskega denarja s sedežem v Republiki Sloveniji ne odgovarja za prekršek iz prvega odstavka 304. člena tega zakona, ki ga stori v zvezi z izdajanjem elektronskega denarja prek podružnice v drugi državi članici.

(2) Izdajatelj elektronskega denarja s sedežem v Republiki Sloveniji se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka 304. člena tega zakona, ki ga stori pri neposrednem izdajanju elektronskega denarja v drugi državi članici.

(3) Izdajatelj elektronskega denarja se kaznuje za prekršek na podlagi drugega odstavka tega člena le, če je kršitev kazniva tudi po pravu države članice, v kateri je kršitev storjena.

(4) Izdajatelj elektronskega denarja s sedežem v Republiki Sloveniji se ne kaznuje za prekršek na podlagi drugega odstavka tega člena, če:

1. je pristojni organ v državi, kjer izdajatelj elektronskega denarja neposredno izdaja elektronski denar, že izrekel kazen izdajatelju elektronskega denarja zaradi kršitve in je bila kazen že izvršena ali je bilo v skladu z mednarodno pogodbo odločeno, da bo izvršena v Republiki Sloveniji,
2. je bil v državi, kjer izdajatelj elektronskega denarja neposredno izdaja elektronski denar, s pravnomočno odločbo oproščen ali mu je bila kazen odpuščena, ali je izvršitev kazni zastarala,
3. se za kršitev po pravu države, kjer izdajatelj elektronskega denarja neposredno izdaja elektronski denar, storilec preganja na zahtevo oškodovanca, takšna zahteva pa ni bila vložena.

(5) Odgovorna oseba izdajatelja elektronskega denarja se kaznuje za prekršek, ki ga stori izdajatelj elektronskega denarja s sedežem v Republiki Sloveniji pri neposrednem izdajanju elektronskega denarja v drugi državi članici, če so v zvezi s kršitvijo odgovorne osebe izpolnjeni pogoji iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena.

301. člen
(kršitve pri neposrednem opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji)

(1) Če ponudnik plačilnih storitev s sedežem v drugi državi članici stori prekršek iz 288. člena tega zakona pri neposrednem opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji, Banka Slovenije o ugotovljenih kršitvah obvesti nadzorni organ države sedeža po postopku iz 7. podpoglavja 14. poglavja tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek 288. člena tega zakona se ponudnik plačilnih storitev s sedežem v drugi državi članici, ki stori prekršek iz 288. člena tega zakona pri neposrednem opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji, ne kaznuje za prekršek po tem zakonu, če pristojni nadzorni organ države sedeža zoper tega ponudnika začne ustrezni postopek zaradi te kršitve.

302. člen
(kršitve pri opravljanju plačilnih storitev ali izdajanju elektronskega denarja v Republiki Sloveniji preko zastopnika ali podružnice)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje plačilna institucija ali družba za izdajo elektronskega denarja, ki ima na ozemlju Republike Slovenije zastopnike ali podružnice in ki Banki Slovenije na njeno zahtevo ne poroča o dejavnostih, ki se opravljajo na ozemlju Republike Slovenije v skladu z 51. členom tega zakona.

(2) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje plačilna institucija, ki ima na ozemlju Republike Slovenije zastopnike na podlagi uresničevanja pravice do ustanavljanja in ki ne imenuje osrednje kontaktne točke v skladu z 52. členom tega zakona.

(3) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba plačilne institucije ali družbe za izdajo elektronskega denarja, ki je storila prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba plačilne institucije, ki je storila prekršek iz drugega odstavka tega člena.

303. člen
(kršitve pri neposrednem izdajanju elektronskega denarja v Republiki Sloveniji)

(1) Če izdajatelj elektronskega denarja s sedežem v drugi državi članici stori prekršek iz 304. člena tega zakona pri neposrednem izdajanju elektronskega denarja v Republiki Sloveniji, Banka Slovenije o ugotovljenih kršitvah obvesti nadzorni organ države sedeža po postopku iz 7. podpoglavja 14. poglavja tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek 304. člena tega zakona se izdajatelj elektronskega denarja s sedežem v drugi državi članici, ki stori prekršek iz 304. člena tega zakona pri neposrednem izdajanju elektronskega denarja v Republiki Sloveniji, ne kaznuje za prekršek po tem zakonu, če pristojni nadzorni organ države sedeža zoper tega izdajatelja začne ustrezni postopek zaradi te kršitve.

304. člen
(kršitve izdajateljev elektronskega denarja)

(1) Z globo od 20.000 do 150.000 eurov se za prekršek kaznuje izdajatelj elektronskega denarja, če:

1. imetniku elektronskega denarja pred sklenitvijo pogodbe o izdajanju elektronskega denarja ne posreduje informacij o pogojih unovčenja sredstev in nadomestilih (drugi odstavek 159. člena),

2. obreduje elektronski denar v časovnem obdobju od izdaje do potrošnje ali ponudi imetniku elektronskega denarja druge koristi, povezane s časovnim obdobjem, v katerem imetnik hrani elektronski denar (tretji odstavek 159. člena),
3. imetniku na njegovo zahtevo ne izplača elektronskega denarja v skladu s 160. členom tega zakona.

(2) Z globo od 1.500 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba izdajatelja elektronskega denarja, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka .

305. člen

(kršitve družb za izdajo elektronskega denarja in družb za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo)

(1) Z globo od 20.000 do 150.000 eurov se za prekršek kaznuje družba za izdajo elektronskega denarja ali družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, če:

1. izdaja elektronski denar, ne da bi za opravljanje te storitve pridobila dovoljenje Banke Slovenije (prvi odstavek 162. člena ali prvi odstavek 167. člena),
2. ne obvesti Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah iz prvega odstavka 40. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona,
3. ne hrani dokumentacije v skladu z drugim odstavkom 40. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona,
4. če je udeležena pri združitvi ali delitvi družb, pri kateri družba za izdajo elektronskega denarja nadaljuje opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja ali plačilnih storitev, in pred izvedbo združitve ali delitve na pridobi dovoljenja Banke Slovenije v skladu z 41. členom v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona,
5. ne obvesti Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah v skladu s petim odstavkom 42. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona,
6. po prenehanju dovoljenja za izdajanje elektronskega denarja sklepa nove posle v nasprotju s prepovedjo iz sedmega odstavka 42. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona,
7. začne izdajati elektronski denar v državi gostiteljici ali tretji državi preko podružnice v nasprotju s prvim odstavkom 44. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona,
8. začne neposredno izdajati elektronski denar v državi gostiteljici, ne da bi o tem obvestila Banko Slovenije (drugi odstavek 47. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena) ali v nasprotju z drugim odstavkom 49. člena tega zakona,
9. za izvajanje operativnih nalog, povezanih z izdajanjem elektronskega denarja ali opravljanjem plačilnih storitev, uporabi zunanje izvajalce v državi gostiteljici, ne da bi o tem obvestila Banko Slovenije v skladu s tretjim odstavkom 47. člena tega zakona v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona,
10. ne obvesti Banke Slovenije v skladu s četrtem odstavkom 43. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena ali v skladu s prvim ali petim odstavkom 45. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena ali v skladu s tretjim ali četrtem odstavkom 49. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona,
11. ne vzpostavi ali ne vzdržuje zanesljivega in celovitega sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol (prvi odstavek 54. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena),
12. ne poroča Banki Slovenije v skladu z drugim odstavkom 66. člena v povezavi s petim odstavkom 164. člena tega zakona,
13. ne zagotavlja varstva denarnih sredstev imetnikov v skladu s 166. členom tega zakona,
14. vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke ali sestavlja računovodska poročila v nasprotju s prvim odstavkom 73. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona,
15. ne predloži pravočasno Banki Slovenije nerevidiranih računovodskih izkazov ali jih predloži brez ločenih računovodskih informacij (drugi odstavek 73. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena),
16. ne predloži pravočasno Banki Slovenije letnega poročila in revizorjevega poročila o revidiranju letnega poročila ali ga predloži brez mnenja revizorja o ločenih računovodskih informacijah (tretji odstavek 73. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena).

(2) Z globo od 1.500 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba družbe za izdajo elektronskega denarja, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 20.000 do 150.000 eurov se za prekršek kaznuje družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, če ne obvesti Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev za izdajanje elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo (167. člen).

306. člen **(druge kršitve plačilnih institucij in plačilnih institucij z opustitvijo)**

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje plačilna institucija ali plačilna institucija z opustitvijo, če:

1. uporabnikom ponuja posojila v zvezi s plačilnimi storitvi v nasprotju s prvim odstavkom 29. člena tega zakona,
2. opravlja plačilne storitve, ne da bi za opravljanje teh storitev pridobila dovoljenje Banke Slovenije (34. člen tega zakona),
3. ne obvesti Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah iz prvega odstavka 40. člena tega zakona,
4. ne hrani dokumentacije v skladu z drugim odstavkom 40. člena tega zakona,
5. če je udeležena pri združitvi ali delitvi družb, pri kateri plačilna institucija nadaljuje opravljanje plačilnih storitev, in pred izvedbo združitve ali delitve na pridobi dovoljenja Banke Slovenije v skladu z 41. členom tega zakona,
6. ne obvesti Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah v skladu s petim odstavkom 42. člena tega zakona,
7. po prenehanju dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev sklepa nove posle v nasprotju s prepovedjo iz sedmega odstavka 42. člena tega zakona,
8. začne opravljati plačilne storitve v državi gostiteljici ali tretji državi preko podružnice ali zastopnika v nasprotju s prvim odstavkom 44. člena tega zakona,
9. začne neposredno opravljati plačilne storitve v državi gostiteljici, ne da bi o tem obvestila Banko Slovenije (drugi odstavek 47. člena tega zakona) ali v nasprotju z drugim odstavkom 49. člena tega zakona,
10. za izvajanje operativnih nalog, povezanih z opravljanjem plačilnih storitev, uporabi zunanje izvajalce v državi gostiteljici, ne da bi o tem obvestila Banko Slovenije (tretji odstavek 47. člena tega zakona),
11. ne obvesti Banke Slovenije v skladu s četrtem odstavkom 43. člena, prvim ali petim odstavkom 45. člena tega zakona ali v skladu s tretjim ali četrtem odstavkom 49. člena tega zakona,
12. ne vzpostavi oziroma ne vzdržuje zanesljivega in celovitega sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol (prvi odstavek 54. člena tega zakona),
13. ne poroča Banki Slovenije v skladu z drugim odstavkom 66. člena tega zakona oziroma v skladu z zahtevami in pravili, ki jih predpiše Banka Slovenije v skladu z 67. členom tega zakona,
14. ne zagotovi varstva denarnih sredstev uporabnikov v skladu z 68. oziroma 69. členom tega zakona,
15. zagotavlja varstvo denarnih sredstev uporabnikov za predvideni delež denarnih sredstev uporabnikov brez dovoljenja Banke Slovenije (70. člen tega zakona),
16. ne obvešča Banke Slovenije o spremembah v zvezi z ukrepi za varovanje sredstev uporabnikov (72. člen tega zakona),
17. vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke ali sestavlja računovodska poročila v nasprotju s prvim odstavkom 73. člena tega zakona,
18. ne predloži pravočasno Banki Slovenije nerevidiranih računovodskih izkazov ali jih predloži brez ločenih računovodskih informacij (drugi odstavek 73. člena tega zakona),
19. ne predloži pravočasno Banki Slovenije letnega poročila in revizorjevega poročila o revidiranju letnega poročila ali ga predloži brez mnenja revizorja o ločenih računovodskih informacijah (tretji odstavek 73. člena tega zakona).

(2) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba plačilne institucije ali plačilne institucije z opustitvijo, ki je storila prekršek iz prejšnjega odstavka .

(3) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje plačilna institucija z opustitvijo, če ne obvesti Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev za opravljanje plačilnih storitev izvrševanja denarnih nakazil kot plačilna institucija z opustitvijo (šesti odstavek 76. člena tega zakona).

307. člen

(kršitve drugih oseb v plačilni instituciji ali v družbi za izdajo elektronskega denarja)

(1) Z globo od 800 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek član posloводства ali oseba, ki je v plačilni instituciji neposredno odgovorna za vodenje poslov v zvezi s plačilnimi storitvi ali v družbi za izdajo elektronskega denarja neposredno odgovorna za vodenje poslov v zvezi z izdajanjem elektronskega denarja, če:

1. ne posreduje Banki Slovenije poročil oziroma informacij o zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora in izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije (drugi odstavek 248. člena in drugi odstavek 248. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena),
2. ne ravna v skladu s pozivom Banke Slovenije (tretji odstavek 248. člena in tretji odstavek 248. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena),
3. ne posreduje pooblaščenim osebam Banke Slovenije na njeno zahtevo poročil in informacij o zadevah, pomembnih za opravljanje pregleda poslovanja (tretji odstavek 252. člena in tretji odstavek 252. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena).

(2) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje zaposleni pri plačilni instituciji ali v družbi za izdajo elektronskega denarja, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka .

308. člen

(kršitve revizijske družbe in pooblaščenega revizorja)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje revizijska družba:

1. če ne opravi revizijskega pregleda in mnenja o ločenih računovodskih informacijah iz bilance stanja in izkaza poslovnega izida v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev v skladu s tretjim odstavkom 73. člena tega zakona ali v zvezi z izdajanjem elektronskega denarja v skladu s tretjim odstavkom 73. člena tega zakona v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona,
2. če pooblaščen revizor nemudoma ne obvesti Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah iz prvega oziroma drugega odstavka 74. člena tega zakona ali o dejstvih in okoliščinah iz prvega oziroma drugega odstavka 74. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena ali če ne posreduje podatkov v skladu s tretjim odstavkom 74. člena ali če ne posreduje podatkov v skladu s tretjim odstavkom 74. člena v povezavi s petim odstavkom 161. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pooblaščen revizor, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka .

309. člen

(kršitve v zvezi z upravljanjem plačilnih sistemov)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec plačilnega sistema, ki:

1. ne uskladi pravil plačilnega sistema v skladu s četrnim odstavkom 201. člena tega zakona,
2. spremeni pravila plačilnega sistema v nasprotju s prvim odstavkom 213. člena tega zakona
3. ne obvešča Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah iz prvega odstavka 225. člena tega zakona,

4. ne poroča Banki Slovenije v skladu z zahtevami in pravili, ki jih izda Banka Slovenije na podlagi petega odstavka 225. člena tega zakona,
5. obdeluje zaupne podatke v nasprotju z 242. členom tega zakona,

(2) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje klirinška družba, ki:

1. ne obvesti Banke Slovenije o dejstvih in okoliščinah iz prvega odstavka 232. člena tega zakona,
3. ne hrani dokumentacije v skladu z drugim odstavkom 232. člena tega zakona,
4. ne obvesti Banke Slovenije o okoliščinah v skladu s petim odstavkom 233. člena tega zakona,
5. po prenehanju dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev sklepa nove posle v nasprotju s prepovedjo iz sedmega odstavka 233. člena tega zakona,
6. ne zagotovi minimalnega kapitala v skladu s prvim odstavkom 234. člena tega zakona,
7. ne zagotovi varnega in zanesljivega poslovanja ter sistema upravljanja in sistema notranjih kontrol v skladu z 235. členom tega zakona,
8. vodi poslovne knjige v nasprotju z zahtevo iz prvega odstavka 236. člena tega zakona,
9. pravočasno ne predloži Banki Slovenije nerevidiranih računovodskih izkazov ali jih predloži brez ločenih računovodskih informacij (tretji odstavek 236. člena tega zakona),
10. pravočasno ne predloži Banki Slovenije letnega poročila in revizorjevega poročila o revidiranju letnega poročila ali ga predloži brez mnenja revizorja o ločenih računovodskih informacijah (četrti odstavek 236. člena tega zakona).

(3) Z globo od 1.250 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba upravljavca plačilnega sistema, ki je storil prekršek iz prvega odstavka tega člena oziroma odgovorna oseba klirinške družbe, ki je storila prekršek iz drugega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 800 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek član posloводства klirinške družbe ali oseba, ki je v klirinški družbi neposredno odgovorna za vodenje poslov v zvezi z upravljanjem plačilnega sistema, če:

1. ne posreduje Banki Slovenije poročil oziroma informacij o zadevah pomembnih za opravljanje nadzora oziroma izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije (drugi odstavek 248. člena tega zakona),
2. ne ravna v skladu s pozivom Banke Slovenije (tretji odstavek 248. člena tega zakona),
3. ne posreduje pooblaščenim osebam Banke Slovenije na njeno zahtevo poročil in informacij o zadevah, pomembnih za opravljanje pregleda poslovanja (tretji odstavek 252. člena tega zakona).

(5) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje zaposleni pri klirinški družbi, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka .

(6) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje revizijska družba, če stori prekršek iz 308. člena tega zakona v zvezi z opravljanjem revizijskega pregleda klirinške družbe. Če prekršek iz 308. člena tega zakona stori pooblaščen revizor v zvezi z opravljanjem revizijskega pregleda klirinške družbe, se kaznuje z globo od 2.500 do 10.000 eurov.

310. člen **(kršitve drugih oseb)**

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali podjetnik, ki:

1. opravlja plačilne storitve v nasprotju s prepovedjo iz 22. člena tega zakona,
2. opravlja eno ali obe dejavnosti iz alinej (i) in (ii) 11. točke 3. člena in ki Banki Slovenije ne pošlje obvestila v skladu s prvim odstavkom 23. člena tega zakona,
3. opravlja dejavnosti iz 12. točke 3. člena tega zakona in ki Banki Slovenije ne pošlje obvestila oziroma ji ne zagotovi letnega revizijskega mnenja v skladu s tretjim odstavkom 23. člena tega zakona,
3. kot prejemnik plačila plačniku za uporabo določenega plačilnega instrumenta zaračuna nadomestilo, ki presega neposredne stroške, ki jih ima zaradi uporabe določenega plačilnega instrumenta v nasprotju z drugim odstavkom 126. člena tega zakona,

4. kot prejemnik plačila zahteva nadomestilo za uporabo plačilnih instrumentov, za katere poglavje II Uredbe 2015/751/EU določa uporabo medbančnih provizij, in za tiste plačilne storitve, za katere se uporablja Uredba 260/2012/EU, v nasprotju s tretjim odstavkom 126. člena tega zakona.
 5. opravlja storitve izdajanja elektronskega denarja v nasprotju s prepovedjo iz drugega odstavka 158. člena tega zakona,
 6. pridobi poslovni delež, delnice ali druge pravice v nasprotju s 33. členom tega zakona,
 7. upravlja plačilni sistem v nasprotju s prepovedjo iz tretjega odstavka 210. člena tega zakona,
 8. pooblaščenim osebam Banke Slovenije ne omogoči pregleda na način, določen v 245., 252., 253., drugem odstavku 264. in drugem odstavku 265. člena tega zakona.
- (2) Z globo od 800 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba ali podjetnik, ki:
1. plačnika pred odreditvijo plačilne transakcije ne seznani z informacijami o menjalnem tečaju in nadomestilih, ki jih bo kot prejemnik plačila zaračunal plačniku v zvezi s pretvorbo valute (109. člen tega zakona),
 2. uporabnika pred odreditvijo plačilne transakcije ne obvesti, da mora uporabnik za uporabo določenega plačilnega instrumenta plačati posebno nadomestilo (prvi in drugi odstavek 110. člena tega zakona).
- (3) Z globo od 800 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje oseba iz prvega ali drugega odstavka 204. člena tega zakona s sedežem v Republiki Sloveniji, ki:
1. ne obvesti Banke Slovenije o udeležbi ali posredni udeležbi v plačilnih sistemih v skladu s tretjim odstavkom 225. člena tega zakona,
 2. ne obvesti stranke ali druge osebe o plačilnih sistemih, v katerih je udeležena (četrti odstavek 225. člena tega zakona).
- (4) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki je storila prekršek iz prvega do tretjega odstavka tega člena.
- (5) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

311. člen

(sankcije za najtežje kršitve Uredbe 1781/2006/ES)

- (1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:
1. kot izvajalec plačilnih storitev prejemnika plačila ne obvesti Urada Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja v skladu z drugim pododstavkom drugega odstavka 9. člena Uredbe 1781/2006/ES;
 2. se kot izvajalec plačilnih storitev v treh delovnih dneh od prejema zahteve Urada Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja slednjemu ne odzove na poizvedbo v zvezi s podatki o plačniku, ki spremljajo prenose sredstev, in s tem povezano evidenco (prvi odstavek 14. člena Uredbe 1781/2006/ES).
- (2) Z globo od 4.000 do 40.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost v skladu z veljavnimi predpisi, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.
- (3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

312. člen

(sankcije za druge kršitve Uredbe 1781/2006/ES)

- (1) Z globo od 6.000 do 60.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. kot izvajalec plačilnih storitev plačnika ne zagotovi, da prenose sredstev spremljajo zahtevani podatki o plačniku (prvi odstavek 5. člena ter prvi odstavek 6. člena Uredbe 1781/2006/ES);
2. kot izvajalec plačilnih storitev plačnika pred prenosom sredstev ne preveri zahtevanih podatkov o plačniku na predpisan način (drugi odstavek 5. člena Uredbe 1781/2006/ES);
3. kot izvajalec plačilnih storitev plačnika ali kot izvajalec plačilnih storitev prejemnika plačila ali kot posredniški izvajalec plačilnih storitev ne vodi evidence v skladu s petim odstavkom 5. člena, 11. členom ter petim odstavkom 13. člena Uredbe 1781/2006/ES;
4. kot izvajalec plačilnih storitev plačnika v predpisanem roku ponudniku plačilnih storitev prejemnika plačila ne zagotovi popolnih podatkov o plačniku (drugi odstavek 6. člena Uredbe 1781/2006/ES);
5. kot izvajalec plačilnih storitev prejemnika plačila ne vzpostavi učinkovitih postopkov za odkrivanje odsotnosti zahtevanih podatkov o plačniku ali če ne izvaja kontrole glede odsotnosti teh podatkov (8. člen Uredbe 1781/2006/ES);
6. kot izvajalec plačilnih storitev prejemnika plačila niti ne zavrne plačila niti ne zahteva popolnih podatkov o plačniku v primerih, ko so podatki o plačniku ob prejemu prenosov odsotni ali nepopolni (prvi odstavek 9. člena Uredbe 1781/2006/ES);
7. kot izvajalec plačilnih storitev prejemnika plačila ne sprejme ustreznih ukrepov v razmerju do izvajalca plačilnih storitev plačnika, ki redno ne daje zahtevanih podatkov o plačniku (prvi pododstavek drugega odstavka 9. člena Uredbe 1781/2006/ES);
8. kot posredniški izvajalec plačilnih storitev ne zagotovi, da se vsi prejeti podatki o plačniku, ki spremljajo prenos sredstev, hranijo skupaj s prenosom (12. člen Uredbe 1781/2006/ES);
9. kot posredniški izvajalec plačilnih storitev, ki za prenos sredstev uporablja sistem s tehničnimi omejitvami pri prenosu podatkov o plačniku skupaj s prenosom sredstev, uporablja ta sistem v nasprotju s tretjim odstavkom 13. člena Uredbe 1781/2006/ES;
10. kot posredniški izvajalec plačilnih storitev ponudniku plačilnih storitev prejemnika plačila ne zagotovi v predpisanem roku od prejema zahteve vseh prejetih podatkov o plačniku (četrti odstavek 13. člena Uredbe 1781/2006/ES).

(2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik in posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost v skladu z veljavnimi predpisi, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe oziroma odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

313. člen **(sankcije za kršitve Uredbe 924/2009/ES)**

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje ponudnik plačilnih storitev, ki pri opravljanju plačilnih storitev v Republiki Sloveniji:

1. ne obračuna nadomestil v skladu s 3. členom ali tretjim odstavkom 4. člena Uredbe 924/2009/ES,
2. uporabniku ne sporoči podatkov v skladu s prvim odstavkom 4. člena Uredbe 924/2009/ES,
3. ne obračuna pristojbin za izmenjavo v skladu s 6. ali 7. členom Uredbe 924/2009/ES,
4. ki ni dosegljiv v skladu z 8. členom Uredbe 924/2009/ES.

(2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je ponudnik plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

314. člen
(sankcije za hujše kršitve Uredbe 260/2012/EU)

- (1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot:
1. ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila, ki je dostopen za nacionalne kreditne prenose v okviru plačilne sheme ne izpolnjuje obveznosti iz prvega odstavka 3. člena Uredbe 260/2012/EU;
 2. ponudnik plačilnih storitev plačnika, ki je dostopen za nacionalne direktne obremenitve v okviru plačilne sheme ne izpolnjuje obveznosti iz drugega odstavka v povezavi s tretjim odstavkom 3. člena Uredbe 260/2012/EU;
 3. ponudnik plačilnih storitev uporablja plačilne sheme, ki ne izpolnjujejo pogojev iz prvega odstavka 4. člena Uredbe 260/2012/EU.
- (2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.
- (3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je ponudnik plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

315. člen
(sankcije za lažje kršitve Uredbe 260/2012/EU)

- (1) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot:
1. ponudnik plačilnih storitev izvaja transakcije s kreditnim prenosom v nasprotju z zahtevami iz 5. člena Uredbe 260/2012/EU;
 2. ponudnik plačilnih storitev izvaja transakcije z direktno obremenitvijo v nasprotju z zahtevami iz 5. člena Uredbe 260/2012/EU;
 3. ponudnik plačilnih storitev zahteva od uporabnika plačilnih storitev, da navede kodo BIC plačnika ali prejemnika plačila po datumih, določenih v sedmem odstavku 5. člena Uredbe 260/2012/EU;
 4. ponudnik plačilnih storitev zaračunava večstranske pristojbine za izmenjavo ali kakšno drugo dogovorjeno nadomestilo z enakim namenom ali učinkom, za transakcije z direktno obremenitvijo (prvi odstavek 8. člena Uredbe 260/2012/EU);
 5. ponudnik plačilnih storitev za R-transakcije uporablja večstransko pristojbino za izmenjavo, čeprav niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 8. člena Uredbe 260/2012/EU.
- (2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.
- (3) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je ponudnik plačilnih storitev, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

316. člen
(sankcije za druge kršitve Uredbe 260/2012/EU)

- (1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje upravitelj ali, če ni uradnega upravitelja, sodelujoči v sistemu za plačila na drobno, ki je pravna oseba, če ne izpolnjuje zahtev iz drugega odstavka 4. člena Uredbe 260/2012/EU.
- (2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.
- (3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je upravitelj ali sodelujoči v sistemu za plačila na drobno, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

317. člen

(sankcije za kršitve Uredbe 260/2012/EU, ki jih stori plačnik ali prejemnik plačila)

(1) Z globo od 1.250 do 12.500 eurov se za prekršek kaznuje plačnik, ki je pravna oseba in želi izvršiti kreditni prenos prejemniku plačila, ki ima odprt plačilni račun v Evropski Uniji, če ravna v nasprotju s prvim odstavkom 9. člena Uredbe 260/2012/EU.

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje plačnik, ki je samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 1.250 do 12.500 eurov se za prekršek kaznuje prejemnik plačila, ki je pravna oseba in sprejema kreditni prenos ali uporabi direktno obremenitev za unovčenje sredstev od plačnika, ki ima odprt račun v Evropski Uniji, če ravna v nasprotju z drugim odstavkom 9. člena Uredbe 260/2012/EU.

(5) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje prejemnik plačila, ki je samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(6) Z globo od 200 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz četrtega odstavka tega člena.

318. člen

(sankcije za hujše kršitve Uredbe 2015/751/EU)

(1) Z globo od 12.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot:

1. ponudnik plačilnih storitev za transakcijo z debetno kartico nudi ali zahteva medbančno provizijo za posamezno transakcijo, ki presega višino, določeno v prvem odstavku 3. člena Uredbe 2015/751/EU;

2. ponudnik plačilnih storitev za transakcijo s kreditno kartico nudi ali zahteva medbančno provizijo za posamezno transakcijo, ki presega višino, določeno v 4. členu Uredbe 2015/751/EU;

3. upravljavec sheme plačilnih kartic v licenčnih pogodbah ali pravilih sheme plačilnih kartic za izdajanje plačilnih kartic ali pridobivanje kartičnih plačilnih transakcij določi ozemeljske omejitve oziroma zahteve ali obveznosti, ki so prepovedane v skladu s 6. členom Uredbe 2015/751/EU;

4. upravljavec sheme plačilnih kartic in obdelovalec ne izpolnjuje zahtev iz prvega odstavka 7. člena Uredbe 2015/751/EU.

(2) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

319. člen

(sankcije za lažje kršitve Uredbe 2015/751/EU)

(1) Z globo od 2.000 do 20.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot:

1. upravljavec sheme plačilnih kartic v pravilih za obdelavo omogoča ozemeljsko diskriminacijo v nasprotju s četrnim odstavkom 7. člena Uredbe 2015/751/EU,
2. obdelovalec znotraj Evropske unije, ki ne izpolnjuje zahtev iz petega odstavka 7. člena Uredbe 2015/751/EU,
3. upravljavec sheme plačilnih kartic ravna v nasprotju s prvim odstavkom 8. člena Uredbe 2015/751/EU,
4. ponudnik plačilnih storitev ne izpolnjuje zahtev iz drugega odstavka 8. člena Uredbe 2015/751/EU,
5. upravljavec sheme plačilnih kartic ravna v nasprotju s četrnim odstavkom 8. člena Uredbe 2015/751/EU,
6. upravljavec sheme plačilnih kartic, izdajatelj ali pridobitelj uporablja načela preusmerjanja ali enakovredne ukrepe, v nasprotju s petim odstavkom 8. člena Uredbe 2015/751/EU,
7. upravljavec sheme plačilnih kartic, izdajatelj, pridobitelj, obdelovalec in drug ponudnik tehničnih storitev ravna v nasprotju s šestim odstavkom 8. člena Uredbe 2015/751/EU,
8. prejemnik plačila ravna v nasprotju s šestim odstavkom 8. člena Uredbe 2015/751/EU,
9. pridobitelj svojemu prejemniku plačila nudi in zaračunava provizijo, ki se zaračuna trgovcu, v nasprotju z zahtevami iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 2015/751/EU,
10. pridobitelj v svoje sporazume s prejemniki plačila ne vključi informacij v skladu z drugim odstavkom 9. člena Uredbe 2015/751/EU,
11. upravljavec sheme plačilnih kartic ali ponudnik plačilnih storitev uporablja pravila, ki so v nasprotju s prvim odstavkom 10. člena Uredbe 2015/751/EU v povezavi z drugim odstavkom 10. člena Uredbe 2015/751/EU,
12. prejemnik plačila, ki se odloči, da ne bo sprejemal vseh kartic ali drugih plačilnih instrumentov sheme plačilnih kartic, potrošnikov ne obvesti v skladu s četrnim odstavkom 10. člena Uredbe 2015/751/EU,
13. izdajatelj ne izpolnjuje obveznosti iz petega odstavka 10. člena Uredbe 2015/751/EU,
14. upravljavec sheme plačilnih kartic ali pridobitelj ravna v nasprotju s prvim odstavkom 11. člena Uredbe 2015/751/EU,
15. upravljavec sheme plačilnih kartic ali pridobitelj ravna v nasprotju z drugim odstavkom 11. člena Uredbe 2015/751/EU,
16. ponudnik plačilnih storitev prejemnika plačila po izvršeni posamezni kartični plačilni transakciji prejemniku plačila ne zagotovi informacij v skladu s prvim odstavkom 12. člena Uredbe 2015/751/EU,
17. pridobitelj v pogodbah s prejemniki plačil ne izpolnjuje zahtev iz drugega odstavka 12. člena Uredbe 2015/751/EU.

(2) Z globo od 400 do 4.000 eurov se kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 200 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

320. člen **(odgovornost Republike Slovenije in samoupravnih lokalnih skupnosti)**

(1) Republika Slovenija in samoupravne lokalne skupnosti ne odgovarjajo za prekršek, ki ga stori državni organ ali organ samoupravne lokalne skupnosti po tem zakonu.

(2) Ne glede na izključitev odgovornosti za prekršek po prejšnjem odstavku odgovorna oseba državnega organa ali odgovorna oseba samoupravne lokalne skupnosti odgovarja za prekršek, ki ga po tem zakonu stori državni organ ali organ samoupravne lokalne skupnosti.

321. člen **(prekrškovni organ)**

(1) Prekrškovni organ, ki v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, odloča o prekrških, storjenih po tem zakonu, in izreka sankcije zaradi prekrška po tem zakonu, je Banka Slovenije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je prekrškovni organ, ki v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, odloča o prekrških iz 2. točke prvega odstavka 311. člena tega zakona ter drugega in tretjega odstavka v povezavi z 2. točko prvega odstavka 311. člena tega zakona in izreka sankcije zaradi teh prekrškov, Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja.

322. člen **(odločanje prekrškovnega organa o prekršku)**

(1) Postopek o prekršku po tem zakonu vodi in v njem odloča pooblaščen uradna oseba prekrškovnega organa, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in na njegovi podlagi sprejetih predpisih.

(2) Prekrškovni organ z notranjim aktom, ki ureja organizacijo in sistemizacijo delovnih mest, določi pogoje in način za podelitev in prenehanje pooblastila pooblaščenim uradnim osebam iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na 280. člen tega zakona se za postopek Banke Slovenije o prekrških po tem zakonu uporablja zakon, ki ureja prekrške.

(4) Globe, predpisane s tem zakonom, se lahko v hitrem postopku izrekajo tudi v višjem znesku, kakor je najnižji predpisani znesek globe, ne smejo pa presegati najvišjih zneskov glob, ki so za prekršek predpisane po tem zakonu.

19. POGLAVJE **PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE**

323. člen **(uskladitev z zahtevo glede novega dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija)**

(1) Plačilne institucije, ki so do 13. januarja 2018 začele opravljati dejavnosti v skladu z Zakonom o plačilnih storitvah in sistemih (Uradni list RS št. 58/2009, 34/2010, 9/2011, 32/2012, 81/2015 in 47/2016; v nadaljnjem besedilu: ZPlaSS), lahko še naprej opravljajo navedene dejavnosti v skladu z zahtevami iz ZPlaSS, ne da bi morale zaprositi za dovoljenje v skladu s 35. členom tega zakona ali spoštovati druge določbe 2. poglavja tega zakona ali določbe, na katere se sklicuje v 2. poglavju tega zakona, do 13. julija 2018.

(2) Plačilne institucije iz prejšnjega odstavka, ki nameravajo plačilne storitve opravljati tudi po 13. juliju 2018, morajo Banki Slovenije do 13. aprila 2018 predložiti vse ustrezne informacije, da lahko Banka Slovenije do 13. julija 2018 presodi, ali izpolnjujejo zahteve iz 2. poglavja, in če jih ne, katere ukrepe morajo sprejeti, da se zagotovi izpolnjevanje zahtev.

(3) Če po preveritvi iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije ugotovi, da plačilna institucija izpolnjuje zahteve iz 2. poglavja tega zakona, ji izda dovoljenje in jo vpiše v register iz 79. in 84. člena. Če plačilna institucija do 13. julija 2018 ne izpolni zahtev iz 2. poglavja tega zakona, ji dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev s tem datumom preneha.

(4) Prehodno obdobje iz tega člena ne velja glede izvajanja predpisov s področja preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma in drugih predpisov, ki se uporabljajo za plačilne institucije iz tega člena.

324. člen **(uskladitev z zahtevo glede novega dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija z opustitvijo)**

(1) Plačilne institucije z opustitvijo, ki so pred 13. januarjem 2018 začele opravljati dejavnosti v skladu z ZPlaSS, lahko še naprej opravljajo navedene dejavnosti v skladu z zahtevami iz ZPlaSS, ne da bi morale zaprositi za dovoljenje v skladu s 76. členom tega zakona ali spoštovati druge določbe 3. poglavja tega zakona ali določbe, na katere se sklicuje v 3. poglavju tega zakona, do 13. januarja 2019.

(2) Plačilne institucije z opustitvijo iz prejšnjega odstavka, ki nameravajo plačilne storitve opravljati tudi po 13. januarju 2019, morajo Banki Slovenije do 13. oktobra 2018 predložiti vse ustrezne informacije, da lahko Banka Slovenije do 13. januarja 2019 presodi, ali izpolnjujejo zahteve iz 3. poglavja tega zakona, in če jih ne, katere ukrepe morajo sprejeti, da se zagotovi izpolnjevanje zahtev.

(3) Če po preveritvi iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije ugotovi, da plačilna institucija z opustitvijo izpolnjuje zahteve, ji izda dovoljenje in jo vpiše v register iz 79. in 84. člena. Če plačilna institucija do 13. januarja 2019 ne izpolni zahtev iz 3. poglavja tega zakona, ji dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev s tem datumom preneha.

(4) Prehodno obdobje iz tega člena ne velja glede izvajanja predpisov s področja preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma in drugih predpisov, ki se uporabljajo za plačilne institucije z opustitvijo iz tega člena.

325. člen

(veljavnost dovoljenj za opravljanje plačilnih storitev iz 7. točke 5. člena ZPlaSS)

(1) Ne glede na 303. člen Banka Slovenije plačilnim institucijam, ki jim je bilo izdano dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev iz 7. točke 5. člena ZPlaSS, izda dovoljenje za opravljanje plačilnih storitev, ki veljajo za plačilne storitve iz 3. točke 6. člena tega zakona, če ima do 13. januarja 2020 dokazila, da so izpolnjene zahteve iz 3. točke prvega odstavka 31. člena in iz 55. do 62. člena tega zakona.

(2) Prehodno obdobje iz tega člena ne velja glede izvajanja predpisov s področja preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma in drugih predpisov, ki se uporabljajo za plačilne institucije iz tega člena.

326. člen

(veljavnost dovoljenj za opravljanje dejavnosti izdajanja elektronskega denarja)

(1) Družbe za izdajo elektronskega denarja in družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo, ki so v Republiki Sloveniji pred 13. januarjem 2018 začele opravljati dejavnosti v skladu z ZPlaSS, lahko te dejavnosti še naprej opravljajo v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici, ne da bi morale zaprositi za dovoljenje v skladu s 161. členom tega zakona ali izpolnjevati druge zahteve iz 2. podpoglavja 7. poglavja tega zakona ali zahteve, na katere se 2. podpoglavja 7. poglavja tega zakona sklicuje, do 13. julija 2018.

(2) Družbe za izdajo elektronskega denarja in družbe za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo iz prejšnjega odstavka, ki nameravajo dejavnosti v skladu s tem zakonom opravljati tudi po 13. juliju 2018, morajo Banki Slovenije do 13. aprila 2018 predložiti vse ustrezne informacije, da lahko Banka Slovenije do 13. julija 2018 presodi, ali izpolnjujejo zahteve iz 2. podpoglavja 7. poglavja tega zakona in če jih ne, katere ukrepe morajo sprejeti, da se zagotovi izpolnjevanje zahtev.

(3) Če po preveritvi iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije ugotovi, da družba za izdajo elektronskega denarja ali družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo izpolnjuje zahteve iz 2. podpoglavja 7. poglavja tega zakona, ji izda dovoljenje in jo vpiše v register iz 79. in 84. člena. Če družba za izdajo elektronskega denarja ali družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo do 13. julija 2018 ne izpolni zahtev iz 2. podpoglavja 7. poglavja tega zakona, ji dovoljenje za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja s tem datumom preneha.

(4) Prehodno obdobje iz tega člena ne velja glede izvajanja predpisov s področja preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma in drugih predpisov, ki se uporabljajo za družbe za izdajo elektronskega denarja iz tega člena.

327. člen

(veljavnost dovoljenj za oblikovanje plačilnih sistemov in opravljanje storitev upravljanja plačilnih sistemov ter veljavnost določitve statusa pomembnega plačilnega sistema)

(1) Dovoljenja za oblikovanje plačilnega sistema in dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema, ki so bila izdana v skladu z ZPlaSS in veljajo ob uveljavitvi tega zakona, se z dnem uveljavitve tega zakona štejejo za dovoljenja za upravljanje plačilnega sistema, izdana po tem zakonu.

(2) Za plačilni sistem, ki je status pomembnega plačilnega sistema pridobil z odločbo o določitvi statusa pomembnega plačilnega sistema v skladu z ZPlaSS, se z dnem uveljavitve tega zakona šteje, da ima status pomembnega plačilnega sistema po tem zakonu.

328. člen

(veljavnost pogodbenih razmerij)

(1) Pogodbena razmerja v zvezi z opravljanjem plačilnih storitev, sklenjena pred uveljavitvijo tega zakona, ostanejo v veljavi in se po 13. januarju 2018 izvajajo pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(2) Določbe tega zakona, s katerimi je delno ali v celoti določena vsebina pogodb iz prejšnjega odstavka, so sestavni del teh pogodb in jih dopolnjujejo ali pa stopajo na mesto pogodbenih določil, ki niso v skladu z njimi.

329. člen

(prepoved zlorabe neskladnosti z regulativnimi tehničnimi standardi iz 98. člena Direktive 2015/2366/EU za blokiranje ali oviranje uporabe storitev odreditve plačil in storitev zagotavljanja informacij o računih)

Posamezni ponudniki plačilnih storitev, ki vodijo račune, dokler niso skladni z regulativnimi tehničnimi standardi, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Direktive 2015/2366/EU, ne smejo zlorabljati svoje neskladnosti za blokiranje ali oviranje uporabe storitev odreditve plačil in storitev zagotavljanja informacij o računih za račune, ki jih vodijo.

330. člen

(izdaja predpisov)

(1) Banka Slovenije izda predpise na podlagi tega zakona do 13. januarja 2018.

(2) Minister, pristojen za finance, izda predpis iz 189. člena tega zakona do 30. junija 2018. Do izdaje predpisa iz prvega stavka se v zvezi z davčno izvršbo smiselno uporablja predpis, izdan na podlagi 141. člena ZPlaSS.

(3) Agencija izda predpis iz osmega odstavka 192. člena, četrtega odstavka 195. člena in tretjega odstavka 287. člena tega zakona do 30. junija 2018.

331. člen

(razveljavitev predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji predpisi, ki pa se uporabljajo še do 13. januarja 2018:

1. Zakon o plačilnih storitvah in sistemih (Uradni list RS, št. 58/09, 34/10, 9/11, 32/12, 81/15 in 47/16),
2. Akt o vzpostavitvi in vodenju registra transakcijskih računov (Uradni list RS, št. 49/10, 27/11 in 59/16),
3. Navodilo o vsebini, načinu in rokih zbiranja in posredovanja podatkov o dospelih neporavnanih obveznostih poslovnih subjektov ter o prometu in stanjih na njihovih transakcijskih računih (Uradni list RS, št. 102/09, 49/10 in 107/12),
4. Navodilo za vlaganje zahtev za pridobitev osebnih podatkov fizičnih oseb iz registra transakcijskih računov v elektronski obliki (Uradni list RS, št. 49/10),
5. Pravilnik o načinu ravnanja ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z izvrševanjem sklepov o izvršbi oziroma zavarovanju, ki jih izdajo davčni organi (Uradni list RS, št. 43/10),
6. Sklep o kapitalu plačilnih institucij (Uradni list RS, št. 73/09 in 30/11),
7. Sklep o plačilnih sistemih (Uradni list RS, št. 73/09 in 5/11),
8. Sklep o višini zneskov letnih nadomestil za nadzor in taks za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj Banke Slovenije po Zakonu o plačilnih storitvah in sistemih (Uradni list RS, št. 78/09 in 32/11),
9. Sklep o vsebini zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje plačilnih storitev kot plačilna institucija, hibridna plačilna institucija ali plačilna institucija z opustitvijo (Uradni list RS, št. 73/09),
10. Sklep o vsebini zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev izdajanja elektronskega denarja kot družba za izdajo elektronskega denarja, družba za izdajo elektronskega denarja z opustitvijo ter dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v družbi za izdajo elektronskega denarja (Uradni list RS, št. 30/11),
11. Sklep o vsebini zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje storitev upravljanja plačilnega sistema kot klirinška družba (Uradni list RS, št. 73/09),
12. Sklep o značilnostih osnovnega plačilnega računa in načinu izračuna višine primerne nadomestila za zagotavljanje osnovnega plačilnega računa (Uradni list RS, št. 52/16),
13. Tarifa nadomestil stroškov za posredovanje podatkov o transakcijskih računih fizičnih oseb iz registra transakcijskih računov (Uradni list RS, št. 49/10).

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se do izdaje predpisov iz drugega in tretjega odstavka 330. člena tega zakona smiselno uporabljajo predpisi izdani na podlagi 141. člena, osmega odstavka 144. člena, četrtega odstavka 147. člena in tretjega odstavka 219. člena ZPlaSS.

332. člen **(začetek uporabe posameznih določb)**

(1) 3. točka drugega odstavka 117. člena tega zakona, 4. točka tretjega odstavka in 1. točka četrtega odstavka 118. člena tega zakona, 3. točka drugega odstavka in 1. točka tretjega odstavka 119. člena ter 153. člen se začnejo uporabljati osemnajst mesecev po začetku veljavnosti regulativnih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s četrtem odstavkom 98. člena Direktive 2015/2366/EU.

(2) Minister, pristojen za finance, v Uradnem listu Republike Slovenije objavi podatek o tem, kdaj se začnejo uporabljati določbe iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Četrti odstavek 210. člena se začne uporabljati 21. novembra 2017.

333. člen **(začetek veljavnosti)**

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 13. januarja 2018.

